

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 15-9-2002

Στην Αθήνα σήμερα, 15 Σεπτεμβρίου 2002, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00 π.μ., στην Αίθουσα Γερουσίας (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία του Βουλευτή Α' Αθήνας κ. Γεωργίου Βουλγαράκη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Εκπαιδευτικό Σύστημα - Εκπαιδευτικά προβλήματα, Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός - Πολιτιστική Κληρονομιά - Τέχνη - Πολιτιστική Ανάπτυξη, Ελληνική Παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις - Σατανισμός, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Γλώσσα, Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Καθηγητών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Σχολική Ζωή, Αναλφαβητισμός, Βουλή των Εφήβων, Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού και Εκπαίδευση Μειονοτήτων» της Σύνοψης Κεμένων των μαθητών της Α' και της Β' τάξης των Ενιαίων Λυκείων, των Τ.Ε.Ε. και των Σχολών Μαθητείας Α' Κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα, τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ζ' Σύνοδος 2001-2002 (1η συνεδρίαση).

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: Αγγελίτσα Μαρία-Παναγιώτα (Α' Αθήνας), Αδάμου Παναγιώτα (Ν. Καρδίτσας), Αναγνωστοπούλου Βάσια (Υπόλοιπο Αττικής), Αναγνώστου Βικτώρια (Ν. Άρτας), Ανδριοπούλου Σοφία (Β' Πειραιά), Αντωνίου Μάριος (Β' Αθήνας), Αρβανίτης Ευάγγελος (Ν. Μαγνησίας), Βασιλογεώργη Ισαβέλλα-Μαρία (Α' Αθήνας), Βεγίρης Ευάγγελος (Ν. Καβάλας), Γαλλή-Βαρεία Ηλιάννα (Ν. Φθιώτιδας), Γαργάλη Πολυξένη (Α' Αθήνας), Γεωργίου Στέλλα (Αμμόχωστος - Κύπρος), Γεωργουλίας Ιωάννης (Α' Αθήνας), Παννιού Δέσποινα (Ν. Δωδεκανήσου), Πώργος Αλεξάνδρος (Ν. Κερκύρας), Γκέσογλου Θεανώ (Ν. Πέλλας), Γοργομέτας Βύρων (Α' Πειραιά), Δημάτσα Σταυρούλα (Ν. Λέσβου), Διαμαντή Ολυμπία (Ν. Φθιώτιδας), Δουλή Μαρία (Α' Αθήνας), Θεοδορίδου Ευανθία (Β' Πειραιά), Θωμαΐδου Δέσποινα (Α' Θεσσαλονίκης), Καβαθάς Αλέξανδρος-Δημήτριος (Β' Αθήνας), Καούρη Κασ-

σιανή (Ν.Κορινθίας), Καραμπάτσος Δημήτριος (Ν. Μεσσηνίας), Καραντινού Ουρανία (Ν. Ηρακλείου), Κατσακιώρη Αλεξία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Κίτσιου Μάρθα (Ν. Μαγνησίας), Κορέτση Βασιλική (Γερμανία - Ντύσελτορφ), Κοσμόπουλος Κωνσταντίνος (Ν. Αρκαδίας), Κουκουλάκης Γεώργιος (Ν. Ηρακλείου), Κούρκουλου Ελένη-Άννα (Ν. Κερκύρας), Κρέτση Χριστίνα (Ν. Σερρών), Κρουστάλλη Μαρία (Βερολίνο - Γερμανία), Κυμπάρη Άλκηστη (Β' Πειραιά), Κυτίπης Θωμάς (Ν. Τρικάλων), Κωστάκη Κωνσταντίνα (Α' Αθήνας), Λάμπρου Χαϊδεμένη (Ν. Τρικάλων), Λίγα Μιρένα (Ν. Πέλλας), Λουκή Παυλίνα (Ν. Κορινθίας), Λυκιαρδόπουλος Βύρων (Ν. Κεφαλληνίας), Μάλο Γεώργιος (Β' Αθήνας), Μαμάτα Μαρία-Ελένη (Β' Αθήνας), Μαργαρίτης Χαράλαμπος (Πάφος - Κύπρος), Μάρης Παναγιώτης (Ν. Άρτας), Μαρίνης Μιχαήλ (Ν.Κορινθίας), Μαρκάκη Μαρία (Ν. Ηρακλείου), Μαστραντωνάς Παναγιώτης (Ν. Ευβοίας), Μπλέτας Νίκος (Ν. Λακωνίας), Μπουσουνη Ευαγγελία - Αγγελική (Ν. Κυκλάδων), Μυλωνίδης Δημήτρης (Α' Θεσσαλονίκης), Νάνος Γεώργιος (Ν. Βοιωτίας), Νικολούτσου Ζαχαρούλα (Ν. Ευβοίας), Ντίνα Μαρία (Ν. Κοζάνης), Οικονόμου Κωνσταντίνα (Ν. Βοιωτίας), Παπαδά Μαρία (Β' Πειραιά), Παπαδοπούλου Σταυρούλα (Ν. Ημαθίας), Παππά Κατερίνα (Υπόλοιπο Αττικής), Πασιατάς Αλέξανδρος (Ν. Κιλκίς), Πάτσαλη Χριστίνα (Αίγυπτος), Πολίτη Θέμιδα (Υπόλοιπο Αττικής), Ρίζου Ελένη (Β' Αθήνας), Ροβίθη Νεφέλη (Ν. Μαγνησίας), Ροδίτη Βασιλική (Β' Αθήνας), Ρούσου Αικατερίνη - Αστερία (Ν. Χαλκιδικής), Σαρρή Στυλιανή (Ν. Ξάνθης), Σαφέτη Αντιγόνη (Ν. Πιερίας), Σχίζα Ελπίδα (Α' Αθήνας), Τζανκγιάν Κρίστιν (Α' Αθήνας), Τζωρτζοπούλου Σταυρούλα (Η.Π.Α. - Σικάγο), Τολιόπουλος Αλέξανδρος (Ν. Ημαθίας), Τσαβδαρίδου Αναστασία- Δέσποινα (Α' Θεσσαλονίκης), Τσέλιου Δέσποινα (Ν. Δωδεκανήσου), Τσελώνη Φερενίκη-Μαρία (Ν. Κορινθίας), Τσικνίδης Αντώνιος (Α' Θεσσαλονίκης), Φεσατίδου Ευθαλία (Ν. Πέλλας), Χατζηηγούλας Κωνσταντίνος (Α' Αθήνας), Χατζησημεωνίδου Σουλτάνα (Ν. Σερρών), Χήτα Κασσιανή (Β' Πειραιά), Χριστοφορίδου Στέλλα (Ν. Καβάλας) και Χρυσοστομίδου Σοφία (Ν. Ημαθίας).

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής παρευρέθη και ο ομότι-

μος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών Ιωάννης Μαρκαντώνης, μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Κυρίες και κύριοι, καλημέρα σας. Καλωσορίσατε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων. Θα ξεκινήσει αμέσως η διαδικασία.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι ο εισηγητής θα λάβει το λόγο για οκτώ λεπτά. Κατά τη διάρκεια της τοποθέτησής του μπορούν να εγγράφονται, όσοι επιθυμούν, οι οποίοι στη συνέχεια θα λάβουν το λόγο για τέσσερα λεπτά. Θα ήθελα να παρακαλέσω, οι τοποθετήσεις να είναι επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, διότι εάν πλατυάσουμε, οι προτάσεις δε θα περιλαμβάνονται τελικά στο κείμενο, αφού θα αφορούν, ενδεχομένως, άλλες Επιτροπές. Επειδή δε, είμαστε η πολυπληθέστερη Επιτροπή, θα ήθελα να ζητήσω να είστε όσο το δυνατόν πιο ακριβείς στο τετράλεπτο, το οποίο έχει οριστεί σαν διαδικασία ότι πρέπει να ακολουθείται από κάθε ομιλητή.

Επίσης, γνωρίζετε ότι στο τέλος της διαδικασίας, θα γίνει η ψήφιση της Σύνοψης Κειμένων, που περιλαμβάνει όλες τις προτάσεις των παιδιών που συμμετείχαν στο πρόγραμμα, καθώς και των νέων προτάσεων, που θα διατυπωθούν κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή. Οι προτάσεις θα τεθούν σε ψηφοφορία και ή θα απορριφθούν ή θα συμπεριληφθούν στο τελικό κείμενο, το οποίο θα διαμορφωθεί μετά το τέλος της συνεδρίασης της Επιτροπής μας, για τη συζήτηση στην Ολομέλεια.

Είναι μία Επιτροπή με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, πρώτον γιατί είστε πάρα πολύ κοντά στο σκληρό πυρήνα του προβλήματος που λέγεται «εκπαίδευση», δεύτερον διότι έχετε τη δυνατότητα να αξιολογήσετε μία ζώσα, μία τρέχουσα διαδικασία, η οποία είναι εν εξελίξει και αφορά τους ίδιους, τη ζωή σας, το μέλλον σας, και τρίτον διότι νομίζω ότι είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να ακουστούν αξιολογικές κρίσεις από ανθρώπους, οι οποίοι μπορούν να υποδείξουν ενδεχομένως και λύσεις. Τα κείμενα αυτά είναι πάρα πολύ χρήσιμα σε όλους.

Θέλω εκ μέρους του Προέδρου της Βουλής να σας ευχαριστήσω για τη διάθεση και τη συμμετοχή σας στην Επιτροπή αυτή. Σας ευχαριστώ.

Εισηγήτρια είναι η κυρία Σαφέτη Αντιγόνη, Έφηβος Βουλευτής από την Πιερία, την οποία θα παρακαλέσω να λάβει το λόγο.

Θέλω, επίσης, οιοσδήποτε λάβει το λόγο μετά την εισηγήτρια, να φροντίσει να αναφέρει το όνομα και το επίθετό του και να είναι κοντά σε μικρόφωνο, για να καταγραφεί καθαρά η ομιλία του στα Πρακτικά.

Ορίστε, κυρία Σαφέτη, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΑΦΕΤΗ (Νομός Πιερίας – Εισηγήτρια):

Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, ξεκινώ-

ντας με μια μικρή εισαγωγή, σε σχέση με τα αγαθά που προσφέρει η παιδεία σήμερα και την αξία της, εφόσον μπορεί να δημιουργήσει ανθρώπους με δημοκρατικά πρότυπα, ελεύθερους και μορφωμένους σφαιρικά, θα προσπαθήσω να συνοψίσω θέσεις και απόψεις, προτάσεις των μαθητών, των οποίων τα κείμενα υπάρχουν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, της οποίας είμαι εισηγήτρια.

Σε ένα γνωμικό του ο Θεόφραστος σημειώνει: «Δοκεί η παιδεία, και τούτο πάντες ομολογούσι, ημερούν τας ψυχάς, αφαιρούσα το θηριώδες και το άγνωμον». Αυτό σημαίνει «Μου φαίνεται πως η παιδεία –και αυτό όλοι το ομολογούν– ημερώνει τις ψυχές, αφαιρεί το θηριώδες στοιχείο και αυτό που δεν έχει λογική». Πράγματι, λοιπόν, κύριος σκοπός της παιδείας είναι η διάπλαση και η διαμόρφωση του ανθρώπου, σε ηθική και πνευματικά καλλιεργημένη προσωπικότητα, ισχυρής και ακέραιης συνείδησης. Έτσι, αναμενόμενο αποτέλεσμα αυτής της νοητικής διαδικασίας είναι η μόρφωση, η διαμόρφωση, δηλαδή, του εσωτερικού κόσμου, του ψυχισμού των όντων στη γη.

Όλοι, ανεξαιρέτως, γνωρίζουμε ότι ο ρόλος της παιδείας είναι σημαντικός. Γνωρίζουμε, όμως, ότι, όπως είναι σήμερα διαμορφωμένο το εκπαιδευτικό σύστημα στην Ελλάδα, υπάρχουν και συνεχώς πηγάζουν απ' αυτό προβλήματα, για τα οποία πρέπει να βρεθούν λύσεις.

Όπως, άλλωστε, προανέφερα, είναι άξιο θαυμασμού, αλλά και αναμενόμενο, το γεγονός της γραφής πολλών κειμένων με θέματα που αφορούν την παιδεία σήμερα και όλοι, με το λόγο, μπορούμε να συνδράμουμε στην αναβάθμισή της. Πολλοί μαθητές, αντλώντας από τις εμπειρίες και τα άμεσα ενδιαφέροντά τους, εντοπίζουν μια γενική κρίση στον ανθρώπινο πολιτισμό, ως αποτέλεσμα μιας γενικής αδιαφορίας για την ιστορία μας, χαλάρωσης της εθνικής συνείδησης, αδιαφορίας εκπαιδευτικών και πνευματικών ανθρώπων για την επαρκή στήριξη της πολιτιστικής κληρονομιάς, παραμέλησης της λαϊκής τέχνης και πλήρους αδιαφορίας γι' αυτήν από τους νέους.

Ως μαθητές, ζητάμε μαζικό αγώνα όλων, όσον αφορά στην επιστροφή των γλυπτών του Παρθενώνα. Επίσης, την καλλιέργεια της τέχνης στα σχολεία, τη δημιουργία πνευματικών κέντρων και στην επαρχία και, γενικώς, τη δραστική παρέμβαση των πνευματικών ανθρώπων, οι οποίοι φέρουν και μεγάλη ευθύνη.

Πολλοί από εσάς υπογραμμίσατε την απομάκρυνσή μας από την παράδοση, εξαιτίας της ξενομανίας, της διεθνοποίησης και της αστυφιλίας. Έτσι, προτείνεται η διδασκαλία παραδοσιακών χορών στα σχολεία και η συμμετοχή σε σιλλόγους, που έχουν ως στόχο τη διατήρηση και προβολή των παραδόσεών μας. Το σχολείο, η πολιτεία και άλλοι φορείς πολιτισμού πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους για τη γνώση και αγάπη του πολιτισμού μας.

Ως βασικό μέσο επικοινωνίας η γλώσσα απειλείται από

την παγκοσμιοποίηση, την υποβαθμισμένη γλώσσα του ηλεκτρονικού υπολογιστή και του διαδικτύου, όπως, επίσης, και από την ολοένα αυξανόμενη υιοθέτηση ξένων λέξεων. Δεν πρέπει η γνώση ξένων γλωσσών να επιδρά σε βάρος της μητρικής μας γλώσσας. Προτείνεται η σωστή και συστηματική διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και ο αποκλεισμός της χρήσης της αγγλικής γλώσσας ως δεύτερης επίσημης γλώσσας. Τέλος, σκόπιμη θα ήταν η συστηματική άσκηση των μαθητών και στον προφορικό λόγο.

Παράλληλα, διατυπώθηκαν κρίσεις που αφορούν το βερυσήμαντο θέμα του αναλφαριθμητισμού, τονίζοντας τις συνέπειές του τόσο για τον ίδιο τον αναλφάβητο όσο και για την κοινωνία. Απαιτείται η δημιουργία σχολείων για ενηλίκους, η αυξημένη προσοχή στα παιδιά των μεταναστών, ώστε να μάθουν καλύτερα τα ελληνικά και η λήψη ειδικής μέριμνας για τα άτομα με δυσλεξία.

Κλείνοντας, ως προς το ζήτημα της εκπαίδευσης ελληνοπαίδων του εξωτερικού, αλλά και της εκπαίδευσης μειονοτήτων, αδιαφιλονίκητα η συμβολή του Απόδημου Ελληνισμού στην προβολή του πολιτισμού μας είναι μεγάλη. Ωστόσο, διάφορες μειονότητες, όπως τσιγγάνοι και άλλοι, περιθωριοποιούνται, εφόσον δεν έχουν πρόσβαση σε διάφορους κοινωνικούς τομείς. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνουν ειδικά σχολεία για τις μειονότητες και με διάφορους τρόπους να ενισχύονται τα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού.

Είναι κοινή διαπίστωση ότι η σημασία και ο χαρακτήρας της παιδείας στη σημερινή εποχή έχει αλλοτριωθεί. Έτσι, όπως είναι διαμορφωμένο σήμερα το εκπαιδευτικό σύστημα, δημιουργεί ανθρώπους ανελεύθερους και συμφεροντολόγους. Αδιαμφισβήτητα, όλοι συμφωνούν στο ότι είναι αναχρονιστικό, αγχωτικό, ανιαρό και πάνω απ' όλα απάνθρωπο.

Είναι απάνθρωπο, διότι δημιουργεί ανθρώπους με πρακτικά μυαλά. Δεν προωθεί το δημοκρατικό διάλογο και αποστασιοποιεί το διδάσκοντα από το διδασκόμενο. Παρέχει γνώσεις στείρες, εμπορεύσιμες και αποπνευματωμένες. Ενδιαφέρεται μονάχα για την παροχή γνώσεων, αφήνοντας την ουσιαστική παιδεία απ' έξω. Οδηγεί στην αποστήθιση, στη βαθμοθηρία, στην παραπαιδεία, αφήνοντας κάθε φορά τους μαθητές να κάνουν ό,τι θέλουν εκείνοι, όσον αφορά την επιλογή των μαθημάτων που θα διαβάσουν ή, καλύτερα, που τους συμφέρει να διαβάσουν. Σε γενικές γραμμές το εκπαιδευτικό σύστημα είναι ξεκομμένο από την κοινωνική πραγματικότητα.

Έτσι, για τους παραπάνω λόγους, αναγκαίο είναι να βρεθούν λύσεις, ώστε να συνδράμουν στην αναβάθμισή του. Οι μαθητές που ασχολήθηκαν με θέματα που αφορούν το εκπαιδευτικό σύστημα προτείνουν πολλές αλλαγές. Να διαχωριστεί ο βαθμός του Λυκείου από την εισαγωγή στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. Να μειωθούν τα μαθήματα που εξετάζονται σε πανελλήνιο επίπεδο. Να αυξηθούν οι δαπάνες για την παιδεία. Να διορίζονται ψυχολόγοι στα σχολεία για τη στήριξη

των μαθητών που έχουν προβλήματα. Επίσης, να γίνονται περισσότερες εκπαιδευτικές επισκέψεις σε χώρους πολιτισμού. Αρκετά καλή ιδέα είναι η σύσταση ειδικών τμημάτων υποδοχής αλλοδαπών, που δεν γνωρίζουν ακόμα καλά την ελληνική γλώσσα. Επιθυμητή είναι η κατάργηση της βαθμολογίας, καθώς, επίσης, και η κατάταξη των μαθητών σε τμήματα ανάλογα με το επίπεδο γνώσεών τους. Θα ήταν αποτελεσματική η κρατικοποίηση των πτυχίων των ξένων γλωσσών, ενώ προτείνεται, παράλληλα με τα παραπάνω, η μείωση του ορίου ηλικίας για συνταξιοδότηση των καθηγητών, ώστε να μπαίνουν στην εκπαίδευση νέοι.

Επισημαίνεται με παρηγοσία η κρίση που περνά ο αθλητισμός στην πατρίδα μας. Οι λόγοι είναι γνωστοί σε όλους μας: εμπορευματοποίηση, παραγοντισμός, βία, μέσα και έξω από τα γήπεδα, χρήση αναβολικών, ανταγωνισμός και όχι άμιλλα. Διαπιστώνεται, έτσι, από αρκετούς μαθητές, με λύπη, η υποβάθμιση του αθλητισμού στα σχολεία και η έλλειψη αθλητικών εγκαταστάσεων, κυρίως στην επαρχία. Η εικόνα της χώρας μας αμαυρώνεται προς τα έξω –προκαλώντας αφορμές και δίνοντας επιχειρήματα σ' εκείνους που δε θέλουν να διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες– όταν το μόνο που παρατηρείται τον τελευταίο καιρό, μέσα και έξω από τα γήπεδα, είναι η βία και ο χουλγκανισμός. Η Πολιτεία δεν ενδιαφέρεται ουσιαστικά για πολλά αθλήματα, όπως για παράδειγμα, το χειμερινό σκι και το ποδήλατο. Πρέπει να εκμεταλλευθούμε την ευκαιρία της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004, η οποία θα αποφέρει πολλά οφέλη.

Μετά από αυτές τις κρίσεις, οι μαθητές καταλήγουν στο ότι πρέπει να καλλιεργηθεί ο αθλητισμός στα σχολεία, να επιταχυνθούν οι κατασκευές των ολυμπιακών έργων, να προωθηθεί ο εθελοντισμός, να υπάρξουν αυστηρές ποινές στους ταραξίες των γηπέδων, οπαδούς, παίκτης, παράγοντες. Μέσω του σχολείου και της ανθρωπιστικής παιδείας πρέπει να προετοιμάζονται σωστοί φίλαθλοι. Οι προπονητές και άλλοι ειδικοί, καλό θα ήταν, να πηγαίνουν στα σχολεία προς αναζήτηση ταλέντων. Η ιδέα του Ολυμπισμού θα μπορούσε να προβληθεί, αν οι Ολυμπιονίκες μας επισκέπτονταν τα σχολεία.

Πολλοί προβληματισμοί τέθηκαν και για το θέμα της θρησκείας και του κλήρου. Οι μαθητές διαμαρτύρονται για τη σύγχυση ανάμεσα στο ρόλο που διαδραματίζει η Εκκλησία και σ' αυτόν του κράτους. Χαρακτηριστικό για πολλούς πιστούς είναι η απομάκρυνσή τους απ' αυτήν, ενώ μερικοί συνδέονται μ' αυτήν με φανατισμό και συντηρητισμό. Πολύς λόγος έγινε για την αναγραφή του θρησκευόμενου στις ταυτότητες, ενώ δε θα έπρεπε. Η Εκκλησία αναμείχθηκε, χωρίς κανένα δικαίωμα, στο θέμα αυτό, που ήταν ουσιαστικά θέμα πολιτικής απόφασης. Λόγω των παραπάνω, πολλοί καταλήγουν στην άποψη ότι ο ρόλος Εκκλησίας-κράτους πρέπει να διαχωριστεί. Η Εκκλησία δεν πρέπει να αναμι-

γνύεται στην πολιτική ούτε να κομματικοποιείται. Επίσης, σε βοήθεια των αστέγων μπορεί η Εκκλησία να δωρίσει τα ακίνητά της.

Πολλοί έφηβοι καταγγέλλουν ότι ο περιορισμένος ελεύθερος χρόνος τους είναι ανιαρός και φθοροποιός, εφόσον κάποιος άλλος απ' αυτούς στρέφονται στο ποτό, στα μπαρ και στα ξενύχτια, ενώ άλλοι είναι αναγκασμένοι να δουλεύουν και να ενισχύουν οικονομικά τις οικογένειές τους. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει ελεύθερος χρόνος, διότι ο φόρτος εργασίας είναι μεγάλος.

Επίσης, πιστεύουν ότι η μουσική, ο χορός, το θέατρο, το τραγούδι και η τέχνη θα δώσουν άλλο χρώμα στη σχολική ζωή. Παρεμπιπτόντως, θα πρέπει να μειωθεί η ύλη, ώστε οι μαθητές να αισθάνονται ευχάριστα στο σχολείο.

Η σωστή επιλογή επαγγέλματος είναι συνάρτηση της πληροφόρησης που έχει ένας νέος για τα διάφορα επαγγέλματα. Δυστυχώς, όμως, ο σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός στη χώρα μας είναι ανύπαρκτος, το δε μάθημα του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού στα σχολεία είναι υποβαθμισμένο. Όπως γίνεται, δεν προσφέρει τίποτα. Παράλληλα, παρατηρείται το φαινόμενο η οικογένεια να εμποδίζει τα παιδιά να επιλέξουν ελεύθερα τα επαγγέλματά τους.

Συγκεκριμένα για το μάθημα του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού, αρκετά σημαντικό θέμα είναι ότι οι καθηγητές που το διδάσκουν δεν είναι εξειδικευμένοι, με αποτέλεσμα τη μη παροχή άρτιας πληροφόρησης, ενώ αξιοσημείωτο είναι ότι το βιβλίο του συγκεκριμένου μαθήματος είναι παρωχημένων εποχών.

Οι μαθητές πιστεύουν ότι καλό θα ήταν οι γονείς να πάψουν να στέκονται εμπόδιο στην επιλογή του επαγγέλματός τους. Επιτέλους, να αναβαθμιστεί το μάθημα του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού και να διδάσκεται από εξειδικευμένους καθηγητές, ενώ η συστηματική ενημέρωση, σχετικά με τα επαγγέλματα σε όλες τις τάξεις Γυμνασίου και Λυκείου, θα βοηθούσε τους μαθητές στην επιλογή επαγγέλματος.

Όχι λίγοι από τους Βουλευτές που υπάγονται στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ασχολήθηκαν με το θέμα της αξιολόγησης και της επιμόρφωσης των καθηγητών. Κανείς δεν αμφιβάλλει ότι το έργο του εκπαιδευτικού, ιδίως, στη σύγχρονη κοινωνία, έτσι όπως είναι διαμορφωμένη, δεν είναι εύκολο. Η επαγγελματική συγκρότηση, επιστημονική και παιδαγωγική, η ανανέωση των γνώσεων και η ευσυνειδησία είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για την αποτελεσματική άσκησή του. Παρόλο που υπάρχουν πολλοί καθηγητές, που είναι καλοί παιδαγωγοί και κάνουν ευσυνειδήτητα τη δουλειά τους, υπάρχει και ένας αριθμός καθηγητών που δεν έχουν τα προσόντα, δεν ενδιαφέρονται, δεν έχουν μεταδοτικότητα, είναι αυταρχικοί, ενώ αρκετοί και λόγω της ηλικίας τους δεν δείχνουν τον απαραίτητο ζήλο και την αγάπη για

το λειτούργημά τους. Τραγικό είναι ότι το μόνο για το οποίο ενδιαφέρονται είναι τα φροντιστήρια και τα ιδιαίτερα μαθήματα.

Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αφήσουμε την κατάσταση να συνεχιστεί έτσι. Κάτι πρέπει, οπωσδήποτε, να γίνει. Προτείνεται: Να γίνεται αξιολόγηση του έργου των εκπαιδευτικών, στην οποία να μετέχουν και οι μαθητές. Να συνταξιοδοτούνται πιο γρήγορα από άλλους εργαζόμενους περίπου στα 50-55. Επίσης, να επιμορφώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα. Οι καθηγητές θα πρέπει να έχουν παιδαγωγική συμπεριφορά, να έχουν κατανόηση και να μην προσβάλλουν τους μαθητές. Έτσι, η κατάσταση ίσως καλυτερεύσει.

Οι νέοι άνθρωποι, στη σημερινή εποχή, αποκτούν γνώσεις ξερές, αποπνευματωποιημένες και στείρες, γνώσεις, χωρίς βάθος και περιεχόμενο, χωρίς την αληθινή ουσία της ζωής.

Αποτέλεσμα είναι η κατασκευή ανθρώπων ανελεύθερων, ανθρώπων χωρίς ήθος και προσωπικότητα. Έτσι, λοιπόν, είναι ευκαιρία όλα αυτά τα προβλήματα που αφορούν την παιδεία να τεθούν επί τάπητος, ώστε να βρεθούν λύσεις που να συνδράμουν στην αναβάθμισή της.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ την Έφηβο Βουλευτή Αντιγόνη Σαφέτη, η οποία θύμισε γνήσιο Βουλευτή, στην περίπτωση μας.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τσαβδαρίδου Αναστασία-Δέσποινα, από τη Θεσσαλονίκη. Αν θέλετε, μπορείτε να μιλήσετε από τη θέση σας ή από το Βήμα. Εγώ θα πρότεινα από το Βήμα, για την εμπειρία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ-ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκη): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, τα θέματα τα οποία απασχολούν την Επιτροπή μας είναι πολλά και εξίσου σημαντικά. Ωστόσο, θα αναφερθώ σε τρία από αυτά, στη σχέση των νέων της χώρας μας με την ιστορία, την τέχνη και τα βιβλία.

Η ιστορία ενός λαού αποτελεί την ταυτότητά του, καθώς, επίσης, και τη βάση στην οποία στηρίζεται, για να αναπτυχθεί μελλοντικά. Χωρίς αυτήν χάνει την ιδιαιτερότητα που τον κάνει τόσο ξεχωριστό και μοναδικό και καταναίει υποχείριο άλλων ισχυρότερων λαών. Ακόμη, όλοι γνωρίζουμε πως το μέλλον μιας χώρας βασίζεται στις νέες γενεές, που την πλουτίζουν με ενέργεια και της δίνουν πνοή.

Καταλήγουμε, λοιπόν, στο συμπέρασμα ότι οι νέοι πρέπει, πάνω από όλους, να είναι άριστοι γνώστες της ιστορίας, γεγονός που δεν παρατηρείται στη σημερινή ελληνική κοινωνία. Πόσες, άραγε, φορές δε θα υπερασπιζόμασταν με μεγαλύτερη επιτυχία τα εθνικά μας συμφέροντα, εάν κατείχαμε σε βάθος τη νεοελληνική ιστορία; Πατί μέσω των γεγονότων μπορεί ο καθένας να αντλήσει ατράνταχτα επιχειρήματα.

Ποιός ευθύνεται, όμως, για την άγνοια των νέων στα θέματα της ιστορίας; Πολλοί, όπως εμείς οι ίδιοι, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η οικογένεια, αλλά, κυρίως, η εκπαίδευση.

ση. Είναι φανερό πως για την εξάλειψη αυτού του φαινομένου απαιτείται μια νέα προσέγγιση της ιστορίας μέσω της παιδείας. Τα βιβλία της Ιστορίας των έξι τάξεων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης θα πρέπει να ξαναγραφτούν, έτσι ώστε όλα μαζί να καλύπτουν όλη την ιστορική πορεία της χώρας μας, καθώς και σημαντικά ιστορικά στοιχεία άλλων λαών, όπως η Γαλλική Επανάσταση. Η ύλη κάθε τάξης θα πρέπει να μειωθεί, έτσι ώστε να καλυφθεί σε μια σχολική χρονιά. Και θα πρέπει να ξεκινάς στην Α' Γυμνασίου από την αρχαία Ελλάδα και να καταλήγεις στη Γ' Λυκείου στο Πολυτεχνείο και σε ακόμα πιο πρόσφατα γεγονότα.

Ακόμη, το μάθημα αυτό είναι σημαντικό να συνοδεύεται από οπτικοακουστικό υλικό, που θα το καθιστά πιο ενδιαφέρον. Καλό θα ήταν, επίσης, να συσταθεί μια λίστα ιστορικών βιβλίων και ιστορικών μυθιστορημάτων που θα προτείνονται στους μαθητές, έτσι ώστε να γνωρίσουν την ιστορία μέσα από τη λογοτεχνία. Πατι για τους περισσότερους από εμάς η ιστορία σταματά γύρω στο 1930 με 1950. Αυτό όμως δεν αληθεύει, αφού η ιστορία γράφεται κάθε μέρα από εμάς τους ίδιους.

Το δεύτερο θέμα, στο οποίο θα αναφερθώ, νομίζω πως είναι εξίσου σημαντικό και είναι οι σχέσεις των νέων με την τέχνη. Έχω την άποψη πως κάθε νέος έχει κλίση σ' έναν τουλάχιστον τομέα της τέχνης, καθώς το πεδίο της είναι ευρύτατο. Αυτή η τάση του νέου ανθρώπου και η δίψα του για δημιουργία –άλλωστε αυτό σημαίνει τέχνη– πολλές φορές καταπνίγεται λόγω των σημερινών συνθηκών ζωής. Ο φόρτος εργασίας, η έλλειψη ελεύθερης ώρας, καθώς και το άγχος που προξενεί το σημερινό σχολείο στους μαθητές, δεν τους επιτρέπουν να ασχοληθούν με τις τέχνες και να δημιουργήσουν, εκφράζοντας τα συναισθήματά τους.

Λύσεις μπορούν να δοθούν πολλές, όμως μία από τις σημαντικότερες είναι αυτή μέσω της εκπαίδευσης. Είναι αναγκαίο, λοιπόν, να δοθεί παραπάνω βαρύτητα στο μάθημα της Τέχνης, το οποίο θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ώρα δημιουργίας και όχι ως μάθημα άνευ σημασίας. Σημαντική θεωρείται, ακόμη, η διαμόρφωση των σχολικών ωραρίων και η μείωση των εργασιών, έτσι ώστε να αυξηθεί ο ελεύθερος χρόνος των μαθητών για να μπορέσουν να ασχοληθούν με τις τέχνες.

Ένας ακόμα παράγοντας που θα βοηθούσε στην απόκτηση καλλιτεχνικής παιδείας είναι η οργάνωση καλλιτεχνικών ομάδων στη διάρκεια του σχολικού προγράμματος, όπως γίνεται σε πολλά σχολεία του εξωτερικού. Για να πραγματοποιηθούν όμως αυτές οι προτάσεις είναι απαραίτητη η διαμόρφωση κατάλληλων χώρων, καθώς επίσης και η στελέχυσή τους με το κατάλληλο προσωπικό. Τέλος, ένας ακόμα τρόπος για να έρθουν οι νέοι σε επαφή με την τέχνη είναι να επιτραπεί η ελεύθερη είσοδός τους σε διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Με όλα τα παραπάνω, λοιπόν, θα μπορέσει ο κάθε νέος να γνωρίσει την τέχνη με άμεσο αποτέλε-

σμα να μην αποπροσανατολιστεί και να μη στραφεί σε λιγότερο ωφέλιμες για τον ίδιο και τον κοινωνικό του περίγυρο ασχολίες.

Το τρίτο και τελευταίο θέμα που θα ήθελα να θίξω αναφέρεται στη σχέση των νέων με τα βιβλία. Πολλοί σοφοί της αρχαιότητας είχαν ασχοληθεί με τα βιβλία, τα οποία και χαρακτήρισαν ως συντρόφους του ανθρώπου. Ο Βάκων, μάλιστα, αναφέρει ότι τα βιβλία είναι πιστοί φίλοι που ούτε κολακεύουν ούτε υπηρετούνται. Παρ' όλα αυτά, όμως, η σχέση των νέων με τα βιβλία φθίνει όλο και περισσότερο. Αυτό οφείλεται, κυρίως, στο γεγονός ότι προτιμούν άλλου είδους ασχολίες και στο ότι τα έχουν συνδέσει με το σχολείο και την εξέταση. Οφείλεται, επίσης, στην εύκολη πληροφόρηση από την τηλεόραση, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, καθώς και στη γρήγορη προσέγγιση θεμάτων μέσω του υπολογιστή και του INTERNET. Η μαγεία, όμως, ενός βιβλίου είναι μεγάλη και είναι σημαντικό να την γνωρίσουν όλοι οι νέοι, για να διευρύνουν τους πνευματικούς τους ορίζοντες.

Αναγκαία, λοιπόν, θεωρείται η παροχή χρημάτων για τη δημιουργία οργανωμένων βιβλιοθηκών στα σχολεία, με καινούργιους χώρους, όπου οι μαθητές θα μπορούν να μελετούν και να διαβάζουν στα διαλείμματα και μετά το σχολείο. Θα πρέπει να γίνουν δωρεές από το κράτος στις ήδη υπάρχουσες βιβλιοθήκες για τον εμπλουτισμό τους με επιπλέον βιβλία, που θα καλύπτουν όλους τους τομείς, όλες τις ανάγκες και όλα τα ενδιαφέροντα. Επίσης, θα μπορούσαν να γίνονται παρουσιάσεις διάφορων βιβλίων από τους ίδιους τους μαθητές στις ώρες του μαθήματος της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας. Τέλος, τα βιβλία θα προβάλλονταν και θα έλκυαν τους μαθητές, αν γίνονταν στα σχολεία εκθέσεις βιβλίων. Σ' αυτές θα παρουσιάζονταν τα βιβλία, που θα κάλυπταν όλα τα ενδιαφέροντα.

Σας ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε κι ελπίζω, οι αποφάσεις που θα παρθούν, μέσω αυτών των συνεδριάσεων, να εισακουστούν και να υλοποιηθούν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ την Έφηβο Βουλευτή Τσαβδαρίδου Αναστασία.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ντίνα Μαρία από το Νομό Κοζάνης.

ΜΑΡΙΑ ΝΤΙΝΑ (Νομός Κοζάνης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα καταθέσω τις απόψεις μου αρχίζοντας με τα λόγια ενός από τους ιδρυτές της Παιδαγωγικής Ψυχολογίας, του Ζαν Ζακ Ρουσσώ, ο οποίος υποστηρίζει: «Χρειάζεται πολύ να προσέξουμε όταν ασχολούμαστε με την αγωγή των παιδιών, πρώτα την ιδιαίτερη ψυχολογία τους κι έπειτα τις ικανότητές τους».

Την άποψη αυτή, αλλά και το ζωτικό ρόλο που διαδραματίζει η κατάλληλη αγωγή των εφήβων στη βελτίωση της δομής της κοινωνίας μας υποστήριξαν πολλοί αρχαίοι και νεότεροι φιλόσοφοι, συγγραφείς και Πατέρες της Εκκλησίας,

αλλά και σύγχρονοι ερευνητές. Διαπιστώνεται, όμως, ότι και σήμερα ακόμα στο σχολείο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κυρίως, το οποίο αποτελεί βασικό συντελεστή διαμόρφωσης της εφηβικής προσωπικότητας, δεν υπάρχουν ειδικοί ψυχολόγοι-παιδαγωγοί για να ασχοληθούν ουσιαστικά με τη διάγνωση κι επίλυση ψυχολογικών προβλημάτων των μαθητών. Βέβαια, επιβάλλεται οι εκπαιδευτικοί όλων των ειδικοτήτων να έχουν γνώση παιδαγωγικής ψυχολογίας για να είναι αποδοτικοί στο έργο τους. Η εποχή μας, όμως, είναι η εποχή της εξειδίκευσης και είναι επιτακτική ανάγκη να υπάρχουν εξειδικευμένοι τεχνίτες και επιστήμονες σε κάθε τομέα. Έτσι και στην εκπαίδευση, ειδικά στη δευτεροβάθμια, η τοποθέτηση ψυχολόγου-παιδαγωγού είναι αναγκαία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εφηβεία, η ηλικία που βιώνουμε, θεωρείται από όλους τους ειδήμονες ως η πλέον δύσκολη περίοδος στη ζωή του ανθρώπου, αλλά και κρίσιμη για την εξέλιξή του. Οι παράγοντες που μπορούν να διαταράξουν την ψυχική ισορροπία του εφήβου είναι πολλοί. Οι βιολογικές και ψυχικές αλλαγές, ο παρορμητισμός, η τάση για απόρριψη και αμφισβήτηση των ενηλίκων και των αξιών τους, η ανάγκη για απόκτηση ανεξαρτησίας και ελευθερίας, η σκληρή συμπεριφορά ενός συμμαθητή, η υπερβολική αυστηρότητα ή κάποιος λανθασμένος χειρισμός ενός εκπαιδευτικού μπορούν να οδηγήσουν τον έφηβο στην εσωστρέφεια, στη σύγκρουση με το κοινωνικό του περιβάλλον, στην απομόνωση, στην απέχθειά του για κάποιον καθηγητή ή μάθημα, στην κακή επίδοσή του στο σχολείο ή ακόμα και σε αντικοινωνικές ενέργειες.

Ακόμα και το οικογενειακό περιβάλλον μπορεί να γίνει η αιτία των ψυχολογικών προβλημάτων του εφήβου. Η μη αρμονική συμβίωση των γονέων, οι διαφορετικές τους αντιλήψεις μπορούν να επιφέρουν σύγχυση στην προσωπικότητα του εφήβου. Επίσης, η υπερπροστατευτική ή δεσποτική συμπεριφορά των γονέων, που ερμηνεύεται από τον έφηβο συχνά ως έλλειψη εμπιστοσύνης ή κατανόησης, έχει σαν αποτέλεσμα να νιώθει καταπιεσμένος.

Σε όλες τις προαναφερόμενες περιπτώσεις η έγκαιρη και κατάλληλη παρέμβαση του ψυχολόγου-παιδαγωγού θα επιφέρει θετικά αποτελέσματα, γιατί ο ψυχολόγος ως βαθύς γνώστης της εφηβικής ψυχής και του κατάλληλου τρόπου προσέγγισης του εφήβου έχει τη δυνατότητα να διαγνώσει κάποιο πρόβλημα στην ψυχολογία του εφήβου και να διαμορφώσει τις συνθήκες επίλυσής του ενισχύοντας την αυτοπεποίθησή του, βοηθώντας τον να ενταχθεί στο σχολικό περιβάλλον κι εμποδίζοντας την απομόνωσή του.

Για όλους αυτούς τους λόγους, προτείνω τη δημιουργία γραφείου ψυχολογικής και παιδαγωγικής στήριξης σε κάθε σχολική μονάδα δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με τις ακόλουθες αρμοδιότητες: Κάθε ψυχολόγος θα είναι υπεύθυνος για ορισμένο αριθμό μαθητών του σχολείου. Θα δέχεται σε ακρόαση τους μαθητές, οι οποίοι επιθυμούν να συζητήσουν

θέματα της αρμοδιότητάς του. Θα διοργανώνει ομαδικές συζητήσεις μαθητών, οι οποίοι επιθυμούν να συμμετέχουν σ' αυτές με θέματα που προτείνουν είτε οι ίδιοι είτε ο ψυχολόγος. Στην αρχή κάθε σχολικής χρονιάς θα διοργανώνει σεμινάρια ή ημερίδες για την ενημέρωση των γονέων ή κηδεμόνων, σχετικά με τα χαρακτηριστικά της εφηβείας και τη σωστή συμπεριφορά των γονέων προς τα παιδιά τους. Θα συνεργάζεται με τους καθηγητές του σχολείου, θα συζητά τα προβλήματα που προκύπτουν και θα προσφέρει επιστημονικές γνώσεις ενισχύοντας το έργο τους.

Για να είναι, όμως, αποτελεσματική η παρέμβαση του ψυχολόγου-παιδαγωγού θα πρέπει, εκτός από την επιστημονική κατάρτιση, να διαθέτει ακεραιότητα χαρακτήρα, αντικειμενικότητα, διακριτικότητα, εχεμύθεια.

Γ' αυτό, πριν από την τοποθέτησή του στο σχολείο, προτείνω να επιλέγεται από ειδικούς αξιολογητές, οι οποίοι θα εξετάζουν τους τίτλους σπουδών του, την εμπειρία του, τις συστατικές επιστολές αξιόπιστων πηγών, που αναφέρονται στην προσωπικότητά του. Μετά την τοποθέτησή του στο σχολείο, προτείνω να γίνεται η αξιολόγησή του από τους μαθητές, τους γονείς και τους καθηγητές που συνεργάστηκαν μαζί του.

Φίλες και φίλοι, η εποχή μας είναι η εποχή των ραγδαίων εξελίξεων σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δράσης, με θετικές ή αρνητικές επιπτώσεις. Η ανάπτυξη της τεχνολογίας, η εξέλιξη των επιστημών, η παγκοσμιοποίηση, ο αθέμιτος ανταγωνισμός, η ανεργία, οι αλλαγές στην κοινωνική και την οικογενειακή δομή απαιτούν πολίτες ενδυναμωμένους ψυχολογικά, με αυτοπεποίθηση, με τόλμη και με πρωτοβουλία, απαλλαγμένους από τη δειλία και την προκατάληψη, όχι μόνο για να επιβιώσουν ως άτομα στην κοινωνία, αλλά και για να συνεισφέρουν στη βελτίωσή της προς όφελος όλων.

Είναι απαραίτητο, λοιπόν, η Πολιτεία να εξετάσει σοβαρά τις παραπάνω επιστημόσεις και να προβεί στην υλοποίησή τους. Ας μην λησμονούμε πως η πρόληψη αντικοινωνικών εκδηλώσεων συμφέρει και τον έφηβο και την κοινωνία. Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Καούρη Κασσιανή από το Νομό Κορινθίας.

ΚΑΣΣΙΑΝΗ ΚΑΟΥΡΗ (Νομός Κορινθίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να σας μιλήσω για την Ελλάδα ή καλύτερα για την ευρωπαϊκή εκδοχή της Ελλάδας. Η Ελλάδα, άλλο δεν έχει να προσφέρει παρά ανάσα ελευθερίας, θάλασσα και πνευματικό, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται από τον ποιητή. Δυστυχώς, όμως, πέρα από ύμνους, η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική και τρομάζει.

Βρισκόμενη εκτός πολιτικών παιχνιδιών, αυτά που θέλω να αναφέρω πηγάζουν από εικόνες που περνούν σαν αστραπή, εικόνες μιας επερχόμενης κληρονομιάς, μετασχηματι-

σμοί και ανασχηματισμοί, εθνικοί και κοινωνικοί συνδυασμοί, ενώσεις λαών και πολιτισμών, βρίσκονται σε μεγάλη ζύμωση και πάνω απ' όλα η Ευρώπη, μια Ευρώπη που δημιουργήθηκε με προοπτική τη συνεργασία. Αλλά, καθώς εξελίχθηκε, αποδείχθηκε ένα απέραντο διάφανο κελί, όπου κυριαρχεί η απόλυτη μονοχρωμία, η απόλυτη ταύτιση των διαφόρων λαών.

Και μέσα σε αυτό το συνονθύλευμα λαών, η Ελλάδα, αυτό το πέτρινο ακρωτήριο της Μεσογείου, με μια παράδοση που της παραδόθηκε, στη συνέχεια και, για να μην οδηγηθεί στη διάλυση, στην αχρηστία του μηδενιστικού κοσμοπολιτισμού, που χτυπά ακόμη και τώρα την πόρτα μας, πρέπει να διατηρήσει και να κάνει έντονη τη διαφορά της εθνικής ταυτότητάς της.

Όλα αυτά μας δίνουν μια ανάσα ζωντάνιας και αισιοδοξίας, δυστυχώς, όμως, ουτοπικά, μιας και ανήκουν στο παρελθόν. Ακόμη και αν η φαντασία που μας διακρίνει είναι έντονη, δεν μπορούμε παρά να διακρίνουμε ένα τοπίο εξάρθρωσης, στοιχειωμένο από έναν άκρατο καταναλωτισμό και το φαναρονισμό των πολιτικών. Υπέρτατος μμητισμός και ξενομανία, δύο από τα κυριότερα χαρακτηριστικά του λαού μας, που, αν και γαλουχήθηκε με την ιδέα της ανώτερης φυλής, γίνεται έρμαιο στα χέρια της Δύσης και μμείται κάθε τι το δυτικό.

Και σε όλο το κλίμα της καταστροφής, εξέχουσα θέση κατέχει η πενία της γλώσσας, μιας γλώσσας εύρωστης και ζωντανής, που υψίσταται έναν καθημερινό βιασμό, δίχως να συνειδητοποιούμε πως μαζί της στην ταπείνωση σέρνει και την εθνική μας ταυτότητα. Η Ελλάδα, η χώρα που κατέχει φως και γυμνότητα, για να μην κατέχει πια μόνο τη γυμνότητα, θα πρέπει να ορθώσει τείχη. Όχι τείχη απομόνωσης, αλλά ισοροπίας, τείχη μέτρου. Ελλάδα σημαίνει ταξίδι στο χώρο του πνεύματος και της τέχνης, αλλά και της ζωής που μας περιμένει. Είναι στο χέρι μας να κρατήσουμε τη γλώσσα μας, στο χέρι μας είναι να πείσουμε όλους πως η Ελλάδα είναι δυνατή, να αποδείξουμε περίτρανα πως η νεολαία μας θα κρατήσει την Ελλάδα μας στο επίπεδο που μας την παρέδωσαν οι τιμημένοι πρόγονοί μας.

Στον τόπο αυτό, που οι δάφνες δε φυτρώνουν εύκολα, αλλά τις χάιδεψε η δόξα και έδωσε πνοή ζωής ο αέρας της ελευθερίας, ποτέ δεν πρόκειται να στολίσουν το μέτωπο των βαρβάρων και των αδικών. Πατί; Πατί αυτό είναι στο χέρι μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Μπράβο!

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κατσακιώρη Αλεξία από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

Αν θέλετε, μπορείτε να λέτε και το σχολείο από τον οποίο έρχεστε.

ΑΛΕΞΙΑ ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ και αρκετά χρόνια

ο αθλητισμός αποτελεί μια από τις πιο αγαπημένες μου ασχολίες. Κι όμως, η πραγματικά θλιβερή κατάσταση που επικρατεί σήμερα στο χώρο αυτό αποτέλεσε κίνητρο για μένα, για να βρεθώ σήμερα εδώ, σε μια προσπάθεια να εκθέσω τις δικές μου απόψεις και προτάσεις. Πατί όλοι, πιστεύω, γνωρίζουμε πολύ καλά τί συμβαίνει τις τελευταίες δεκαετίες στον αθλητικό χώρο.

Ποιός δεν ξέρει ότι πλέον ο αθλητής πουλιέται, αγοράζεται και συχνά χρησιμοποιεί αναβολικά, ακόμη και κάτω από πίεση, μόνο και μόνο για να γίνει μία ικανοποιητική μηχανή ρεκόρ; Ή μήπως κάθε χρόνο δε θρηνούμε θύματα και δε σκύβουμε το κεφάλι από ντροπή, για τα φαινόμενα βίας και φανατισμού στα γήπεδα; Όσο για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, χρόνο με το χρόνο διαπιστώνουμε, πόσο έχουν μετατραπεί σε μια τεράστια κερδοσκοπική επιχείρηση. Αν δε ρίξουμε μια ματιά στην επαρχία, εικόνες εγκατάλειψης μας κατακλύζουν.

Όλοι περιμέναμε πως ενόψει της Ολυμπιάδας του 2004 θα είχαμε αναβάθμιση όλων των αθλητικών εγκαταστάσεων, που, όμως, τελικά περιορίστηκε μόνο στο χώρο της Αθήνας. Στάδια κακοφτιαγμένα, λιγοστά γήπεδα και ανύπαρκτα κολυμβητήρια είναι η αναβάθμιση που μέχρι τώρα έχει γνωρίσει η επαρχία. Και σας μιλώ για καταστάσεις, που ζω κι εγώ η ίδια καθημερινά, καθώς μια τέτοια εικόνα παρουσιάζει κι ο νομός μου, η Αιτωλοακαρνανία.

Ποιός, λοιπόν, ευθύνεται γι' αυτή την κατάντια του αθλητισμού; Σίγουρα μερίδιο ευθύνης έχουν και οι πολιτικοί, που συνεχώς αθετούν τις υποσχέσεις τους για αναβάθμιση στο χώρο αυτό. Κάτι τέτοιο, βέβαια, δεν απαλλάσσει και εμάς τους ίδιους από τις ευθύνες μας, γιατί ποιός από μας έχει πραγματικά νοιαστεί και φροντίσει για τη βελτίωση του αθλητικού χώρου, χωρίς να κοιτάζει το προσωπικό του συμφέρον; Και φυσικά, δεν ξεχνάμε τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που συχνά ασκούν την πιο βρώμικη προπαγάνδα στο κνήγι του κέρδους.

Είναι, λοιπόν, ξεκάθαρο πως κάτι πρέπει να γίνει. Δεν μπορούμε να αποδεχόμαστε σιωπηρά αυτή την κατάσταση, που τείνει να γίνει ανεξέλεγκτη. Ξεκινάμε, λοιπόν, από το σχολείο, που πρέπει να δώσει στον αθλητισμό τη θέση που πραγματικά του αξίζει και όχι να αντιμετωπίζεται απαξιωτικά. Να μην καταλήγει, με λίγα λόγια, το μάθημα της γυμναστικής μόνο και μόνο σε μια καλή ευκαιρία για κενό.

Θα αναφερθώ στην Πολιτεία και απευθύνομαι σε όλους τους αρμόδιους Υπουργούς. Κάποτε θα πρέπει οι αθλητικές εγκαταστάσεις της επαρχίας, κυρίως, να εκσυγχρονιστούν και να μη χάνονται, έτσι, παιδιά ταλέντα, επειδή δεν υπάρχει η αυτονόητη υποδομή. Θεωρώ, δε, αυτονόητη την αυστηρότητα με την οποία η ελληνική και η παγκόσμια νομοθεσία θα πρέπει να αντιμετωπίζει τη χρήση αναβολικών και άλλων ουσιών από τους αθλητές.

Έπειτα, ερχόμαστε στη βία στα γήπεδα. Εκεί, πέρα από

την παραδειγματική τιμωρία όσων ατομικά προκαλούν φθορές, νομίζω ότι πρέπει να αναζητήσουμε τους πραγματικούς ενόχους. Και μιλάω για επιχειρηματίες του αθλητικού χώρου, που επιδιώκουν το φανατισμό των οπαδών πολλές φορές, για να ωφεληθούν οι επιχειρήσεις τους.

Όσο για την Ολυμπιάδα, που πλέον βρίσκεται τόσο κοντά μας, όλοι οι Έλληνες, απλοί, λαϊκοί, πολιτικοί, έχουμε βαρύ χρέος να συνεργαστούμε, για να δείξουμε τον καλύτερό μας εαυτό, να δείξουμε την πραγματική Ελλάδα. Χωρίς δεύτερη σκέψη, λοιπόν, θα πρέπει να ανταποκριθούμε στην έκκληση για εθελοντισμό. Αν μη τι άλλο, το οφείλουμε, νομίζω, στους προγόνους μας.

Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χρυσοστομίδου Σοφία από το Νομό Ημαθίας.

ΣΟΦΙΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΔΟΥ (Νομός Ημαθίας): Φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, γεια σας. Λέγομαι Χρυσοστομίδου Σοφία και είμαι από το Α' Ενιαίο Λύκειο Βέροιας του Νομού Ημαθίας. Θα ήθελα να σας παρουσιάσω κάποιες απόψεις μου στο θέμα της παιδείας και της εκπαίδευσης.

Πάντα ανυπομονούσα να φτάσω στις τελευταίες τάξεις του Λυκείου και τώρα που έφτασα ανυπομονώ να τελειώσω. Όταν πήγαινα στο Γυμνάσιο ζήλευα τα παιδιά που έβλεπα να πηγαίνουν στο Λύκειο, όμως δεν μπορούσα να φανταστώ ότι εκείνα ζήλευαν εμένα.

Από πέρσι άρχισαν να μου δημιουργούνται αμφιβολίες για την ομορφιά αυτής της εποχής της ζωής μας. Πίστευα ότι τώρα που ωριμάσαμε δε θα υπάρχουν αντιπαλότητες μεταξύ μας. Λάθος αντίληψη! Δεν υπάρχουν αντιπαλότητες, που υπήρχαν λόγω ηλικίας. Υπάρχουν άλλου είδους αντιπαλότητες, όπως, για παράδειγμα, να κοιτάξουμε έμμεσα να «ρξίζουμε» έναν συμμαθητή μας, μην τυχόν και πάρει τη θέση μας στη σχολή, στο πανεπιστήμιο και διάφορα άλλα τόσο μικρά και μικρόψυχα πράγματα!

Έχουμε τόσα κοινά ενδιαφέροντα, μας συνδέουν τόσα πολλά, κι όμως εντελώς εγωιστικά ο καθένας είναι κλεισμένος στο «καβούκι» του, παραμονεύοντας πόσες ώρες διαβάζει ο άλλος, τι ξέρει, από πού τα ξέρει, γιατί είναι καλύτερος από εμάς, πώς μπορούμε να τον περάσουμε! Αντιπαλότητα είναι η λέξη που κυριαρχεί στο μυαλό όλων μας. Κι όμως, κανένας ποτέ δεν κατάφερε να ξεστομίσει αυτή τη λέξη. Προς Θεού! Θα χαρακτηριστεί ως το μαύρο πρόβατο του σχολείου, το μαύρο πρόβατο μέσα σε εκατοντάδες μαύρα πρόβατα.

Και, όμως, αυτός θα είναι ο δακτυλοδεικτούμενος, γιατί αυτός είχε το κουράγιο να το παραδεχθεί.

Υποκρισία παντού: Στο σχολείο, στο φροντιστήριο, στη γειτονιά και στην παρέα. Κάθε σου αποτυχία γαληνεύει την ψυχή τους και κάθε σου επιτυχία το αντίθετο. Δε λέω ότι δεν

ενδιαφέρονται για σένα. Ενδιαφέρονται επιφανειακά. Ίσως οι περιστάσεις δεν τους αφήνουν να ενδιαφερθούν. Ίσως η κατάντια της κοινωνίας, στην οποία ζούμε.

Πίεση. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό μιας μαθήτριας ή ενός μαθητή, αν θέλει να περάσει στις εξετάσεις. Η μέρα μας ξεκινάει με το υποχρεωτικό σχολείο ως το μεσημέρι. Έπειτα διαβάζουμε για το απογευματινό φροντιστήριο. Όταν τελειώσει και αυτό, ήρθε η ώρα –βράδυ πια– να ξεκινήσουμε για την επιστροφή στο σπίτι. Έπειτα αρχίζουμε τη μελέτη μας για την επόμενη ημέρα. Κατά τα μεσάνυχτα, ίσως πέσουμε για ύπνο, αν δεν έχουμε κανένα επαναληπτικό διαγώνισμα αύριο. Αυτό είναι το καθημερινό μας πρόγραμμα. Τα Σαββατοκύριακα, αν δεν έχουμε έκτακτα μαθήματα στο φροντιστήριο, μας δίνεται η δυνατότητα να κάνουμε μια επανάληψη στα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα.

Οι μαύροι κύκλοι, κάτω από τα μάτια όλων μας σε αυτή την ηλικία, προδίδουν το παραπάνω πρόγραμμα. Τη ζωή μας πλέον τη χαρακτηρίζει μια απερίγραπτη μονοτονία. Διασκέδαση, ψυχαγωγία, διαπροσωπικές σχέσεις, ακόμα και μόρφωση ουσιαστική αποκλείονται γ' αυτήν τη χρονιά και αυτό είναι άδικο. Η χρονιά των δεκαεπτά μας χρόνων περνάει ανούσια. Αυτή τη χρονιά, πολλοί από εμάς, λόγω της ωριμάνσης νιώθουμε έντονα την επιθυμία για μάθηση. Αντά που μαθαίνουμε, όμως –όχι όλα–, ο τρόπος που τα μαθαίνουμε –παπαγαλία στην Ιστορία, τυπικότητα στην Έκθεση– το κλίμα που επικρατεί στην τάξη στις ώρες των μη εξεταζόμενων μαθημάτων –σχολκρατία–, η τάση των καθηγητών για το ποιός θα τελειώσει πιο γρήγορα την ύλη, με εξοργίζουν και με κάνουν να αισθάνομαι ακόμα πιο πεταμένη και αυτή τη χρονιά.

Πολλά από τα μαθήματα παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, όμως λόγω του εφιάλτη των πανελλαδικών εξετάσεων είναι αδύνατον να διδαχθούν, έτσι ώστε να μορφώσουν ένα μαθητή. Με τσαντίζει πολύ η αντιπαλότητα καθηγητών, σχολείων και φροντιστηρίων με διαμεσολαβητές εμάς, τους μαθητές. Με τσαντίζει και η ανεξέλεγκτη ανταγωνιστικότητα που προείπα. Δεν την αντέχω. Δεν μπορώ να βλέπω τους συμμαθητές μου σαν εχθρούς μου.

Αυτά τα δύο χρόνια απομονωνόμαστε από τα κοινά. Ο λίγος ελεύθερος χρόνος που είχαμε περιορίζεται στο χρόνο για τις μετακινήσεις που χρειαζόμαστε από το σχολείο στο σπίτι και από εκεί στο φροντιστήριο. Δεν έχουμε χρόνο να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας, να ομορφάνουμε την ψυχή μας, να πλουτίσουμε την καρδιά μας με συναισθήματα. Ίσως, αν η μέρα είχε τριάντα ώρες να γινόταν κάτι από αυτά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Πασιατάς Αλέξανδρος από το Νομό Κιλκίς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΣΙΑΤΑΣ (Νομός Κιλκίς): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, Έφηβοι Βουλευτές, ξεκινώντας την προσπάθεια να εκφράσω τις σκέψεις, τους προβληματισμούς και τις προτάσεις μου για τα κακώς κείμενα στο χώρο της εκπαίδευσης, θα ήθελα πρώτα να απευθύνω το χαιρετισμό μου σε όλους τους Έφηβους Βουλευτές, που παίρνουν μέρος στο πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων και αγωνίζονται για μια αρτιότερη εκπαίδευση.

Κατοικώ σε μια επαρχιακή πόλη του Νομού Κιλκίς και τα προβλήματα των νέων είναι πολλά. Και, δυστυχώς, παραμένουν διαρκώς άλυτα. Συγκεκριμένα, τα σχολεία εδώ είναι πολύ μικρά, με λίγα άτομα, με αποτέλεσμα να μην εξυπηρετούν τις ανάγκες των νέων για σωστή εκπαίδευση.

Πρώτα απ' όλα δεν υπάρχουν καθηγητές όλων των ειδικοτήτων. Πα παράδειγμα, ο καθηγητής της Χημείας διδάσκει Φυσική Κατεύθυνσης και Βιολογία Κατεύθυνσης με αποτέλεσμα, παρά τις φιλότιμες προσπάθειές του, να μην είναι επαρκής για τις απαιτήσεις του μαθήματος. Έτσι, θα ήταν καλύτερο να γίνουν συγχωνεύσεις σχολείων, ώστε να μπορούν όλοι οι μαθητές να συγκεντρώνονται σε ένα που θα έχει τη δυνατότητα να προσφέρει περισσότερα στον τομέα της εκπαίδευσης. Ένα άλλο πρόβλημα, που θα ήθελα να θίξω, σχετίζεται με τη δυσλειτουργία του σχολείου. Συγκεκριμένα, τα Εργαστήρια Φυσικών Επιστημών θα πρέπει να χρησιμοποιούνται, εφόσον υπάρχουν, και όχι να καταντούν οι καλύτερα διακοσμημένες αίθουσες του σχολείου.

Επιπλέον, θα ήθελα να μιλήσω για ένα άλλο θέμα. Το σχολείο μου βρίσκεται σε μικρή απόσταση από ένα μεγάλο αστικό κέντρο, τη Θεσσαλονίκη. Έτσι, αποτελείται από καθηγητές που πηγαίνουν στη Θεσσαλονίκη και ο στόχος τους είναι η μετάθεση εκεί. Κάθε χρόνο το διδακτικό προσωπικό του σχολείου αλλάζει. Και αυτό, νομίζω ότι είναι πολύ αρνητικό για τους μαθητές. Γι' αυτό, λοιπόν, πιστεύω ότι θα ήταν σωστό να ήταν υποχρεωτικό, να παραμένει ένας καθηγητής τουλάχιστον πέντε χρόνια σε ένα σχολείο και μετά να έχει δικαίωμα μετάθεσης. Αντιλαμβάνομαι, βέβαια, ότι αυτό δε συμφέρει τους καθηγητές μας, αλλά νομίζω ότι πρέπει να προέχει το όφελος των μαθητών.

Ένα ιδιαίτερα σημαντικό ζήτημα είναι οι διαφορές στη βαθμολογία των πανελληνίων εξετάσεων στη θεωρητική από τις άλλες κατευθύνσεις. Παρακολουθώ τις εξελίξεις της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και παρατηρώ ότι οι μαθητές που τελειώνουν την Α' Λυκείου με «άριστα», στη Β' και στη Γ' Λυκείου δε διαπρέπουν. Στα μαθήματα, βέβαια, αυτά εξορισμού μάλλον δεν μπορεί να υπάρχει αντικειμενική αξιολόγηση. Μήπως, όμως, θα πρέπει;

Τελειώνοντας, θα ήθελα να επισημάνω και ένα ακόμα θέμα. Το σχολείο, κατά τη γνώμη μου, δεν πρέπει να είναι μόνο ένας χώρος μετάδοσης γνώσεων, αλλά ένας χώρος, όπου θα καλλιεργούνται διάφορες δεξιότητες των νέων. Αυτό που παρατηρώ είναι ότι λείπουν οι πολιτιστικές δραστη-

ριότητες από το σημερινό Λύκειο, όπως λόγου χάρι το ανέμβασμα μιας θεατρικής παράστασης, η διοργάνωση γυμναστικών επιδείξεων, μιας μουσικής συναυλίας, μιας έκθεσης φωτογραφίας.

Αυτά είναι όλα τα θέματα που ήθελα να τονίσω. Πιστεύω ότι θα σας προβληματίσουν και ότι όλοι μαζί θα δραστηριοποιηθούμε για την επίλυσή τους για μια καλύτερη εκπαίδευση, για μια αξιοπρεπέστερη ζωή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον Έφηβο Βουλευτή Πασιατά Αλέξανδρο.

Το λόγο τώρα έχει η Έφηβος Βουλευτής από τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας, Ρίζου Ελένη.

ΕΛΕΝΗ ΡΙΖΟΥ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, είμαι μαθήτρια του δού Λυκείου Καλλιθέας.

Η τελευταία μου χρονιά στο Λύκειο ξεκίνησε με τους καλύτερους οιωνούς: νεόκτιστο σχολείο, το αντάμωμα με την παρέα, η ίδια ομάδα καθηγητών, που σαν οικογένεια τόσο στοργικά μας συνοδεύει στα μαθητικά μας χρόνια. Και σε όλα αυτά ένα σύννεφο που απλώνεται, μια σκέψη που τρομάζει: ο χρόνος μας, ο χώρος μας. Πώς χάνονται, έτσι, και τα δύο ολοένα και περισσότερο; Τρία κτήρια ορίζουν τη ζωή μας: σχολείο, φροντιστήριο, σπίτι. Την έννοια του ελεύθερου χρόνου τη θυμάμαι σαν μια παλιά ανάμνηση, που αργοσβήνει στο νου μου.

Καλουπώνουμε όλες μας τις δραστηριότητες στα πλαίσια του σχολείου σαν να είναι αυτό ο μόνος παράγοντας που θα μας εξασφαλίσει ένα σίγουρο μέλλον. Δεν αξίζει, όμως, να θυσιάζουμε καθημερινά τόσο βάνουσα το παρόν μας για το μέλλον, για μια επιτυχημένη επαγγελματική σταδιοδρομία. Θα μπορούσε, τουλάχιστον, να γίνει λόγος για μια τέτοια θυσία, αν η αποφοίτησή μας από κάποιο πανεπιστημιακό ίδρυμα θα σήμαινε και την ανοδική επαγγελματική μας πορεία. Κάτι τέτοιο, όμως, μάλλον είναι ουτοπία στα σημερινά δεδομένα της αγοράς εργασίας.

Οι νέοι κοπιάζουν, στερούνται. Καταφέρνουν να γράψουν καλά στις εξετάσεις. Ξανακοπιάζουν, ξαναστερούνται για να πάρουν και ένα πτυχίο. Και εν τέλει διαπιστώνουν πως όλοι οι κόποι τους ήταν για ένα πουκάμισο αδειανό, όπως λέει και ο Σεφέρης, για μια σελίδα με μεγάλα τυπωμένα γράμματα, ικανή να τους εξασφαλίσει μια θέση στο ταμείο ανεργίας.

Γι' αυτό, το μέλλον μου θέλω να το χτίσω χωρίς να αγνώω το παρόν μου. Άλλωστε, όπως φαίνεται, η ζωή μου δεν εξαρτάται μόνο από εμένα. Και αν έχω την ηθική συμπαράσταση από την οικογένειά μου και από τους καθηγητές μου, ακόμα, κάτι μου λείπει: η παρουσία της πολιτείας, η ενίσχυσή της στον αγώνα μου. Μου λείπει η αίσθηση της ιδέας ότι είναι δίπλα μου, σε κάθε βήμα μου. Πόσο μου λείπει αλήθεια, μια Πολιτεία σύμμαχος, μια κοινωνία βοηθός, ένα κράτος

συμπαρασάτης! Πόσο θα ήθελα να αισθανόμουν ασφάλεια από το ισχύον εκπαιδευτικό σύστημα! Πόσο μου στοιχίζει που δεν μπορώ! Όσο και να προσπαθώ, δεν μπορώ να νιώσω καλυμμένη από μια σχολική πραγματικότητα που διέρχεται αλλεπάλληλες αλλαγές, τόσες που τελικά φαίνεται πως χάνεται η ουσία.

Οι κινητοποιήσεις που εγκαινίασαν την εισαγωγή του νέου συστήματος, οι καταλήψεις, μας στιγμάτισαν επιτόλεια ως νεολαία άναρχη, φυγόπονη, επίπεδη. Τί κρίμα, που κανείς δεν ενδιαφέρθηκε να ακουμπήσει πάνω μας το βλέμμα του για μια δεύτερη φορά. Τί κρίμα, που κανείς δεν αντιλήφθηκε μέσα στον πανικό της δαιμονολογίας ότι οι καταληψίες δεν ήταν αναρχικοί, αφελείς, επιφανειακοί. Φοβισμένα παιδιά ήταν.

Φοβάμαι το σκοτάδι της αμάθειας, όπου θα με καταδικάσει η απόρριψη του θεσμού της παιδείας και η απόλυτη άρνηση του νέου συστήματος. Περισσότερο, όμως, φοβάμαι μήπως οι γνώσεις μου, ο κόπος μου, η δωδεκάχρονη αδιάκοπη εργασία μου σκοντάψουν σε μια συννεφιασμένη μέρα, σε μια άτυχη στιγμή, σε μια άδικη αξιολόγηση που επιζητεί τη στείρα αποστήθιση. Αδυνατώ να κατανοήσω τη λογική ενός συστήματος, που θέτει ως κύριο στόχο του τη διαμόρφωση μαθητών-παντογνωστών, χωρίς να λαμβάνει υπόψη του οποιαδήποτε άλλη απασχόληση του μαθητή, εκτός των τειχών του σχολείου.

Η εφηβική ανεμελιά, η φιλία, ο πρώτος έρωτας, έννοιες που κάποτε έχτιζαν την εφηβεία, τώρα στην καλύτερη περίπτωση βιώνονται στιγμιαία μέσα στο φορτωμένο πρόγραμμα των μαθητών, ίσα-ίσα για να μας θυμίσουν ότι η ελπίδα δε χάθηκε ακόμα, διότι η ισχύη τους έστω ύπαρξη είναι από μόνη της η ελπίδα. Πώς μεγαλώσαμε, αλήθεια, έτσι απότομα; Γι' αυτό φοβόμαστε, γι' αυτό αγωνιούμε, γι' αυτό αγριεύουμε. Διότι σε μια στιγμή αναγκαστήκαμε να ωρμάσουμε ξαφνικά, να πάρουμε αποφάσεις καθοριστικές για το μέλλον μας, να διαγράψουμε από τις επιταγές της ψυχής μας ό,τι μας φωνάζει η εφηβική μας φύση, να γίνουμε ό,τι κάποτε οικτίραμε: μεγάλοι, να ενταχθούμε στον κόσμο των συμβιβασμένων.

Έτσι, ακριβώς, συμβιβαστήκαμε και κάναμε σύντροφό μας τη μοναξιά, γιατί στη ζωή, πλέον, μόνο να σκέφτομαι προλαβαίνω, με κόπο και αυτό. Φτιάχνω παραμύθια, ζωγραφίζω τον παράδεισο, μπαίνω μέσα του, βγαίνω αποφασισμένη να τον φέρω στην καθημερινότητά μου. Και τι απογοήτευση που νιώθω, όταν βλέπω πως αντί γι' αυτό η καθημερινότητά μου μπαίνει τελικά στον παράδεισό μου, χαλάει τα παραμύθια μου και κατευθύνει τις σκέψεις μου. Μα, πώς να προστατέψω τη σκέψη μου, όταν το ίδιο το σύστημα της εκπαίδευσης προωθεί την απόλυτη προσήλωση του μαθητή στα σχολικά μαθήματα και τοποθετεί ως ύψιστο ιδανικό την ανάληψη του βαθμού; Τότε η συλλογικότητα του σχολείου δίνει τη θέση της στον ανταγωνισμό και τη βαθμοθηρία και

η προσωπική κλίση και δημιουργική διάθεση του μαθητή αντικαθίσταται βίαια από την παπαγαλία και τη μηχανική εκμάθηση.

Πραγματικά, δε θεωρώ ότι έχουμε υπερβολικές απαιτήσεις όταν ζητούμε επίμονα απλώς τη διαφύλαξη της ακεραιότητας και της ιδιαιτερότητας της προσωπικότητάς μας και απορρίπτουμε τις προσπάθειες, ηθελημένες ή μη, της ψυχικής μας αφαίμαξης και της πνευματικής αποχαύνωσης μας. Δεν αντέχω να βλέπω γερασμένα τα νιάτα μας. Τι ανανήσεις θα έχω από το σχολείο; Το χαμόγελό μας, γέλιο «κονσέρβα» μιας φτηνής αμερικάνικης σειράς. Σε ένα θρανό καθιστοί, βλέπουμε τη ζωή μας να περνάει, τα όνειρά μας. Το δύσκολο που είναι να τα κρατήσουμε ζωντανά μέσα μας σε ένα κόσμο που φαίνεται να τα αγνοεί τόσο βάνουσα! Το φοβερό να πρέπει να παλέψουμε, όχι μόνο για να τα κατακτήσουμε, αλλά και να τα πιστέψουμε, ακόμα! Και τί φοβηκτός ο κίνδυνος να ξυπνήσουμε μια μέρα χωρίς αυτά!

Όμως, το στίχο του Σικελιανού δεν τον ξεχνούμε. Δεν είναι χίμαιρα να κουβαλάμε το όνειρο. Και εμείς, θα κρατάμε τα όνειρά μας σφιχταγκαλιασμένα. Τα σφίγγουμε στη χούφτα μας, μη χάσουμε κανένα και σκιστούν τα φτερά μας. Μαζί μας θα έχουμε τα όνειρα και αγωνιζόμαστε. Θα το σηκώσουμε το μέλλον μας ψηλά. Μέσα στο σκοτάδι, θα το βρούμε εμείς το φως του. Μέσα στις πληγές, θα τον γιατρέψουμε τον πόνο. Αν πάλι δεν τα καταφέρουμε δεν πειράζει, αρκεί που θα έχουμε κάνει την προσπάθεια. Αρκεί που θα έχουμε κάνει ένα μικρό βηματάκι προς την ευτυχία.

Ο κόσμος μας δεν είναι αγγελικά πλασμένος. Διαπίστωση οδυνηρή για μας τους νέους, που στις φλέβες μας κυλάει ακόμα ο ουρανός. Και εσάς κύριοι, στα μάτια σας ακόμα κάποιες φλόγες ήλιου. Μα, ο ουρανός χωρίς ήλιο, σκοτάδι γίνεται. Ο ήλιος πάλι μόνος του, λάβα γίνεται που καταστρέφει. Ο ήλιος με τον ουρανό μαζί φτιάχνουν τον κόσμο. Και αυτό στο σχολείο το μάθαμε, τότε που ο φιλόλογος μας διάβαζε σε ποιήματα του Ρίτσου: «Ακούστε το τριξίμο της πόρτας, ελάτε»

Ξέρω πως ο λόγος μου δεν περιείχε πολλές προτάσεις, όμως πιστεύω πως στην προσπάθειά μας να βρούμε λύσεις, πολλές φορές χάνουμε την ουσία. Τέτοιες στιγμές, ίσως, είναι καλύτερα να δώσουμε στον εαυτό μας το χρόνο να προβληματιστεί, να ανοίξουμε τα μάτια μας, να κοιτάξουμε γύρω μας και μέσα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φεσατίδου Ευθαλία από το Νομό Πέλλας.

ΦΕΣΑΤΙΔΟΥ ΕΥΘΑΛΙΑ (Νομός Πέλλας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να επισημάνω δύο προβλήματα που έχουν σχέση ειδικά με τα Τ.Ε.Ε., χώρο από τον οποίο προέρχομαι.

Πρώτον, θεωρώ ότι αδικούνται ιδιαίτερα οι μαθητές των Τ.Ε.Ε., όσον αφορά την εισαγωγή τους στα Τ.Ε.Ι., καθώς

υπάρχει περιορισμός των εισακτέων εξαιτίας του ορίου βάρους που υπάρχει. Δηλαδή, ενώ εισήχθησαν από το Ενιαίο Λύκειο στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. με βάση το 5,5, μαθητές των Τ.Ε.Ε. με μέσο όρο 8 και 9 δεν εισήχθησαν σε καμία σχολή των Τ.Ε.Ι.. Αν λάβουμε υπόψη το ποσοστό εισαγωγής που είναι 85% για τους αποφοίτους των Ενιαίων Λυκείων και 15% για τους αποφοίτους των Τ.Ε.Ε., αυτή η αδικία είναι μεγαλύτερη. Και για να προλάβω, ενδεχομένως, τις αντιδράσεις δε θα μπορούσα να δικαιολογήσω αυτή την κατάσταση με την άποψη που επικρατεί ότι οι μαθητές των Ενιαίων Λυκείων εξετάζονται πανελλαδικά σε εννέα μαθήματα, ενώ οι μαθητές των Τ.Ε.Ε. σε τρία. Διότι οι μαθητές των Ενιαίων Λυκείων απευθύνονται στα Α.Ε.Ι., ενώ οι μαθητές των Τ.Ε.Ε. μόνο σε Τ.Ε.Ι..

Προτείνω να μην υπάρχει όριο βάσης εισαγωγής στα Τ.Ε.Ι. των μαθητών των Τ.Ε.Ε., αλλά αυτό να προσαρμόζεται μέχρι την κάλυψη των θέσεων που ορίζονται για τους μαθητές των Τ.Ε.Ε. Επίσης, να αναπροσαρμοστούν τα ποσοστά εισαγωγής, αυξανόμενα σε αντιστοιχία υπέρ των αποφοίτων των Τ.Ε.Ε..

Δεύτερον η συνέπεια των ανωτέρω, μαζί με το γεγονός ότι τα Τ.Ε.Ε. στην αρχή κάθε χρονιάς δε διαθέτουν όλα τα βιβλία, δε διαθέτουν πληρότητα σε εκπαιδευτικό προσωπικό, δε διαθέτουν κατάλληλη κτιριακή υποδομή με εργαστήρια και εξοπλισμό, όπως απαιτείται για πολλές ειδικότητες, ειδικά στα σχολεία παραμεθωρίων περιοχών, όπως είναι ο Νομός Πέλλας από τον οποίο προέρχομαι είναι οι κάθε χρόνο και λιγότερες νέες εγγραφές μαθητών στα Τ.Ε.Ε.. Πρόβλημα που φαίνεται ιδιαίτερα έντονο φέτος και θα γίνεται εντονότερο στο μέλλον. Και αντί να ψάχνουμε λύσεις για την ύπαρξη και συνέχιση των Τ.Ε.Ε., έρχεται φέτος και η εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας ότι δε θα δημιουργούνται τμήματα στην Α' τάξη με λιγότερους από 20 μαθητές και στα μαθήματα γενικής παιδείας, στα οποία ανήκουν και τα Νέα Ελληνικά και τα Μαθηματικά—μαθήματα τα οποία εξετάζομαστε πανελλαδικά—θα γίνεται συνδιδασκαλία των μαθητών, περισσότερων του ενός τομέων και τμημάτων ειδικότητας, ώστε να δημιουργούνται τμήματα με ανώτερο όριο τους 30 μαθητές. Με τέτοιους αριθμούς, όπως καταλαβαίνετε, είναι αδύνατον και νέα τμήματα να δημιουργηθούν στην Α' τάξη και μάθημα να γίνει με 30 άτομα.

Η πρότασή μου, επομένως, είναι να δημιουργούνται τμήματα στην Α' τάξη με 15 μαθητές, το ελάχιστο, και συνδιδασκαλία τμημάτων με 20 μαθητές το ανώτερο.

Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τσέλιου Δέσποινα από το Νομό Δωδεκανήσου.

ΤΣΕΛΙΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ (Νομός Δωδεκανήσου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές. Κατ' αρχήν, θα ήθελα να ευχαριστήσω τη Βουλή των Ελλήνων, που

στο πλαίσιο του προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» δίνει την ευκαιρία σε μας τους μαθητές να εκφράσουμε τις απόψεις μας πάνω σε αποδεδειγμένα προβληματικούς τομείς.

Εγώ με τη σειρά μου, θα ήθελα να θίξω τη σημασία της οργάνωσης ενός σωστού επαγγελματικού προσανατολισμού. Εμείς οι μαθητές περνώντας από τη φάση της ανηλικότητας στην περίοδο της ενηλικίωσης βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τη ζωή και τα προβλήματά της. Ένα από αυτά, ίσως το πλέον βασικό, είναι η θέση μας στην κοινωνία σαν ενεργά και λειτουργικά μέλη. Η θέση μας αυτή εξαρτάται, κυρίως, από το επάγγελμα που θα ακολουθήσουμε και βασική προϋπόθεση για την εκλογή του επαγγέλματος είναι η αυτογνωσία, που επιτυγχάνεται μέσω του σωστού επαγγελματικού προσανατολισμού. Έτσι, σήμερα οι μαθητές τελειώνοντας τις βαθμίδες της στοιχειώδους και μέσης εκπαίδευσης βρίσκονται στο αδιέξοδο της επαγγελματικής επιλογής, που θα εξασφαλίσει την οικονομική και κοινωνική τους αποκατάσταση. Και αυτό, γιατί ο επαγγελματικός προσανατολισμός δε διδάσκεται ούτε έγκαιρα ούτε σωστά.

Και πώς είναι δυνατόν να ελπίζουμε σε μια επιτυχία του Σ.Ε.Π. και να έχουμε στοιχεία να ανατρέψουμε τους χαρακτηρισμούς που κατά καιρούς έχουν αποδοθεί σε αυτή την ώρα, όπως «η ώρα του παιδιού»; Με ένα δάσκαλο υπεύθυνο για την εφαρμογή του, χωρίς καμία επιμόρφωση, αλλά και μόνο για να συμπληρώσει το υποχρεωτικό του ωράριο; Χρειάζεται, λοιπόν, έγκαιρος και σωστός επαγγελματικός προσανατολισμός από τις πρώτες κιόλας βαθμίδες της εκπαίδευσης, με τη βοήθεια ενός ενημερωμένου και εξειδικευμένου προσωπικού που θα βοηθά το μαθητή να ανακαλύψει τις πηγές, τάσεις, κλίσεις και ροπές του και με αυτογνωσία να κάνει τις επιλογές του.

Ειδικά στην Ελλάδα είναι αναμφισβήτητο ότι λειτουργούμε βάσει τίτλων και ο φετιχισμός του διπλώματος οδηγεί σε υπερπληθώρα πτυχιούχων, που είναι άνεργοι ή που απασχολούνται σε άλλους τομείς, που δεν έχουν καμία σχέση με την ειδικότητά τους. Επίσης, τελευταία παρατηρείται μία στροφή των νέων προς τα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, με αποτέλεσμα μόνο ένα μέρος από αυτούς να έχουν αποκλειστική απασχόληση και οι άλλοι να σπαταλιώνται αφοπλισμένοι και αναξιοποίητοι. Σε αυτό, βέβαια, οδηγεί η έλλειψη ενημέρωσης. Αλλά δεν είναι ο μόνος λόγος. Άλλα είναι τα αίτια: Πρώτον, ο κοινωνικός ρατσισμός, που εξακολουθεί να είναι βαθιά ριζωμένος στην ελληνική κοινωνία και θέλει κάποια επαγγέλματα περισσότερο ευπρόληπτα από κάποια άλλα και, φυσικά, αυτά τα ευπρόληπτα επαγγέλματα συνοδεύονται από τίτλους σπουδών και διπλώματα.

Δεύτερον, οι φιλοδοξίες των γονέων, που θέλουν τα παιδιά τους με ένα καλύτερο αμειβόμενο επάγγελμα και πιο ευπρόληπτο και τα ωθούν στις σπουδές ή θεωρούν δεύτερης κατηγορίας όποιον δεν έχει σπουδάσει. Και ποιός γονιός

παραδέχεται ότι το παιδί του δεν είναι κατάλληλο για να γίνει επιστήμονας, αλλά θα διαπρέψει ως τεχνίτης, μηχανικός, αθλητής; Ποιός θα το κάνει, από τη στιγμή που θέλει να καλύψει το παιδί του το κενό των δικών του φιλοδοξιών που ο ίδιος δεν μπόρεσε να καλύψει;

Σήμερα, λοιπόν, ο μαθητής δεν επιλέγει το επάγγελμά του με βάση την αυτογνωσία και την ενημέρωση. Τις περισσότερες φορές δεν επιλέγει καν το επάγγελμα που θέλει, αλλά το επάγγελμα που του έμαθαν οι άλλοι να θέλει. Φιλοδοξίες γονέων, αντιλήψεις περί κοινωνικού γοήτρου, προϋπάρχουσα επαγγελματική δομή, οικογένεια, επιρροές, που συχνά έχουν να κάνουν με την εικόνα που προβάλλουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για κάθε επάγγελμα. Πρόκειται, λοιπόν, για μια παγιδευμένη θέληση, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει και ο Φίλιππος.

Ασφαλώς έχει τεράστια σημασία η οργάνωση ενός σωστού επαγγελματικού προσανατολισμού. Αλλά πώς μπορεί να λειτουργήσει σωστά με έναν υπεύθυνο στην έδρα και το μαθητή στο θρανίο στο πλαίσιο ενός βαθύτατα απαρχαιωμένου συστήματος, με τον καθηγητή να μην έχει καμία επιμόρφωση, και το ίδιο το μάθημα του Σ.Ε.Π. να είναι υποβαθμισμένο ή ανύπαρκτο και στα χρονικά πλαίσια που ορίζουν οι ρυθμιζόντες;

Επομένως, αφού το σχολείο εξυπηρετεί τη ζωή, όπως λέει και ο Αϊνστάϊν, θα πρέπει να ετομάζει ανθρώπους ικανούς και ανεξάρτητους για το κοινωνικό γίγνεσθαι. Ξέροντας, όμως, κάποιος τις δυνατότητές του θα αναζητήσει την επιτυχία στα μέτρα του. Ο έγκαιρος και υπεύθυνος επαγγελματικός προσανατολισμός θα πρέπει να καθρεφτίζει την κοινωνική πραγματικότητα. Έτσι, θα αποφευχθεί η κατοπινή σπατάλη του στην ανεργία ή την απασχόληση.

Τέλος, θα πρέπει να καταλάβουμε εμείς οι Έλληνες ότι η χώρα μας εξάντλησε τα περιθώρια απορρόφησης διπλωμάτων και τίτλων, ότι το πτυχίο είναι άχρηστο αν δεν έχει αντίκρισμα στην τρέχουσα πραγματικότητα. Χρειαζόμαστε πρακτικές ικανότητες για να μπορέσουμε να εξισώσουμε λειτουργικά τον επιστήμονα με τον τεχνίτη. Και, επιτέλους, πρέπει να μάθουμε να σεβόμαστε όσους πραγματικά κρατάνε το βάρος της οικονομίας αυτού του τόπου στις πλάτες τους.

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης, Αντώνιος Τσικνίδης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΙΚΝΙΔΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ένα από τα πολλά μέσα που επινόησε ο άνθρωπος για να εκφράσει τις ευαισθησίες του και τα συναισθήματά του και που η καλλιέργειά του απουσιάζει από το σημερινό σχολείο, είναι η τέχνη.

Αν θα ορίζαμε τον όρο τέχνη, θα λέγαμε ότι είναι ένας

πολυποίκιλος τρόπος έκφρασης των ευαισθησιών και των σκέψεων του ατόμου μέσα από την εικόνα, τη μουσική, το χορό. Το περιεχόμενο της τέχνης είναι πολύπλευρο. Αρχικά η τέχνη έχει ένα ηθογραφικό περιεχόμενο. Μέσα από την τέχνη σκιαγραφούνται οι αντιθέσεις της σύγχρονης κοινωνίας και προβάλλεται η αλήθεια. Δεν πρέπει να εξαιρούμε και το εκπαιδευτικό περιεχόμενο της τέχνης, όπου προβάλλονται πρότυπα ζωής. Η τέχνη, επίσης, έχει ένα καλλιτεχνικό περιεχόμενο. Εκφράζει τον ορθό τρόπο διασκέδασης, δίδασκει και παιδαγωγεί. Έτσι, η τέχνη είναι σε θέση να δημιουργήσει μία προσωπικότητα, την οποία ο μαθητής αδυνατεί να καλλιεργήσει μέσα από το σύγχρονο σχολείο.

Όπως έχει προαναφερθεί, η πίεση του χρόνου για την ολοκλήρωση της ογκώδους ύλης είναι μεγάλη. Τίθεται το ερώτημα για το πόσο ο καθηγητής μπορεί να θέσει σε συζήτηση θέματα που αφορούν την τέχνη. Το σχολείο, κυρίως στις ανώτερες βαθμίδες του, λειτουργεί ως προθάλαμος και προπαρασκευαστικό στάδιο για το πανεπιστήμιο, ενώ η εκπαίδευση έχει ένα τεχνοκρατικό προσανατολισμό. Επίσης, η πληθώρα των γνωστικών αντικειμένων οδηγεί, όπως όλοι θα συμφωνούσαμε, στην εξειδίκευση. Ας μην εξαιρέσουμε, βέβαια, και την ισχνή παρουσία της ανθρωπιστικής παιδείας στο σύγχρονο σχολείο.

Όμως, μέσα από την τέχνη, μπορούμε να ζήσουμε, έπαι και νοητά, εμπειρίες και καταστάσεις, τις οποίες δεν πρόκειται να ζήσουμε ποτέ. Επίσης, ερχόμαστε σε επαφή με τους συνανθρώπους μας και γινόμαστε συμμετέχοι στη μοίρα και στους καμμούς τους. Βρίσκουμε, με άλλα λόγια, κοινά σημεία επαφής και συναδελφωνόμαστε. Προβάλλονται οι ανθρωπιστικές αξίες και πρότυπα που ασκούν ισχυρή επίδραση στην προσωπικότητά μας. Γενικά η τέχνη εμπλουτίζει και εξανθρωπίζει την εσωτερική μας διάθεση και εφόσον αυτή είναι εξανθρωπισμένη δίνει και την ανάλογη συμπεριφορά.

Σε περίπτωση που το άτομο δεν κατανοεί βαθιά την τέχνη και τη σημασία της, επόμενο είναι να αποδέχεται κάποιες μορφές αρνητικής τέχνης. Τέτοιες μορφές είναι το δόγμα της τέχνης για την τέχνη, όταν το καλλιτέχνημα θυσιάζει τις αισθητικές αξίες, χωρίς να δίνει την ιδιαίτερη σημασία την ποιότητά του, η στρατευμένη τέχνη, όταν εξυπηρετεί τα ιδεολογικά συμφέροντα, μιας μερίδας ατόμων, η εμπορευματοποιημένη τέχνη, όταν η διαχρονικότητα των μηνυμάτων που εκπέμπει η τέχνη παραμερίζεται και στη θέση τους περνούν επίκαιρα μηνύματα που αποσκοπούν στο οικονομικό κέρδος. Υπάρχουν, επίσης, και περιπτώσεις που η τέχνη είναι δυσπρόσιτος πομπός και απευθύνεται αποκλειστικά σε μία μερίδα ανθρώπων, που θεωρούνται πνευματικά ανώτεροι.

Μόνο ένα κύμα προώθησης της τέχνης στις πλατιές λαϊκές μάζες θα μπορούσε να δώσει λύση για την αποκατάσταση μιας υγιούς σχέσης του ατόμου με την τέχνη. Αρχικά, η θέσπιση μιας συνολικής και ουσιαστικής καλλιτεχνικής παιδείας στα σχολεία θα μνήσει το άτομο από μικρή ηλικία. Το

μάθημα των καλλιτεχνικών θα έπρεπε να γινόταν σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης από καταρτισμένους στο αντικείμενο εκπαιδευτικούς. Οι περιπτώσεις που ένας μαθητής παίρνει πληροφορίες για την ιστορία της τέχνης με αποσπασματικό τρόπο, βρίσκονται στα βιβλία της ιστορίας και στο σημείο αυτό εξυπηρετεί καθαρά την εξεταστική πλευρά του μαθήματος. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει να υπάρξει ένα μάθημα ξεχωριστό για την τέχνη, που δε θα διδάσκεται σε προ-αρχαίο επίπεδο και θα γίνεται από καταρτισμένους καθηγητές.

Σε όλους μας έχει προκαλέσει αρκετές φορές πλήξη και άγχος το μάθημα των κειμένων νεοελληνικής λογοτεχνίας. Και όμως, αν αποφορτιστεί αυτό το μάθημα από το άγχος του βαθμού, ο μαθητής θα μπορέσει να γνωρίσει καλύτερα τις φάσεις που πέρασε η λογοτεχνία στην Ελλάδα. Επιπλέον, η επίσκεψη των μαθητών σε μουσεία και άλλους καλλιτεχνικούς χώρους σε τακτά χρονικά διαστήματα που θα καθορίζονται από το Υπουργείο, θα δώσουν μία λύση στην προώθηση της καλλιτεχνικής παιδείας.

Αλλά και σε ένα ευρύτερο επίπεδο, αν υπάρξει προβολή της τέχνης από τα Μ.Μ.Ε., κατανοητή ανάλυση των έργων τέχνης, απλή εκλαϊκευμένη, οικονομική υποστήριξη και κρατική ενθάρρυνση των πολιτιστικών εκδηλώσεων, έγκυρη αναγνώριση των καλλιτεχνών και προτροπή των νέων με καλλιτεχνικές κλίσεις, σε συνδυασμό με την αποφυγή του μοντερνισμού και του μιμητισμού, με σεβασμό στη λαϊκή παράδοση, τότε η τέχνη θα αγγίξει τον κάθε άνθρωπο. Κάθε της μήνυμα θα αποκτήσει μια διαχρονικότητα. Το παρελθόν θα παραμείνει ζωντανό και το παρόν θα γεφυρωθεί με το μέλλον.

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κορινθίας Μιχάλης Μαρίνης.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΙΝΗΣ (Νομός Κορινθίας): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές της Ζ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων, θα ήθελα σήμερα να ασχοληθώ με το μέγα ζήτημα –και θεωρώ και μέγα πρόβλημα–, που αντιμετωπίζει η παιδεία και το εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα μας.

Θεωρώντας ότι η παιδεία είναι ο τομέας εκείνος της ζωής των πολιτών ενός κράτους που επηρεάζει άμεσα την πορεία της πολιτείας μας και την πορεία του κράτους, πιστεύω πως το εκπαιδευτικό μας σύστημα δεν προωθεί την ανοδική πολιτισμική, πολιτική, οικονομική και πνευματική πορεία της Ελλάδας αυτή τη στιγμή, και αυτό είναι κάτι που πρέπει να αλλάξει. Για το λόγο αυτό, το ισχύον εκπαιδευτικό σύστημα, φρονώ, πως θα πρέπει να αλλάξει άρδην και εμείς, αφού έχουμε τη δυνατότητα να είμαστε εδώ, πρέπει να παλέψουμε για τούτο. Έχω οραματισθεί ένα εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο, όμως, δυστυχώς, σήμερα με τα τέσσερα λεπτά που το πρόγραμμα της «Βουλής των Εφήβων» μου παρέχει, προ-

κειμένου να κάνω την εισήγησή μου, δεν μπορώ να το αναπτύξω. Έχω ειδικές προτάσεις να κάνω. Θα προσπαθήσω, λοιπόν, να προτείνω ένα γενικό πλαίσιο, ένα σκελετό, όπως θα λέγαμε, του συστήματος.

Θα πρότεινα το Δημοτικό, το Γυμνάσιο και το Λύκειο να φροντίζουν να χτίζουν, να δομούν τους ιδανικούς χαρακτήρες, που αργότερα θα γίνουν τα αναγκαία στελέχη της πολιτείας, που θα την οδηγήσουν στην κορυφή. Το Δημοτικό, το Γυμνάσιο και το Λύκειο πρέπει να ασχολούνται με την ενδυνάμωση των ικανοτήτων και των δεξιοτήτων του μαθητή, όπως, επίσης, και με την παροχή κάποιων απαραίτητων γνώσεων που όλοι χρειαζόμαστε.

Και μια αναφορά για τους εκπαιδευτικούς. Για να έχουμε τις κατάλληλες γνώσεις και ένα σύστημα που θα μπορούμε εύκολα να παίρνουμε τις γνώσεις αυτές, θα πρέπει να έχουμε κατάλληλους εκπαιδευτικούς. Και νομίζω και είναι διαπίστωση όλων μας ότι, δυστυχώς, δεν έχουμε κατάλληλους εκπαιδευτικούς στα σχολεία. Έχουμε κάποιους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν διοριστεί αφού έβγαλαν κάποιο βαθμό στο Ενιαίο Λύκειο, πήραν ένα πτυχίο και μπήκαν στα σχολεία μας, προκειμένου να μας διδάξουν. Ε, λοιπόν δεν είναι έτσι οι εκπαιδευτικοί! Πιστεύω ότι αυτό είναι μία γενική διαπίστωση. Οι εκπαιδευτικοί θα έπρεπε να έχουν ειδικά χαρίσματα.

Ο Πλάτων υποστήριζε πως ένα κράτος μπορεί να προοδεύσει, μόνο αν έχει στις διάφορες θέσεις του τα κατάλληλα άτομα. Για να το πω πιο απλά, ένας μαθητής που έχει γεννηθεί με το χάρισμα να γίνει γιατρός, δεν μπορεί, επειδή βγάζει ένα βαθμό 19,9 στο Λύκειο να γίνεται δικηγόρος. Θα πρέπει στις διάφορες κατάλληλες θέσεις της πολιτείας να βρίσκονται τα κατάλληλα άτομα, ώστε αργότερα να την πάμε μπροστά. Για το λόγο αυτό, προτείνω την άμεση αποκοπή της εισαγωγής των νέων στα Α.Ε.Ι. από τη βαθμίδα του Λυκείου, την αντικατάστασή του δε από το εξής σύστημα: Κάθε τελειόφοιτος Λυκείου θα δηλώνει υποψηφιότητα στη σχολή, την οποία επιθυμεί να φοιτήσει. Κάθε σχολή θα υποβάλλει όλους τους υποψήφιους σε έναν ειδικό διαγωνισμό, ο οποίος θα χωρίζεται σε δύο μέρη. Το πρώτο θα είναι ένα ψυχολογικό διαγώνισμα, που εύκολα θα μπορούσαν να το φτιάξουν κάποιοι ακαδημαϊκοί ψυχοπαιδαγωγοί, το οποίο πρέπει να είναι διαφορετικό για κάθε σχολή. Μετά, πρέπει να υπάρχει ένα διαγώνισμα γνώσεων, επίσης διαφορετικό για κάθε σχολή. Από το συμπηφισμό των βαθμολογιών των δύο διαγωνισμάτων θα προκύπτει ο τελικός βαθμός, με τον οποίο θα εισάγονται οι μαθητές στη σχολή.

Θέλουμε μια Ελλάδα ισχυρή. Θα τη δημιουργήσουμε με σωστή εκπαίδευση εμείς οι έφηβοι, οι αυριανοί ενεργοί πολίτες. Επενδύστε, κύριοι, σε μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γαλλή - Βαρεία Ηλιάννα.

ΓΑΛΛΗ - ΒΑΡΕΙΑ ΗΛΙΑΝΝΑ (Νομός Φθιώτιδας): Πριν

από 6 μήνες έγινε μεγάλη συζήτηση, με αφορμή την πρόταση της κυρίας Διαμαντοπούλου, Επιτρόπου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την καθιέρωση της αγγλικής, ως δεύτερης επίσημης γλώσσας στην Ελλάδα.

Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα, η πολιτεία να μεν θεωρεί την άρτια γνώση της αγγλικής ως απαραίτητο προσόν για την είσοδο των μαθητών στην αγορά εργασίας, αλλά δεν προσφέρει κανένα τίτλο γλωσσομάθειας με αναγνωρισμένη ισχύ. Έτσι, το 85% των μαθητών αποκτούν τίτλους γλωσσομάθειας από την ιδιωτική εκπαίδευση. Είναι αναγκαία η γνώση της αγγλικής; Ναι, γιατί η αγγλική είναι μια διεθνής γλώσσα. Τότε, γιατί όλος αυτός ο σάλος; Πιστεύω ότι οι αντιρρήσεις αφορούσαν στη λέξη «επίσημη». «Επίσημη» σημαίνει ότι η αγγλική γλώσσα γίνεται κύριο γλωσσικό εργαλείο σε όλες τις πτυχές της κοινωνικής μας ζωής, στις σχέσεις πολιτείας και πολίτη. Από τη στιγμή που η αγγλική παίρνει τη θέση που μέχρι τώρα είχε η ελληνική, η ελληνική γλώσσα παραγκωνίζεται και απαξιώνεται.

Πρέπει, λοιπόν, να διδάσκεται η αγγλική γλώσσα ή όχι; Η αλήθεια είναι κάπου στη μέση. Πρέπει να διδάσκεται σωστά, σε βαθμό που να μην επηρεάζει την ελληνική γλώσσα. Η σωστή εκμάθηση της αγγλικής πρέπει να αρχίσει από το νηπιαγωγείο με ορισμένα παραμύθια γραμμένα και στις δύο γλώσσες, έτσι ώστε τα παιδιά παράλληλα με τη μητρική τους γλώσσα να μαθαίνουν και κάποιες εκφράσεις στην αγγλική, ώστε όταν πάνε στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση να μην τους είναι εντελώς άγνωστη. Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση το μάθημα πρέπει να διδάσκεται περισσότερες ώρες. Τα τμήματα πρέπει να γίνουν πιο μικρά, ώστε να γίνεται καλύτερη δουλειά. Τα βιβλία να μην είναι αυτά που απορρίπτονται από τα φροντιστήρια. Τα οπτικοακουστικά μέσα να είναι καλύτερα. Να οργανώνονται ομαδικές εργασίες ή και ατομικές, αποκλειστικά στα αγγλικά. Να προωθηθεί ο προφορικός λόγος. Το Υπουργείο Παιδείας και η Γραμματεία Νέας Γενιάς να διοργανώνουν εκδρομές στο εξωτερικό.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.)

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, μέσω δορυφορικών καναλιών, θα μπορούσαν και χωρίς συνδρομή να προβάλλουν ενημερωτικά προγράμματα στην αγγλική γλώσσα, χωρίς υπότιτλους. Το κράτος πρέπει να προσφέρει τίτλο γλωσσομάθειας με αναγνωρισμένη ισχύ. Πρέπει, όμως, παράλληλα να προσέξουμε την άρτια γνώση της ελληνικής γλώσσας. Η πολιτεία πρέπει να ασκήσει μια πολιτική με σοβαρότητα και συνέπεια. Πρέπει να δοθούν περισσότερα χρήματα για την παιδεία, έτσι ώστε οι λύσεις που θα δοθούν να είναι διαχρονικές. Η αναβάθμιση των γλωσσικών μαθημάτων παίζει μεγάλο ρόλο, γιατί μόνο μέσα απ' αυτά μπορούμε να γνωρίσουμε τον πλούτο της ελληνικής γλώσσας. Οι καθηγητές πρέπει να μας στρέφουν προς αυτόν τον τομέα, να μας μιλούν

σωστά ελληνικά, να μας κάνουν να αγαπήσουμε τη γλώσσα μας και όχι να τη μισήσουμε, όπως γίνεται τις περισσότερες φορές. Επίσης, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο σ' αυτόν τον τομέα. Οι δημοσιογράφοι στις εκπομπές τους πρέπει να χρησιμοποιούν τη σωστή ελληνική γλώσσα, πράγμα που σε μεγάλη κλίμακα δε γίνεται σήμερα. Η ξενομανία έχει επηρεάσει την Ελλάδα. Μπορεί να μειωθεί με διάφορες προσπάθειες.

Πάνω απ' όλα, όμως, βρίσκεται η προσπάθεια της οικογένειας. Ο πρώτος φορέας κοινωνικοποίησης του παιδιού πρέπει να ασχοληθεί με τα παιδιά του. Να μάθει στα παιδιά να διαβάζουν βιβλία εξωσχολικά και να αγαπάει την ελληνική γλώσσα. Έτσι, δε θα αφήσουμε όλους αυτούς, που θέλουν να υποβαθμίσουν τη γλώσσα και τον πολιτισμό μας να λειτουργήσουν εις όφελος ιδιοτελών συμφερόντων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χριστοφορίδου Στέλλα.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ ΣΤΕΛΛΑ (Νομός Καβάλας): Αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά, διότι μπορώ σήμερα να καταθέσω όλα αυτά που τόσο καιρό με προβληματίζουν και με κάνουν να αγανακτώ. Στο δοκίμιο που έγραψα για τη Βουλή των Εφήβων αναφέρθηκα στα λάθη του εκπαιδευτικού συστήματος και στις ψυχολογικές και οικονομικές συνέπειές του στους μαθητές και στις οικογένειές τους. Το θέμα αυτό αφορά το σύνολο των Ελλήνων. Χώρισα τις πηγές των προβλημάτων στην ανασφάλεια των μαθητών, που δημιουργείται από το κράτος όσον αφορά την επαγγελματική τους αποκατάσταση, στα πολύ κακογραμμένα βιβλία, στις λάθος κατανομημένες ώρες μαθημάτων, στις παράλογες και ανούσιες απαιτήσεις, στην υπέρογκη ύλη και στα προβλήματα με τους καθηγητές. Πρότεινα πολλές λύσεις για τη βελτίωση και για τη ριζική αλλαγή του συστήματος. Ελπίζω να εφαρμοστούν, αλλά σήμερα δε θα μπω στη διαδικασία να τις αναφέρω.

Θέλω να αναφέρω το τραγικό γεγονός ότι η ύπαρξη των φροντιστηρίων θεωρείται πλέον δεδομένη. Είναι απαραίτητο να θέλουμε να λεγόμαστε Ευρωπαίοι και παράλληλα να προωθούμε την παραπαιδεία. Ποια ευρωπαϊκή χώρα θα επέτρεπε στο μαθητή να πληρώσει για να μάθει ξένες γλώσσες ή ο,τιδήποτε άλλο; Είναι, επιεικώς, ανεπίτρεπτο να κάνει η Κυβέρνηση τα στραβά μάτια και να αποδέχεται και πράγματα, που απλώς επιβεβαιώνουν την αδυναμία της. Ένας πιθανός αντίλογος είναι ότι διδασκόμαστε στο σχολείο ξένες γλώσσες. Το άσχημο, όμως, είναι ότι έχουμε χάσει την ουσία, το στόχο. Όλα γίνονται μόνο για να γίνονται. Διδασκόμαστε επί χρόνια αγγλικά, χωρίς να φθάνουμε πουθενά με την πίεση που έχουμε για τα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα. Κανένας δε βρέθηκε να μας πείσει ότι το σχολείο υπάρχει για να καλλιεργεί τις ψυχές μας και την κρίση μας. Προσπαθούμε μόνο για να βγάλουμε βαθμό, να βγάλουμε την ύλη. Ακόμη και αν έχουμε χρόνο να ασχοληθούμε με άλλα ενδιαφέροντα, μας λείπει η διάθεση. Οι Ευρωπαίοι

ωθούν τα παιδιά τους και σε άλλα ενδιαφέροντα. Εμάς, εμμέσως πλην σαφώς, μας απωθούν.

Στόχος όλων είναι η βαθμοθηρία και η πτυχιοθηρία. Θυσιάζουμε τα καλύτερά μας χρόνια για ένα μέλλον αβέβαιο και ανασφαλές. Μέσα σε όλα αυτά, ξεχνάμε ότι ικανός δεν είναι μόνο αυτός που βγάζει βαθμό. Υπάρχουν και άλλοι τομείς στη ζωή, στους οποίους μπορεί να διαπρέψει κάποιος. Είναι σοβαρά και σημαντικά τα προβλήματα και οι λύσεις που αναφέρθηκαν σήμερα. Εδώ, όμως, πρέπει να κάνω μια σημαντική διαπίστωση.

Πόσα από τα προβλήματα, όχι μόνο της παιδείας που διατυπώθηκαν φέτος, έχουν ξαναειπωθεί και άλλες χρονιές στο παρελθόν; Όμως, πόσα πράγματα έχουν αλλάξει; Για πόσα χρόνια θα επαναλαμβάνονται τα ίδια πράγματα;

Ορμώμενη, λοιπόν, από αυτό το συλλογισμό θέλω να σας προβληματίσω πάνω σε ένα θέμα που με απασχολεί εδώ και καιρό. Μήπως η υγεία, η παιδεία, το ασφαλιστικό, η ανεργία, ο πληθωρισμός, το κυκλοφοριακό, μήπως όλα αυτά δεν αποτελούν στην ουσία προβλήματα; Μήπως είναι οι συνέπειες ενός βαθύτερου προβλήματος, ενός προβλήματος, που ακούει στο όνομα αδιαφορία, αναισθησία, ασυνειδησία, ανικανότητα; Φυσικά, καταλαβαίνετε εκ μέρους ποιων. Και εν τέλει, μήπως είναι οι συνέπειες ενός πολιτεύματος, που ευγενικά κάποιος ονομάζουν «ανεπαρκή δημοκρατία»; Στα αλήθεια, σε μία χώρα σαν κι αυτή, που ισχυρίζονται ότι έχουμε δημοκρατία, πόση δύναμη έχει ο δήμος, ο λαός; Πόσες εξεγέρσεις, διαδηλώσεις, απεργίες, στάσεις, συλλαλητήρια, πόσες δηλαδή φωνές του λαού κατάφεραν να ακουστούν και να αλλάξουν τα κακώς κείμενα στην ουσία; Κατά πόσο εκτιμάται σωστά ο πολίτης σ' αυτό το κράτος; Πόσο το κράτος σέβεται και υπολογίζει τους πολίτες; Αναξιοκρατία, ρουσφέτι, μέσον, συμφέροντα.

Στις ξένες χώρες οι Έλληνες διαπρέπουν. Εδώ χαντακώνονται. Και όλα αυτά, επειδή όσοι ασκούν την εξουσία νομίζουν ότι έχουν να κάνουν με ανθρώπους χαμηλής νοημοσύνης. Προσπαθούν να μας κάνουν να τα ξεχάσουμε, ρίχνοντάς μας στάχτη στα μάτια. Και εμείς απορροφημένοι στους δέκτες μας, τα δεχόμαστε όλα αμαχητί, μην μπορώντας να κάνουμε διαφορετικά. Δεν ήταν μια και δυο οι φορές που έκλεισα την τηλεόραση, γεμάτη αηδία από τα ψέματα που άκουγα. Σε μια Ελλάδα εξελιγμένη, αναπτυσσόμενη. Για μια Ελλάδα ανύπαρκτη! Χαίρονται και είναι περήφανοι που «έπιασαν» τη 17η Νοέμβρη. Τί γίνεται, όμως, με την τρομοκρατία που υπάρχει καθημερινά στη ζωή μας, στα σπίτια μας; Ναρκωτικά, βιασμοί, κλοπές, διαρρήξεις, ξυλοδαρμοί, φόνοι για ένα πεντακοσάρικο. Τίποτε από όλα αυτά δεν έχει αλλάξει. Και γι' αυτό προσπαθούν να μας αποπροσανατολίσουν.

Διατύμπανίζουν ότι το 2004, η Ελλάδα θα λάμψει. Ξεχνάνε να μας πούνε ότι το 2005 θα έχει καταρρεύσει. Περισσότεροι άνεργοι, εφόσον τα έργα θα σταματήσουν, χρέη, έξοδα που δεν ξέρουμε αν θα καλυφθούν. Και όλα αυτά

στις πλάτες του ανύποπτου κοσμάκη. Οι Τούρκοι εισχωρούν συνέχεια στα χωρικά μας ύδατα. Άνθρωποι πεθαίνουν αβοήθητοι στα νοσοκομεία εξαιτίας ελλείψεων. Νέοι μένουν χρόνια άνεργοι, οικογένειες μαθητών καταρρέουν οικονομικά.

Δεν ήρθα εδώ με σκοπό να επικρίνω. Το μόνο που θέλω είναι να αφυπνίσω ψυχές και συνειδήσεις ξεχασμένες σε δερμάτινες καρέκλες και πολυτελή γραφεία. Για να πάντουν να αποφασίζουν για μένα, χωρίς εμένα και για να μην γίνουν τα όνειρά τους εφιάλτες μου. Θέλω να πάψω να ντρέπομαι που είμαι Ελληνίδα. Έχω ανάγκη να αισθανθώ αντάξια των προγόνων μου, που θυσιάστηκαν για να βρισκόμαστε σήμερα εμείς εδώ. Θέλω να κοιτάω τα παιδιά μου στα μάτια και να είμαι περήφανη που τα έφερα να ζήσουν σ' αυτόν τον τόπο.

Τελειώνοντας, θέλω να σας υπενθυμίσω κάτι. Δημοκρατία δεν είναι μόνο το να σ' αφήνουν να μιλάς ελεύθερα, αλλά και το να σε ακούν και να λαμβάνουν υπόψη τα λεγόμενά σου, γιατί διαφορετικά παύει να υπάρχει δημοκρατία και εμφανίζεται η ολιγαρχία με το μανδύα της δημοκρατίας. Απλά και μόνο για να εφησυχάζει τα πλήθη και να τα μετατρέπει σταδιακά σε μάζα και να τα κάνει να αισθάνονται όπως ένας χαμένος στην έρημο, που όσο και αν θέλει να πλησιάσει μια όαση δεν την αγγίζει ποτέ, πολύ απλά, επειδή δεν υπάρχει.

Θέλω να με συγχωρήσετε αν ξέφυγα από το θέμα, αλλά είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουμε όλοι ότι όλα αυτά εδώ σήμερα δεν είναι προβλήματα, αλλά είναι οι συνέπειες. Και για να μην δημιουργηθούν και άλλες συνέπειες, πρέπει να αλλάξουν πολλά πράγματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σαρρή Στυλιανή από το νομό Ξάνθης.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΣΑΡΡΗ (Νομός Ξάνθης): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι, λέγομαι Σαρρή Στέλλα και φοιτώ στο Β' Ενιαίο Λύκειο Ξάνθης. Στην πόλη μου, κατ' εξοχήν παράδειγμα πολυπολιτισμικής κοινωνίας, ζω καθημερινά με ανθρώπους από άλλες κοινότητες και συγκεκριμένα: ελληνογενείς χριστιανούς, Πομάκους μουσουλμάνους, τουρκογενείς Μουσουλμάνους, Αθίγγανους, επαναπατρισθέντες Ελληνοπόντιους και Αρμένιους. Οι άνθρωποι αυτοί προσαρμόζονται όλο και περισσότερο στο δικό μας τρόπο ζωής. Ιδιαίτερα αξιόλογο είναι το παράδειγμα των Μουσουλμάνων, οι οποίοι φοιτούν πλέον στα ελληνικά σχολεία και όχι σε μειονοτικά, όπως στο παρελθόν, μορφώνονται στα ελληνικά πανεπιστήμια και μαθαίνουν ξένες γλώσσες.

Οι θετικές συνέπειες μιας πολυπολιτισμικής κοινωνίας είναι πολλές. Η ανάπτυξη της οικονομίας, η λύση του δημογραφικού προβλήματος, το γεγονός ότι μαθαίνουμε να ζούμε με ανθρώπους διαφορετικών εθνοτήτων, θρησκειών,

ηθών και εθίμων και αντιλαμβανόμαστε τη διαφορετικότητα της κάθε κοινότητας.

Δυστυχώς, λόγω του ρατσισμού, χαρακτηριστικό πολλών απόμων της ελληνικής κοινωνίας, αποτελεί γεγονός ότι οι άνθρωποι που ανήκουν σε διαφορετικές κοινότητες περιθωριοποιούνται και υποβιβάζονται. Σ' αυτό συμβάλλουν και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία προωθούν μια εικόνα τελείως διαφορετική από την πραγματικότητα. Προβάλλεται ως δράστης ενός εγκλήματος ο Αλβανός, ο Κούρδος, ο Ρώσος και οποιαδήποτε άλλη εύκολη λεία για τα αρπαχτικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Εμείς, όμως, πώς θα αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που θα προκύψουν από τη συμβίωση με άτομα διαφορετικών εθνοτήτων; Πιστεύω πως σημαντικό ρόλο θα παίξει η διαπολιτισμική εκπαίδευση. Η εκπαίδευση προϋποθέτει τη διδασκαλία. Η διδασκαλία προϋποθέτει τη γνώση και η γνώση είναι η αλήθεια. Και η αλήθεια είναι παντού η ίδια. Επομένως, η εκπαίδευση πρέπει να είναι παντού η ίδια. Τέλος, το να ζούμε μαζί με άλλους, δεν το θεωρώ ατυχία. Αντιθέτως, πιστεύω ότι είναι μια μοναδική ευκαιρία να αναστοχαστούμε πάνω στον εαυτό μας. Οι διαφορές που προκύπτουν είναι ωφέλιμες και οδηγούν σε μια καλύτερη κατανόηση και αντίληψη του δικού μας και των άλλων πολιτισμών, πιθανόν μέσα από μια διαδικασία υγιούς αντιπαράθεσης απόψεων και εξεύρεσης κοινά αποδεκτών λύσεων.

Μόνο όταν θα κατορθώσουμε να σεβαστούμε την ταυτότητα της κάθε κοινότητας, θα μπορούμε να λέμε ότι ζούμε σε μία πραγματικά ελεύθερη και δημοκρατική κοινωνία. Ζούμε, προσπαθούμε όλοι μαζί και πάνω απ' όλα, σαν νέοι άνθρωποι, ελπίζουμε!

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωστάκη Κωνσταντίνα, από την Α' Περιφέρεια Αθηνών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΩΣΤΑΚΗ (Α' Αθήνας): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Κωστάκη Κωνσταντίνα και έρχομαι από το 59ο Ενικό Λύκειο Αθηνών.

Θυμάμαι ότι όταν μας δόθηκε το τετράδιο της Βουλής των Εφήβων και πρωτοξεκίνησα να γράφω, σκέφτηκα ότι ο θεματικός κύκλος της παιδείας θα ήταν κάτι το τετριμμένο, κάτι για το οποίο ήδη πολλά πράγματα λέγονται, αλλά λίγα πραγματοποιούνται. Καθημερινά, όμως, διαπιστώνω ότι αποτελεί ένα θεματικό κύκλο ανεξάντλητο σε προτάσεις για περαιτέρω βελτιώσεις.

Περνώντας το Σεπτέμβρη τις πύλες του Λυκείου και μπαίνοντας ταυτόχρονα στην εφηβεία, που μας προετοιμάζει για την ενηλικίωση, η πλειονότητα των μαθητών, αντιλαμβανόμενη τη σπουδαιότητα του μέλλοντος, ξεκινά να κάνει όνειρα για τη ζωή και την επαγγελματική αποκατά-

σταση. Αφιερώνει την ύπαρξή της στην πραγματοποίηση ενός μοναδικού για τον καθένα στόχου και υπεύθυνα ασχολώνεται στη μελέτη. Δυστυχώς, όμως, υπάρχουν άνθρωποι που δεν κατανοούν την ανάγκη και αγωνία των νέων για σωστή διδασκαλία.

Το εκπαιδευτικό σύστημα, όπως διαπίστωσα σε καθημερινή βάση, υστερεί σημαντικά σε πρακτικούς τομείς. Ακούω συχνά να γίνεται λόγος για καταπίεση των μαθητών στα σχολικά θρανία από τους καθηγητές και για μεγάλη έλλειψη ελεύθερου χρόνου. Προσωπικά, θεωρώ ότι είναι ατομική επιλογή του καθενός το κατά πόσο θα πιεστεί, θα θυσιάσει τον ελεύθερο χρόνο του και θα μελετήσει, προκειμένου να πραγματοποιήσει το στόχο του. Αυτό που έχω να καταλογίσω στο σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα δεν είναι η καταπίεση, αλλά η χαλαρότητα στην οποία βαίνουν τα σχολεία και μια τάση για ισοπέδωση των πάντων. Αυτή η χαλαρότητα παρατηρείται σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης, από την πρωτοβάθμια μέχρι και την τριτοβάθμια. Γνωρίζω ότι το έργο του εκπαιδευτικού δεν είναι εύκολο, οφείλει, όμως, να εκτελείται με βαρύ χρέος. Οι καθηγητές οφείλουν να συνδυάζουν επαγγελματική συγκρότηση, άριστες επιστημονικές και παιδαγωγικές γνώσεις, συνέπεια στις υποχρεώσεις τους προς τους μαθητές και ευσυνειδησία κατά την άσκηση του καθηκόντος τους.

Δυστυχώς, όμως, καθημερινά διαπιστώνω ότι οι εκπαιδευτικοί υστερούν σε πολλά απ' αυτά τα προσόντα. Δεν αγνώω ότι για τη χαλαρότητα που επικρατεί στα σχολεία ευθύνονται και οι ίδιοι οι μαθητές, με την απρεπή και αδιάφορη συμπεριφορά τους προς τη μάθηση. Όμως, οι μαθητές στρέφονται προς τη γνώση, όταν ο ίδιος ο καθηγητής δείχνει ενδιαφέρον για τη διδασκαλία, όταν προσπαθεί να είναι μεταδοτικός. Τα σχολεία ανέκαθεν θεωρούνταν κοινότητες, στις οποίες ο νέος παραδειγματίζεται, διαμορφώνει την προσωπικότητά του, διδάσκεται την ηθική, την παράδοση, τον πολιτισμό, την κοινωνικοποίηση. Τί γίνεται, όμως, όταν αντί αυτών, μέσω απλών καθημερινών συμβάντων, ο μαθητής διδάσκεται την ασυνέπεια προς το καθήκον, τη συμφεροντολογία, τη δικαιολογία, την εκμετάλλευση των ευσυνειδητών συνεργατών για την προσωπική κάλυψη από τους ίδιους τους καθηγητές;

Όλοι χαιρόμαστε για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, αλλά κανείς δεν ενδιαφέρεται να δει την πορεία του μαθήματος της Ολυμπιακής Παιδείας στα σχολεία. Η διδακτική ώρα της Ολυμπιακής Παιδείας χαρακτηρίζεται από πλήρη ισοπέδωση και μηδενική προσφορά γνώσης. «Η ώρα του παιδιού», λέμε μεταξύ μας. Δεν αναλογιζόμαστε, όμως, ότι ο καθηγητής αυτός πληρώνεται το ίδιο με το μαθηματικό, που δεινοπαθεί να μας διδάξει τα βασικά.

Γιατί άραγε παρά τις υποσχέσεις δεν έπαψαν να είναι απαραίτητα τα φροντιστήρια που συνεχώς πληθθαίνουν; Κανείς δε συνειδητοποιεί ότι εξαιτίας της χαλαρότητας, κατά

τη διάρκεια των διδακτικών ωρών, οι μαθητές αισθάνονται ανεπάρκεια στη γνώση και μόνοι τους υποσυνείδητα οδηγούνται στην παραπαιδεία.

Το πρόβλημα της σύγχρονης ελληνικής παιδείας δεν εντοπίζεται στον υλικοτεχνικό εξοπλισμό, αλλά στον πνευματικό εξοπλισμό. Ας δώσουμε, επιτέλους, την απαραίτητη σημασία στο έμπυχο υλικό των σχολείων, στους ανθρώπους που έρχονται καθημερινά σε επαφή –και αλληλοεπιδρούν– με τη νεολαία. Δεν είναι τυχαίο ότι οι αρχαίοι ημών πρόγονοι για τον πολιτισμό, για τον οποίο σήμερα είμαστε τόσο υπερήφανοι, έδιναν τεράστια σημασία στο δάσκαλο που αναλάμβανε την ηθική διαπαιδαγώγηση και μόρφωση του νέου. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Καποδίστριας στην προσπάθειά του για τη συγκρότηση ενός νεοσύστατου κράτους, πίστεψε βαθιά στη βασική εκπαίδευση και όχι στην εξειδίκευση, που αφήνει περιθώριο στον αναλφαβητισμό.

Όσον αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση, οι φοιτητές μέχρι πρόσφατα είχαν γίνει όμηροι των συμφερόντων των πανεπιστημιακών καθηγητών και αδυνατούσαν να δώσουν την αξιολόγησή τους εξαιτίας της ισοπέδωσης της δημόσιας εκπαίδευσης. Ας συνειδητοποιήσουμε, επιτέλους, ότι η κοινωνία και το μέλλον μας εξαρτώνται από τη νεολαία και τις αξίες με τις οποίες θα εμποτιστεί η ψυχή του Έθνους.

Η πρότασή μου δεν είναι άλλη από την εφαρμογή γόνιμου διαλόγου μεταξύ Υπουργείου Παιδείας και καθηγητών και την τακτική αλληλεπίδραση συμβούλων με τους εκπαιδευτικούς. Είναι απαραίτητος ο τακτικός έλεγχος του έργου των εκπαιδευτικών από επιτρόπους και μέσα στις σχολικές αίθουσες, ώστε να καθίσταται δυνατή η συνεχής ενημέρωση του Υπουργού για την κατάσταση της παιδείας. Κατ' ανάγκη το έμπυχο υλικό της εκπαίδευσης, οι καθηγητές, θα ήταν ωφέλιμο να επιμορφώνονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα με σεμινάρια.

Ενόψει της έλευσης των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα το 2004, ας δείξουμε ότι μπορούμε να υπερηφανευτούμε όχι μόνο για τα επιτεύγματα του αρχαίου μας πολιτισμού, αλλά και του νεοελληνικού. Ελπίζουμε σε μια ηθική νεολαία, προκειμένου η Ελλάδα μας να συνεχίσει να εξελίσσεται και να αναβαθμίζεται. Είμαστε ο εξυπνότερος λαός του κόσμου, όχι όμως, ο οργανωτικότερος. Ο δρόμος της προσπάθειας μπορεί να είναι ανηφορικός. Ας θυμόμαστε, όμως, ότι τα πικρά χόρτα έχουν γλυκιά γεύση.

Ευχαριστώ πολύ.

Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 10'.

(Μετά τη διακοπή)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Αλέξανδρος Γιώργος από το νομό Κερκύρας για τέσσερα λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (Νομός Κερκύρας): Κύριε

Πρόεδρε, συνάδελφοι Βουλευτές, η εποχή όπου μπορούσαμε να απαριθμήσουμε τα προβλήματα των ημερών μας και του κόσμου μας και όπου μπορούσαμε να τα ιεραρχήσουμε πέρασε οριστικά. Μας βασανίζουν τόσα, που δεν ξέρουμε ποιο μας βασανίζει πρώτο και ποιο δεύτερο. Μέσα σ' αυτό το κλίμα της σύγχυσης και της αμφιβολίας, της άγνοιας και της αδιαφορίας εύκολα αναρωτιέται κανείς: Φταίει για όλα ο Θεός; Σαφέστατα όχι. Ο Θεός είναι η υπεράσπιση και το καταφύγιο του ανθρώπου και άμεσα κοντά του η Εκκλησία και οι λειτουργοί της. Τα πρόσωπα αυτά, ως εκπρόσωποι στη γη και ως υπηρέτες του Θεού, έχουν επωμιστεί ένα βαρύτατο και πολύ σημαντικό για την ανθρωπίνη κοινωνία έργο.

Έργο της Εκκλησίας πρέπει, δηλαδή, να είναι η καλλιέργεια του έσω ανθρώπου, η κατανίκηση των παθών, ο εξανθρωπισμός των συναισθημάτων, η προσφορά του ηθικού μέτρου. Η Εκκλησία οφείλει να δίνει περιεχόμενο στη ζωή του ανθρώπου, να είναι για εμάς ιδιαίτερα τους Έλληνες φορέας της ελληνοχριστιανικής παράδοσης, να σταθεί αρωγός στις προσπάθειες του λαού μας για ουσιαστική επιβίωση και για ενεργό παρέμβαση στα δρώμενα της Ευρώπης. Κυρίως, έχει χρέος να προστατεύσει τον κόσμο από την πνευματική ατροφία που τον ταλανίζει.

Όμως, στο σημείο αυτό γεννιέται το ερώτημα. Στη σύγχρονη κοινωνία έχουμε μια διαδοχή και συνέχεια στο πνευματικό και κοινωνικό έργο της Εκκλησίας ή μήπως έχουμε απομόνωση και περιχαράκωση της εκκλησιαστικής μας δραστηριότητας μόνο στο τελετουργικό θρησκευτικό χώρο; Αυτό απασχολεί εμάς τους νέους που ψάχνουμε ερείσματα, για να φτιάξουμε τον κόσμο μας. Δύσκολα μπορεί να αρνηθεί κανείς ότι οι σχέσεις Εκκλησίας- νέων διέρχονται κρίση. Τί φταίει γι' αυτό; Πρώτα, η Εκκλησία πάσχει από δημοσιότητα και δυσχεραίνεται, έτσι, η επικοινωνία με τους νέους. Αν και πολλές Μητροπόλεις εκδίδουν περιοδικά και έχουν σελίδες στο Internet, ωστόσο οι πληροφορίες που δίνονται και τα θέματα που έχουν, συνήθως, είναι ξεπερασμένα και η γλώσσα δυσνόητη και τις περισσότερες φορές δεν αντικατοπτρίζουν τις θεολογικές τάσεις και τη συνολική εικόνα της Εκκλησίας. Κοντά σ' αυτά παρατηρείται, συχνά, μια διάξυση πνευματικού και κοινωνικού έργου. Άλλοι παρουσιάζουν μια έντονη προτίμηση για το πνευματικό έργο της Εκκλησίας και άλλοι το αντίθετο. Τότε διαφαίνεται έντονα μια τάση κοινωνικοποίησης του έργου της Εκκλησίας, αλλά στην πραγματικότητα είναι μια επικάλυψη και μια προχειρότητα αντιμετώπισης μεμονωμένων περιστάσεων.

Ένα άλλο φαινόμενο, που προκαλεί δυσλειτουργία στο εκκλησιαστικό έργο είναι η πολιτικοποίησή της. Η Εκκλησία διεκδικεί ένα περισσότερο άμεσο και ενεργό πολιτικό ρόλο και επεμβαίνει στα θέματα καθημερινής πολιτικής, αξιολογώντας μερικές φορές αρνητικά την ηγεσία της χώρας και, τελικά, ακολουθεί μια στρατηγική ενίσχυσης της επιρροής της στην ελληνική κοινωνία. Ωστόσο, η Εκκλησία έχει κάνει

και άλλα σφάλματα. Υπάρχουν συνεχείς υποψίες και αμφιβολίες για τους στόχους της. Συνδέεται με συντηρητισμό, συχνά και με φανατισμό. Υπάρχουν χάσματα μεταξύ δηλώσεων και πράξεων των παραγόντων της. Διαθέτει μεγάλη περιουσία, πράγμα αντίθετο τελείως με τα κηρύγματα του Ιησού. Η ζωή των ηγετών της δεν είναι και παράδειγμα προς μίμηση και, τέλος, ποτέ δεν έχει μπορέσει να αποδείξει ότι μπορεί να προσφέρει αυτά που συνεχώς υπόσχεται.

Όταν λοιπόν βλέπουμε τέτοιου είδους γεγονότα, εμείς οι νέοι, μπορούμε να ενδιαφερθούμε για την Εκκλησία και να τη θεωρήσουμε σημαντικό παράγοντα καθοδήγησης και προσανατολισμού στη ζωή μας; Εύλογη δεν είναι η αποστασιοποίηση, η αδιαφορία ή η αμφισβήτηση και η απόρριψη; Η Εκκλησία, όμως, μπορεί και πρέπει να ανταποκριθεί στο χρέος της και να φέρει ξανά τη νεολαία στους κόλπους της. Η αρχή θα πρέπει να γίνει με το να επιδιώξει η Εκκλησία μία ουσιαστική και βαθύτερη επαφή με το λαό. Λόγω της διοικητικής της οργάνωσης, σε επίπεδο ενορίας, μπορεί να γνωρίσει πολύ καλά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κόσμος της ενορίας και, συνεπώς, να είναι πολύ πιο αποτελεσματική στην παροχή κοινωνικών υπηρεσιών.

Από την άλλη μεριά, θα πρέπει να πάψει η Εκκλησία να έχει την τάση απόκτησης κοσμικής εξουσίας. Έχει μπροστά της ένα τεράστιο σε όγκο και σημασία έργο, που είναι θρησκευτικό και κοινωνικό. Σ' αυτό θα πρέπει να στρέψει την προσοχή της και να εντείνει τις προσπάθειές της για την επιτυχή υλοποίησή του. Εξάλλου, οι δυνάμεις της Εκκλησίας είναι μεγάλες και ακμαίες και αυτό πιστοποιείται από τις λαμπρές εξαιρέσεις που παρουσιάζονται, που τιμούν και προάγουν το έργο της. Αυτές λοιπόν θα πρέπει να αποτελέσουν πρότυπα για όλους τους κληρικούς.

Ζούμε σε μια κρίσιμη καμπή του εκκλησιαστικού μας βίου, που χρειάζεται εκκλησιαστικό ήθος και ύφος, ευπρέπεια και σύνεση, κυρίως σιωπηλή προσευχή. Πατί σήμερα στην ανυπαρξία σταθερών σημείων αναφοράς και στη σύγχυση φρενών που επικρατεί διεθνώς σε πολλούς τομείς της κοινωνίας, η Εκκλησία με μπροστάρηδες ιερωμένους και λαϊκούς μπορεί να αρθρώσει ένα λόγο, που θα ξεσηκώσει συνειδήσεις που εφησυχάζουν, βολεμένες στα εφήμερα, στα μικρά, στα ατομικά.

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παπαδοπούλου Σταυρούλα, από το Νομό Ημαθίας.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ημαθίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, δεν έχω ετοιμάσει λόγο. Θα ήθελα απλά να αναφερθώ στον προβληματισμό με τον οποίον ασχολήθηκα στην έκθεσή μου. Θα ήθελα να με συγχωρήσετε για πιθανό άγχος. Ένα όνειρο ζωής γίνεται πραγματικότητα. Από πολύ

μικρή ήθελα να βρεθώ εδώ, να μιλήσω, να συζητήσω, να προβληματιστώ μαζί σας. Ευχαριστώ πολύ που διακριθήκα και αυτήν τη στιγμή βρίσκομαι εδώ κι εκπροσωπώ το νομό μου και την πόλη μου.

Η σημερινή εποχή χαρακτηρίζεται, ή μάλλον θέλουμε να χαρακτηρίζεται, ως μία εποχή εξελίξεων, computers και media. Η Ελλάδα βρίσκεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το 2004 θα είναι το κέντρο του κόσμου. Με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες ξεκίνησαν πολλά πολυδάπανα έργα, κυρίως στην Αθήνα. Αλλά Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα. Το μεγαλύτερο ποσοστό των επισκεπτών σίγουρα θα περάσει και από άλλα τουριστικά και αρχαιολογικά μνημεία σ' όλη την Ελλάδα. Εγώ θα μιλήσω για μία κατάσταση που βιώνω στον τόπο μου, εδώ και χρόνια.

Τόσα χρόνια ακούμε στην πόλη μου για αλλαγές, βελτιώσεις, «θα», «θα», από νομάρχες και δήμαρχους. Αυτές, όμως, οι υποσχέσεις δίνονται λίγο πριν τις εκλογές κι όλοι γνωρίζουμε το γιατί. Πατί όμως; Κι όταν εκλεγούν, το απόλυτο τίποτα. Απλά διορθώνουν καταστάσεις, έτσι, για τα μάτια του κόσμου.

Η Βεργίνα, ο τόπος του Φιλίππου, του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που την έκανε γνωστή σ' ολόκληρο τον κόσμο και έδωσε τα φώτα σε όλο τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, και όχι μόνο, είναι μία πόλη που δεν τιμάται όπως θα της άρμοζε. Είχαν φανταστεί, άραγε, τέτοια εξέλιξη για έναν τέτοιο τόπο ο Μέγας Αλέξανδρος, η Μελίνα Μερκούρη και ο Μανώλης Ανδρόνικος, για έναν τόπο για τον οποίον είχαν οραματιστεί πολλά; Σίγουρα όχι. Και εμείς, σαν νέοι της εποχής αυτής, πρέπει να προστατεύσουμε και να διατηρήσουμε αυτόν τον τόπο προς τιμήν τους. Πρέπει να δραστηριοποιηθούμε. Συγκεκριμένα, ο δρόμος που οδηγεί σ' αυτήν είναι πολύ μικρός και παλιός. Σίγουρα δεν είναι ο δρόμος που περιμένει να δεχθεί τόσους επισκέπτες. Σίγουρα δεν είναι ο δρόμος που αντιπροσωπεύει τη χώρα πρώτα του πολιτισμού και ύστερα τη διοργανώτρια χώρα των Ολυμπιακών Αγώνων. Αυτά, όμως, διορθώνονται με την ευκαιρία των Ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίοι θα προσδώσουν στη χώρα μας μεγάλο γόητρο και θα γίνει πολύ γνωστή σ' ολόκληρο τον κόσμο. Είναι μία διαφήμιση, την οποία η χώρα μας χρειάζεται. Χρειαζόμαστε τη στήριξη από τους επισκέπτες.

Ένα άλλο, εξίσου σημαντικό πρόβλημα, είναι ότι ο αρχαιολογικός τόπος και χώρος δεν προστατεύεται και δεν προβάλλεται σωστά, ώστε να δείξει το μεγαλείο του. Σε άλλες ξένες χώρες, που μας έχουν κλέψει πολιτισμικά μνημεία, τα παρουσιάζουν ως δικά τους και τους δίνουν την αξία που τους αρμόζει κι ακόμη περισσότερο. Πατί, όμως, αυτή η διαφορά; Πιστεύω και καταλήγω στο συμπέρασμα ότι δεν υπολογίζουμε τόσο την πολιτιστική κληρονομιά που μας έδωσαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι. Πατί λοιπόν; Η μόνη κληρονομιά είναι η ιστορία μας.

Τέλος, ευελπιστώ, όλα αυτά που θα συζητηθούν και θα

αποφασιστούν να εισακουστούν από τη Βουλή των Ελλήνων και να υλοποιηθούν, όσο το δυνατόν καλύτερα. Επίσης, όταν ενηλικιωθώ, σκέφτομαι να ασχοληθώ με τα κοινά και δίνω υπόσχεση και αφήνω και σε σας την πρόκληση να προσπαθήσουμε εμείς να διορθώσουμε όσα τώρα μας απασχολούν και θα μας απασχολήσουν στο μέλλον.

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε πολύ. Σας ευχόμαστε να ασχοληθείτε με τα κοινά, όταν μεγαλώσετε.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μπλέτας Νίκος από το Νομό Λακωνίας.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΕΤΑΣ (Νομός Λακωνίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ξεκινώντας θα ήθελα να αναφερθώ για λίγο στον τόπο μου, τη Λακωνία, το νομό που «συνορεύει» με την Ελλάδα. Ένα νομό, που δεν έχει εθνικό οδικό δίκτυο, δεν έχει σιδηρόδρομο, δεν έχει αεροδρόμιο, παρά μόνο δύο μικρά λιμάνια, τα οποία δεν εξυπηρετούν τις πραγματικές μας ανάγκες. Η Λακωνία της Μονεμβασιάς, της πετροχίστης Μάνης, του περήφανου Μυστρά και του υπέροχου Δυρού βιώνει καθημερινά την απουσία της πολιτείας. Παράγει από τα καλύτερα αγροτικά προϊόντα παγκοσμίως, κυρίως πορτοκάλι και λάδι, αλλά, δυστυχώς, δεν εννοεί να βγει από την αφάνεια, την ερημιά και την απομόνωση. Η ίδια εγκατάλειψη παρατηρείται στον πνευματικό και πολιτιστικό τομέα.

Παρακινήθηκα να γράψω για τα παραπάνω, όταν πριν από μερικούς μήνες ο καθηγητής Αρχαιολογίας κ. Σπυρόπουλος, ύστερα από είκοσι έως είκοσι πέντε χρόνια περίπου έρευνας, ανακάλυψε το περίφημο ανάκτορο του Μενέλαου στη Μπेलάνα, μια πόλη αρκετά έξω από τη Σπάρτη. Μια ανακάλυψη, που ανατρέπει όλη την αρχαία ελληνική προϊστορία. Θα ήθελα λοιπόν να προτείνω την ενεργοποίηση του Υπουργείου Πολιτισμού και γενικότερα της Πολιτείας. Να μην φύγουν άλλοι θησαυροί από την Ελλάδα. Να αξιοποιηθούν όλοι οι αρχαιολογικοί χώροι. Κυρίως, όμως, να μάθουν οι νέοι να σέβονται την πολιτισμική τους κληρονομιά. Να δοθεί μέσα από το σχολείο ιδιαίτερη βαρύτητα στα ανάλογα κεφάλαια της Ιστορίας και όχι να διδάσκονται περιληπτικά.

Γενικότερα, όμως, πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη βαρύτητα στα θέματα της παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες της, γιατί το μέλλον στηρίζεται στους νέους. Ζητάμε να υπάρχει καλύτερη οργάνωση, ώστε όλα τα σχολεία να λειτουργούν σωστά από την πρώτη κιόλας μέρα κι όχι τα μισά και πλέον ή περισσότερο να υπολειπονται. Τα βιβλία να είναι καλύτερα και όχι κάθε χρόνο να αλλάζουν τους συγγραφείς και το εξώφυλλο, ενώ μέσα να εμφανίζονται τα ίδια λάθη, οι παραλείψεις και οι ασυναρτησίες.

Το μάθημα της ιστορίας, παραδείγματος χάρι, έχει γίνει ο κακός εφιάλτης των περισσότερων μαθητών, λόγω των

δυσνόητων κάθε φορά βιβλίων και της στείρας απομνημόνευσης που μας επιβάλλουν.

Προτείνω, λοιπόν, οι εκπαιδευτικοί να είναι συνειδητοποιημένοι λειτουργοί. Πολλοί απ' αυτούς βαριούνται να κάνουν μάθημα, άλλοι έχουν ψυχολογικά προβλήματα και πολλοί ενδιαφέρονται για το πώς θα αυξήσουν τα ιδιαίτερά τους, με αποτέλεσμα να γίνονται όλοι αυτοί ακατάλληλοι να διδάξουν. Γι' αυτό, άλλωστε, απέτυχε κατά ένα μέρος και ο θεσμός της ενισχυτικής διδασκαλίας. Δεν είναι δυνατόν το μάθημα της μιας ώρας να γίνεται σε είκοσι λεπτά, επειδή ο καθηγητής βαριέται, αν και συνεχίζει να πληρώνεται. Όσο καλό σύστημα και να φτιάξουμε, λοιπόν, αν και οι ίδιοι δεν αποκτήσουμε συνείδηση και παιδεία, δεν πρόκειται να λειτουργήσει σωστά. Σε αυτό, βέβαια, μεγάλο μερίδιο έχει και η Πολιτεία.

Σημαντικό ρόλο, επίσης, για την παιδεία μας παίζει η θρησκεία μας και η πίστη σε αυτή. Δυστυχώς, στα σχολεία το μάθημα των θρησκευτικών είναι φοβερά υποβαθμισμένο και τούτο γιατί οι καθηγητές που το διδάσκουν δεν πιστεύουν σε αυτό. Γι' αυτό προτείνω, επίσης, την ειδικότητα των θεολόγων να την έχουν όσοι αποκλειστικά αποφασίζουν να σπουδάσουν Θεολογία, οι οποίοι θα υπάγονται μεν στο ενιαίο σύστημα εξετάσεων, αλλά αποκλειστικά θα επιλέγουν τη Θεολογία και όχι να βρίσκονται εκεί τυχαία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σχίζα Ελπίδα, από την Α' περιφέρεια της Αθήνας.

ΕΛΠΙΔΑ ΣΧΙΖΑ (Α' Αθήνας): Όπως ακούσατε, με λένε Σχίζα Ελπίδα και εκπροσωπώ το 42ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών. Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να σας μιλήσω για την ελληνική μας γλώσσα, τη γλώσσα των προγόνων μας και, συγκεκριμένα, για τον κίνδυνο να καθιερωθούν τα αγγλικά ως δεύτερη επίσημη γλώσσα του ελληνικού κράτους. Κάτι είχε αρχίσει να ακούγεται. Τώρα αυτοί οι ψίθυροι έχουν μετατραπεί σε καυτά θέματα στα «παράθυρα» της ελληνικής τηλεόρασης, αλλά και σε όλα τα υπόλοιπα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Συζητήσεις μεταξύ πολιτικών, δημοσιογράφων και άλλων εξεχόντων προσώπων κατακλύζουν καθημερινά τα αυτιά μας, σχετικά με την καθιέρωση της αγγλικής γλώσσας ως δεύτερης επίσημης του ελληνικού κράτους.

Το φαινόμενο αυτό είναι πολύ λογικό, αν σκεφτούμε ότι με την παγκοσμιοποίηση έχουν ήδη συμβεί παρόμοιες εξελίξεις στον ελληνικό χώρο. Το σύστημα εξέλιξης αλλάζει ως προς τα ευρωπαϊκά δεδομένα, χρησιμοποιούμε ευρωπαϊκές ταυτότητες, έχουμε μπει στη ζώνη του ευρώ και τα παιχνίδια «ΜΠΠΓΚ-ΜΠΡΑΔΕΡ» και «ΜΠΙΑΡ» μας έχουν μετατρέψει σε γες της τηλεόρασης και κατ' επέκταση των Ευρωπαίων. Τώρα, όμως, οι Ευρωπαίοι θέλουν να μπουν ακόμη

πιο βαθιά στα ελληνικά πράγματα και, έτσι, διεισδύουν και στη μητρική μας γλώσσα, την ελληνική. Και το αποτέλεσμα; Χάος στην ελληνική κοινωνία, λόγω της έλλειψης οργάνωσης και συντονισμού και λόγω της αντίδρασης του απλού ελληνικού λαού για την εμπόδιση της επίτευξης των ευρωπαϊκών στόχων και προοπτικών. Ίσως, είναι ένα θέμα που τράβηξε την προσοχή πολλών. Ίσως, πάλι να άφησε μερικούς αδιάφορους. Ένα είναι, όμως, το σημαντικό: ποια θα είναι η αντίδραση των Ελλήνων, νέων και μεγάλων, όταν η νεοελληνική γλώσσα θα αρχίσει να σβήνει, όπως έσβησε και η αρχαία ελληνική, κλείνοντας, έτσι, ένα μεγάλο κεφάλαιο του ελληνικού πολιτισμού. Κατέρρευσε το θεμέλιό του, πάνω στο οποίο τόσο άλλοι στηρίχθηκαν, αναπτύχθηκαν και σήμερα πρωτοστατούν.

Πόσο χαμό είχε προκαλέσει στ' αλήθεια η κατάργηση της αρχαίας ελληνικής γλώσσας από τη μέση εκπαίδευση; Η πιο σημαντική ρίζα του ελληνικού λαού, αυτή στην οποία έπρεπε να τείνει, όπως τείνει όλος σχεδόν ο κόσμος που πρωτοστατεί σήμερα στην Αμερική, στην Ευρώπη, ακόμη και στην Ασία, είναι η αρχαία ελληνική. Αν υπάρχει σήμερα ένας κοινός πολιτισμός σε όλον τον πλανήτη, οφείλεται στην ορθολογική σκέψη, αλλά και στην τεράστια διαισθητική φαντασία που είχαν οι αρχαίοι Έλληνες. Ενώ, όμως, οι ξένοι δέχονται και πιστεύουν ότι κοιτίδα του πολιτισμού υπήρξε η Ελλάδα, οι Έλληνες έχουν αποκοπεί από αυτή τη μεγάλη παράδοση. Και αυτό πραγματικά είναι ένα δράμα, ένα αίσχος! Είναι ντροπή να επιτρέπουμε την κατάργηση τώρα και των νέων ελληνικών, όπως έγινε αντίστοιχα και με τα αρχαία ελληνικά.

Πιστεύω πως τα ελληνικά πρέπει να συνεχίσουν να διδάσκονται ως ζωντανή γλώσσα. Αυτός ο μεγάλος κόσμος, αυτό το τεράστιο επίτευγμα που είχαν πετύχει, παρ' όλες τις διενέξεις που είχαν μεταξύ τους οι αρχαίοι Έλληνες, θα πρέπει να εξακολουθήσει να επιβιώνει και να εξελίσσεται, καθώς ο πνευματικός αυτός αναβρασμός ήταν αυτός που έδωσε τις βάσεις ενός πανανθρώπινου πολιτισμού. «Την γλώσσαν μου έδωσαν ελληνικήν», όπως λέει ο Οδυσσεύς Ελύτης, και σε αυτό το σημείο πρέπει να επικεντρώσουμε την προσοχή μας. Μπορεί η αγγλική γλώσσα να χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο από τους Ευρωπαίους σήμερα, ωστόσο η γλώσσα των προγόνων μας εξακολουθεί να φέγγει στο διάβα της. Όχι, όμως, για πολύ ακόμη, αν δεν καταφέρουμε να την διατηρήσουμε, όπως είναι χρέος μας. Γιατί μόνο τότε είναι σίγουρο πως θα ξεφύγουμε από αυτό το απόλυτο έρεβος, στο οποίο βρισκόμαστε.

Δε ζητούμε από εμάς τους Έλληνες να αρνηθούμε τη χρήση των αγγλικών ως μέσο διευκόλυνσης της επικοινωνίας μας με τους άλλους Ευρωπαίους εδώ ή οπουδήποτε αλλού απαιτείται χρήση της αγγλικής. Από την άλλη, όμως, δε ζητούμε ούτε την κατάργηση των ελληνικών, προς όφελος μερικών που κερδίζουν, βλέποντας το ελληνικό μεγαλείο να καταρρέει.

Γιατί έχουμε περιπέσει σε μια κατάσταση πνευματικού επαρχιωτισμού, που είναι αυτόχρονα παραίτηση από την παγκόσμια αποστολή και τον παγκόσμιο πνευματικό και ηθικό προορισμό του Ελληνισμού. Η ευημερία δεν είναι δυνατόν να αποτελέσει σκοπό για τον Ελληνισμό. Η πνευματική δημιουργία είναι ο μόνος προορισμός του Ελληνισμού. Όλα τα άλλα, που τόσο εκθειάζονται σήμερα από ανιστόρητους, είναι απλά μέσα για να προχωρήσουμε στον καινούργιο προορισμό μας, ο οποίος δεν είναι πώς να ζήσουμε καλύτερα, αλλά πώς να δημιουργήσουμε καλύτερα. Γιατί είναι ανάγκη και πάλι αυτός ο κοιμώμενος γίγαντας, ο Έλληνας, ο γιος του Δευκαλίωνα, να αφυπνισθεί, να πιάσει πάλι το δοξάρι του και να δείξει στην οικουμένη την οντότητά του. Είναι ανάγκη να συνειδητοποιηθεί ότι ο Έλληνας δεν είναι Ρωμικός, αλλά Έλληνας, και τα ελληνικά πρέπει να μείνουν για πάντα πρώτα στο στόμα μας και στην καρδιά μας. Γιατί μόνο τότε η γλαύκα της Αθηνάς θα επιστρέψει στην Ελλάδα. Γιατί χωρίς την γλώσσα των προγόνων μου νιώθω ανίσχυρη, μερικές φορές αισθάνομαι ότι θα εξαφανιστώ και αυτό μου προκαλεί λύπη.

Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παππά Κατερίνα από το Υπόλοιπο Αττικής.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΠΑ (Υπόλοιπο Αττικής): Λέγομαι Παππά Κατερίνα και προέρχομαι από το 1ο Λύκειο Αχαρνών.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συναδέλφοι, αρχικά κανείς να ξεφυλλίσει το βιβλίο με τη θεματολογία της Βουλής των Εφήβων και να συναντήσει την ανησυχία των Νεοελλήνων σχετικά με θέματα που αφορούν το εκπαιδευτικό σύστημα και τους εκπαιδευτικούς, τα βιβλία και τη γλώσσα. Γι' αυτό το θέμα θα σας μιλήσω, για τη γλώσσα, την ελληνική γλώσσα και την κακομεταχείριση που υφίσταται σήμερα.

Σήμερα είναι βέβαιο ότι στην κοινωνία μας υπάρχει εξιγλωσσικό πρόβλημα και γίνεται περισσότερο αντιληπτό στους Νεοέλληνες και ιδιαίτερα στους νέους. Με αυτό εννοούμε τη χαμηλή ποιότητα του λόγου μας, την υποβάθμιση της γλώσσας, την κρίση που μαστίζει τη γλωσσική μας επικοινωνία. Τα αίτια είναι πολλά και ανιχνεύονται στις γενικές και ειδικές συνθήκες της σύγχρονης πραγματικότητας. Ένα σημαντικό αίτιο είναι η παιδεία, μια παιδεία τεχνοκρατική και εξειδικευμένη, που προωθεί τους λειτουργικά αναλφάβητους και ολοένα χάνει το ανθρωπιστικό περιεχόμενο, οδηγώντας τα παιδιά στη βαθμοθηρία και μόνο, κάνοντάς τα να αδιαφορούν για οτιδήποτε άλλο. Έτσι η γλώσσα φθίνει, φτωχαίνει, αφού η ίδια εκπαίδευση δε συμβάλλει στην αμβλυνση του προβλήματος, καθώς ο χαρακτήρας της προωθεί την αβασάνιστη κατάργηση των γλωσσικών μαθημάτων, όπως είναι τα αρχαία ελληνικά, με αποτέλεσμα τη συρρίκνωση του λεξιλογίου και την αντιμετώπιση της γλώσσας ως

χρηστικού εργαλείου. Η απομάκρυνση του Νεοέλληνα από την παράδοση και ιδιαίτερα την αρχαιοελληνική, διαβρώνει το γλωσσικό αισθητήριο και, έτσι, το άτομο οδηγείται στην άκρατη και άκρατη υιοθέτηση ξένων λέξεων.

Σημαντική είναι και η ευθύνη των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Η κακομεταχείριση που υφίσταται η γλώσσα, με δεδομένη την επίδραση που ασκούν αυτά, συνδέεται άμεσα με την λεξιπενία σήμερα. Τα λάθη που γίνονται από υποτιθέμενους επαρκείς γνώστες ή και ειδήμονες της γλώσσας είναι πολλές φορές τραγικά και θα πρέπει να προσεχθούν ιδιαίτερα, αφού λειτουργούν ως πρότυπο για το ευρύ κοινό. Το ίδιο γίνεται και με τον πολιτικό κόσμο. Ο λαϊκισμός, ο «ξύλινος» λόγος των πολιτικών συντελεί στην όξυνση της γλωσσικής αλλοτρίωσης. Ξέρουμε ότι ο φορέας εκμάθησης της μητρικής γλώσσας του ανθρώπου είναι πάνω απ' όλα η οικογένεια. Όταν, λοιπόν, οι νέοι σήμερα ζουν σε οικογένειες που τις περισσότερες φορές τα μέλη τους δεν είναι καλοί γνώστες και χρήστες της γλώσσας, τότε είναι στους ίδιους φύσει αδύνατο να εμπλουτίσουν το λεξιλόγιό τους. Αρκεί να σκεφτούμε ότι υπάρχει πλήθος οικογενειών που δεν έχουν στην κατοχή τους ένα λεξικό, μια εγκυκλοπαίδεια, ένα λογοτεχνικό βιβλίο, για να μην αναφερθούμε και σε παιδιά που αναγκάζονται να διακόψουν το σχολείο για βιοποριστικούς λόγους.

Επίσης, είναι ευρέως γνωστό ότι οι νέοι επηρεάζονται από τα ξένα πρότυπα. Όπως σε όλους τους τομείς, έτσι γίνεται και στο λεξιλόγιό τους. Χρησιμοποιούν ξένες λέξεις, καθώς και τυποποιημένες, «κονσερβοποιημένες» φράσεις ή συνθήματα. Άλλωστε, η ίδια η ψυχολογία της μάζας υποστηρίζει ότι τίποτα δεν επηρεάζει ευκολότερα τους νέους, τον όγλο γενικότερα, από το σύνθημα ως ενοποιητικό στοιχείο, που βασίζεται στην αδυναμία του ατόμου να σκεφτεί. Τέλος, ο ρόλος της εικόνας αντικαθιστά την ανάγνωση και τη γραφή και απομακρύνει το νέο από την επαφή του με το γραπτό λόγο.

Αφού, λοιπόν, εντοπίστηκαν τα σημαντικότερα αίτια, η εύρεση λύσης φαντάζει και είναι ευκολότερη. Αφού το θέμα της γλώσσας είναι πρωταρχικά θέμα παιδείας και εκπαίδευσης, κατ' επέκταση το κράτος πρέπει να κάνει κάτι. Πρέπει να γίνει γνωστή η γλώσσα σε όλη την ιστορική της πορεία, την αρχαία, τη βυζαντινή και τη νεοελληνική της φάση. Πρέπει να δεχθούμε τη γλώσσα μας βιωματικά και όχι εγκεφαλικά, αποσπασματικά. Θα πρέπει η διδασκαλία της να γίνεται με κατάλληλα βοηθήματα γραμματικής, σύνταξης και λεξιλογίου. Μία νέα αντιμετώπιση της διδασκαλίας θα μπορούσε να δημιουργήσει γνώση και όχι αποστροφή.

Θα πρέπει, επίσης, οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί να γνωρίζουν και να χρησιμοποιούν σωστά τη γλώσσα, έτσι ώστε να μπορούν να μεταλαμπαδεύσουν ορθά τις γνώσεις τους στους νέους. Η κατάργηση της επετηρίδας και ο διορισμός των εκπαιδευτικών με εξετάσεις είναι μια από τις καλύτερες λύσεις. Ιδιαίτερα προσεκτικοί θα πρέπει να είναι όσοι έχουν

πρόσβαση στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, επειδή, όπως προανέφερα, λειτουργούν ως πρότυπα και ασκούν μεγάλη επιρροή. Θα πρέπει, λοιπόν, να χρησιμοποιούν τη γλώσσα σωστά.

Εκτός, όμως, από αυτό, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης θα μπορούσαν να συμβάλλουν με εκπαιδευτικές εκπομπές που θα έκρουαν τον κώδωνα του κινδύνου και συνάμα θα επιστούσαν στο κοινό το ενδιαφέρον για τη σωστή εκμάθηση και διάδοση της εθνικής μας γλώσσας. Τέλος, η λειτουργία βιβλιοθηκών, η εύκολη πρόσβαση σε αυτές και η δυνατότητα δανεισμού βιβλίων θα αποτελέσει εναρκτήριο λάκτισμα για γονείς και νέους να διαβάσουν και να γνωρίσουν. Έτσι, αφού επιτευχθεί η ατομική βελτίωση, θα επέλθει και η συνολική.

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΑΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τζανικιαν Κρίστιν από την Α' Περιφέρεια Αθήνας.

ΤΖΑΝΙΚΙΑΝ ΚΡΙΣΤΙΝ (Α' Αθήνας): Γεια σας, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές. Ονομάζομαι Τζανικιαν Κρίστιν, φοιτώ στο Β' Εσπερινό Λύκειο Αμπελοκήπων και είμαι, όπως καταλαβαίνετε, μια εργαζόμενη μαθήτρια. Χαίρομαι που βρίσκομαι εδώ μαζί σας. Χαίρομαι, ιδιαίτερα, που βλέπω ότι οι νέοι δεν είναι πια παθολογικοί δέκτες καταστάσεων και γεγονότων, αλλά αντιδρούν και έχουν απόψεις.

Δυστυχώς, δεν έχω μια καλογραμμένη έκθεση ή εργασία να σας παρουσιάσω. Έχω όμως, όπως και εσείς, πολλά προβλήματα όσον αφορά το εκπαιδευτικό σύστημα και τα συναφή. Το μεγαλύτερο πρόβλημα, όμως, είναι το γεγονός ότι, ίσως, σε εμάς, τους εργαζόμενους μαθητές, να φέρονται σαν να αποτελούμε μία μειονότητα και αυτό που επιθυμούμε είναι να έχουμε ίσες ευκαιρίες, διότι δε διαφέρουμε σε τίποτα από εσάς, παρά μόνο στο γεγονός ότι εργαζόμαστε.

Θα ήθελα να φέρω στην επιφάνεια το γεγονός ότι εμείς, οι εργαζόμενοι μαθητές, δεν επιτρέπεται να μπαίνουμε σε στρατιωτικές ή αστυνομικές σχολές, γεγονός που θεωρώ πως είναι απαράδεκτο, καθώς βρισκόμαστε σε μια χώρα δημοκρατική και όλοι μας έχουμε ίσες ευκαιρίες στη ζωή.

Δε θα ήθελα να σας καθυστερήσω με τη φλυαρία μου. Θα δώσω το λόγο στον επόμενο συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή. Θα ήθελα, πάντως, να σας συγχαρώ όλους για την προσπάθεια που καταβάλλετε και να πω ότι, αν προσπαθήσουμε όλοι μαζί, κάτι θα καταφέρουμε και κάτι θα βγει.

Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΑΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Για να είμαι ειλικρινής ούτε εγώ το ήξερα αυτό που είπατε.

Το λόγο έχει η Γκέσογλου Θεανώ από το νομό Πέλλας.

ΓΚΕΣΟΓΛΟΥ ΘΕΑΝΩ (Νομός Πέλλας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η ίδρυση του Μουσικού Σχολείου στην πόλη μου το 1997 υπήρξε η πραγμάτωση του προσωπικού ονείρου καθενός από τους ενδιαφερόμενους μαθητές να έλ-

θει σε ουσιαστική επαφή με τη μουσική και να επιδοθεί σε κάθε είδους καλλιτεχνική δραστηριότητα. Επρόκειτο για ένα σχολείο, κέντρο πνευματικό και πολιτιστικό, που θα ανέτρεπε τα καλλιτεχνικά δεδομένα και την πνευματική κίνηση της πόλης μας, των Παννιτιών.

Δημιουργήθηκε μία ομάδα από μόλις 25 δεκαεπτάχρονα παιδιά, με αγάπη για τη μουσική και στόχο διττό: Πρώτον, να διεισδύσουμε στην ουσία της μουσικής ως τέχνης και επιστήμης και έπειτα να μεταδώσουμε το πάθος μας για δημιουργία και την πεποίθησή μας ότι έχοντας ως πολύτιμο αρωγό την τέχνη, μπορεί να βελτιωθεί πρώτα ο άνθρωπος και ύστερα η κοινωνική πραγματικότητα. Τα πρώτα σημάδια αδιαφορίας, ωστόσο, δεν άργησαν να εμφανιστούν: ανεπαρκής στέγαση, έλλειψη ηχομόνωσης, θόρυβος και έκθεση των μουσικών οργάνων στη σκόνη, ανεπαρκές εκπαιδευτικό προσωπικό, τουλάχιστον στην αρχή, απουσία εποπτικών μέσων διδασκαλίας, καθώς και βιβλίων μουσικής. Τα προβλήματα ανέκυπταν με γεωμετρική πρόοδο. Προσπαθήσαμε σκληρά. Εργαστήκαμε δημιουργικά. Ονειρευτήκαμε. Δεν είχαμε, όμως, στήριξη κατάλληλη για να συνεχίσουμε τον αγώνα μας.

Η νέα κατάσταση στο σχολείο, η αστάθεια και το άγχος μας έκαναν να νιώθουμε ανασφαλείς και φοβισμένοι απέναντι στο μέλλον μας, ξένοι και παρείσακτοι στο μέχρι τότε ζωτικό μας χώρο. Οι 20 από τους 25, που πρώτοι στηρίξαμε το σχολείο μας, αποφασίσαμε, τελικά, να το εγκαταλείψουμε. Θα ήθελα να τονίσω ότι ο πρωταρχικός παράγοντας που συντέλεσε στην απόφασή μας ήταν όχι τα υλικά προβλήματα, αλλά οι ανασφάλειες και ο φόβος που μας δημιούργησε το σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα. Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι ο θεσμός των Μουσικών Σχολείων υφίσταται σε πολλές ελληνικές πόλεις, όπου συχνά μαθητές με ικανότητες και έντονη καλλιτεχνική δράση διαπρέπουν. Αναντίρρητο είναι, όμως, πως κανένα προνόμιο ή ιδιαίτερο κίνητρο δε δίνεται στους αποφοίτους Μουσικού Λυκείου.

Ας αντικρίσουμε την αλήθεια κατά πρόσωπο. Οι εισαγωγικές εξετάσεις δε δίνονται στην προκειμένη περίπτωση επί ίσοις όροις. Πατί, είναι δυνατόν ένας μαθητής που εργάζεται ημερησίως δέκα ώρες στο σχολείο, ακόμα τρεις στο φροντιστήριο και πρέπει να μελετήσει επιπλέον μουσική να έχει την ίδια άνεση με ένα μαθητή Ενιαίου Λυκείου με μειωμένο ωράριο; Και βέβαια, όχι. Ένα Μουσικό Σχολείο δεν παράγει μουσικούς και καλλιτέχνες αποκλειστικά. Πολλοί από εμάς επιθυμούν να ασχοληθούν με διάφορους επιστημονικούς κλάδους, όπως ιατρική, νομική, αρχιτεκτονική. Όμως, όλοι, όσοι φοιτήσαμε σε Μουσικό Σχολείο, είχαμε τη μουσική, την ποίηση, τη ζωγραφική για οξυγόνο, για στήριγμα, για τροφοδότη ενέργειας.

Επειδή η παιδεία και η τέχνη είναι σύμφυτες και αλληλοεξαρτώμενες το Μουσικό Σχολείο είναι αναμφισβήτητα ένας πολλά υποσχόμενος θεσμός. Δεν παύει, ωστόσο, δυστυχώς, να αποτελεί ένα σχολείο που συχνά ζητά μαθητές με

γερή κράση, με αντοχές και δυνάμεις υπεράνθρωπες. Ας αναρωτηθούμε, λοιπόν, γιατί ο δρόμος προς την τέχνη και την πολυδιάστατη ολοκλήρωση που προσφέρει να είναι τόσο δύσβατος, τόσο δύσκολος ενώ είναι, και μακάρι να γίνει βίωμα όλων, τόσο αναγκαίος!

Η μεταγραφή μου σε Ενιαίο Λύκειο υπήρξε κάτι σαν πτώση από μαλακό σύννεφο σε τοιμεντένιο δάπεδο. Η καινούργια μου πραγματικότητα είχε διαστάσεις τερατώδεις. Είναι ασφυκτική, μονότονη. Γύρω μου οι συμμαθητές, παιδιά στην πιο γόνιμη και παραγωγική ηλικία τους, και, όμως, τόσο πικραμένοι, θυμωμένοι, υποταγμένοι σ' ένα άτυπο καθεστώς χειραγώγησης και ετεροκαθορισμού! Άνθρωποι στα 17 τους χρόνια με μοναδική μέριμνα, χωρίς φυσικά να είναι ελεύθερη επιλογή τους, την αποταμίευση στείρων γνώσεων, την αποστήθιση ατελείωτων σελίδων, τη συσσώρευση βαθμών και μοριών. Και όλα αυτά συνοδευόμενα από άγχος, αβεβαιότητα και αγωνία για το αύριο.

Το σήμερα και το αύριο της σύγχρονης κοινωνικής πραγματικότητας και, κυρίως, της παιδείας είναι τόσο τρομοκρατικά άδεια, τόσο ανυπόφορα, τόσο πεζά. Αυτό που έχει ανάγκη ο κόσμος των ανθρώπων, ώστε να γίνει πιο ανθρώπινος, είναι η τέχνη, η οποία πρέπει να ενσωματωθεί, να αποτελέσει και πάλι, όπως στην αρχαιότητα, συστατικό στοιχείο της παιδείας, της πολυδιάστατης μόρφωσης.

Είναι πραγματικά απογοητευτικό το γεγονός ότι στις περισσότερο ευρωπαϊκές χώρες γίνονται μετρήσεις πολιτισμικής συμπεριφοράς, ενώ στη χώρα μας γίνονται, κυρίως, μετρήσεις τηλεθέασης. Και η συνήθης μορφή τέχνης που προβάλλεται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχει μετατραπεί σε καταναλωτικό προϊόν, έχει ευτελιστεί σε φθηνή διασκέδαση. Η τέχνη με τη μαγεία της λυτρώνει, χαρίζει αισιοδοξία, λέει να στη ζωή, στην αναζήτηση, στο γόνιμο διάλογο, στην κριτική σκέψη. Λέει όχι στον πνευματικό θάνατο και την αποτελμάτωση, γιατί με μαθηματική ακρίβεια, αν δληφθούν τα κατάλληλα μέτρα, εκεί οδηγούμαστε.

Αυτό που χρειάζονται τα παιδιά σήμερα είναι καλλιέργεια όχι μόνο του νου, αλλά και της ψυχής. Πατί τότε μόνο η ανθρώπινη προσωπικότητα ολοκληρώνεται. Αν μαθήματα όπως η ευρωπαϊκή και η βυζαντινή μουσική, η ποίηση και ο χορός ενσωματώνονταν στον κορμό των υπόλοιπων σχολικών μαθημάτων, η παιδεία των νέων σίγουρα θα ήταν πολύ διαφορετική. Αν το σχολείο βοηθήσει τους νέους να συνειδητοποιήσουν την ύψιστη αξία της τέχνης και να διεισδύσουν στη μαγεία της, η κοινωνία μας θα γίνει πιο ανθρώπινη και η ζωή μας θα γίνει πιο όμορφη, πιο αληθινή, πιο πολιτιστική. Μάθατε στα παιδιά να μιλούν πολλές ξένες γλώσσες και όμως, το χάσμα μεταξύ των πολιτισμών παραμένει αγέφυρωτο. Είναι, ίσως, καιρός να τους μάθει κάποιος να μιλούν τη γλώσσα της τέχνης και, ίσως, αυτός να είναι ο τελικός, ο άνθρωπος να γνωρίσει τον άνθρωπο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει ο Λυκιαρδόπουλος Βύρων.

ΒΥΡΩΝ ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Κεφαλληνίας):

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι «ερασιτέχνες» Βουλευτές, θα ήθελα προκαταβολικά να ζητήσω συγγνώμη για τυχόν κακοποίηση της γλώσσας, καθότι ο λόγος μου δεν είναι προσχεδιασμένος. Αρκετά από αυτά που θα πω είναι αυθόρμητα.

Ένα φλέγον ζήτημα σήμερα είναι το τρέχον εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο είναι απαράδεκτο για πολλούς λόγους. Θεωρώ, κατ' αρχάς, απαράδεκτο να εξετάζομαστε σε εννέα μαθήματα πανελλαδικώς. Ένας μαθητής, ο οποίος θέλει να εισαχθεί σε κάποια σχολή, π.χ. ιατρικής, μπορεί να είναι χρήσιμο μεν, αλλά δεν μπορεί να είναι υποχρεωμένος να εξετάζεται στην ιστορία, στη γλώσσα και σε διάφορα άλλα μαθήματα. Ένα καλό εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο θα μπορούσε να εφαρμοστεί είναι ένα παραπλήσιο με αυτό του συστήματος των δεσμών, το οποίο υπήρχε παλαιότερα. Βέβαια, αυτό μόνο του δεν αρκεί, γιατί στο σύστημα των δεσμών οι μαθητές παραμελούν τα υπόλοιπα μαθήματα γενικής παιδείας και, έτσι, το σχολείο ξεφεύγει από ένα εκ των σκοπών του, να εκπαιδεύει σφαιρικά και γενικά όλους τους μαθητές.

Πιστεύω ότι πρέπει να γίνουν κάποιες εργασίες διάσωσης του ήδη υπάρχοντος εκπαιδευτικού συστήματος, το οποίο βουλεύει. Πρέπει στο σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα να γίνουν οι εξής αλλαγές: Τα μαθήματα της γενικής παιδείας να γίνουν πολύ πιο εύκολα και να μετράνε με λιγότερο ποσοστό στη διαμόρφωση του γενικού βαθμού πρόσβασης για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί θα μειώνονταν τα μαθήματα στα οποία θα απαιτούνταν φροντιστήρια, με αποτέλεσμα οι οικογένειες να πληρώνουν πολύ λιγότερα χρήματα και να αιμορραγεί λιγότερο ο οικογενειακός προϋπολογισμός, και δεύτερον, γιατί εμείς οι Έφηβοι Βουλευτές θα είχαμε πλέον περισσότερο ελεύθερο χρόνο και θα μπορούσαμε να περάσουμε πιο ανθρώπινα τις μαθητικές ημέρες.

Επίσης, ήθελα να σας πω ότι έχει ακουστεί πολλές φορές και από πολλά άτομα ότι θα ήταν καλό να καταργηθούν οι εξετάσεις της Β' Λυκείου. Διαφωνώ κάθετα με αυτό, γιατί είναι μια πάρα πολύ χρήσιμη εμπειρία οι εξετάσεις της Β' Λυκείου. Μάλιστα αντιπροτείνω στη Γ' Λυκείου να εξετάζομαστε και τον Ιανουάριο και τον Ιούνιο, ώστε να εξετάζομαστε μισή ύλη και να είναι ευκολότερο για εμάς. Έτσι, θα ήταν πιο αξιοκρατικά τα κριτήρια, για να μπούμε στις διάφορες σχολές. Σχετικά με την ενισχυτική διδασκαλία, καλό θα ήταν να γίνουν ολιγομελή τα τμήματα, και μάλιστα, οι μαθητές, οι οποίοι θα παρακολουθούν την ενισχυτική διδασκαλία, να κατατάσσονται σε τμήματα, ανάλογα με τις επιδόσεις τους. Πρέπει να ελέγχονται, επίσης, αυστηρώς οι βαθμολογητές, γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν πάρα

πολύ μεγάλα ποσοστά αναβαθμολόγησης, τα οποία είναι απαράδεκτα, όπως, παραδείγματος χάρι, στο μάθημα της έκθεσης.

Αντιπροτείνω να υπάρχει πλαφόν γραπτών, τα οποία θα μπορούν να διορθώσουν οι εξεταστές και νομίζω ότι θα ήταν καλό εμείς, που δίνουμε εξετάσεις, να δίνουμε από 20 ευρώ ο καθένας, ώστε να ενισχύονται οι βαθμολογητές και να ασχολούνται περισσότερο με τα γραπτά μας! Σχετικά τώρα με τον έλεγχο των διδασκόντων, θέλω να πω ότι σε ένα ενδεχόμενο τέτοιο έλεγχο θα πρέπει να μετράει και η γνώμη των μαθητών, η οποία θα πρέπει να δίνεται στην επιτροπή που θα τους αξιολογεί.

Τελειώνοντας, θέλω να σας πω ότι θα πρέπει να υπάρξει μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική στην παιδεία, και, ακόμα, θα ήθελα να καταγγείλω τη «γιάφκα» του Υπουργείου Παιδείας και να πω ότι πρέπει να εξαρθωθεί η «τρομοκρατία» των εξετάσεων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μαργαρίτης Χαράλαμπος από την Κύπρο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (Πάφος - Κύπρος):

Φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε, γεια σας. Το θέμα μου είναι η τέχνη. Μόρφωση και παιδεία δε θα πει σχολείο και ούτε τελειώνει στο τέλος του σχολείου και πολλές φορές, όπως βιώνουμε καθημερινά, δεν αρχίζει καν στο σχολείο. Πα την ύπαρξη της τέχνης στο σχολείο δε θα αναφερθώ εκτεταμένα, γιατί αυτά έχουν αναφερθεί πολλές φορές.

Η τέχνη που διδάσκεται στο σχολείο, αν όχι ανύπαρκτη, είναι κούφια και ανούσια. Σύμφωνα με τον ποιητή-τραγουδιστή Πάννη Αγγελάκα, «το σχολείο με κάνει να μισήσω τους ποιητές». Προχωρώ στη σημερινή Ελλάδα. Τί έχει προσφέρει στην τέχνη; Τί έχει καταφέρει να παραγάγει το σημερινό ελληνικό πνεύμα; Τίποτε άλλο, παρά «Ιούδες που φιλούσαν υπέροχα», «Λάμψη», «Καλημέρα Ζωή», κουλτούρα καφενείου, τέχνη προς κατανάλωση. Είμαι από την Κύπρο και γι' αυτό στο κάτω-κάτω νιώθω δύο φορές Έλληνας και ξέρω ότι το σπουδαίο με τους Έλληνες είναι το πνεύμα τους. Και το ελληνικό πνεύμα έχει χαθεί από τους σημερινούς βιολογικούς Έλληνες. Λέμε να ελευθερώσουμε την Κύπρο από τα κατοχικά στρατεύματα. Πα ποιο λόγο; Πα να κάνουμε το σκλαβωμένο μισό σαν το ελεύθερο; Σας μιλώ εξ' ιδίας πείρας και σας διαβεβαίω πως δεν αξίζει τον κόπο. Τέτοια είναι η πνευματική νέκρα που επικρατεί. Το μισό νησί είναι βυθισμένο στο σκοτάδι της κατοχής των Τούρκων και το άλλο μισό στο δικό μας σκοταδισμό.

Το ελεύθερο πνεύμα είναι η κατάλληλη συνθήκη για να παραχθεί τέχνη και ελεύθερο πνεύμα δεν υπάρχει, γι' αυτό στο κάτω-κάτω δεν υπάρχει και τέχνη. Πρέπει, λοιπόν, όπως λέει ο Νικόλας Άσιμος, «να κάνουμε συνθήκες, για να κάνουμε τέχνη». Ελεύθερο πνεύμα δεν υπάρχει. Εμείς είμαστε

απόγονοι των αρχαιοελληνικών πνευμάτων; Οι απόγονοι του Σοφοκλή, του Αισχύλου και του Ευριπίδη; Δε μπορούν πια ο Απόλλωνας και ο Διόνυσος να μας δώσουν τίποτα;

Και αφού προτείνω να κάνουμε «συνθήκες» για να κάνουμε τέχνη, προτείνω την ίδρυση καλλιτεχνικών πνευματικών κοινοβίων, κέντρων όπου θα συγκεντρώνονται και θα κατοικούν οι καλλιτέχνες, αληθινοί καλλιτέχνες, πρόθυμοι να δημιουργήσουν τέχνη, αληθινή τέχνη. Πνευματικά κέντρα, τα μέλη των οποίων θα μπορούν να λάβουν κατάλληλες γνώσεις για το θέμα τους, όπου θα μπορούν να βρουν βιβλία, να έχουν καθοδήγηση, όχι από καθηγητές, αλλά από άλλα μέλη. Κέντρα πνευματικά με βιβλιοθήκες, δισκοθήκες, γκαλερί όπου οι νέοι, οι οποίοι ενδιαφέρονται για την τέχνη, θα μπορούν να γνωρίσουν την τέχνη για να κάνουν τέχνη. Και με αυτή την τέχνη θα γκρεμίσουν το κατεστημένο με απώτερο σκοπό, το μοναδικό σκοπό της τέχνης: την επανάσταση. Επανάσταση εναντίον του συστήματος, του καθωσπρεπισμού, των κουμπιών, των γραβατών, των καλωδίων και των «τοίχων».

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αδάμου Παναγιώτα από το Νομό Καρδίτσας.

ΑΔΑΜΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (Νομός Καρδίτσας): Αγαπητέ Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, επιτρέψτε μου να σας απαγγείλω ένα ποίημα.

«Αν θέλεις να λέγεσαι μαθητής, δε θα πάψεις ούτε στιγμή, να αγωνίζεσαι για το βαθμό και το πανεπιστήμιο. Θα πας σε σχολειά, θα πήξεις στα φροντιστήρια, τα χείλια σου, δε θα σταματήσουν στιγμή να παπαγαλίζουν, το κεφάλι σου, θα κοντεύει να σπάσει από τον πονοκέφαλο, μα ούτε βήμα πίσω.

Κάθε διαγώνισμα, μια πετριά στον κρυστάλλινο κόσμο των νιάτων σου, κάθε τεστάκι σα να σου γκρεμίζει το μέλλον σου. Και πρόσεξε. Μη ξεχαστείς ούτε στιγμή. Έτσι, λίγο να ζήσεις τα εφηβικά σου χρόνια, αφήνεις χιλιάδες κενά σε μια ύλη μαθημάτων περισσότερη και από τους κόκκους της άμμου των καλοκαιρινών σου διακοπών.

Μια στιγμή να κοιτάξεις το ηλιοβασίλεμα, αύριο θα χαθείς στη δίνη των μαθημάτων. Έτσι και σταματήσεις μια στιγμή να ονειρευτείς, εκατομμύρια φοιτητικά όνειρα θα γίνουν στάχτη κάτω από των Πανελληνίων τη σκιά. Δεν έχεις καιρό. Δεν έχεις καιρό, ούτε για τον εαυτό σου, αν θέλεις να λέγεσαι μαθητής.

Αν θέλεις να λέγεσαι μαθητής, μπορεί να χρειαστεί να τρελαθείς για να περάσεις στο πολυπόθητο Πανεπιστήμιο. Θα πρέπει να μπορείς να επιβιώνεις κάθε πρωινό, που ο καθηγητής-Θεός θα περιφρονεί την υπεράνθρωπη προσπάθειά σου, να είσαι άριστος σε μια ντουζίνα μαθήματα.

Και όταν έρθουν αυτές οι δεκαοκτώ μέρες που σου στοίχισαν τα εφηβικά σου χρόνια, πρέπει να αντέξεις και να μη

γράφεις στην κόλλα, δίπλα στον κωδικό σου, τη λέξη «έλεος»! Να μπορείς να επιβιώνεις σε ένα οποιοδήποτε δευτεριάτικο πρωινό. Να μπορείς να σταθείς μπροστά στη κόλαση της φυσικής, σα να στεκόσουν μπροστά στον παρόντισμο των παιδικών σου χρόνων. Να μπορείς απάνω στο άγχος, που σε σκοτώνει, εσύ να ελπίζεις για μια θέση στο πολυπόθητο πανεπιστήμιο αν θέλεις να λέγεσαι μαθητής!

Αυτοί οι στίχοι ξεπήδησαν αυθόρμητα από το μυαλό μου, καθώς διάβαζα ένα καλοκαιριάτικο πρωινό το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος». Δύσκολη η εποχή της εθνικής αντίστασης, αλλά με οραματισμό. Ποιος, άραγε, γνωρίζει σήμερα αυτή τη λέξη; Σίγουρα όχι οι νέοι του ισχύοντος εκπαιδευτικού συστήματος, αφού δεν υπάρχουν. Ναι, μάλιστα, δεν υπάρχουν. Πατί ο Ντεκάρο έλεγε: «Σκέφτομαι, άρα υπάρχω». Εσείς, όμως, μας αρνείσθε αυτό το δικαίωμα. Πώς είναι δυνατόν ένα παιδί που απαιτείτε να δουλεύει το λιγότερο δώδεκα ώρες το 24ωρο, να είναι σε θέση να προβληματίζεται και, επομένως, να υπάρχει;

Συγχαρητήρια, κύριοι, το μέλλον δε θα σας αντισταθεί. Μπορείτε ήσυχα να καθόσαστε στις άνετες υπουργικές σας πολυθρόνες, αφού το κεφάλι μας είναι παραφουσκωμένο από τύπους μαθηματικών και αρχαίων και ούτε ένας διάδρομος δεν είναι ανοικτός για προοδευτικές, φιλελεύθερες ιδέες, για επαναστάσεις που είναι τρομακτικές για εσάς, αλλά που συντελούν στη δημιουργία ενός διαφορετικού καλύτερου κόσμου. Πετύχατε να μας κάνετε τα ρομποτάκια σας να μας κάνετε να φωνάζουμε «όχι, δε θα αντισταθώ». Και όμως, ακόμη και αν φωνές σιωπήσανε, υπάρχουν και σιωπές που τραγουδήσανε, όπως λέει και ο Παπακωνσταντίνου. Μήπως είναι καιρός, λοιπόν, να αφήσουμε τον Αριστοτέλη να μας διδάξει; Δεν πρέπει να παραμελούμε, έλεγε, τις χρησιμότητες και πρακτικές γνώσεις, αλλά το χρήσιμο είναι το μόνο μέσο για το σκοπό. Δεν ταιριάζει σε ελεύθερους ανθρώπους να αναζητούν παντού τη χρησιμότητα. Η παιδεία πρέπει κυρίως, να προσφέρει αυτά που οδηγούν στην αρετή.

Κύριο αίτημα της εποχής αρχίζει να ξαναγίνεται ο ανθρωπισμός, η επανάκτηση της χαμένης ανθρωπιάς, η δημιουργία μιας κοινωνίας προσφορών και όχι ζητησεων, η επαναφορά της εγκαρδιότητας στις ανθρώπινες σχέσεις. Θέλουμε, λοιπόν, ένα σχολειό, που θα βγάξει πάνω από όλα ανθρώπους και όχι απλά επιστήμονες. Ζητούμε ένα σχολειό που η ύλη του να είναι χρήσιμη και να μην τείνει στο άπειρο. Συνεχίζοντας, διεκδικούμε ένα σχολειό που θα ενδιαφέρεται για τις κλίσεις και τα ταλέντα των παιδιών του, όπου θα ανακαλύπτονται μέσα από σωστό επαγγελματικό προσανατολισμό. Απαιτούμε, τέλος, τη δημόσια δωρεάν παιδεία, που είναι κατοχυρωμένη από το Σύνταγμά μας. Αρκούν τα πια να δουλεύουν οι γονείς μας για να πληρώνουν δύο σχολειά!

Ο Τάσος Λειβαδίτης αγωνίστηκε για τη δική του εποχή. Είναι καιρός να αγωνιστούμε και εμείς για τη δική μας, για

ένα μέλλον πιο φωτεινό, πιο λαμπρό, για μια εποχή, όπου οι νέοι δε θα κατέχουν πολλές γνώσεις, αλλά πολλούς τρόπους σκέψης. Αμήν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Α' Αθηνών Πολυξένη Γαργάλη.

ΠΟΥΛΞΕΝΗ ΓΑΡΓΑΛΗ (Α' Αθήνας): Καλημέρα σας. Όπως, ήδη, ακούσατε, ονομάζομαι Γαργάλη Πολυξένη και είμαι από το 14ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών, που βρίσκεται στο Κουκάκι.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελεί ξεχωριστή τιμή για μένα να βρίσκομαι σε αυτόν εδώ το χώρο και να μιλάω για ζητήματα μεγάλης σημασίας, που αφορούν όχι μόνο εμάς που βρισκόμαστε εδώ, αλλά και τους συνανθρώπους μας σε ολόκληρο τον κόσμο.

Θεωρώ την Επιτροπή μας μια από τις σημαντικότερες, μας και τα ζητήματα που υπάγονται σε αυτήν συνδέονται με την καθημερινή ζωή όλων μας. Γι' αυτό και έχουμε υποχρέωση, προσεγγίζοντάς τα από τη δική μας οπτική γωνία, να επιστημονούμε με το νεανικό ζήλο που μας διακρίνει προτάσεις και λύσεις πάνω σε αυτά.

Οι περισσότεροι από μας ήρθαμε στη Βουλή των Εφήβων με ρομαντική διάθεση, ίσως και με την αλαζονεία ή την έπαρση ότι θα μπορούσαμε να αλλάξουμε, έστω και ελάχιστα, το μάταιο τούτο κόσμο, ότι θα μπορούσαμε να αλλάξουμε την κοινωνία μας προς το καλύτερο. Τα θέματα, λοιπόν, που υπάγονται στην Επιτροπή μας, τα γνωρίζετε. Γύρω μας, όμως, στριφογυρίζουν χιλιάδες ακόμα προβλήματα που αφορούν τη μόλυνση του περιβάλλοντος, τη δημοκρατία, την εργασία, την ανεργία, τη συνταξιοδότηση, τις ανθρώπινες σχέσεις και τα ανθρώπινα δικαιώματα, το ρατσισμό και την προσφυγιά, τις απεργίες, τον ελεύθερο χρόνο και πολλά άλλα. Συχνά λέγεται ότι δεν πρέπει να επαναλαμβάνουμε τα ίδια θέματα. Πώς να γίνει, όμως, αυτό, φίλες και φίλοι, όταν δε γίνονται απτές οι λύσεις στα προβλήματα που μας απασχολούν; Έτσι, αναγκαζόμαστε να τα επαναλαμβάνουμε συνεχώς, μήπως και κάποια στιγμή ακουστούμε.

Πρώτο παράδειγμα που μου έρχεται στο μυαλό προς τεμνηρίωση αυτού που υποστήριξα παρά πάνω είναι η πρόταση ενός περσινού Έφηβου Βουλευτή, η οποία ήταν η εξής: Να παρίστανται οι αντίστοιχοι αρμόδιοι Υπουργοί σε κάθε Επιτροπή για να ακούν τα όσα θέλουν να μεταφέρουν οι Έφηβοι Βουλευτές, πράγμα, όμως, που δυστυχώς βλέπω ότι δεν πραγματοποιήθηκε. Όπως, επίσης, ξεχάστηκε και αφέθηκε το θέμα της επιστροφής των γλυπτών του Παρθενώνα στο σπίτι τους. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 παροσιάζονται σαν μοναδική ευκαιρία για την επίλυση του θέματος αυτού, καθώς και ευκαιρία για την προβολή του πολιτισμού μας γενικότερα.

Θα ήθελα να προτείνω, ακόμα, να φυλάσσονται οι αρχαιολογικοί μας χώροι από έμπειρα και εξειδικευμένα σε

θέματα αρχαιολογίας άτομα. Αφενός, έτσι επιτυγχάνεται η πάταξη της αρχαιοκαπηλίας και αφετέρου προστατεύονται τα ελληνικά μουσεία και οι αρχαιολογικοί χώροι. Ταυτόχρονα, απορροφώνται στην αγορά εργασίας απόφοιτοι αρχαιολογίας και παράλληλα υπάρχουν ξεναγοί ενημερωμένοι σε θέματα σχετικά. Η πρότασή μου μπορεί να γίνει πιο σαφής, αν λάβουμε υπόψη μας προγράμματα, που μπορούν να οργανωθούν από τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, με κάποια επιδότηση για φοιτητές ή και αποφοίτους της Αρχαιολογικής Σχολής και άλλων σχετικών σχολών.

Κλείνοντας θα ήθελα να προτείνω να αλλάξουμε στα πλαίσια του εφικτού τη διαδικασία, πραγματοποιώντας γόνιμους και ουσιαστικούς διαλόγους και όχι παράλληλους μονολόγους, που ως γνωστόν δεν οδηγούν πουθενά.

Ας ελπίσουμε, λοιπόν, φίλες και φίλοι, πως οι προτάσεις μας θα αξιοποιηθούν, επιτέλους, ως πηγή ιδεών και δημιουργικής έμπνευσης για το μέλλον, και πως δε θα καταχωνιαστούν σε κάποιο σκονισμένο συρτάρι.

Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής από το νομό Καβάλας Ευάγγελος Βεγίρης.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΓΙΡΗΣ (Νομός Καβάλας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ήταν να ασχοληθώ με ένα άλλο θέμα, αλλά οι προτάσεις μου έδωσαν την αφορμή να ασχοληθώ με το θέμα της αγγλικής γλώσσας, για το αν θα πρέπει να γίνει αποδεκτή ως δεύτερη επίσημη γλώσσα του ελληνικού κράτους. Θα αναρωτηθώ, γιατί δε θα πρέπει να γίνει η αγγλική γλώσσα δεύτερη επίσημη γλώσσα του ελληνικού κράτους. Τα αρχαία μας δεν καταργήθηκαν, αλλά εξελίχθηκαν και η ζωντανή νεοελληνική γλώσσα, που υπάρχει τώρα, είναι η εξέλιξη αυτής ακριβώς της γλώσσας, η οποία πέρασε διάφορες φάσεις, την αρχαία, τη βυζαντινή και τώρα τη νεότερη.

Οι ξένες γλώσσες έχουν ήδη διεισδύσει στο γλωσσικό μας εργαλείο. Η ελληνική γλώσσα χρησιμοποιεί διάφορους όρους τεχνολογικής φύσεως για να καλύψει το ευρύ φάσμα αυτών των εξελίξεων που έχουν συντελεστεί τα τελευταία χρόνια. Υπάρχουν όροι από τη γαλλική γλώσσα, όροι από την αγγλική γλώσσα, όπως και από άλλες γλώσσες. Και δε συμφωνώ ότι αυτές οι λέξεις πρέπει να παραμείνουν έτσι, όπως έχουν. Πρέπει να αγκαλιαστούν από την ελληνική γλώσσα και όπως και στην αρχαιότητα, να αφομοιωθούν.

Είμαστε σε μία Ενωμένη Ευρώπη, όπου πρέπει να ξέρουμε όχι μόνο γλώσσες των άλλων λαών, αλλά πρέπει να ξέρουμε και τον πολιτισμό τους. Γι' αυτό δεν πρέπει να ξέρουμε μόνο αγγλικά, αλλά και γαλλικά και γερμανικά και όλες τις επίσημες γλώσσες. Όχι, όμως, μόνο εμείς αλλά και αυτοί. Και αυτοί πρέπει να ξέρουν και γερμανικά και γαλλικά και ιρλανδικά και περισσότερο τα ελληνικά, που έθεσαν τη βάση του πολιτισμού μας.

Υιοθετώντας την αγγλική, ως επίσημη δεύτερη γλώσσα, μπορούμε και παίρνουμε από το κράτος ένα πτυχίο. Έτσι, γλιτώνουμε ένα σημαντικό βάρος από τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών και μπορούμε να βρούμε στην αγορά εργασίας έχοντας ένα αναγνωρισμένο εργαλείο, ένα εφόδιο στα χέρια μας για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της επαγγελματικής μας καριέρας.

Αναφέρθηκαν πολλοί στους αρχαίους μας προγόνους. Αναφέρθηκε ότι ο Πλάτωνας, ο Αριστοτέλης, οι Ίωνες φιλόσοφοι έβαλαν τα θεμέλια του πολιτισμού, της φυσικής, των επιστημών. Θέλω να τονίσω, όμως, ότι δεν πρέπει να μένουμε στο παρελθόν, δεν πρέπει να μένουμε στην προγονολατρεία, όπως έλεγε και ο Παπανούτσος. Πρέπει να μην αδιαφορούμε για το κοντινό παρελθόν, για τα ιστορικά γεγονότα που διαδραματίστηκαν τα τελευταία πενήντα χρόνια, αλλά να τα αγκαλιάζουμε. Και αυτό, γιατί αυτά που έχουν γίνει τώρα είναι πιο κοντά σε μας, αφορούν τον ίδιο μας τον πολιτισμό, τη νεοελληνική γλώσσα. Αυτά που έχουν γίνει στο παρελθόν είναι μεν σημαντικά, αλλά δεν ανταποκρίνονται τόσο στη φιλοσοφία μας, έτσι όπως εξελίχθηκε τα τελευταία χρόνια.

Ήμουν απροετοίμαστος και ελπίζω να με συγχωρέσετε και για τα διάφορα λάθη μου, για την κακοποίηση της ελληνικής γλώσσας. Η πρότασή μου είναι, τα αγγλικά να υιοθετηθούν, και όχι μόνο από μας, αλλά και οι υπόλοιποι εταίροι μας να υιοθετήσουν την ελληνική γλώσσα, ώστε μέσα απ' αυτό το συνονθύλευμα των γλωσσών να μπορέσουμε να γνωρίσουμε τον πολιτισμό του κάθε λαού, να γνωρίσουμε τα βασικά στοιχεία της γλώσσας του και, έτσι, να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε σε μία Ενωμένη Ευρώπη. Πατί η βάση της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης είναι πρώτα να έχουμε μία πολιτιστική ενοποίησή της. Και πολιτιστική ενοποίηση επιτυγχάνεται γνωρίζοντας τις παραδόσεις των λαών. Και τί καλύτερο από τη γλώσσα, προκειμένου να γνωρίζουμε τις διάφορες πτυχές και τις εκφάνσεις του συναισθηματισμού και της ψυχής των διαφόρων ατόμων, που έχουν διαφορετική κουλτούρα από μας, διαφορετική προσέγγιση στην τεχνολογική εκπαίδευση και, τέλος πάντων, έχουν διαφορετική νοοτροπία. Έτσι, θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε στην πολιτική ολοκλήρωση της Ενωμένης Ευρώπης.

Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής από το νομό Ηρακλείου Γεώργιος Κουκουλάκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Κύριε Πρόεδρε, ούτε εγώ έχω προετοιμάσει κάποιο λόγο, γιατί δεν είχα σκοπό να μιλήσω σήμερα. Θέλω, όμως, να κάνω κάποια σχόλια σε όσα ακούστηκαν μέχρι τώρα. Και αυτό, διότι πρέπει να ακουστεί όχι μόνο ο λόγος, αλλά και ο αντίλογος.

Ως προς το θέμα της αγγλικής γλώσσας, γιατί όχι μπορεί

να γίνει. Πρώτα απ' όλα, όμως, πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι μπορούμε να προστατεύσουμε την ελληνική γλώσσα. Δεν μπορούμε να υιοθετήσουμε τη χρήση ξένων γλωσσών, αν δεν κρατήσουμε τη μητρική μας γλώσσα. Είναι μια γλώσσα με παράδοση με σημαντική ιστορία. Όσον αφορά το εκπαιδευτικό σύστημα η γενική άποψη είναι ότι έχουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα σκάρτο, σύστημα στο οποίο δε μπορούμε να στηριζόμαστε. Δε διαφωνώ εντελώς μαζί σας, αλλά θα έλεγα ότι έχει και κάποια θετικά στοιχεία. Μπορούμε να τα αναγνωρίσουμε και να προτείνουμε βελτιώσεις σε άλλα σημεία.

Κάποιος συνάδελφος Βουλευτής έκανε πρόταση για κατάταξη των μαθητών σε τάξεις διδασκαλίας ανάλογα με το επίπεδο γνώσεων και ικανοτήτων. Αυτό με βρίσκει αντίθετο διότι κάτι τέτοιο θα εμπόδιζε κάποιους οι οποίοι μπορούν να αναπτύξουν τις γνώσεις τους μέσω του ανταγωνισμού να γίνουν καλύτεροι μέσα στην αίθουσα. Πολλοί μίλησαν για την τέχνη. Σίγουρα οι ευκαιρίες που μας δίδονται για να απολαύσουμε την τέχνη είναι λίγες. Όταν, όμως, μας δίδονται δεν τις εκμεταλλευόμαστε. Πα παράδειγμα, ενώ στην περιοχή μου υπήρχε έκθεση ζωγραφικής, κάτι πολύ σπάνιο, επί πέντε ημέρες οι επισκέπτες έφθασαν με πολύ προσπάθεια τον αριθμό των δέκα.

Κάποιοι, επίσης, αναφέρθηκαν στην ανάγκη να υπάρχουν ψυχολόγοι στα σχολεία. Πιστεύω ότι κάτι τέτοιο θα είναι σπατάλη χρημάτων. Πιστεύω ότι με άλλο τρόπο, ως καταρτιστούν ψυχολογικά οι ίδιοι καθηγητές θα έχουμε καλύτερα αποτελέσματα. Να τους δώσουμε περισσότερες γνώσεις, σε σχέση με ψυχολογικά θέματα και ειδικά με τη δική μας ψυχολογία.

Σχετικά με τη χρήση αναβολικών από αθλητές, κάποιοι πρότειναν η νομοθεσία μας να τους καταδικάζει όσο το δυνατόν αυστηρότερα. Το καλύτερο θα ήταν να επενδύσουμε στην παιδεία πάνω σ' αυτό το θέμα, ώστε από εσωτερική ανάγκη και παιδεία να αποφεύγουμε τα αναβολικά.

Όσον αφορά αυτό που είπαν κάποιοι για την πίεση που έχουν οι μαθητές, πρέπει να πω ότι τίποτε δεν κερδίζεται χωρίς κόπο. Καλό είναι να το σκεφτούμε και αυτό και να μην παραπονιόμαστε τόσο πολύ. Κάποιοι, τέλος, είπαν να συγκεντρωθούν όλοι οι μαθητές σε λίγα σχολεία, ώστε να έχουν μεγαλύτερες δυνατότητες. Αυτό είναι αδύνατον λόγω προβλημάτων μεταφοράς. Άκουσα κάτι για την κατάργηση των σφαιρικών γνώσεων στα λύκεια. Αυτό με βρίσκει αντίθετο, διότι καλό είναι να ξέρουμε αρκετά πράγματα. Πάντως καλό θα ήταν στην τελευταία τάξη του Λυκείου να έχουμε μείωση της σημαντικότητας των μαθημάτων που δε μας ενδιαφέρουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ανδριοπούλου Σοφία.

ΣΟΦΙΑ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Πειραιά): Συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κάποιοι συμμαθητές μου όταν έμαθα

ότι θα έλθω εδώ, μου ζήτησαν να εκφράσω και κάποιες δικές τους απόψεις σε σχέση με το εκπαιδευτικό σύστημα.

Εγώ προσωπικά μπορώ να τις εκφράσω μέσα από ένα ποίημα: «Πολλά φώτα και πολλές φωνές, έτσι, για να κρύψουν τη σιωπή. Πολλά όνειρα που αργοπεθαίνουν, πολλές ελπίδες που γίνονται ψέμα. Ο χρόνος χάνεται και όλοι φωνάζουν. Αυτά είναι τα καλύτερά σας χρόνια. Ζήστε τα». Και εγώ τολμάω και ρωτάω, τι να ζήσω, πότε να το ζήσω; Μα, οι ερωτήσεις κρύβονται ανάμεσα στις σελίδες των σχολικών βιβλίων. Ψάχνω για τη δημοκρατία και βρίσκω μόνο ανθρώπους που φοβούνται την ελεύθερη έκφραση, που νομίζουν ότι τα ξέρουν όλα, που δε δέχονται ότι κάνουν λάθος, που θεωρούν ότι το δικαίωμα να διεκδικήσεις τα δικαιώματά σου το δίνουν οι αριθμοί στο έτος γέννησης. Είναι άνθρωποι που, δίχως ντροπή, δέχονται για τον εαυτό τους το ρόλο του παιδαγωγού, ενώ το μόνο που κάνουν είναι να κρίνουν με λόγια σκληρά, χωρίς να ακούν, χωρίς να δέχονται το διαφορετικό. Βαλτωμένες αντιλήψεις, φανατισμός, σκληρότητα και έλλειψη γνώσεων. Αυτά είναι που χαρακτηρίζουν τούτους τους παιδαγωγούς. Αυτά είναι τα μόνο που είναι σε θέση να διδάξουν. Και, όμως, υπάρχουν κάποιοι που τους αφήνουν να τα διδάξουν. Η παιδεία προσπερνά τα παιδιά ή σποντάφτει σ' αυτά. Κανείς δεν αντιδρά. Πατι; Έτσι και αλλιώς το σχολείο μας προετοιμάζει για τη ζωή και η ζωή είναι σκληρή. Έτσι και εγώ σωπαίνω. Δεν έχω καιρό να φωνάζω. Έχω διάβασμα. Πρέπει να κυνηγήσω τους βαθμούς. Ο χρόνος συνεχίζει να χάνεται και όλοι συνεχίζουν να φωνάζουν. Και εγώ κοιτάζω. Κοιτάζω τον τρόπο με τον οποίο το τίποτα κατακτά τα πάντα και σωπαίνω. Χάνομαι και εγώ στα φώτα, στις φωνές, στα ερείπια των ονείρων.

Μα ξαφνικά, ξεσπάω. Ποιος νομίζω ότι είμαι να έχω το δικαίωμα να σωπαίνω; Στο χέρι μου είναι να μετατρέψω από το τίποτα σε κάτι. Στο χέρι μου είναι να διεκδικήσω και να αποκτήσω την εκπαίδευση που μου αξίζει. Βλέπω κάποιους να απορούν, μα ποιος νομίζει ότι είναι για να διεκδικήσει κιόλας; Δεν ξέρει ότι οι καρτέλες είναι αυτές που αποφασίζουν; Ξέρω τι είμαι. Είμαι το μέλλον. Είμαι ο άνεμος, που θα σαρώσει κάθε τι που δεν υπακούει στον κόσμο των ονείρων μου. Τί ζητάω; Να έχω χρόνο να σκέπτομαι και να εξελίσσομαι, να μορφώνομαι σωστά από καθηγητές, που θα μπορώ να κρίνω και να επιλέγω. Είμαι ένας έφηβος. Να είσθε σίγουροι ότι θα είμαι πάντα εδώ, να ονειρεύομαι και να παλεύω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παννιού Δέσποινα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΙΑΝΝΙΟΥ (Νομός Δωδεκανήσου): Κύριε Πρόεδρε, όπως βλέπετε δεν έχω σημειώσεις. Μου ζήτησαν να μιλήσω για τα συναισθήματά μου. Και, παραδόξως, μου ζήτησαν να προετοιμαστώ. Να βγάλω ένα λόγο. Δεν ξέρω τι μου ζήτησαν να κάνω. Δε μπορώ να καταλάβω, πώς μπορώ να προετοιμαστώ για να πω το τι νιώθω. Δε μπορώ να σχε-

διάσω ένα λόγο γι' αυτό. Δεν αντέχω αυτούς που είναι νέοι και μιλάνε με ένα βαρύγδουπο λεξιλόγιο, που επισημαίνουν προβλήματα, αλλά δεν επισημαίνουν ποιες πρέπει να είναι οι λύσεις. Πραγματικά δεν ξέρω για ποιο θέμα να μιλήσω. Το μόνο που σκέφτομαι είναι ότι είμαι νέα, ότι ονειρεύομαι και ότι θέλω να μοιραστώ μαζί σας τα όνειρά μου. Το μόνο που θέλω να πω είναι ότι πραγματικά χαίρομαι που βρίσκομαι εδώ, χαίρομαι που βρίσκομαι μαζί σας, χαίρομαι που είμαι έφηβη και μπορώ να χτίσω τον κόσμο!

Δεν ξέρω. Ίσως, αυτό να ακουστεί αλαζονικό. Ίσως, πρόκειται απλώς για ένα εφηβικό όνειρο, το ότι μπορώ να καταστρέψω τα πάντα και να τα χτίσω πάλι από την αρχή. Αλλά νομίζω ότι αυτό σημαίνει να είσαι νέος, αυτό σημαίνει να είσαι έφηβος. Να μπορείς να ονειρεύεσαι συνεχώς, να οραματίζεσαι, να έχεις αγάπη για τα πάντα γύρω σου. Για τα πιο δύσκολα, για τα βουνά, για τις λίμνες, για τα ποτάμια, γιατί ακόμα όλα αυτά δεν τα έχουμε γνωρίσει. Ακόμα δεν έχουμε γνωρίσει τίποτα. Ούτε καν τον εαυτό μας! Και αυτό βρίσκω ότι είναι το μεγάλο πρόβλημα του εκπαιδευτικού μας συστήματος και της παιδείας μας. Το γεγονός ότι απλά δεν έχουμε μάθει να ακούμε. Να ακούμε ο ένας τον άλλον, να ακούμε την ίδια την ψυχή μας. Φτάνει να αφοουγκραστούμε και θα βρούμε τις λύσεις σε όλα.

Δεν ξέρω. Ίσως και αυτό ακουστεί αλαζονικό, αλλά αυτό νομίζω ότι είναι η πραγματικότητα. Δε μπορούμε να περιμένουμε από τους μεγάλους να ζήσουν αυτά που ζούμε εμείς και να λύσουν τα δικά μας προβλήματα. Πρώτοι εμείς πρέπει να κάνουμε την αρχή και να αφήσουμε τους μεγάλους να παραδειγματιστούν από εμάς. Δεν ξέρω τι σκέφτεστε εσείς, αλλά εγώ νομίζω ότι έχουμε μυαλό, έχουμε καρδιά, έχουμε αγάπη και όραμα! Τί άλλο είχε ο Θεός όταν έφτιαχνε τον κόσμο; Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κ. Κρέτση Χριστίνα από το νομό Σερρών.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΡΕΤΣΗ (Νομός Σερρών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες, καλησπέρα σας!

Από το Γυμνάσιο ακόμα σκεφτόμουν ότι θα ήθελα πάρα πολύ να λάβω μέρος σ' αυτό το θεσμό, στη Βουλή των Εφήβων. Σκέφτηκα ότι πολλοί στη Βουλή των Εφήβων έγραφαν καιμίλαγαν για την παιδεία. Ίσως, πρόκειται για ένα θέμα χιλιοειπωμένο, αλλά όταν έφτασα στην Α' Λυκείου, κατάλαβα ότι πρόκειται για το θέμα που βρίσκεται πιο κοντά σε μας, σε σχέση με άλλα θέματα.

Πριν ακόμα από την έναρξη της Α' Λυκείου, από τον Αύγουστο, ξεκινήσαμε όλοι φροντιστήρια. Αναγνώριζα ότι για ένα - δύο μαθήματα χρειαζόμουν κάποια πρόσθετη βοήθεια. Τη βοήθεια στα άλλα μαθήματα τη θεωρούσα χάσιμο χρόνου. Άκουγα, όμως, από όλους να μου λένε ότι τα φροντιστήρια χρειάζονται, γιατί φέτος μπαίνουν οι βάσεις.

Και εκεί αναρωτήθηκα: Γιατί να μπαίνουν οι βάσεις από τα φροντιστήρια, ενώ μπορούν να μας βοηθήσουν οι καθηγητές τους σχολείου; Γι' αυτό άλλωστε τους πληρώνουν. Όμως, οι γονείς μας ξοδεύουν εκατομμύρια κάθε χρόνο για να μας μορφώσουν. Μια μόρφωση, που πρέπει να μας τη δίνουν τα σχολεία, μια μόρφωση που πρέπει να μας την προσφέρει το κράτος. Λένε πως η παιδεία μας προσφέρεται δωρεάν. Δεν ξέρω, αν εσείς έχετε καταλάβει κάτι τέτοιο. Εγώ πάντως έως τώρα βλέπω μόνο τα λεφτά που ξοδεύουν οι γονείς μου για μένα.

Υπάρχει ένα πρόβλημα και πρέπει να το αναγνωρίσουν. Υπάρχει το πρόβλημα ότι η ημέρα έχει εικοσιτέσσερις ώρες! Αν σκεφτείτε ότι κατά μέσο όρο αφιερώνουμε επτά ώρες τη μέρα στο σχολείο, μία ώρα στη σίτιση, τέσσερις ώρες στα φροντιστήρια και οκτώ ώρες το πολύ για ύπνο, μένουν τέσσερις ώρες για να διαβάσουμε τα μαθήματα που μας βάζουν στο σχολείο και τα φροντιστήρια. Αυτό είναι λογικά αδύνατο. Ακόμα και οι καλύτεροι μαθητές δε μπορούν να τα καταφέρουν, όσο και αν προσπαθήσουν. Ακούω πολλούς να λένε ότι θέλουν λίγες στιγμές χαλάρωσης, λίγες στιγμές ηρεμίας και ότι θα παρατήσουν τα φροντιστήρια για λίγες στιγμές παραπάνω. Ότι θα παρατήσουν το μέλλον τους, για λίγες στιγμές παραπάνω. Σκεφτείτε: Πώς είναι δυνατόν να ονειρευτούν αυτά τα παιδιά που αντιπροσωπεύουν το μέλλον της χώρας μας; Καταστρέφουμε, δηλαδή το Υπουργείο Παιδείας καταστρέφει το μέλλον!

Αναρωτιέμαι πώς άντεξαν οι προηγούμενοι μαθητές. Αν ήταν πιο έξυπνοι, αν είχαν περισσότερη όρεξη για μάθηση. Δεν ξέρω. Εγώ πιστεύω ότι δε θα μπορέσω να τα καταφέρω, όσο και αν προσπαθήσω. Και αυτό το άγχος υπάρχει για να πάμε σε μια σχολή, στα Τ.Ε.Ι., στα Α.Ε.Ι., για μια σχολή, την οποία ακόμα και αν καταφέρουμε να την τελειώσουμε με «άριστα», είναι αμφίβολο το αν θα καταφέρουμε ακόμα και τότε να βρούμε εργασία. Αρκεί να σκεφτούμε ότι το 60% των αποφοίτων εργάζονται σε δουλειές με αντικείμενο εντελώς διαφορετικό από αυτό που έχουν σπουδάσει.

Πρέπει να σταματήσει αυτός ο μαραθώνιος των φροντιστηρίων! Στο εξωτερικό δεν υφίσταται η έννοια «φροντιστήριο», όπως συμβαίνει στην Ελλάδα. Τα παιδιά με τη βοήθεια επαγγελματιών επιλέγουν τη σχολή που θέλουν να πάνε. Εμείς, στην Ελλάδα, λόγω του άγχους, στην περίπτωση που επιλέξουμε μια σχολή και δεν πετύχουμε, δε θα ξαναπροσπαθήσουμε, γιατί δεν μπορούμε να υποστούμε τα ίδια για δεύτερη φορά.

Το κράτος έχει κάνει κάποια βήματα με το Σχολικό Επαγγελματικό Προσανατολισμό. Όμως, φέτος στο σχολείο μας, αυτό το μάθημα το διδασκόμασαν από τους μαθηματικούς, οι οποίοι είναι εντελώς ανειδίκευτοι, με αποτέλεσμα να μην ξέρουν να μας πουν, σχεδόν, τίποτα. Είναι δυνατόν να μας βοηθήσουν αυτοί για ένα τόσο σημαντικό θέμα, που είναι το μέλλον μας, το μέλλον της χώρας μας; Πρέπει να

παρθούν δραστικά μέτρα. Πρέπει να ενημερωνόμαστε καλύτερα, από επαγγελματίες, από ενημερωμένους ανθρώπους. Χρειάζεται επισταμένη δουλειά στο σχολείο, ακόμα και από το δημοτικό, όσον αφορά τον τρόπο διαβάσματος, τον τρόπο που θα μας βοηθάει να μαθαίνουμε.

Ένα πάρα πολύ καλό μέτρο, που δεν το έχει σκεφτεί κανείς μέχρι τώρα, θα ήταν να διεξαχθεί μια έρευνα σε μαθητές της ηλικίας μας, σε μαθητές από όλα τα μέρη της Ελλάδας. Τα παιδιά μπορούν να ερωτηθούν, προκειμένου να προτείνουν λύσεις για τα προβλήματά τους. Στη συνέχεια, και αφού κάθε παιδί προτείνει δική του λύση, αυτές οι λύσεις να μελετηθούν. Οι αρμόδιοι θα δουν ότι τέτοιες λύσεις δε θα μπορούσαν να σκεφτούν, όση ενημέρωση και μόρφωση και αν έχουν. Και αυτό σημαίνει: ας σκεφτούμε το μήνυμα της Βουλής των Εφήβων: «Η φαντασία στην εξουσία» ή, αλλιώς, «Η εξουσία στη φαντασία», γιατί χρειάζονται και τα δύο.

Κλείνοντας, λοιπόν, πρέπει να σκεφτούμε ότι τα παιδιά πρέπει να αναλάβουν δράση, γιατί δεν είμαστε τόσο ανώμαλοι όσο θέλετε να πιστεύετε. Και πρέπει μαζί να βοηθήσουμε και οι διανοούμενοι. Έτσι, θα βρεθεί σίγουρα μια επαναστατική λύση και θα δοθεί ένα τέλος στην αδιαφορία του κράτους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Μυλωνίδης Δημήτρης από την Α' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί μου Έφηβοι Βουλευτές, μου δίνει ιδιαίτερη χαρά το γεγονός ότι οι περισσότεροι από εσάς αναφερθήκατε με μεγάλο ενδιαφέρον στους κινδύνους που ενέχει η Ευρωπαϊκή Ένωση και η παγκοσμιοποίηση για τον πολιτισμό μας και ιδιαίτερα για τη γλώσσα μας. Σ' αυτό ακριβώς, το θέμα θα αναφερθώ και εγώ, δηλαδή στη διαφύλαξη της εθνικής συνείδησης στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της παγκοσμιοποίησης.

Το έθνος μας, οδεύοντας σε μία δύσβατη ιστορική πορεία, πολλές φορές ήρθε σε σύγκρουση με πλήθη κινδύνων που απειλούσαν επί αιώνες με αλλοίωση την εθνική μας ταυτότητα και αλλοτρίωση την πολιτιστική μας κληρονομιά. Όμως, κανένα από αυτά τα εμπόδια δε στάθηκε ικανό να αμαυρώσει τον ελληνικό θησαυρό που μας κληροδοτήθηκε και τον οποίο η κάθε γενιά έχει καθήκον να σέβεται και να τον διατηρεί στη λαμπρότητά του. Το ίδιο πρέπει να γίνει και τώρα με την προσπάθεια και προσοχή όλων μας, λαού και Κυβέρνησης, για την αντιμετώπιση του νέου μεγάλου αυτοκινδύνου της παγκοσμιοποίησης, που στην εποχή μας, με την συναίνεση των πολιτισμών, απειλεί να καταργήσει τα εθνικά αφανίζοντας τα τρία βασικά στοιχεία που τα χαρακτηρίζουν: γλώσσα, ήθη-έθιμα-παραδόσεις και θρησκεία.

Δυστυχώς, τα χρόνια αυτά της κυριαρχίας, του περιουσιακού τερο από κάθε άλλη φορά πολιτισμένου κόσμου, διαπιστώ

νεται μεγάλη κρίση ανθρωπισμού, πλήξη της ανθρωπότητας με πολέμους, καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, έλλειψη αξιών και αρχών. Αυτή, μάλιστα, η έλλειψη είναι η ρίζα του κακού, που μέλλει να γίνει η αιτία να σπλωθεί η ζωντανή μας παράδοση και πρέπει να την «κόψουμε», όσο είναι χωρίς ακόμα, με τα αισθήματα της φιλοπατρίας και αγάπης προς τα ιδανικά και τις αρχές μας που σίγουρα χαρακτηρίζουν, λίγο ή πολύ, όλους εμάς τους νέους.

Πα την τόνωση, όμως, αυτών των αισθημάτων απαιτείται, κυρίως, το δικό μας ενδιαφέρον για την πλούσια ελληνική ιστορία, που μελετώντας την θα κατανοήσουμε σε βάθος την ανυπέβλητη αξία της. Βεβαίως, γι' αυτό ευθύνη έχει και η Κυβέρνηση, αφού μπορεί να βοηθήσει, διαμορφώνοντας στο εκπαιδευτικό σύστημα την εκμάθησή της κατά τρόπο τέτοιο, που θα εμφυσήσει στους μαθητές το ενδιαφέρον και όχι με τρόπο δυσνόητο και, κατά συνέπεια, απωθητικό.

Πα να μπορέσουμε να διασώσουμε την εθνική μας ταυτότητα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης – παγκοσμιοποίησης, θα πρέπει να διατηρήσουμε ισχυρά τα πολιτιστικά ιδεώδη μας, φέροντας σθεναρή αντίσταση στην επιρροή που μας ασκούν η μόδα, η ξενομανία, ο μιμητισμός ξένων προτύπων. Να μην απομακρυνόμαστε από τα ήθη και έθιμά μας εξαιτίας ενός κακώς εννοούμενου εκσυγχρονισμού, της αστυφιλίας, της διεθνοποίησης, των εριστικών προτύπων της εποχής μας. Από την άλλη πλευρά, η όποια κυβέρνηση αυτού του τόπου οφείλει μεν να μεριμνά για την ισχυροποίησή του, ταυτοχρόνως, όμως, έχει και την υποχρέωση να μην υπερασπίζεται ό,τι μπορεί να οδηγήσει σε εθνική αλλοίωση και πολιτιστική κατάρρευση. Γι' αυτό έχει την υποχρέωση να ιπακούει στη βούληση του λαού και να μην εγκρίνει την αποδοχή όρων που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν κρίνει ότι με την εφαρμογή τους κινδυνεύουν να πληγωθούν οι εθνικές μας ιδιαιτερότητες.

Ζητούμε από την Κυβέρνηση να μας προστατεύσει, διαφυλάττοντας τα ευαίσθητα στοιχεία που αποδεικνύουν τη ζωντανία μας ως Έθνος τους, τη γλώσσα και την Ορθόδοξη που έχουν, ήδη, θιγεί με την τεράστια προσέλευση αλλοδσπών στη χώρα μας και από τις ελληνοποιήσεις. Το μεγαλύτερο πολιτιστικό στοιχείο που φθείρεται κατά καιρούς, αλλοιώνεται και οδεύει προς αφανισμό με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη νέα τάξη πραγμάτων της παγκοσμιοποίησης, είναι η γλώσσα μας. Η ελληνική γλώσσα που είναι η αρχαιότερη και αρτιότερη του κόσμου και που αντανάκλα στην ιστορία της η πνευματικότητα. Αποτελεί το μέγιστο επίπεδο επικοινωνίας, καθώς διαθέτει την ικανότητα να αναπλάθει και να δημιουργεί ολοένα και περισσότερα καινούργια εκφραστικά σχήματα. Έχουμε χρέος να τη σεβόμαστε και να τη μελετούμε, διότι κατ' αυτόν τον τρόπο συμβάλλουμε στην πολιτιστική ανύψωσή της. Σε αυτό έχει, βέβαια, καθήκον να βσηθήσει και το εκπαιδευτικό σύστημα, με την κατάλληλη γλωσσική κατάρτιση των νέων, ώστε να μυούνται στη μου-

σικότητα του λόγου, να ασκούνται στη δημιουργική γνώση της και να έρχονται σε επαφή με τις πηγές της.

Παράλληλα, σαν μία ουσιαστική συμβολή των μέσων μαζικής επικοινωνίας προτείνουμε την προώθηση του καλού βιβλίου.

Η αδιαφορία μας προς την ελληνική γλώσσα αποτελεί όπλο στα χέρια εκείνων, που επιθυμούν τον πολιτιστικό αφανισμό μας, καθ' ό,τι βρίσκουν πρόσφορο το έδαφος για την υλοποίησή του μέσα από την προσπάθεια για τη ρήξη του ουσιαστικότερου στοιχείου πολιτισμού που χαρακτηρίζει τη χώρα μας, δηλαδή της γλώσσας μας. Ας χρησιμοποιήσουμε, λοιπόν, τη γνώση και την αγάπη μας γι' αυτήν ως ασπίδα προστασίας από τους πολέμους της.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κίτσιου Μάρθα από το Νομό Μαγνησίας.

ΜΑΡΘΑ ΚΙΤΣΙΟΥ (Νομός Μαγνησίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, βρέθηκα σήμερα εδώ, πιστεύω, τυχαία, γράφοντας μία εργασία για την οποία κι εγώ δεν ήξερα τι να γράψω. Ξαφνικά, μου ήρθε η ιδέα να μιλήσω και εγώ. Δεν ήξερα τι να πω. Σημείωσα κάποια πράγματα και πάλι πιστεύω πως θα ξεφύγω.

Θα ήθελα να αρχίσω με ένα τραγούδι του Πώργου Νταλάρα που άκουσα πρόσφατα και που πιστεύω ότι εκπροσωπεί την κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα η χώρα μας. «Στου κράτους σου τους νόμους, όνειρα κλεμμένα, χαρτιά σημαδεμένα. Αρχαία μεγαλεία, ερείπια σχολεία. Τα αγάλματα σωπαίνουν και οι ποιητές πεθαίνουν».

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, πρέπει να καταλάβουμε ότι κάπου, κάτι πάει λάθος, γιατί κάποτε είχαμε μία Ελλάδα την οποία θαύμαζαν όλοι και στην οποία όλοι προσπαθούσαν να μοιάσουν. Και τώρα όλοι είναι ανώτεροί μας. Συνεχίζει το τραγούδι και λέει: «Πού 'ναι το φως το κρυμμένο, αυτό που χρόνια περμένω; Άντε κουνήσου και νυχτώνει και έχουμε μείνει πάλι μόνοι. Και μη μου πεις ξανά ποιος φταίει και έχουμε μείνει τελευταίοι».

Δεν είμαι απαισιόδοξη, αντίθετα, μάλιστα, αισιοδοξώ και πιστεύω πως μπορούμε να γίνουμε οι καλύτεροι, όπως ήμασταν. Και αυτό, κατά τη γνώμη μου, στηρίζεται στην παιδεία και εξαρτάται απ' αυτήν. Κατ' αρχήν, το σχολείο μας προσφέρει πάρα πολλά αυτή τη στιγμή. Το σύστημα δεν είναι σκάρτο, όπως είπε κάποιος πριν από μένα. Έχει πολλά θετικά στοιχεία. Όμως, μία αναπροσαρμογή και κάποιες επιπλέον διορθώσεις, θα ήταν ακόμα καλύτερες για εμάς και για τους επόμενους.

Κάνω την πρόταση να υπάρξει κατάταξη των μαθητών σε επίπεδα. Έχοντας ζήσει στο εξωτερικό τρία χρόνια και έχοντας δει αυτό το σύστημα, πιστεύω πως βοηθάει πάρα πολύ τους μαθητές. Όλοι μας, στην τάξη των αγγλικών, όταν ήμασταν στο Γυμνάσιο, χωριζόμασταν σε τμήματα αρχα-

ρίων και προχωρημένων. Πιστεύω πως έτσι προχώρησαν καλύτερα τα τμήματα. Και οι αρχάριοι έμαθαν περισσότερα αγγλικά, αλλά και οι προχωρημένοι μπόρεσαν να προχωρήσουν και να μάθουν και εκείνοι ακόμα περισσότερα. Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτό το σύστημα θα ήταν πολύ καλό. Και δε θα πρέπει, φυσικά, να θεωρούμε κακούς και καλούς και να υπάρχει ένας διαχωρισμός. Όχι, βέβαια. Πιστεύω πως θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα, αν κάποτε εφαρμοστεί αυτό το σύστημα, κάποιος μαθητής που βρίσκεται στους μετρίους να περάσει στους καλούς. Αυτό θα ήταν και γι' αυτόν ένα κίνητρο για να πάει καλύτερα και να προσπαθήσει περισσότερο.

Πα να αλλάξει, βέβαια, το σύστημα ή έστω να προσαρμοστεί, είναι δύσκολο. Εγώ πιστεύω ότι ο κυριότερος παράγοντας είναι οι καθηγητές, οι οποίοι σήμερα, κατά κύριο λόγο, δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους. Οι περισσότεροι, έχοντας μία μόνιμη θέση στο δημόσιο και παίρνοντας κάποια «στάνταρ» λεφτά το μήνα, αδιαφορούν. Πολλές φορές ξεπερνούν και ένα όριο ηλικίας –έχουν τριάντα χρόνια υπηρεσία– και πλέον παύουν να ενδιαφέρονται για τους μαθητές. Γι' αυτό, λοιπόν, προτείνω την άρση της μονιμότητας. Επίσης, θα έπρεπε να γίνονται σεμινάρια και επανεξέταση αυτών των καθηγητών, ανά δύο ή τρία χρόνια για την καταλληλότητά τους.

Τέλος, δε θέλω να ζητήσω να ληφθούν υπόψη τα λεγόμενα όλων μας. Το απαιτώ! Διότι με θάρρος και με τόλμη μόνο θα προχωρήσουμε μπροστά. Η γνώμη μου είναι ότι τα λόγια μας πέφτουν σαν σπόροι σε στέρφο χώμα. Ελπίζω να διαψευσθώ. Και αν ακόμα εσείς, που βρίσκεστε στην εξουσία, μας αγνοήσετε, εμείς ξέρω ότι δε θα σταματήσουμε. Κάποτε, ίσως να βρεθούμε στη θέση σας. Τότε θα κάνουμε τα λόγια μας πράξη!

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας απαγγείλω ακόμα έναν στίχο, που ακούσαμε και χθες στο Ηρώδειο: «Λίγο ακόμα να σηκωθούμε, λίγο ψηλότερα. Λίγο ακόμα».

Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Καραμπάτσος Δημήτριος από το Νομό Μεσσηνίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΑΤΣΟΣ (Νομός Μεσσηνίας): Καλησπέρα σας. Δεν ήρθα εδώ με πρόθεση να μιλήσω, τουλάχιστον σήμερα. Ακούγοντας, όμως, και τους υπόλοιπους Έφηβους Βουλευτές, ακούγοντας με προσοχή όλα αυτά που είχαν να πουν, και ήταν πολύ ωραία όλα, μου άρεσαν, διέκρινα κάτι στους περισσότερους, στη μεγαλύτερη πλειοψηφία, το οποίο δε μου άρεσε. Και αυτό είναι ότι υπήρχε πολύς μελοδραματισμός, πολύ άγχος, πολύς φόβος, δεν ξέρω πώς να το πω, όχι μόνο για το σύστημα, αλλά γενικότερα για την άποψη που βλέπουν τη ζωή των εφήβων.

Παιδιά, δε νομίζω ότι τα πράγματα είναι τόσο τραγικά. Δεν ξέρω. Γι' αυτό το θέμα είχα γράψει και στην έκθεση που

με έφερε εδώ, ότι, δηλαδή, οι νέοι δε μπορούν να διασκεδάσουν πλέον τη ζωή τους. Το μόνο που θα ήθελα να πω είναι ότι δεν είναι τόσο δραματικά τα πράγματα. Ας ηρεμήσουμε λίγο, ας δούμε τη ζωή πιο χαλαρά. Ένας χρόνος είναι, δύο. Θα περάσουν, όσο δύσκολα και αν είναι. Εγώ πιστεύω ότι αξίζει τον κόπο, ακόμα και με αυτό το σύστημα που έχουμε. Το οποίο, μπορεί να μην είναι το πιο εύκολο ή το πιο ξεκούραστο, να ξέρετε, όμως, ότι για τους καταρτισμένους Έλληνες, μπορεί στην Ελλάδα τα πράγματα να είναι λίγο χαλαρά, αλλά στο εξωτερικό πραγματικά πληρώνουν το βάρος τους σε χρυσάφι.

Να μη μακρηγορήσω, λοιπόν, αφού ούτως ή άλλως δεν έχω ετοιμάσει κάτι ιδιαίτερο να πω. Σας χαιρετώ. Χαλαρώστε λίγο, ηρεμήστε. Στην καλύτερη ηλικία είμαστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαμάτα Μαρία-Ελένη, από τη Β Περιφέρεια Αθήνας, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ ΜΑΜΑΤΑ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, πραγματικά μακαρίζω τον εαυτό μου που βρίσκομαι σε αυτό το χώρο, σύμβολο της πολυφωνίας και της δημοκρατίας, και που, τελικά, θα μου δοθεί η ευκαιρία από εδώ να αφυπνίσω έστω και για λίγο την ελληνική μας συνείδηση και να επαναφέρω στην επικαιρότητα το ξεχασμένο θέμα της επιστροφής των Μαρμάρων του Παρθενώνα.

Στόχος μου δεν είναι μόνο να κατακρίνω τη βάρβαρη απαγωγή των μαρμάρων από τον Τόμας Μπρους Έλγιν, αλλά και την υποκριτική στάση της αγγλικής κυβέρνησης, ως αμέτοχης στο στυγερό αυτό έγκλημα αρχαιοκαπηλίας του Έλγιν και την προσπάθεια ωραιοποίησης του γεγονότος αυτού. Μέχρι σήμερα δεν έλειψαν οι πολιτισμένοι άνθρωποι από τότε που ο Έλγιν έκλεψε τις ελληνικές αρχαιότητες, μέσα και έξω από την Αγγλία, που διαμαρτυρήθηκαν για την αρχαιολογική, καλλιτεχνική και πολιτιστική αυτή καταστροφή. Εισέπραξαν, όμως, το μένος, την αυθάδεια, την προκλητική περιφρόνηση των Άγγλων πολιτικών και των υπευθύνων του Βρετανικού Μουσείου, του αγγλικού τύπου και των διθην πολιτισμένων της αγγλικής κοινωνίας.

Πρόσφατα, όμως, τα δεδομένα έχουν αλλάξει. Υπάρχει αυτή τη στιγμή απόφαση της Ουνέσκο για την επιστροφή των μαρμάρων στην Ελλάδα και επιτροπή στο Λονδίνο για τον ίδιο σκοπό. Φυσικά, η Ελλάδα θέλουμε να πιστεύουμε ότι πιέζει συστηματικά την Αγγλία για την εκκρεμότητα αυτή, μια και η τελευταία είναι ηθικά πλήρως εκτεθειμένη στη διεθνή κοινή γνώμη για το θέμα αυτό, ενώ από το παρελθόν βοά ασταμάτητα η καταδίκη του Έλγιν και της αγγλικής κυβέρνησης από το μεγάλο Άγγλο ποιητή, το Λόρδου Βύρωνα, για αυτό το έγκλημα. Γι' αυτό και οι ελπίδες να επιστραφούν οι κλεμμένοι μας θησαυροί είναι μεγάλες. Και φυσικά, χρέος όλων μας είναι να εντείνουμε τις πιέσεις προς κάθε κατεύθυνση για την αποκατάσταση της ιστορικής αδι-

κίας σε βάρος του πολιτισμού και της χώρας μας από την αρπαγή του αρχαιολογικού μας πλούτου, από δήθεν πολιτισμένη χώρα, σε μια εποχή που ο λαός και ο τόπος στέναζε κάτω από τη χειρότερη σκλαβιά που γνώρισαν ποτέ λαοί. Η προσπάθεια μιας χώρας, όπως η Αγγλία, να αυξήσει με τέτοιους τρόπους τους πολιτιστικούς της θησαυρούς προκαλεί σε αφάνταστο βαθμό τα αισθήματα κάθε πραγματικά πολιτισμένου ανθρώπου.

Είναι γνωστό ότι ο πολιτισμός είναι προσωπική και συλλογική πνευματική, ηθική και αισθητική δημιουργία σε κάθε τόπο, λαό, εποχή και συγκυρία. Έτσι, προέκυψαν οι ανεπανάληπτοι πολιτισμοί της αρχαιότητας, του μεσαίωνα, οι νεώτεροι, οι πολιτισμοί των Αζτέκων, των Ίνκας, της Κίνας, της Ιαπωνίας και τόσο άλλοι. Από αυτούς τους πολιτισμούς εμπνέονται, και πρέπει να εμπνέονται, οι νεώτερες γενιές της ανθρωπότητας, τόσο για την καλλιέργεια του ψυχικού τους κόσμου και την ανάπτυξη των διανοητικών τους ικανοτήτων όσο και για την άσκηση της ικανότητάς τους στη δημιουργία νέων πολιτισμών με προσωπικό, ατομικό και εθνικό χαρακτήρα. Πατί, όπως ξέρουμε, η πολιτιστική δημιουργία είναι ένα ασταμάτητο και αστείρευτο πνευματικό ποτάμι, συνολικά με αμέτρητους παραποτάμους σε χρόνο και τόπο.

Εύκολο είναι, λοιπόν, ύστερα από όλα τα παραπάνω αδιάσειστα δεδομένα να καταλάβει κανείς συνολικά ότι το διεθνές κατεστημένο πάσχει από βαριά ηθική αναληψία, από πολιτιστική αναισθησία, κυνισμό και αθεράπευτη αρπακτική ορμή, χωρίς ντροπή και όρια. Για το λόγο αυτό δε θα πρέπει να περιμένουμε άμεση και οριστική δικαίωση, γενικά σε σχέση με τις αρπαγμένες αρχαιότητες του τόπου και των προγόνων μας, ούτε ειδικά σε σχέση με τα γνωστά «Ελγίνεια» μάρμαρα. Ίσως, μάλιστα, αυτή η δικαίωση να μην έλθει ποτέ και για τίποτα, αν δεν αγωνιστούμε με στόχους ευρύτερους και καστροκαταλυτικούς.

Μας λείπει ένα παγκόσμιο κίνημα οργανωμένο, εμπνευσμένο, γνήσιο και λαϊκό, πνευματικό και ηθικό, ανθρωπιστικό, το οποίο θα συνταράξει από τις ρίζες το διεθνές κατεστημένο, θα γκρεμίσει το ψεύτικο πολιτισμό της ανελευθερίας, τον πολιτισμό του ιμπεριαλισμού, του πολέμου, το διαχασμό των λαών και των ανθρώπων, τον πολιτισμό του εγγλήματος και της διαφθοράς, το λεγόμενο πολιτισμό, που αντί να στηρίζει και να προωθεί τις ηθικές αξίες του ανθρώπινου γένους, τις υπονομεύει, τις νοθεύει, τις εμπαιξεί και, τελικά, τις εμπορεύεται και τις σκοτώνει. Στη θέση του να χτίσουμε έναν πραγματικά ανθρωπιστικό πολιτισμό, πολιτισμό της αγάπης, της φιλίας και της αξιοπρέπειας, έναν πολιτισμό, που θα τιμά την ανθρωπινή φύση και θα ομορφαίνει τη ζωή όλων των ανθρώπων, πέρα από κάθε διάκριση και ρατσισμό, είτε φυλετικό είτε εθνικό είτε όποιας άλλης κατηγορίας. Τότε θα γυρίσουν οι κλεμμένοι και λεηλατημένοι θησαυροί στους τόπους και στις πατρίδες τους και τότε δε θα ντρεπόμαστε να λεγόμαστε άνθρωποι.

Επειδή, όμως, ο παραπάνω στόχος είναι μακρόπνοος και μακροπρόθεσμος και επειδή τα μέτωπα του αγώνα πρέπει να είναι όλα ανοικτά και οι μάχες να γίνονται εκ του συστάδην, ώστε να νικηθεί το θεριό της αδικίας και της παγκόσμιας ακαταστασίας με τα τόσα εγγλήματα που προκαλεί καθημερινά, γι' αυτό και εμείς θα πρέπει ασταμάτητα να δίνουμε δυναμικά τον αγώνα για την επιστροφή των μαρμάρων στην πατρίδα τους, στην ηλιόλουστη Ελλάδα, στην Ελλάδα που έδωσε τα φώτα του πολιτισμού στον κόσμο, στην Ελλάδα που έδωσε νόημα στην ανθρωπινή οντότητα, στην Ελλάδα του Παρθενώνα, στην Ελλάδα του Μαραθώνα, της Σαλαμίνας, των Θερμοπυλών, στην Ελλάδα της Πόλης και της Αγίας Σοφίας, στην Ελλάδα του ανεπανάληπτου ιστορικού '21, του '40- '41, της Εθνικής Αντίστασης και του ηρωϊκού Πολυτεχνείου. Εδώ πρέπει να έλθουν τα μάρμαρα του Παρθενώνα, γιατί εδώ ανήκουν, απ' όπου αρπάχτηκαν σε δύσκολους καιρούς για μας, αλλά και γιατί στη μικρή αυτή χώρα και το μικρό και φτωχό αυτό λαό, τον ελληνικό λαό, λατρεύεται με το γνησιότερο ως σήμερα τρόπο ο πολιτισμός και προστατεύεται με κάθε αυτοθυσία η υψηλότερη μορφή και ουσιαστική του υπόσταση, η ηθική, η ελευθερία, η δικαιοσύνη και η αλήθεια.

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η κυρία Ροδίτη Βασιλική από τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΡΟΔΙΤΗ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Ροδίτη Βασιλική και εκπροσωπώ το 5ο Ενιαίο Λύκειο Ηλιούπολης.

Κατ' αρχήν θα ήθελα να ευχαριστήσω από το Βήμα αυτό την πολιτεία, που έδωσε σε μας τη δυνατότητα να εκφράσουμε τα προβλήματα που μας απασχολούν. Πιστεύω ότι η πολιτεία ενδιαφέρεται για τη δική μας γνώμη, γιατί η νεότητά μας μας εξασφαλίζει την ανιδιοτέλεια, την αγνότητα των προθέσεων, τη φλογερή επιθυμία της δράσης και την πεποίθηση ότι το αύριο θα είναι καλύτερο από όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες αυτής της χώρας. Ελπίζω πως πρόθεση της πολιτείας δεν είναι μόνο να εξασφαλίσει σε μας το Βήμα αυτό, για να εκθέσουμε τις απόψεις μας, αλλά και πως είναι διατεθειμένη να μας ακούσει προσεκτικά και, γιατί όχι, να λάβει σοβαρά υπόψη τις λύσεις που θα προτείνουμε.

Ξέρω ότι τα θέματα που απασχόλησαν τον καθένα από εμάς ποικίλλουν. Αυτό, όμως, που απασχόλησε εμένα, και επιτρέψτε μου να σας το παρουσιάσω εν συντομία, είναι ένα πρόβλημα, που κατά τη γνώμη μου, απασχολεί και θα συνεχίσει, αν δεν επιλυθεί, να απασχολεί την ελληνική κοινωνία και χρήζει άμεσης αντιμετώπισης. Αυτό είναι το θέμα της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, η δυσκολία, δηλαδή, του εκπαιδευτικού συστήματος να εντάξει τα παιδιά των μειονοτήτων που βρίσκονται στη χώρα μας στα πλαίσια της λειτουργίας του. Πρόκειται για ζήτημα, που εμπλέκει τους

εκπαιδευτικούς θεσμούς και ως εκ τούτου είναι βαθύτατα πολιτικό και συνδέεται άμεσα με κοινωνικά φαινόμενα που μαστίζουν τη χώρα μας εδώ και πολλά χρόνια, όπως εκείνο της ανεργίας, της αύξησης της παραοικονομίας και της εγκληματικότητας.

Οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες δεν οργανώνουν την εκπαίδευση των παιδιών των μειονοτήτων κατάλληλα, έτσι ώστε αυτά τα παιδιά να καταφέρουν να γίνουν δίγλωσσα. Τα περισσότερα κράτη δε είναι εκ των πραγμάτων πολυγλωσσα, γιατί φιλοξενούν πολιτικούς και οικονομικούς πρόσφυγες που τις περισσότερες φορές δε γυρίζουν ποτέ στην πατρίδα τους. Έτσι, τα παιδιά τους αναγκάζονται να δέχονται εκπαίδευση σε μια ξένη γλώσσα που τις περισσότερες φορές την αγνοούν εξ ολοκλήρου. Επιπλέον, τα παιδιά αυτά στην προσπάθειά τους να ενταχθούν στο σχολικό περιβάλλον, ταυτίζονται αρνητικά με τη μητρική τους γλώσσα, ντρέπονται για την κουλτούρα τους και σιγά σιγά ενσωματώνουν και δέχονται ως φυσική την άποψη ότι είναι παιδιά δεύτερης διαλογής. Επίσης, δεν έχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούν επαρκώς στις απαιτήσεις του σχολικού περιβάλλοντος, και, έτσι, οδηγούμαστε στο λανθασμένο συμπέρασμα πως τα παιδιά αυτά είναι προβληματικά. Στο σημείο αυτό τίθεται το ερώτημα: Τα παιδιά έχουν το πρόβλημα ή τα εκπαιδευτικά συστήματα; Το, ήδη, υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα θέτει ως πρώτο στόχο, τα παιδιά των μειονοτήτων να μιλήσουν γρήγορα τη γλώσσα της πλειονότητας, και ως δεύτερο, αν υπάρχει καν, να εκτιμήσουν τη μητρική τους γλώσσα και την κουλτούρα τους. Αυτό είναι εγκληματικό. Κάθε άνθρωπος θέλει να μιλά τη γλώσσα του με την οποία αναλύει και σκέπτεται και να έχει επαφή με τους σύγχρονους τους. Αυτό το δικαίωμα κανείς δε μπορεί να του το παραβιάσει.

Παρόλ' αυτά, το εκπαιδευτικό σύστημα με τη λειτουργία του στερεί από τα παιδιά αυτά, τους μελλοντικούς ενήλικες, το δικαίωμα της επιλογής. Συν τοις άλλοις, τους στερεί έμμεσα το δικαίωμα να παίρνουν μέρος στις δημοκρατικές διαδικασίες του σχολείου και, έτσι, δημιουργεί ανθρώπους, που δε μπορούν να διαπραγματεύονται και να διεκδικούν αυτά που κάποιοι άλλοι θεωρούν δεδομένα. Αυτοί οι μαθητές περιθωριοποιούνται, αισθάνονται ξένοι στο σχολικό περιβάλλον και η διαδικασία κοινωνικοποίησής τους δεν είναι ομαλή. Τί είδους ενήλικες θα γίνουν αυτά τα παιδιά που από την τρυφερότητά τους ηλικία μαθαίνουν πως η γλώσσα τους, και, συνεπώς, οι ίδιοι είναι υποβαθμισμένοι; Αναλογιστείτε πιο εκρηκτικό μείγμα συναισθημάτων γεννιέται και φωλιάζει στις ψυχές τους και ποιες συνέπειες έχει αυτό για τα ίδια τα παιδιά, αλλά και για ολόκληρη την κοινωνία.

Ας εξετάσουμε πώς θα μπορούσε αυτό το πρόβλημα να επιλυθεί. Κατ' αρχήν, τα παιδιά των μειονοτήτων θα μπορούσαν να διδάσκονται για λόγους πρακτικούς τη μητρική

τους γλώσσα, μέχρι να κατορθώσουν να μάθουν καλά τη γλώσσα της πλειονότητας. Εν συνεχεία, θα μπορούσε να εφαρμοστεί το λεγόμενο «μοντέλο της κατάδυσης», που θεωρείται ο πιο επιτυχημένος τρόπος δίγλωσσης εκπαίδευσης, διότι δεν υπάρχει χρονοτριβή με την κατασκευή νέων σχολικών κτιρίων, αποκλειστικά για παιδιά μειονοτήτων. Συγκεκριμένα, τα παιδιά της γλωσσικής πλειονότητας με μητρική γλώσσα υψηλού κύρους επιλέγουν εθελοντικά, ανάμεσα σε άλλες εναλλακτικές λύσεις, να εκπαιδευτούν μέσω μιας ξένης γλώσσας σε τμήματα με παιδιά μειονοτήτων, όπου ο καθηγητής θα είναι δίγλωσσος, ώστε να μπορέσουν και τα παιδιά αυτά να μιλήσουν τη γλώσσα τους. Σ' αυτήν την περίπτωση δεν υπάρχει κίνδυνος να μην αναπτυχθεί η γλώσσα τους ή να αντικατασταθεί από τη γλώσσα της εκπαίδευσης.

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω πως κάθε άνθρωπος θέλει να επικοινωνεί και να εκφράζεται στη γλώσσα του. Και η κοινωνία έχει ανάγκη από πολίτες με αυτοσεβασμό, που έχουν επίγνωση της αξίας τους και τη δυνατότητα να αντιλαμβάνονται την ουσία των πραγμάτων. Θεωρώ πως είναι προς το συμφέρον της ελληνικής κοινωνίας να περιθάλπει και να μεριμνά γι' αυτούς τους ανθρώπους που ζητούν καταφύγιο στη χώρα μας. Αν μη τι άλλο, εμείς οι Έλληνες γνωρίζουμε καλά, τι θα πει να είσαι πρόσφυγας και να αγωνίζεσαι για την επιβίωσή σου. Η ιστορία μας το επιβεβαιώνει αυτό. Ο πολιτισμός μας, όμως, φανερώνει κάτι άλλο, πιο σπουδαίο: Την αγάπη μας για τον άνθρωπο. Έτσι, λοιπόν, η ιστορία και ο πολιτισμός μας, μας απαγορεύουν να είμαστε ρατσιστές και ξενοφοβικοί. Μας υποδεικνύουν, όπως οφείλουμε, να ακολουθήσουμε το δρόμο του ανθρωπισμού, του δίκαιου και της ισοτιμίας.

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέλω να σας ευχαριστήσω, γιατί με τη βοήθειά σας ολοκληρώθηκε η πρώτη μέρα της συνεδρίασης της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Κατά τη διάρκεια της σημερινής συνεδρίασης έλαβαν το λόγο τριάντα επτά ομιλητές και ομιλήτριες. Αυτό σημαίνει ότι περίπου το 50% των παρόντων ζήτησε και έλαβε το λόγο, κάτι που είναι πάρα πολύ σημαντικό. Ακούστηκαν πάρα πολύ καλές προτάσεις, οι οποίες έχουν ήδη καταγραφεί από τους παρισταμένους στο Προεδρείο.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 13.42 λύεται η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 16-9-2002

Στην Αθήνα σήμερα, 16 Σεπτεμβρίου 2002, ημέρα Δευτέρα και ώρα 17.00', στην Αίθουσα Γερουσίας (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων», υπό την Προεδρία του Βουλευτή Φθιώτιδας κ. Δημητρίου Αλάμπανου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εκπαιδευτικά προβλήματα, Αθλητισμός – Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Τέχνη – Πολιτιστική Ανάπτυξη, Ελληνική Παράδοση, Θρησκεία – Κλήρος – Αιρέσεις- Σατανισμός, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Γλώσσα, Αξιολόγηση – Επιμόρφωση Καθηγητών, Βιβλία – Βιβλιοθήκες, Σχολική Ζωή, Αναλφαβητισμός, «Βουλή των Εφήβων», Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού και Εκπαίδευση Μειονοτήτων» της Σύνοσης Κειμένων των μαθητών της Α' και της Β' τάξης των Ενιαίων Λυκείων, των Τ.Ε.Ε. και των Σχολών Μαθητείας Α' Κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα, τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ζ' Σύνοδος 2001 - 2002 (2η συνεδρίαση).

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: Αγγελίτσα Μαρία-Παναγιώτα (Α' Αθήνας), Αδάμου Παναγιώτα (Ν. Καρδίτσας), Αναγνωστοπούλου Βάσια (Υπόλοιπο Αττικής), Αναγνώστου Βικτώρια (Ν. Άρτας), Ανδριοπούλου Σοφία (Β' Πειραιά), Αντωνίου Μάριος (Β' Αθήνας), Αρβανίτης Ευάγγελος (Ν. Μαγνησίας), Βασιλογεώργη Ισαβέλλα-Μαρία (Α' Αθήνας), Βεγίρης Ευάγγελος (Ν. Καβάλας), Γαλλή-Βαρειά Ηλιάνα (Ν. Φθιώτιδας), Γαργάλη Πολυξένη (Α' Αθήνας), Γεωργίου Στέλλα (Κύπρος - Αμμόχωστος), Γεωργούλιας Ιωάννης (Α' Αθήνας), Παννιού Δέσποινα (Ν. Δωδεκανήσου), Γιώργος Αλεξάνδρος (Ν. Κερκύρας), Γκέσογλου Θεανώ (Ν. Πέλλας), Γοργογιέτας Βύρων (Α' Πειραιά), Δημάτσα Σταυρούλα (Ν. Λέσβου), Διαμαντή Ολυμπία (Ν. Φθιώτιδας), Δουλή Μαρία (Α' Αθήνας), Θεοδωρίδου Ευανθία (Β' Πειραιά), Θωμαΐδου Δέσποινα (Α' Θεσσαλονίκης), Καρβαθιάς Αλέξανδρος-Δημήτριος (Β' Αθήνας), Κασούρη Κασσιανή (Ν. Κορινθίας), Καραμπάτσος Δημήτριος (Ν. Μεσσηνίας), Καραντινού Ουρανία (Ν. Ηρακλείου), Κατσικιώρη Αλεξία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Κίτσιου Μάρθα (Ν. Μαγνησίας), Κορέτση Βασιλική (Γερμανία - Ντύσσελντορφ), Κοσμόπουλος Κωνσταντίνος (Ν. Αρκαδίας), Κουκουλάκης Γεώργιος (Ν. Ηρακλείου), Κούρκουλου Ελένη-Άννα (Ν. Κερκύρας), Κρέτση Χριστίνα (Ν. Σερρών), Κρουστάλλη Μαρία (Βερολίνο - Γερμανία), Κυμπάρη Άλκηστη (Β' Πειραιά), Κυτίπης Θωμάς (Ν. Τρικάλων), Κωστάκη Κωνσταντίνα, (Α' Αθήνας), Λάμπρου Χαϊδεμένη (Ν. Τρικάλων), Λίγα Μιρένα (Ν. Πέλλας), Λουκή Παυλίνα (Ν. Κορινθίας), Λυκιαρδόπουλος Βύρων (Ν. Κεφαλληνίας), Μάλο Γεώργιος (Β'

Αθήνας), Μαμάτα Μαρία-Ελένη (Β' Αθήνας), Μαργαρίτης Χαράλαμπος (Πάφος - Κύπρος), Μάρης Παναγιώτης (Ν. Άρτας), Μαρίνης Μιχαήλ (Ν.Κορινθίας), Μαρκάκη Μαρία (Ν. Ηρακλείου) Μαστραντωνάς Παναγιώτης (Ν. Ευβοίας), Μπλέτας Νίκος (Ν. Λακωνίας), Μπουσουνη Ευαγγελία - Αγγελική (Ν. Κυκλάδων), Μυλωνίδης Δημήτρης (Α' Θεσσαλονίκης), Νάνος Γεώργιος (Ν. Βοιωτίας), Νικολούτσου Ζαχαρούλα (Ν. Ευβοίας), Ντίνα Μαρία (Ν. Κοζάνης), Οικονόμου Κωνσταντίνα (Ν. Βοιωτίας), Παπαδά Μαρία (Β' Πειραιά), Παπαδοπούλου Σταυρούλα (Ν. Ημαθίας), Παππά Κατερίνα (Υπόλοιπο Αττικής), Πασιατάς Αλέξανδρος (Ν. Κιλκίς), Πάτσαλη Χριστίνα (Αίγυπτος), Πολίτη Θέμιδα (Υπόλοιπο Αττικής), Ρίζου Ελένη (Β' Αθήνας), Ροβίθη Νεφέλη (Ν. Μαγνησίας), Ροδίτη Βασιλική (Β' Αθήνας), Ρούσου Αικατερίνη - Αστερία (Ν. Χαλκιδικής), Σαρρή Στυλιανή (Ν. Ξάνθης), Σαφέτη Αντιγόνη (Ν. Πιερίας), Σχίτζα Ελπίδα (Α' Αθήνας), Τζανικιάν Κριστιν (Α' Αθήνας), Τζωρτζοπούλου Σταυρούλα (Η.Π.Α. - Σικάγο), Τολιόπουλος Αλέξανδρος (Ν. Ημαθίας), Τσαβδαρίδου Αναστασία- Δέσποινα (Α' Θεσσαλονίκης), Τσέλιου Δέσποινα (Ν. Δωδεκανήσου), Τσελώνη Φερενίκη-Μαρία (Ν.Κορινθίας), Τσικνίδης Αντώνιος (Α' Θεσσαλονίκης), Φεσατίδου Ευθαλία (Ν. Πέλλας), Χατζηγιούλας Κωνσταντίνος (Α' Αθήνας), Χατζησημεωνίδου Σουλτάνα (Ν. Σερρών), Χίττα Κασσιανή (Β' Πειραιά), Χριστοφορίδου Στέλλα (Ν. Καβάλας) και Χρυσοστομίδου Σοφία (Ν. Ημαθίας).

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής παρευρέθη και ο ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών Ιωάννης Μαρκαντώνης, μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», καθώς και ο κ. Σιγάλας, Καθηγητής Φυσικής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, αναπληρώνω τον Πρόεδρο, ο οποίος, λόγω ειδικής εργασίας, που δεν έχει τελειώσει ακόμα, θα έλθει αργότερα. Ονομάζομαι Μαρκαντώνης Ιωάννης, είμαι ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και είμαι Αντιπρόεδρος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

Θα σας παρακαλέσω, να είστε σύντομοι στην ομιλία σας. Πρόκειται για πειθαρχία σημαντική, δηλαδή, να μπορεί ένας Βουλευτής, αφού ξέρει τι θέλει να πει, να το πει συμπυκνωμένα και να καταλήξει σε πρόταση, ώστε να μπορούν να μιλήσουν, όσο το δυνατόν περισσότεροι και να γίνεται και συζήτηση, που έχει και περισσότερη σημασία. Θα παρακαλούσα, ερχόμενοι στο Βήμα, να δηλώνετε και το σχολείο από το οποίο προέρχεστε, γιατί έχει και αυτό κάποια σημασία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΓΙΡΗΣ (Νομός Καβάλας): Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη για τη διακοπή, αλλά σήμερα είναι η επέτειος του θανάτου της Μαρίας Κάλλας. Θα ήταν δυνατόν να κρατήσουμε ένα λεπτό σιγή προς τιμήν της μεγάλης ερμηνεύτριας της όπερας;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δε θα είχα καμία αντίρρηση.

Συμφωνείτε όλοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ας κρατήσουμε, λοιπόν, όλοι ενός λεπτού σιγή.

(Στο σημείο αυτό όρθιοι οι «Εφηβοί Βουλευτές» τηρούν ενός λεπτού σιγή στη μνήμη της Μαρίας Κάλλας).

Μπορούμε να αρχίσουμε με τον πρώτο που είναι εγγεγραμμένος και είναι ο Έφηβος Βουλευτής Νάνος Γεώργιος από το Νομό Βοιωτίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΑΝΟΣ (Νομός Βοιωτίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, λέγομαι Νάνος Γεώργιος και είμαι Έφηβος Βουλευτής από το 1ο Ενιαίο Λύκειο Βοιωτίας. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη και τον Πρόεδρο του προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», που μου έδωσαν την ευκαιρία να είμαι εδώ σήμερα για να εκφράσω τις δικές μου ανόθευτες απόψεις και να ασκήσω κριτική στα κυβερνητικά μέτρα, χωρίς κομματισμούς, μικροπρέπειες και πολιτικά κίνητρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. Δημήτριος Αλαμπάνος).

Αποφάσισα να ασχοληθώ με την παιδεία, γιατί πιστεύω ότι είναι το σημαντικότερο πρόβλημα που απασχολεί σήμερα τους νέους. Αναρωτιέμαι, λοιπόν, όταν λέμε σχολείο ή παιδεία, τι εννοούμε. Εννοούμε ένα οργανωμένο σύνολο από παραμέτρους, που επιδιώκουν ένα κοινό στόχο. Εάν ήταν να προσδιορίσουμε αυτό το στόχο, θα μιλούσαμε για την ανάγκη να δημιουργηθεί ένας τύπος ανθρώπου, που να εναρμονίζει την ανάγκη για παραγωγή και δημιουργικότητα με την ανάγκη να εξανθρωπίζεται συνεχώς.

Οι παράμετροι, λοιπόν, αυτές είναι οι εξής:

Υλικοτεχνική υποδομή, όπως χώροι, αίθουσες, εργαστήρια και εξοπλισμός για τα πειράματα. Δυστυχώς, αυτή την υποδομή τη στερούνται σήμερα τα περισσότερα σχολεία της Ελλάδος.

Οπτικοακουστικά μέσα διδασκαλίας. Και εκεί υπάρχει έλλειψη στα σημερινά σχολεία.

Περιεχόμενο σπουδών. Απαραίτητη, κατά τη γνώμη μου, είναι η σύμπτυξη μαθημάτων, όπως η ιστορία και τα μαθηματικά. Καθημερινά το Υπουργείο Παιδείας μιλά για κριτική σκέψη στις εξετάσεις και, όμως, δυστυχώς, εμείς καταλήγουμε να αποστηθίζουμε την ιστορία για τις εξετάσεις και μετά από λίγες μέρες δε θυμόμαστε απολύτως τίποτα.

Απαραίτητη είναι, επίσης, η εμβάθυνση στη διδασκαλία της γλώσσας, όπως και η προσθήκη μαθημάτων σαν την ερωτική αγωγή και όχι τη «σεξουαλική αγωγή», γιατί σαν θηλαστικά, όλοι ξέρουμε, πώς να συμπεριφερθούμε σεξουαλικά. Ξέρουμε, όμως, τι θα πει εγκράτεια, τι θα πει σεβασμός στον ερωτικό σύντροφο; Όχι, δεν το ξέρουμε. Δεν πρέπει

κάποιοι να ενημερώσει τα κορίτσια ιδιαίτερα, αλλά και τα αγόρια που βρίσκονται στην εφηβική ηλικία πως οι αμβλώσεις δεν είναι λύση, αλλά λύση είναι η πρόληψη που θα μας βοηθήσει να αποφύγουμε και τις αμβλώσεις, αλλά και το AIDS και όλα τα άλλα αφροδίσια νοσήματα; Όμως, δυστυχώς, κατά τη γνώμη μου η ένταξη του μαθήματος της ερωτικής αγωγής στα σχολεία δε θα επιτευχθεί στο άμεσο μέλλον, διότι υπάρχουν σοβαρές αντιρρήσεις από την πλευρά της Εκκλησίας. Μόνη λύση είναι το Υπουργείο Παιδείας να αποδεσμευτεί από το Υπουργείο Θρησκευμάτων και να γίνουν δύο αυτόνομα Υπουργεία.

Πρέπει να γίνει συστηματοποίηση της διδασκαλίας του Σ.Ε.Π. στα σχολεία. Πρέπει να δημιουργηθεί μία τράπεζα πληροφοριών σε επίπεδο νομού, η οποία θα παρέχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με την αγορά εργασίας. Πρέπει να υπάρχει ακόμα άμεση σύνδεση με το Internet για άντληση πληροφοριών.

Ακόμα, σύμφωνα με μία έρευνα που έγινε στον Καναδά σχετικά με το τι μάθημα λείπει από τα σχολεία κατά τη γνώμη των μαθητών, εκείνοι απάντησαν ότι το μάθημα που λείπει, είναι το μάθημα που θα ασχολείται με το μέλλον, το μάθημα που θα τους προετοιμάσει για το μέλλον και τι πρόκειται να υπάρξει. Θα μπορούσε, κάλλιστα λοιπόν, να ενταχθεί και αυτό στο περιεχόμενο σπουδών των ελληνικών σχολείων.

Σοβαρή έλλειψη είναι, δυστυχώς, και η έλλειψη του μαθήματος συζυγικής και γονεϊκής διαπαιδαγώγησης. Κανείς στο σχολείο δεν ενημερώνει τους μαθητές, σχετικά με τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσουν ως σύζυγοι και ως γονείς και κανείς δεν τους διδάσκει πώς είναι οι σωστοί γονείς και πώς πρέπει να συμπεριφέρονται στα παιδιά τους.

Πρώτες βοήθειες. Ελάχιστοι μαθητές γνωρίζουν κάποια πράγματα για τις πρώτες βοήθειες. Ελαχιστότατοι δε γνωρίζουν πώς να κάνουν τεχνητή αναπνοή σε ένα φίλο τους, που έχει χάσει τις αισθήσεις του. Δε θα ήταν χρήσιμο να το γνωρίζουμε αυτό;

Κυκλοφοριακή αγωγή. Κανένας δε μας έχει διδάξει πώς θα πρέπει να συμπεριφερόμαστε στο δρόμο και μέσα στην κίνηση. Πολλά είναι τα ατυχήματα πεζών μαθητών, που δεν πέρασαν από τη διάβαση και τους χτύπησε κάποιο αυτοκίνητο. Αυτό, λοιπόν, πρέπει κάποτε να σταματήσει.

Απαραίτητη είναι και η ένταξη του μαθήματος της καταναλωτικής αγωγής. Όλοι μας, μικροί και μεγάλοι, βρεθήκαμε μπροστά σε μεγάλα προβλήματα κατά την υιοθέτηση του «ευρώ» και κατά την προσπάθειά μας να το προσαρμόσουμε στις ανάγκες και στις συνήθειές μας. Κατά τη γνώμη μου, λοιπόν, θα ήταν απόλυτα χρήσιμο να υπήρχε ένα μάθημα τέτοιο, ώστε να μας ενημερώσει και να μας προετοιμάσει σχετικά με την ένταξη του «ευρώ» στη ζωή μας, αλλά και να μας διδάξει γενικότερα πώς πρέπει να συμπεριφερόμαστε ως καταναλωτές.

Περιβαλλοντική αγωγή. Οι καταστροφές που συντελούν

νται κάθε χρόνο στο περιβάλλον δεν είναι λίγες. Εάν συνεχίσουμε με τέτοιο ρυθμό να μολύνουμε το περιβάλλον και ουσιαστικά να αυτοκαταστρεφόμαστε, δε θα περάσει πολύς καιρός μέχρι την ολοκληρωτική καταστροφή του πλανήτη. Ευτυχώς, όμως, υπάρχει ακόμα καιρός να το προλάβουμε και να το σταματήσουμε έγκαιρα, εάν συνεργαστεί η Κυβέρνηση με τους μαθητές, που αποτελούν το μέλλον της ζωής, εντάσσοντας στο περιεχόμενο σπουδών και το μάθημα της περιβαλλοντικής αγωγής, το οποίο θα μας διδάσκει πώς θα συμπεριφερόμαστε απέναντι στο περιβάλλον με μοναδικό σκοπό την προστασία του.

Σοβαρό πρόβλημα, όμως, εκτός από το περιεχόμενο σπουδών παρουσιάζουν και οι διδακτικές μέθοδοι. Από τη σημερινή παιδεία λείπει το παιδαγωγικό πνεύμα, λείπει το πνεύμα προσέγγισης της έννοιας «παιδεία». Αυτό, από τη μία πλευρά, είναι φυσιολογικό, διότι, δυστυχώς, όλες οι θετικές επιστήμες δε διδάσκουν ψυχολογία ή παιδαγωγικά. Άρα, ουσιαστικά παράγουν παιδαγωγούς απαιδωγίτους, παιδαγωγούς που δεν είναι ικανοί να παιδαγωγήσουν σωστά ένα παιδί νεαρής ηλικίας. Σειρά τώρα έχει η αξιολόγηση των καθηγητών, στην οποία επικρατεί ουσιαστικά ένα «μπάζαλο». Από τη μία οι εξαγγελίες της Κυβέρνησης πως η αξιολόγηση των καθηγητών αρχίζει να υλοποιείται και, από την άλλη, κανένα ορατό αποτέλεσμα στο άμεσο μέλλον. Είμαι στη δυσάρεστη θέση να σας πω πως οι καθηγητές μας παραμένουν αναξιολόγητοι εδώ και είκοσι χρόνια! Δεν επιβραβεύεται η προσπάθειά τους, με φυσικό αποτέλεσμα οι προσπάθειές τους να μειώνονται συνεχώς.

Το πνεύμα αυτοθυσίας του καθηγητή χάνεται! Το πάθος και η φλόγα που χαρακτήριζαν τη διδασκαλία του σβήνουν σιγά-σιγά. Η Κυβέρνηση καθημερινώς μας λέει πως η παιδεία καλυτερεύει. Όμως, η παραπαιδεία, που είναι φαινόμενο μόνο ελληνικό, «ανθίζει»!

Πρέπει, λοιπόν, να αρχίζει να εγκωμιάζει την ενισχυτική διδασκαλία και να δώσει κίνητρα στους καθηγητές να αφήσουν τα φροντιστήρια και να προσέλθουν στην ενισχυτική διδασκαλία. Πρέπει, επιτέλους, να συγκρουστεί με τα συμπερόντα των φροντιστηρίων που αποτέλεσμά τους είναι ο ανθελληνισμός της ελληνικής παιδείας.

Κλείνω λέγοντας ότι η βαριά βιομηχανία της χώρας μας ήταν, είναι και θα είναι η βιομηχανία που παράγει παιδεία. Δυστυχώς, όμως, το κράτος, ανεξαρτήτως κυβερνήσεων, δεν έχει δώσει ιδιαίτερο βάρος σ' αυτήν.

Σας ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μαστραντωνάς Παναγιώτης από την Εύβοια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΣΤΡΑΝΤΩΝΑΣ (Νομός Ευβοίας):

Γεια σας! Είμαι ο Παναγιώτης Μαστραντωνάς από το νομό Ευβοίας και εκπροσωπώ το Β' Λύκειο Χαλκίδας.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, Έφηβοι

Βουλευτές, χωρίς τυπικότητα θα ήθελα να θέσω το ζήτημα της νοθείας του πνεύματος του αθλητισμού, που είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της εποχής. Στην υγιή του μορφή, σημαίνει καταβολή προσπάθειας που έχει ως σκοπό τη γύμναση και τη σωματική άσκηση, ενώ, ταυτόχρονα, καλλιεργεί την πνευματική και ψυχική υπόσταση του ατόμου.

Σήμερα, όμως, ο αθλητισμός δε διαμορφώνει αξίες και, πάνω απ' όλα, δε συμβάλλει στη συμφιλίωση των λαών. Στη χώρα μας ο αθλητισμός διέρχεται κρίση εξαιτίας της εμπορευματοποίησης των αθλητών που έχουν γίνει πλέον ινδάλματα λαϊκής κατανάλωσης, του παραγοντισμού και της επικράτησης του σκληρού ανταγωνισμού έναντι της ευγενούς άμιλλας. Επιπλέον, ο φανατισμός, η βία, μέσα και έξω από τα γήπεδα, και ο χουλιγκανισμός, δυσχεραίνουν την ήδη πολύ άσχημη κατάσταση του αθλητισμού στη χώρα μας. Θα ήταν παράλειψη, όμως, να μην αναφέρω ότι μία ακόμα αιτία του προβλήματος είναι τα επιχειρηματικά τρασά, δηλαδή η προώθηση των αθλητών από τον Τύπο και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, έτσι, όπως αυτά θέλουν. Με αυτόν τον τρόπο, δημιουργούνται αθλητές, οι οποίοι αντικαθιστούν τους πραγματικούς αθλητές. Η χρήση των αναβολικών ουσιών που διεγείρουν τον οργανισμό και το ντοπάριασμα των αθλητών αποτελούν σημαντικότερα αίτια του προβλήματος.

Προς βελτίωση αυτής της κατάστασης, τα μέτρα που μπορούν να παρθούν είναι η πάταξη της διαφθοράς στο ποδόσφαιρο και, γενικά, στα αθλήματα, οι αυστηρές ποινές στους ταραξίες των γηπέδων, φιλάθλους οπαδούς, ακόμα και παράγοντες, η ύπαρξη κλειστού κυκλώματος τηλεόρασης στα γήπεδα και η αυστηρότερη αστυνόμευση. Συν τοις άλλοις, όλοι οι φορείς θα πρέπει να προωθήσουν τον ανταγωνισμό, καθώς επίσης και την κατάρρηση του επαγγελματισμού στα γήπεδα.

Κλείνω ελπίζοντας, όλα τα παραπάνω να εισακουστούν και να υλοποιηθούν όσο το δυνατόν συντομότερα, για να βελτιωθεί ο αθλητισμός στη χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή Μαστραντωνά Παναγιώτη από την Εύβοια.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Μάλο από τη Β' Αθήνας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΛΟ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, εκπροσωπώ το Β' Λύκειο Χολαργού. Όσα θα ειπωθούν παρακάτω έχουν ως στόχο να προβληματίσουν και, προπαντός, να ευαισθητοποιήσουν τους αρμοδίους αναφορικά με την παιδεία, η οποία μας προσφέρεται, επικεντρώνοντας τις παρατηρήσεις στη δομή και το ρόλο του παιδαγωγικού συστήματος που εφαρμόζεται στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, και ιδιαίτερος στο Λύκειο. Αφουγκραζόμαστε τις ανησυχίες και την

αγωνία των συμμαθητών! Καταγράφω σ' αυτό το χαρτί τις σκέψεις και τις απορίες που έχει ο κάθε νέος σήμερα, και ιδιαίτέρως εμείς οι έφηβοι.

Ομολογουμένως, σήμερα το σχολείο έχει μετατραπεί σε ένα στίβο, όπου ο καθένας επιδιώκει να τερματίσει πρώτος. Αναλογιζόμενοι ότι αυτός ο αγώνας για μία θέση σε κάποιο πανεπιστημιακό ίδρυμα θα πρέπει να έχει οπωσδήποτε επιτυχή έκβαση, επιδίδονται οι μαθητές σε έναν άκρατο ανταγωνισμό, που δε διαθέτει τα χαρακτηριστικά της ευγενούς άμιλλας. Δυστυχώς, αυτή η διαμορφούμενη κατάσταση έχει οδηγήσει πλέον στο σημείο ώστε το σχολείο να μη λειτουργεί ως ο κύριος παραγωγικός φορέας της κοινωνίας μας, αποποιούμενο τον διαπαιδαγωγικό του ρόλο. Είναι κοινώς, πλέον, αποδεκτό πως το σχολείο δεν αποτελεί μία υγιή μονάδα κοινωνικοποίησης και μόρφωσης των παιδιών, με στόχο τη γενικότερη καλλιέργειά τους, διαμορφώνοντας ολοκληρωμένες προσωπικότητες και ευσυνείδητους πολίτες. Ο περιορισμός των πνευματικών μας οριζόντων που υπαγορεύεται από την ισχύουσα κατάσταση, εφόσον δε μας παρέχει τη δυνατότητα για την απόκτηση ευρύτερων γνώσεων εγκυκλοπαιδικού χαρακτήρα, οδηγεί σε πνευματικό αδιέξοδο.

Κατηγορούν τη νεολαία για ελλιπή μόρφωση! Μα, από πού να την πάρουμε αυτή τη μόρφωση; Στους τοίχους ενός απρόσωπου σχολείου ή υπό την πίεση των φροντιστηριακών καθηγητών; Το μόνο που επιζητούν, συνεχώς, είναι ένα καλύτερο αποτέλεσμα! Δυστυχώς, φαίνεται πως το βιβλίο δε χωρά στη ζωή μας προς το παρόν, ούτε η τέχνη ούτε η μουσική ούτε ο αθλητισμός. Εγκλωβισμένοι νιώθουμε, αφού η φαντασία μας δεν έχει πια φτερά να πετάξει! Της κόπηναν νωρίς και δύσκολα θα βγάλει άλλα! Η αχαλίνωτη ψυχή των νέων χαλιναγωγείται από την πεζή πραγματικότητα! Τα καλύτερά μας χρόνια προσπερνάει δίπλα μας και δεν μπορούμε να επιβιβαστούμε σ' αυτό το τρένο που λέγεται εφηβεία και αναπτύσσει λιγγωδείς ταχύτητες, περνώντας από μαγικές χώρες, όπως η φιλία, ο έρωτας, η ανθρωπιά!

Θα αναρωτηθεί κάποιος έφηβος για το εάν άραγε υπάρχει λύση. Η απάντηση; Και βέβαια ναι! Το σχολείο μπορεί να γίνει και πάλι ό,τι ήταν, δηλαδή πλάστης ανθρώπων! Ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση θα ήταν η αναβάθμιση των σχολικών εγκαταστάσεων, ώστε το μάθημα να είναι ευχάριστο και όχι αγγαρεία. Θα ήταν καλό να υπάρξουν γήπεδα μπάσκετ ή βόλεϊ, να διαμορφωθούν χώροι για τον κλασικό αθλητισμό, πράγματα τα οποία θα ήταν ένα καλό δέλεαρ, ώστε οι μαθητές να στραφούν στον αθλητισμό, μακριά από κακές συνήθειες, όπως το κάπνισμα, τα ναρκωτικά.

Επιπλέον, η δημιουργία βιβλιοθηκών και καλλιτεχνικών εργαστηρίων, πλήρως εξοπλισμένα με τεχνολογικό υλικό, βίντεο, σλάντς, φωτογραφικό υλικό, θα ήταν μία ώθηση, ώστε η τέχνη να εισαχθεί στο σχολείο αναβαθμισμένη με τη βοήθεια της τεχνολογίας. Τέλος, αναφορικά με τους καθηγητές, το Υπουργείο Παιδείας θα πρέπει να ασκεί συχνότερους και

αυστηρότερους ελέγχους στους καθηγητές, σχετικά με την ικανότητά τους να διαπαιδαγωγούν. Δεν είναι όλοι ικανοί Αλίμονο!

Όμως, παιδιά μην απογοητεύεστε! Να βλέπετε το ποτήρι πάντα μισογεμάτο! Π' αυτό, άλλωστε, είμαστε νέοι! Αλλά μόνο αν απογοητευτούμε από τώρα! Η ελπίδα «φωλιάζει» μέσα μας! Εξάλλου, μετά τη βροχή ακολουθεί πάντα το ουράνιο τόξο! Μετά το θάνατο έρχεται η ανάσταση! Τέλειωνοντας, εφόσον μίλησα για ανάσταση, θα ήθελα από τα βάθη της ψυχής μου να σας συμβουλευσω κάτι. Μην εγκαταλείπετε τη θρησκεία! Αναζητήστε μέσα από το Χριστό το Σωτήρα μας και μην τον απορρίπτετε, γιατί είναι η μόνη αλήθεια σε έναν κόσμο που καταρρέει ηθικά! Ο Νίκος Πορτοκάλογλου γράφει: «θάλασσά μου σκοτεινή, θάλασσά μου αγριεμένη, πού θα με βγάλεις το πρωί, σε ποια στεριά μου ξένη». Πράγματι πλέουμε σε μία θάλασσα σκοτεινή! Όμως, δείτε τον ουρανό από πάνω σας! Το φως των αστεριών θα σας οδηγήσει στο Χριστό και την αγάπη Του! Άλλωστε, όπως λέει και ο Πάννης Ρίτσος: «μόνοι πορευόμαστε στον έρωτα στη δόξα και στο θάνατο»! Όμως, δεν είμαστε μόνοι τελικά! Ψάξτε Τον και θα είναι δίπλα σας Εκείνος! Ακόμα και όταν όλοι χάνονται, Εκείνος θα είναι εκεί, γιατί σας αγαπάει!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή Γεώργιο Μάλο.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Διαμαντή Ολυμπία από τη Φθιώτιδα.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΔΙΑΜΑΝΤΗ (Νομός Φθιώτιδας): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, φίλοι και φίλες, Έφηβοι Βουλευτές, είμαι η Ολυμπία Διαμαντή και εκπροσωπώ το Ενιαίο Λύκειο Σπυριδίδας του Νομού Φθιώτιδας. Είναι μεγάλη η χαρά μου που σήμερα θα ακουστεί η φωνή μου και θα εκφράσω την αποψή μου! Θα ήθελα να μιλήσω για την παραμέληση, έως και έλλειψη, της τέχνης στα σημερινά σχολεία μας. Ο άνθρωπος από τα παλαιότερα χρόνια ακόμα, είχε την ανάγκη να εκφράσει τα συναισθήματά του, να εκφράσει διάφορα μηνύματα και να υλοποιήσει τις ιδέες του. Η τέχνη, όπως όλοι γνωρίζουμε, μπορεί και μας προσφέρει αυτήν την ικανοποίηση. Ειδικά στα σχολεία είναι απαραίτητη, διότι εξυγιανίζει τις ψυχές μας, μας δίνει τη δυνατότητα να δούμε τη πραγματικότητα και τον κόσμο μέσα από άλλο μάτι και πιο σφαιρικά.

Επίσης, μέσα από πλειάδα καλλιτεχνικών εκδηλώσεων είτε αυτές αφορούν τον κινηματογράφο, το θέατρο, τη λογοτεχνία, τη μουσική και το χορό, είτε τη ζωγραφική, τη γλυπτική και την αρχιτεκτονική, μπορούμε να εξωτερικεύσουμε την ψυχική μας διάθεση και να επικοινωνούμε με τους συγχωριανούς μας με έναν διαφορετικό τρόπο.

Ωστόσο, σήμερα η τέχνη στα σχολεία έχει παραγκωνιστεί και τη θέση της έχει πάρει η τεχνική και η τεχνολογία. Κάθε χρόνο αποθηκεύουμε στο μυαλό μας πλήθος πληροφοριών για να μπορέσουμε να αντεπεξέλθουμε στις απαιτήσεις της

σχολικής κοινότητας, αδιαφορώντας για την αισθητική μας καλλιέργεια. Ο ελεύθερος χρόνος μας είναι περιορισμένος, λόγω του δύσκολου σχολικού προγράμματος που μας γεμίζει με άγχος. Μα, όταν έχουμε αυτό το λίγο ελεύθερο χρόνο εμείς οι ίδιοι επιθυμούμε πάντα να τον σπαταλήσουμε, παρακολουθώντας ανούσια και σαχλά σήριαλ στην τηλεόραση ή πηγαίνοντας στις καφετέριες, παρά σε μια θεατρική παράσταση.

Η ισορροπία στην ψυχαγωγία μας εκλείπει και αυτό γιατί δεν έχουμε ακόμα καταλάβει πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος της τέχνης. Βέβαια, όταν υπάρχει τάση για έκφραση μέσα από την τέχνη στα σχολεία, συνήθως, αποθαρρύνεται από τους καθηγητές και τα υπόλοιπα παιδιά, εφόσον η τέχνη κατέχει δευτερεύουσα θέση στη σχολική διδασκαλία. Πώς είναι δυνατόν η Ελλάδα, που έθεσε τα θεμέλια του παγκόσμιου πολιτισμού σήμερα να παραμελεί την καλλιτεχνική μόρφωση των μαθητών;

Εγώ η ίδια ήμουν μαθήτρια σε γερμανικό σχολείο επί επτά χρόνια και βίωσα ένα διαφορετικό τρόπο εκπαίδευσης, όπου αισθητική και γνώση συνυπάρχουν. Έτσι, μέσα στο σχολείο είχαμε τη δυνατότητα να εκτονωθούμε και το σχολείο δεν ήταν για μας καταναγκασμός.

Η Ελλάδα, σαν μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει να εκσυγχρονιστεί και σε αυτόν τον τομέα. Κάνουμε απόπειρες να ομορφύνουμε τους τοίχους με γκράφιτι και θεωρούμαστε αναρχικοί. Επιθυμούμε να οργανώσουμε χοροεσπερίδες, και μας λένε πως είναι μεγάλες οι δαπάνες. Θέλουμε να επισκεφθούμε αρχαιολογικούς χώρους και να παρακολουθήσουμε μια θεατρική παράσταση, και μας λένε πως δεν έχουμε χρόνο γι' αυτά, διότι προέχει να ολοκληρώσουμε την ύλη. Συνέπεια είναι, κάποιοι μαθητές, μη γνωρίζοντας το μεγαλείο της τέχνης, να ασχημίζουν τα μνημεία τέχνης γράφοντας διάφορα συνθήματα. Δεν προσέρχονται στα θέατρα ούτε, τουλάχιστον, όταν η είσοδος είναι ελεύθερη και δεν τους αγγίζει η ποιοτική μουσική.

Πιστεύω, λοιπόν, πως πρέπει πρώτα απ' όλα εμείς οι ίδιοι οι μαθητές να ενδιαφερόμαστε περισσότερο για τη διοργάνωση πολιτιστικών οργανώσεων και να παρακινούμε και τους υπόλοιπους να λαμβάνουν μέρος σε αυτές. Ύστερα, οι καθηγητές μας οφείλουν να μας δίνουν ευκαιρίες να χρησιμοποιούμε τη φαντασία μας, τις δεξιότητές μας για να εξωτερικεύουμε τα συναισθήματά μας μέσα από την τέχνη. Ακόμα, υπάρχει αδήριτη ανάγκη, το κράτος να μειώσει την ύλη ή να αυξήσει τη σχολική περίοδο, ώστε να μπορούμε να αξιοποιήσουμε το χρόνο μας μέσα στο σχολείο με άλλες δραστηριότητες, να γνωρίσουμε άλλους πολιτισμούς μέσα από την καλλιτεχνική διδασκαλία ειδικευμένων καθηγητών.

Επιθυμητό θα ήταν να λαμβάνονται τέτοια μέτρα και στην επαρχία, όπου οι μαθητές δεν έχουν τη δυνατότητα να αποδράσουν συχνά στο μαγικό κόσμο της τέχνης. Να δημιουργηθούν περισσότερες βιβλιοθήκες και αίθουσες θεατρικών παραστάσεων. Να απαιτηθεί το μάθημα της αισθητικής αγωγής να γίνεται με μεγάλη σοβαρότητα. Εκτός των άλλων, η πρότασή μου είναι μια εβδομάδα το χρόνο να αφιερώνεται αποκλειστικά σε σχολικές πολιτιστικές εκδηλώσεις. Κατά τη διάρκεια αυτών κάθε μαθητής να εντάσσεται σε μια πολιτιστική ομάδα και να ολοκληρώνει μια εργασία. Στο τέλος της εβδομάδας όλες οι εργασίες να εκθέτονται δημοσίως. Τέλος, πρεσβεύω πως αν το κράτος εστιάσει την προσοχή του στο θέμα της πολιτιστικής καλλιέργειας των νέων θα μπορέσει να διαπλάσει συνειδητούς πολίτες και ενεργά μέλη της κοινωνίας και όχι απλώς υπηκόους της Ελλάδας.

Ο Μπρέχτ κάποτε, πολύ σωστά, είπε ότι όλες οι τέχνες συμβάλλουν στην πιο μεγάλη από όλες: Στην τέχνη της ζωής. Χρέος όλων μας, λοιπόν, είναι να δραστηριοποιηθούμε και να διατηρήσουμε την ελληνική παράδοση και να δημιουργήσουμε το δικό μας αύριο.

Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Θωμαΐδου Δέσποινα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΘΩΜΑΪΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές. Ονομάζομαι Θωμαΐδου Δέσποινα και εκπροσωπώ το Α' Λύκειο Σταυρούπολης Θεσσαλονίκης. Ακούγοντας από χθες όλα τα παιδιά που μίλησαν κατάλαβα ότι οι περισσότεροι από εμάς έχουν ένα κοινό πρόβλημα. Αυτό της έλλειψης χρόνου. Το πρόγραμμα όλων μας είναι πολύ φορτωμένο και, δυστυχώς, έτσι, δεν έχουμε την ευκαιρία να ασχοληθούμε με πράγματα που μας ενδιαφέρουν, όπως ο αθλητισμός ή οι διάφορες καλλιτεχνικές δραστηριότητες, όπως ζωγραφική, χορός, μουσική.

Εγώ προσωπικά, προκειμένου να τα πάω καλά στις εξετάσεις, «προτιμώ» να ακολουθήσω κάποιο φροντιστήριο, ώστε να βελτιώσω την απόδοσή μου. Το ίδιο πιστεύω και οι περισσότεροι από εσάς, άλλωστε. Μέχρι που μου ήρθε μια ιδέα. Θυμήθηκα το γεγονός ότι τα παιδιά που συμμετέχουν σε αθλητικές διοργανώσεις και αποσπούν διάφορους εταίρους μοριοδοτούνται περισσότερο στις εξετάσεις. Και αυτό είναι κάτι που ωθεί πολλούς νέους, και ακόμα και στις δύσκολες τάξεις του Λυκείου, να ακολουθήσουν τον αθλητισμό. Σκέφθηκα, λοιπόν, γιατί να μη γίνεται το ίδιο και σε κάποιες καλλιτεχνικές δραστηριότητες. Τα επιπλέον μόρια σε καλλιτεχνικούς διαγωνισμούς ή παρόμοιους θα ήταν ένα δελεαστικό έπαθλο για τα παιδιά και, επιπλέον, δε θα ανησυχούσαν για την απόδοσή τους στις εξετάσεις, καθώς θα είχαν μεγάλες πιθανότητες να μοριοδοτηθούν περισσότερο, πλησιάζοντας, έτσι, τη σχολή που τους ενδιαφέρει.

Φυσικά, δεν εννοώ να παρατήσουμε τα βιβλία και να κυνηγάμε τα μόρια σε διαγωνισμούς απλά προτείνω έναν τρόπο να προσεγγίσουμε την τέχνη και τα άλλα ενδιαφέροντά μας γνωρίζοντας ότι το έπαθλο θα είναι πολύτιμο και για εμάς, αλλά και για την είσοδό μας στο Πανεπιστήμιο.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι παρακολούθησα με ενδιαφέρον τα όσα ειπώθηκαν από εσάς και ως συνομήλικη κατανόησα τους φόβους και τις αγωνίες σας. Αλλά ας μην είμαστε τόσο απαισιόδοξοι. Η ζωή θέλει μαχητικότητα και αισιοδοξία. Μάλλον δε θα έπρεπε να θυμίζει εκείνο το τραγούδι που έλεγε κάποτε ο Στράτος Διονυσίου: «βρέχει φωτιά στη στράτα μου, φωτιά που μ' έχει κάψει, για τα φτωχά τα νιάτα μου κανένας δε θα κλάψει». Άλλωστε, η ζωή δεν τελειώνει εδώ.

Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέλουμε, λοιπόν, αισιοδοξία και ελπίδα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κρουστάλλη Μαρία από το Βερολίνο.

ΜΑΡΙΑ ΚΡΟΥΣΤΑΛΛΗ (Βερολίνο-Γερμανία): Ονομάζομαι Κρουστάλλη Μαρία και φοιτώ στο Λύκειο του Βερολίνου.

Δεν μπορεί, από εκεί μέσα, θα με ακούσουν σίγουρα. Ήταν η πρώτη σκέψη που πέρασε από το μυαλό όταν μας ανακοινώθηκε στο Λύκειο του Βερολίνου, όπου φοιτώ, η πρόκληση διαγωνισμού για τη Βουλή των Εφήβων που αποτελεί όνειρο πολλών Ελλήνων εφήβων, που προβληματίζονται και θέλουν να βλέπουν με τη δική τους οπτική γωνία την εξέλιξη και την πρόοδο της πατρίδος μας. Έβαλα, λοιπόν, τα δυνατά μου και πέτυχα και είμαι σήμερα εδώ στη Βουλή των Ελλήνων να καταθέσω την απορία μου για ένα μεγάλο «γιατί».

Από τη μικρή Σαλαμίνα ξεκίνησα, πριν δέκα χρόνια περίπου, τον αθλητισμό. Σήμερα είμαι πρωταθλήτρια της επιτραπέζιας αντισφαίρισης. Με επέλεξε, λοιπόν, η ομοσπονδία του αθλήματός μου εν όψει 2004 και με έστειλε στη Γερμανία για να προετοιμαστώ με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, αλλά και για ένα καλύτερο αύριο του αθλήματός μου και, γενικότερα, του ελληνικού αθλητισμού που τόσο το έχει ανάγκη. Στη Γερμανία ζω ολομόναχη, μακριά από την οικογένειά μου. Αυτό, όμως, με δυναμώνει περισσότερο για να πετύχω. Και όχι μόνο αυτό. Πρέπει να δικαιώσω και τις προσδοκίες των ανθρώπων που πίστεψαν ότι μπορώ. Και θα τα καταφέρω. Είμαι σίγουρη, όπως είναι σίγουροι και οι γονείς μου, που με αγωνία παρακολουθούν την προσπάθειά μου, αλλά, δυστυχώς, από μακριά. Βέβαια, μην νομίζετε ότι είμαι μόνη. Χιλιάδες άλλοι, Έλληνες αθλητές προσπαθούν σαν και εμένα για το σήμερα και το αύριο του ελληνικού αθλητισμού.

Ένα μεγάλο «γιατί», όμως, μας βασανίζει εμάς τους αθλητές των λεγομένων «μικρών και άγνωστων» αθλημάτων. Πατί τέτοια συμπεριφορά; Πατί τόση απομόνωση; Πατί τόση αδικία; Πατί τόσοσ ρατσισμός, αφού μου έχουν πει ότι ρατσισμός στον αθλητισμό δεν υπάρχει; Πατί τόσο μακριά από εμάς τα Μ.Μ.Ε., και όχι μόνο; Το πιστεύω ακράδαντα και όλοι οι συναθλητές μου, που ανήκουν στα λεγόμενα «μικρά και άγνωστα» αθλήματα έχουν την ίδια πικρία με εμένα. Και ας με συγχωρέσουν αν τους αποκαλώ μικρούς και άγνωστους. Είμαι σίγουρη ότι το ίδιο «γιατί» τους βασανίζει. Αναρωτιόμαστε, λοιπόν, τι άλλο πρέπει να κάνουμε για να μας μάθετε; Επιτυχίες έχουμε και σε ομαδικά και σε ατομικά επίπεδα. Με την άνθηση που έχει ο ελληνικός αθλητισμός είναι σίγουρο ότι έρχονται και μεγαλύτερες. Τι άλλο πρέπει να κάνουμε για να μπορέσει, τουλάχιστον, ο κόσμος του αθλητισμού, τώρα που είναι κοντά μας το 2004, να μας μάθει και να γνωρίσουν τα αθλήματά μας; Πώς θα γεμίσουν τα δεκάδες στάδια που θα φιλοξενήσουν αυτά τα αθλήματα;

Τρεις μέρες πριν αρχίσει αυτή η Σύνοδος έξι Έλληνες αθλητές του πινγκ-πονγκ, μεταξύ των οποίων ήμουν και εγώ, και με έναν μόνο προπονητή, γιατί βλέπετε ότι η Ομοσπονδία του αθλήματος είναι φτωχή, γυρνώντας από το Μεσογειακό Πρωτάθλημα που έγινε στην Ισπανία, μαζί με τις αποσκευές μας φέραμε πολλά μετάλλια, χρυσά, αργυρά και χάλκινα και στα ομαδικά αθλήματα και στα ατομικά. Είδαμε συγκινημένοι, την ελληνική σημαία να σηκώνεται ψηλά. Ακουσαμε πολλές φορές τον εθνικό μας ύμνο. Αγαπητοί συνάδελφοι, κανείς δεν το έμαθε. Πατί; Πατί δεν προβλήθηκε σχεδόν από το σύνολο των Μ.Μ.Ε., παρά μόνο στα ψιλά δύο-τριών αθλητικών εφημερίδων; Και δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται αυτό. Ειλικρινά αναρωτιέμαι, μήπως είναι ατυχία που είμαστε πρωταθλητές και μέλη εθνικών ομάδων και σηκώνουμε ψηλά την ελληνική σημαία σε όλη τη γη; Μήπως, αγαπητοί μου φίλοι, επειδή οι καιροί το επιτρέπουν έπρεπε να είμαστε μέλη σε άλλες ομάδες, άλλων αθλημάτων που προσβάλλουν το αθλητικό θέαμα; Πατί να έχουμε τόση παράπονα στην ψυχή μας; Πότε επιτέλους, θα ασχοληθούν και μαζί μας; Πότε, επιτέλους, η ελληνική πολιτεία θα σταματήσει αυτό το ρατσισμό απέναντι στα μικρά αθλήματα. Πώς οι μικροί θα γίνουν μεγάλοι; Μήπως και οι μεγάλοι δεν ήταν κάποτε μικροί και άγνωστοι;

Δε θα το βάλουμε, όμως, κάτω. Και εγώ, αλλά και άλλοι συναθλητές μου όλων των παραμελημένων αθλημάτων έχουμε ψυχή και κουράγιο και θα πολεμήσουμε. Πού θα πάει; Θα μας μάθουν όλους κάποια στιγμή. Και αυτή η στιγμή έρχεται. Τη βλέπουμε. Είναι κοντά μας, είναι το 2004. Είναι το όνειρο όλων των αθλητών, μικρών και μεγάλων, να κάνουμε την Ελλάδα περήφανη, γιατί η Ελλάδα μας είναι μοναδική και το αξίζει. Πατί δεν μπορεί, είναι σίγουρο ότι η Ελλάδα αγαπάει τα παιδιά της και αυτά που είναι εδώ και αυτά που είναι μακριά της. Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την Έφηβο Βουλευτή Μαρία Κρουστάλλη. Της ευχόμαστε κάθε επιτυχία και να μας χαρίσει και άλλα μετάλλια. Λίγη υπομονή. Όλοι έχουμε τέτοια προβλήματα. Θα τα ξεπεράσετε, γιατί είσθε αισιόδοξοι.

Ο Έφηβος Βουλευτής Αρβανίτης Ευάγγελος από τη Μαγνησία έχει το λόγο και ακολουθούν οι Έφηβοι Βουλευτές

Άλκηστη Κυμπάρη από τη Β' Πειραιά και Καρβαθάς Αλέξανδρος από τη Β' Αθήνας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ (Νομός Μαγνησίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, καλησπέρα σας.

Ονομάζομαι Αρβανίτης Ευάγγελος, έρχομαι από το Νομό Μαγνησίας και εκπροσωπώ το 5ο Ενιαίο Λύκειο Βόλου. Έχω ετοιμάσει ένα κείμενο, το οποίο θα ήθελα να σας διαβάσω. Οι καιροί αλλάζουν, ο κόσμος αλλάζει, οι αποστάσεις εκμηδενίζονται και τα ελληνικά σχολεία συνεχίζουν να πορεύονται ελλιπώς εξοπλισμένα στο μέλλον, με βιβλία περασμένων δεκαετιών ή βιβλία απωθητικά και τρόπους διδασκαλίας ξεπερασμένους.

Υπερηφανευόμαστε για τους αρχαίους μας προγόνους που δημιούργησαν τη φιλοσοφία και καλλιέργησαν την κριτική σκέψη. Σ' αυτό δεν τους μοιάζουμε καθόλου. Θα γνωρίζετε φαντάζομαι τη λέξη «παπαγαλία». Είναι ένας νεολογισμός, που περιγράφει τον τρόπο εκμάθησης της σχολικής ύλης από τους Έλληνες μαθητές. Θέλουμε εμείς οι μαθητές να μπορούμε να εκφραζόμαστε ελεύθερα και να ελευθερώσουμε τη δημιουργικότητά μας. Ακόμα και στην έκθεση, όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθούμε φόρμες και συγκεκριμένους κανόνες.

Μας κατηγορούν ότι δε γνωρίζουμε ιστορία και συγγέουμε εθνικές γιορτές και επετείους, ήρωες της Επανάστασης με ποδοσφαιριστές. Δε θα αποκηρύξω και τις δικές μας ευθύνες. Φταίμε και πρέπει να ντρεπόμαστε γι' αυτό. Έχετε όμως δει τα βιβλία της ιστορίας; Είναι ό,τι πιο αντιπαιδαγωγικό, ακαλαίσθητο και βαρετό υπάρχει στο εκπαιδευτικό σύστημα. Στην Ελλάδα η ιστορία βρίσκεται δίπλα μας, γύρω μας, παντού. Πατι να μη διδάσκεται επομένως ζωντανά, μέσα από τόπους και ανθρώπους και όχι μέσα από κακογραμμένα βιβλία; Οι νέοι χρειάζονται ελκυστικούς τρόπους για να προσέξουν κάτι και να μείνουν εκεί για αρκετό διάστημα. Το σχολείο είναι και φορέας πολιτισμού, εκτός από μέσο παροχής γνώσεων. Ο πολιτισμός, όμως, είναι εξορισμένος από το σχολείο. Ελπίζω, οι σχολικές γιορτές να μη θεωρούνται πολιτιστική προσφορά, αν και είναι το τελευταίο καταφύγιο διοχέτευσης της φαντασίας και της δημιουργικότητάς μας. Υπάρχουν, βέβαια, και οι εθελοντές καθηγητές που με μεράκι και με θυσία του ελεύθερου χρόνου τους οργανώνουν καλλιτεχνικές εκδηλώσεις σε κάποια σχολεία. Οι μαθητές που συμμετέχουν σ' αυτές, όμως, είναι ήρωες, γιατί καταφέρνουν να βρουν τον απαιτούμενο χρόνο.

Στην αρχαία Αθήνα το θέατρο ήταν σχολείο. Στη σημερινή Ελλάδα ποιος ο ρόλος του θεάτρου; Ίσως μια φορά το χρόνο να οργανώνεται η επίσκεψη και η παρακολούθηση μιας θεατρικής παράστασης που ανεβαίνει στις πόλεις μας. Είναι, όμως, αυτό αρκετό; Ακόμα και οι παραδοσιακές σχολικές εκδρομές γίνονται μόνο και μόνο για χαλάρωση και διασκέδαση, χωρίς ίχνος επιμόρφωσης.

Το σχολείο μας περιμένουμε να γίνει πιο περιεκτικό, πιο ενδιαφέρον, πιο πολύπλευρο. Όσο και αν το κατηγορούμε, αγαπάμε το σχολείο, γιατί εκεί μεγαλώνουμε, κοινωνικοποιούμαστε, κτίζουμε φιλίες που θα κρατήσουν στο χρόνο, μαθαίνουμε. Γι' αυτό θέλουμε να μαθαίνουμε περισσότερα, να αποκτήσουμε εφόδια χρήσιμα για τον αγώνα της ζωής, πρακτικά και πνευματικά. Θέλουμε να δημιουργήσουμε αντιστάσεις σε ό,τι κακό και επιβλαβές, να συγκροτήσουμε ισχυρές προσωπικότητες με δύναμη και κρίση. Χρειάζεται να γνωρίζουμε τους κινδύνους της ζωής, για να μπορούμε να αντισταθούμε σ' αυτούς. Χρειάζεται να γνωρίζουμε τη χώρα και την ιστορία μας, το παρελθόν μας, για να μπορέσουμε να οικοδομήσουμε ένα καλύτερο μέλλον.

Πιστεύετε ότι όταν όλες οι αλλαγές που γίνονται στα εκπαιδευτικά ιδρύματα ξεκινάνε από το εξεταστικό και τον τρόπο εισαγωγής στα πανεπιστήμια, υπάρχει χώρος για όλα αυτά; Αποσυνδέστε το σχολείο από τις εξετάσεις, κύριοι. Δώστε καινούργια δημιουργική πνοή στα σχολεία. Κάντε το ελκυστικό, απογειώστε το. Κεντρίστε το ενδιαφέρον μας, δώστε μας ευκαιρίες να αποδείξουμε ότι δεν αποφεύγουμε ευθύνες και υποχρεώσεις, αλλά ότι περιμένουμε κάτι διαφορετικό. Δεν είμαστε οπαδοί της ήσσονος προσπάθειας, επιθυμούμε, όμως, γνώσεις ουσιαστικές με αντίκρισμα. Πατι θα πρέπει να αποφασίσουμε από την Α' Λυκείου ποιο συγκεκριμένο επάγγελμα θα ακολουθήσουμε και να περιορίσουμε τους ορίζοντές μας, ενώ τώρα είναι η ηλικία που θα πρέπει να γνωρίσουμε τον κόσμο και τον εαυτό μας για να μπορέσουμε να γίνουμε ισορροπημένοι ενήλικες;

Έχουμε ανάγκη να οραματιστούμε, να φανταστούμε, να πειραματιστούμε μέσα στο σχολείο με ανθρώπους που γνωρίζουν περισσότερα και καλύτερα. Έτσι, το Λύκειο θα αποκτήσει την πραγματική του σημασία και μ' αυτό το φως θα μας προσανατολίσει στη σωστή κατεύθυνση. Γνωρίζω πως οι περισσότεροι συνομήλικοί μου μοιράζονται τις ίδιες αγωνίες με εμένα και έχουν τους ίδιους προβληματισμούς. Διατυπώνουν αυτές τις απόψεις οι ίδιοι, τις διατυπώνουν και άλλοι που είναι ειδήμονες. Το θέμα, όμως, είναι να γίνει μια σοβαρή συζήτηση και δομικές αλλαγές που θα στοχεύουν στο κέντρο του προβλήματος.

Μια τέτοια αξιολογη προσπάθεια είναι και ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων, που όμως εύχομαι και ελπίζω να μη λειτουργήσει ως άλλοθι, αλλά να αξιοποιείται δημιουργικά. Ελπίζω οι ιθύνοντες να λάβουν υπόψη τους τις αγωνίες των νέων και να βοηθήσουν, να δώσουν απαντήσεις για το καλό της χώρας μας πάνω απ' όλα, που ισοδυναμεί με το καλό της νεολαίας. Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Καρβαθάς Αλέξανδρος από τη Β' Αθηνών έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΒΑΘΑΣ (Β' Αθήνας): Φοιτώ στο Α' Λύκειο Αγίας Παρασκευής.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι νέος, είμαι ιδεαλιστής, ονειρεύομαι και αγωνίζομαι για έναν καλύτερο κόσμο. Είμαι ασυμβίβαστος και αναζητώ «Ιθάκες». Πιστεύω στην τελειότητα και επιδιώκω την τελειότητα. Στηρίζομαι στον ενθουσιασμό και στη θέληση. Γι' αυτό και δε λειτουργώ μόνο με το ένστικτο, το συναίσθημα ή την ορμή, αλλά και με τη λογική.

Όταν ανοίγοντας το τετράδιο που μου δόθηκε από τη Βουλή των Εφήβων για να γράψω, μελέτησα στην πρώτη σελίδα το σκοπό του εκπαιδευτικού προγράμματος του θεσμού, δηλαδή, την κινητοποίηση του ενδιαφέροντος των νέων για τα κοινά και τη συμβολή διαμόρφωσης συνείδησης υπεύθυνου πολίτη, ήρθαν στη σκέψη μου πολλά ερωτήματα. Καλός ο θεσμός, αλλά σίγουρα απευθύνεται σε όλους τους νέους; Πού φαίνεται η αποτελεσματικότητα της λειτουργίας του; Έχει γίνει αξιολόγηση για το εάν από τη μέρα ίδρυσής του παρουσιάστηκε θετικό αποτέλεσμα στην κοινωνική και πολιτική δράση των νέων ανθρώπων; Για πόσο διάστημα απασχολεί όλους τους εμπλεκόμενους, αλλά και την κοινή γνώμη η γνήσια κατάθεση των απόψεων των ανθρώπων του μέλλοντος; Είναι αρκετός ο χρόνος των τεσσάρων ημερών που παρέχεται στους νέους η δυνατότητα να ακουστεί η φωνή τους; Και έστω ότι θεωρείται αρκετός. Από πόσους και ποιους πραγματικά ακούγεται; Σε ποιους κεντρίζει το ενδιαφέρον ή, τουλάχιστον, την αρμόζουσα προσοχή; Πόσοι είναι αυτοί που θεωρούν τα λεγόμενα και τις θέσεις των νέων έτοιμη πρώτη ύλη και όχι αοριστολογίες και αερολογίες ανεύθυνων παιδιών; Ποιος ξέρει αν οι προβληματισμοί του νέου θα βρουν πρακτική λύση και δε θα απαντηθούν με ένα απλό «θα»;

Οι προσωπικές θέσεις του γράφοντος για τα παραπάνω ερωτήματα έχουν ως εξής: Είναι προφανές ότι 300 όλοι κι όλοι νέοι δεν μπορούν να θεωρηθούν αντιπροσωπευτικό δείγμα του συνόλου των νέων που είναι σε θέση να συμμετάσχουν. Είναι, λοιπόν, αφελές να συμπεραίνουμε ότι οι ανησυχίες και οι προβληματισμοί όλων των εφήβων συμπυκνώνονται στις απόψεις και στα γραφόμενα των 300 παρισταμένων στη Βουλή. Μάταιο είναι, βέβαια, να επιστημάνω ότι τα 30 άτομα που ανεβαίνουν στο βήμα κατά την Ολομέλεια είναι αδύνατο να συνοψίσουν τον προβληματισμό των 300 ατόμων που βρίσκονται στη Βουλή. Κάνουμε, δηλαδή, λόγο για αντιπροσώπους των αντιπροσώπων. Ο θεσμός, έτσι τυπικά, αφορά όλους τους νέους, ουσιαστικά όμως όχι. Μπορεί, όμως, ακόμα και αυτή η Βουλή των Εφήβων να προβάλλει τις σκέψεις των νέων στον ευρύτερο κόσμο; Η απάντηση είναι μάλλον αρνητική. Όσα «διαβουλεύονται» μεταξύ τους οι νεολαίοι, που κλείνονται στους τοίχους της Βουλής, και οι ζωντανές μεταδόσεις από τα κρατικά κανάλια δεν αποτελούν παρά ευσεβείς πεποιθήσεις ότι οι ανησυχίες των νέων προβληματίζουν και κινητοποιούν τον έξω κόσμο.

Όλη η διαδικασία των τεσσάρων ημερών του «Συνεδρίου των νέων» μπορεί να παρομοιαστεί με μια θεατρική παράσταση, που τελειώνει με το πέσιμο της αυλαίας, το σβήσιμο των φώτων και την αποχώρηση των πρωταγωνιστών –«νέων Βουλευτών»– από τη σκηνή, δεν απέχει από τη πραγματικότητα, ότι σχεδόν τίποτα απ' όσα λέγονται από τους εφήβους το τετραήμερο των συνεδριάσεων υλοποιείται. Πώς είναι δυνατό να προσφέρουμε τόσο αξιοποιημένο υλικό και να μη γίνεται αντικείμενο επεξεργασίας; Ενδέχεται να πει κάποιος ότι οι προτάσεις μας είναι τρομερά νεοτερριστικές έως και εξωφρενικές για τα σημερινά πρότυπα κοινωνίας. Συμφωνώ, αλλά μάλλον ξεχνάτε κάτι. Οι προτάσεις μας συμβαδίζουν όχι με την τωρινή, αλλά με τη μελλοντική κοινωνία, την κοινωνία όπου ενεργοί πολίτες θα είμαστε εμείς.

Κάποιος άλλος μπορεί να πει ότι όλα όσα λέγονται στη Βουλή των Εφήβων λαμβάνονται υπόψη. Ως τότε, κύριοι τα λεγόμενά μας θα μένουν στα «υπόψη»; Πότε θα αποφασίσετε να τα κάνετε πράξεις; Σίγουρα, ελπίζω πριν εμείς και μαζί και οι ιδέες μας κριθούν παρωχημένες.

Και ενώ ο προβληματισμένος νέος, που αποφασίζει να συμμετάσχει, βλέπει τη Βουλή σαν το χώρο που θα καταφέρει να κεντρίσει και να πειραξεί την ευαίσθητη χορδή του καθενός, να πει εκείνα που θέλει να καθορίσουν το δικό του αύριο, βλέπει ξαφνικά το θεσμό να λαμβάνει τη χμιαρωδή, ουτοπική μορφή του και, τελικά, να βρίσκεται μόνος, με μόνους ακροατές τους εφήβους. Θα ειπωθεί, όπως άλλωστε είναι αναμενόμενο, ότι στην κριτική όλοι είναι καλοί. Το θέμα είναι αν εσύ ο ίδιος έχεις κάτι να προτείνεις. Ορισμένοι, λοιπόν, κάποιες προτάσεις που θα βοηθήσουν την εξυγίανση του θεσμού και στο άκουσμα, τέλος πάντων, της φωνής μας. Μία αρκετά τολμηρή, αλλά λογικά ορθή πρόταση, θα ήταν η ένταξη νέων ατόμων, προηγούμενων μελών της Βουλής των Εφήβων, στο σώμα της Επιτροπής αξιολόγησης. Τα μέλη αυτά, όντας γνώστες του νεανικού τρόπου σκέψης και έχοντας κριθεί, μέσω της παρελθοντικής τους συμμετοχής στη Βουλή, διορατικά άτομα, θα ενισχύσουν σημαντικά το έργο της Επιτροπής.

Ο χρόνος που καλύπτουν οι διαβουλευτικές διαδικασίες είναι ελάχιστος. Πατι να μην αυξηθεί; Μέσω της παράστασης δύο ή τριών ημερών του θεσμού, θα γίνει δυνατό να ακουστεί η φωνή περισσότερων νέων, άρα και η προβολή περισσότερων ιδεών και απόψεων και, τελικά, περισσότερων λύσεων. Επόμενο βήμα είναι η καταπολέμηση του αποκλεισμού της φωνής των νέων. Κύριος σκοπός μας είναι η ευρεία γνωστοποίηση των απόψεών μας σε όλο το φάσμα της κοινωνίας μας. Και αυτό, φυσικά, δεν αναμένουμε να γίνει μέσω της τηλεόρασης, αφού εκτός από τα κρατικά κανάλια δεν πιστεύω ότι υπάρχει κάποιο ιδιωτικό, που θα θυσιάσει τα εκατομμύρια του κέρδους του από ένα πρόγραμμα να προβάλλει τις δικές μας ανησυχίες.

Γίνεται πολύ, λόγος για την πραγματική δύναμη των Μ.Μ.Ε., για την αποκαλούμενη τέταρτη εξουσία, τον Τύπο. Ο Τύπος μπορεί να γίνει ο τηλεβόας της φωνής μας. Να μια ευκαιρία για τον Τύπο να υπερασπιστεί τη θέση του μέσα σε μια δημοκρατική κοινωνία και να διαψεύσει όσους τον θέλουν να υποκινείται από κάθε είδους συμφέροντα. Η αφιέρωση μιας έστω σελίδας, που θα περιέχει μια ανασκόπηση της καθημερινής συνδιάσκεψης, είναι η ελάχιστη ενίσχυση που μπορεί να προσφέρει ο Τύπος στους νέους και στις ανησυχίες τους.

Η καταξίωση του θεσμού Βουλή των Εφήβων θα είναι, όπως και σε κάθε άλλο τομέα, η αειφορία των πραγμάτων. Προτείνεται, λοιπόν, η ετήσια ανανέωση της σχέσης, που αναπτύχθηκε μεταξύ της Βουλής των Εφήβων και της Βουλής των Ελλήνων. Με τον τρόπο αυτό, η κάθε γενιά δε θα φεύγει παίρνοντας μαζί της τις ιδέες της, αλλά θα μένει για να κεντρίζει μυαλά και να θυμίζει υποχρεώσεις. Θα μένει για να διατηρήσει την ηχώ της φωνής της. Ας πάψει, τέλος, αυτή η στάση ουδετερότητας, αδιαφορίας των ρυθμιστών της πολιτικής, μαζί με τις κενές υποσχέσεις που λαμβάνουμε κάθε χρόνο, που μοιάζουν με επιταγές χωρίς αντίκρισμα και μας δημιουργούν την αίσθηση κοροϊδίας.

Σε κάθε νέα Σύνοδο να κατατίθεται έκθεση του Προεδρείου της Βουλής των Ελλήνων, στην οποία θα αναγράφονται ποιες από τις εισηγήσεις και τις προτάσεις της προηγούμενης Βουλής των Εφήβων έγιναν πράξεις. Με τον τρόπο αυτό θα ξέρουμε αν η Βουλή των Εφήβων είναι μια χίμαιρα ή μια ουσιαστική παρέμβαση των νέων στα κοινά.

Τελειώνοντας θα χρησιμοποιήσω μια φράση του Γκαίτε που όντας διορατικός και εύστοχος, εντόπισε το σημαντικότερο στοιχείο του να είναι νέος και το διατύπωσε στο έργο του «Φάουστ»: «Νέος θα πει να είσαι αυθόρμητος, να μένεις κοντά στις πηγές της ζωής, να μπορείς να ορθώνεσαι και να τρανάζεις τις αλυσίδες ενός φθαρμένου πολιτισμού, να τολμάς αυτό που οι άλλοι δεν έχουν κουράγιο να επιχειρήσουν». Και λέω ναι, είμαστε νέοι!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λουκή Παυλίνα.

ΠΑΥΛΙΝΑ ΛΟΥΚΗ (Νομός Κορινθίας): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, θα σας πω μια ιστορία για ένα παιδί που το φώναζαν «Σφουγγάρη». Το παιδί αυτό γεννήθηκε πριν χρόνια, δεν είχε ποτέ του ηλικία, ταυτότητα ή πραγματικό όνομα. Ζούσε σε ένα σπίτι με γυάλινους τοίχους και δεν είχε φίλους. Το παιδί αυτό το έφτιαξαν οι πολίτες της γης για να διασκεδάσουν παρατηρώντας όλες τις πτυχές της ζωής του καθημερινά, το βράδυ μέσω τηλεόρασης. Όσοι πολίτες δε ήθελαν ήταν συνδεδεμένοι όλο το 24ωρο με το γυάλινο σπίτι καταβάλλοντας ένα μικρό ποσό. Το παιδί, που το φώναζαν «Σφουγγάρη», ντυνόταν άψογα, κοιμόταν ελάχιστα και μελετούσε ένα ιερό βιβλίο, το μόνο που είχε και ονομαζόταν «εξεταστέα ύλη». Ο «Σφουγγάρης» μεγάλωνε πολύ γρήγο-

ρα, ψήλωνε δύο πόнтους την ημέρα. Όλες του οι ανάγκες υπάγονταν στο ρήμα «θέλω». Ήθελε πλούτη, εξουσία, δόξα. Γι' αυτό γλυκομιλούσε σε όσους πίστευε ότι θα του τα παρείχαν. Για τους άλλους δεν έδινε δεκάρα. Του είχαν πει πως αν είναι φρόνιμος και αποστηθίσει ολόκληρο το «ιερό βιβλίο» θα πήγαινε σε ένα παλάτι, που είχε ένα παράξενο όνομα και δεν το καταλάβαινε. Το όνομα ήταν «ΑΕΙ-ΤΕΙ». Το παιδί συνέχισε να μεγαλώνει πίνοντας coca-cola, ώσπου μια μέρα του Σεπτέμβρη του σωτηρίου έτους 2002 αναπτύχθηκε τόσο, που έσπασε την τζαμμένα οροφή. Αυτό ήταν. Το παιδί που φώναζαν «Σφουγγάρη» γεύθηκε τον αέρα της ελευθερίας και το έβαλε στα πόδια, μπροστά στα μάτια εκατομμυρίων τηλεθεατών. Στο δρόμο γνώρισε μια κοπέλα, τη «Γνώση», την ακολούθησε και απαρνήθηκε για πάντα το κυνήγι άχρηστων προτύπων, τύπου καρικατούρας. Ο νέος πήρε το όνομα έφηβος. Απόκτησε χρώμα και φωνή. Η ιστορία αυτή είναι αληθινή. Το παιδί που το φώναζαν «Σφουγγάρη» βρίσκεται πλάι στη γνώση, κυκλοφορεί ανάμεσά μας.

Αγαπητοί φίλοι χρειαζόμαστε Ανθρώπους, ανθρώπους με άλφα κεφαλαίο, που δε θα παρατούν σκορπισμένα τα προσωπικά τους δεδομένα, ανθρώπους που δε θα ντρέπονται να κάνουν λάθος, μα που θα τολμούν να το διορθώσουν. Αν είναι να χειροκροτήσουν κάποιον ας μη χειροκροτήσουν ο ένας τον άλλο. Καλύτερα να μην χειροκροτήσουν τους ανθρώπους που φορούν αυτή την κάρτα. Καλύτερα να χειροκροτήσουμε τους φίλους μας σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού που μας έκαναν να είμαστε εδώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε. Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θωμάς Κυτίπης από τα Τρίκαλα.

ΘΩΜΑΣ ΚΥΤΙΠΗΣ (Νομός Τριτσάλων): Χαιρετώ όλους, δήλωσα χτες να μιλήσω, αλλά δεν ετοίμασα κάτι, γιατί κουρασμένος, καθώς ήμουν, κοιμήθηκα. Άκουσα πολλά αυτές τις δύο μέρες. Άκουσα πολλές απόψεις. Με άλλες συμφώνησα, με άλλες δε συμφώνησα και με άλλες στεναχωρήθηκα. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι από αυτή τη διαδικασία έχω κερδίσει πάρα πολλά. Από πολλούς από εσάς έμαθα να ακούω, να διαβάζω, να σκέπτομαι, έμαθα να αγαπάω τα δύσκολα. Πιστεύω ότι αυτό είναι το σημαντικότερο. Γιατί με κοιτάτε έτσι;

Ακόμα θα πω ότι δεν κέρδισα τόσο από τις συζητήσεις αυτής της διαδικασίας, των δύο, δηλαδή, μέχρι τώρα συνεδριάσεων, όσο, κυρίως, από τις συζητήσεις του ξενοδοχείου, όπου εκεί μαζευόμαστε τραγουδάμε και συζητάμε. Αυτό είναι το κυριότερο για μένα. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κορέτση Βασιλική από το Ντύσελντορφ της Γερμανίας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΡΕΤΣΗ (Ντίσελντορφ - Γερμανία): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ένα θέμα που με απασχολεί ιδιαίτερα είναι το γλωσσικό και ο τρόπος εκμά-

θησης της γλώσσας μας στο σχολείο. Έχουμε μια γλώσσα, που έχει ιστορία χιλιάδων χρόνων και η αξία της είναι αναμφισβήτητη. Εκφράζει λεπτότατες σημασιολογικές έννοιες και έχει άπειρες δυνατότητες έκφρασης. Το γεγονός και μόνο ότι επιβίωσε μέσα στην πολυτάραχη ιστορία μας, ότι στήριξε έναν από τους ενδοξότερους πολιτισμούς αν όχι τον ενδοξότερο και ότι έθεσε τις βάσεις για τη δημιουργία των περισσότερων ευρωπαϊκών γλωσσών, την καθιστά μοναδική. Αν μη τι άλλο μας βοηθά να γίνουμε κοινωνοί της ίδιας μας της πορείας μέσα στους αιώνες. Μας βοηθά να γνωρίσουμε βαθύτατα την ιστορία μας και να διδαχθούμε από αυτή, γιατί όποιος γνωρίζει την ιστορία του διαφυλάττει την εθνική του ταυτότητα και δεν πέφτει θύμα της ξενομανίας ούτε νιώθει υποβαθμισμένος που είναι Έλληνας. Παραδειγματιζόμενοι από την ιστορία θα μπορούσαμε να αποφύγουμε και λάθη που επαναλήφθηκαν κατά καιρούς. Άρα, όποιος γνωρίζει τη γλώσσα του γνωρίζει και εκτιμά και την ιστορία του. Γλώσσα και ιστορία αποτελούν δύο συγκοινωνούντα δοχεία. Εμείς, όμως, φερθήκαμε άκαρδα και με αδιαφορία στην πολιτισμική μας κληρονομιά. Δεν της αποδίδουμε την απαιτούμενη προσοχή και ούτε την διαφυλάττουμε όπως πρέπει.

Ζω στη Γερμανία και θαυμάζω ένα πράγμα στους Γερμανούς, την αξία που δίνουν και πόσο περήφανοι νιώθουν για τη λιγιστή κληρονομιά τους. Βρήκαν τον άνθρωπο του Νεάντερταλ, του έκτισαν ένα τσίγκινο μουσείο, έβαλαν μέσα και δύο ηλεκτρονικούς υπολογιστές και ο κόσμος μαζεύεται από παντού για να θαυμάσει το αξιοθέατο. Και μεις, έχουμε ολόκληρο σπήλαιο Πετραλώνων και κρανία που χρονολογούνται πιο παλιά από τον άνθρωπο του Νεάντερταλ και ζήτημα είναι αν έχουμε πάει ποτέ να επισκεφθούμε αυτά τα μέρη. Όταν, λοιπόν, εμείς οι ίδιοι δεν εκτιμούμε την εθνική μας κληρονομιά, είναι επόμενο να μην την εκτιμούν και οι ξένοι. Λέξεις, όπως «φιλοσοφία» και «δημοκρατία», που προέρχονται από ελληνικές ρίζες, στο εξωτερικό τις παρουσιάζουν ως διεθνείς και όχι ως ελληνικές.

Ένα από τα βασικότερα, αν όχι το βασικότερο μέσο μάθησης της γλώσσας και της ιστορίας μας είναι το σχολείο. Στο σχολείο, όμως, τα γλωσσικά μαθήματα και η ιστορία δε διδάσκονται όπως θα έπρεπε, ούτως ώστε οι μαθητές να αποκομίζουν κάποιες γνώσεις, αλλά και ούτε όσο θα έπρεπε. Γι' αυτό, λοιπόν, προτείνω να δοθεί ιδιαίτερο βάρος στον παράγοντα καθηγητή ως φορέα εκμάθησης. Δε θεωρώ ότι όλοι οι καθηγητές δεν ενδιαφέρονται. Εντούτοις, όμως, ένα ποσοστό δεν έχει είτε τον τρόπο είτε τη διάθεση να μεταδώσει τις γνώσεις του. Θα έπρεπε να υπάρχει χρόνος αφομοίωσης των γνώσεων, γιατί οι μαθητές πιέζονται υπερβολικά για να εμπεδώσουν τα νέα στοιχεία και, έτσι, πολλές φορές χάνουν το ενδιαφέρον τους. Θα έπρεπε, επίσης, να πραγματοποιούνται συχνότερα επισκέψεις σε μουσεία και πολιτισμικά ιδρύματα, γιατί η εμπειρία είναι πιο αποτελεσματική από τη θεω-

ρία. Τέλος, θα έπρεπε να αυξηθούν οι ώρες των γλωσσικών μαθημάτων και της ιστορίας.

Λίγο πριν το τέλος, θα ήθελα να προσθέσω ότι θεωρώ πως η νεανική ιδιόλεκτος δεν αποτελεί παράδειγμα υπερβάθμισης της γλώσσας μας, παρά μόνο μια προσπάθεια ανεξαρτητοποίησης από τα κοινωνικά δεδομένα. Μεγαλώνοντας, οι νέοι θα επιστρέφουν στη σωστή χρήση της ελληνικής, αν και μόνο αν υπάρχουν οι στέρεες βάσεις, οι οποίες αποκτούνται μέσα από το σχολείο, την οικογένεια και τη κοινωνία, γενικότερα.

Τελειώνοντας, και επειδή υπάρχει μεγαλύτερος κίνδυνος από ποτέ άλλοτε προσβολής της εθνικής μας κληρονομιάς αν δεν προσέξουμε, θέλω να επισημάνω ότι οι άλλοι, όπως είναι φυσικό, επιδιώκουν το συμφέρον τους και πάρα πολλές φορές εις βάρος μας. Από τις δικές μας ενέργειες εξαρτάται αν θα τα καταφέρουμε εμείς ή αυτοί. Οφείλουμε, λοιπόν, αν θέλουμε να συνεχίσουμε ως έθνος, να διαφυλάξουμε τη γλώσσα και την ιστορία μας ως κόρη οφθαλμού.

Σας ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής)
Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργίου Στέλλα, από την Κύπρο.

ΣΤΕΛΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Αμμόχωστος - Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές. Η ελληνική γλώσσα ο άνθρωπος, η θάλασσα. Ο Πώργος Σεφέρης μας ζητά να αναλογιστούμε πόσο θαυμάσιο πράγμα είναι να λογαριαστούμε κανείς πως από την εποχή που μίλησε ο Όμηρος ως τα σήμερα, μιλούμε, ανασαίνουμε και τραγουδάμε με την ίδια γλώσσα. Για το Διονύσιο Σολωμό τα ιδανικά είναι δύο: «Μη γαρ έχω τίποτις άλλο στο νου μου, πάρεξ ελευθερία και γλώσσα». Όταν άραγε μιλάνε οι σοφοί, οι υπόλοιποι σιωπάμε. Δε θα έπρεπε. Κι' όμως αυτό πράττουμε. Η γλώσσα μας έπαυσε να είναι ο κόσμος μας και κατέληξε ένα απλό εργαλείο επικοινωνίας.

Με τρόπο ανακαλύπτουμε πως σήμερα η ελληνική γλώσσα υποβαθμίζεται και ξευτελιζεται από τους ίδιους τους Έλληνες. Την αφήνουμε, χωρίς τύψεις, να χάνεται στα βάθη των αιώνων, αδιαφορώντας για τις τραγικές συνέπειες της ντροπιαστικής αδιαφορίας μας. Οι νέοι δεν έμαθαν και δε μπορούν να μιλάνε ωραία, γιατί δε διδάχτηκαν και δε διδάσκονται όσο πρέπει το ωραίο. Από τη στιγμή που για χάρη ευκολίας και για να ενισχυθεί η πνευματική οκνηρία επιβλήθηκε το μονοτονικό σύστημα, ατόνησε και μούδιασε η εκφορά του λόγου μας. Είτε αρέσει είτε όχι η βάση της νέας ελληνικής είναι η αρχαία και η λόγια. Δεν το λέμε εμείς, αλλά και οι Ευρωπαίοι, οι οποίοι επιστρέφουν στις δικές μας κλασικές ρίζες, ενώ εμείς ξεριζώνουμε τη γλώσσα μας και προσπαθούμε να μολιαστούμε από την αγγλική που δανειστήκε δεκάδες χιλιάδες λέξεις από την ελληνική. Δεν αντιλαμβανόμαστε πως τούτη η γλώσσα αποτελεί για μας θεϊκό δώ-

ρο, από το οποίο εκμεταλλευτήκαμε και αξιοποιήσαμε μονάχα το περιτύλιγμα, αφήνοντας το περιεχόμενο στους λίγους, στους γλωσσολόγους και στους διάφορους μελετητές της γλώσσας. Ο υπόλοιπος Ελληνισμός αδιαφορεί.

Στην εκπαίδευση η διδασκαλία της γλώσσας περνά σε δεύτερη μοίρα. Το μάθημα των Νέων Ελληνικών υποβιβάζεται και η διδασκαλία του δεν είναι ούτε προγραμματισμένη και επαρκής και ούτε γίνεται σε ικανοποιητικές διδακτικές περιόδους. Το μάθημα των Νέων Ελληνικών επιβάλλεται να αναβαθμιστεί και να διευρυνθεί και σε διδακτικό χρόνο και σε ύλη, να καταστεί μάθημα γλωσσικό, μάθημα της λογοτεχνίας. Να διδάσκεται ταυτόχρονα με τα Αρχαία Ελληνικά, γιατί τα δυο τους είναι αλληλένδετα. Ντροπή μας, να γνωρίζουμε πως στις ευρωπαϊκές χώρες γίνεται διδασκαλία των αρχαίων, ενώ στην Κύπρο και την Ελλάδα η διδασκαλία και η αναγνώριση της αξίας των κλασικών σπουδών λοιδορείται, γελοιοποιείται, εξευτελίζεται και μειώνεται στα μάτια και στις ψυχές των Ελληνόπουλων ως τάχα νεκρή γλώσσα, που δε χρησιμεύει σε τίποτα.

Επιπρόσθετα, με την εισβολή της αγγλικής και της λατινογενούς γραφής στην τηλεόραση, στα κινητά τηλέφωνα και στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, με τη συνεπικουρία αλλόγλωσσων και ξενόγλωσσων φράσεων, η γλώσσα μας σίτηψε και αποξηράνθηκε από τους γλωσσικούς χυμούς της. Τα Ελληνόπουλα σήμερα αδυνατούν να εκφραστούν. Ο λόγος υποφέρει μέσα στο στόμα τους, γιατί απομακρύνονται από τη μητέρα τροφή της νέας ελληνικής, την αρχαία. Και ας την ειρωνεύονται όσοι με περισσή προθυμία την μακελεύουν και την παραπετούν, επειδή επιμένουν να την αγνοούν.

Η πανάκεια του προβλήματος δε φαντάζει αδύνατη. Οι πνευματικοί άνθρωποι, οι γλωσσολόγοι με τα σεμινάρια και τα λεξικά, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης με την ορθή χρήση της γλώσσας, τα σχολεία με τη σωστή και ταυτόχρονη διδασκαλία της νέας και της αρχαίας ελληνικής, το ενδιαφέρον του κάθε Έλληνα, σε τελική ανάλυση, για τη γλώσσα, είναι αρκετά για να αφυπνίσουμε τις συνειδήσεις μας που βρίσκονται σε νάρκη και αδράνεια. Η γλώσσα πρέπει να πάψει να είναι το ιδανικό μόνο των ποιητών. Πρέπει να γίνει και δικό μας. Το οφείλουμε, άλλωστε, στον κάθε πνευματικό άνθρωπο του τόπου μας που δε γνώρισε ποτέ του τι σημαίνει ξεπεσμός.

Σας ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Καραντινού Ουρανία από το Ηράκλειο της Κρήτης.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΥ (Νομός Ηρακλείου): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, είμαι η Καραντινού Ουρανία από το Ηράκλειο Κρήτης και από το 4ο Λύκειο.

Όλες αυτές τις μέρες, στις διάφορες συζητήσεις, μας προτρέψατε να αγωνιστούμε, να διεκδικήσουμε τα όσα μας

ανήκουν. Και έχετε δίκιο. Είμαστε νέοι, ανοιχτά μυαλά, και οφείλουμε να μη συμβιβαστούμε, αλλά να προβληματιστούμε και να παλέψουμε. Γι' αυτό άλλωστε βρισκόμαστε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Στηρίξαμε αυτόν τον αξιέπαινο, ομολογουμένως, θεσμό και αδράξαμε την ευκαιρία που μας προσφέρει να καταγγείλουμε και να προτείνουμε. Ωστόσο, παρατηρούμε ότι το πρόγραμμα χάνει, τελικά, την ουσία του, όταν καμία από τις προτάσεις των έξι τελευταίων Συνόδων δεν εφαρμόστηκε.

Ας παραμερίσουμε, όμως, τα λόγια και ας προχωρήσουμε στην πράξη. Δεν έχουμε ουτοπικές απαιτήσεις από εσάς. Ζητάμε ένα γονιμότερο διάλογο μεταξύ εφήβων και αρμοδίων, τουλάχιστον στις Επιτροπές. Κυρίως, ζητάμε την άμεση υλοποίηση έστω και λίγων προτάσεων ως μια μικρή απόδειξη ότι η συμμετοχή μας στη Βουλή των Εφήβων δεν ήταν ανώφελη.

Ευχαριστώ πολύ και χάρηκα που σας γνώρισα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τσελώνη Φερενίκη-Μαρία από Κορινθία.

ΜΑΡΙΑ-ΦΕΡΕΝΙΚΗ ΤΣΕΛΩΝΗ (Νομός Κορινθίας): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα πρώτα να σας πω ότι είμαι πολύ χαρούμενη που βρίσκομαι εδώ ανάμεσά σας, γιατί ξέρω ότι θα με καταλάβετε. Ήταν ένα όνειρό μου να έρθω στη Βουλή των Εφήβων, όχι μόνο γιατί είναι μια ευκαιρία για ουσιαστικά δημοκρατικό διάλογο και ανταλλαγή απόψεων, αλλά και γιατί ήξερα πως θα ήταν μια αξέχαστη εμπειρία. Θα ήθελα, όμως, να εμβαθύνω στην ουσία αυτής της εμπειρίας. Τι τελικά μένει από τη Βουλή των Εφήβων; Μέσα σ' αυτά τα επτά χρόνια έχει ανατρέξει ποτέ κανείς στα Πρακτικά των Συνεδριάσεων και έχει υιοθετήσει κάτι από όσα έχουν καταγραφεί εκεί;

Καλές οι φιλίες που δημιουργούνται, αλλά χρειάζομαστε και έργα! Θέλω να πάμε αυτό το θεσμό της Βουλής των Εφήβων ένα βήμα παρακάτω από τις ομιλίες, τις συνεδριάσεις, τα δείπνα και τις αναμνηστικές φωτογραφίες. Θέλω να δω να πραγματοποιούνται τα όνειρά μας και οι όποιες θετικές απόψεις μας να γίνονται αποδεκτές.

Ένα αίτημά μου, λοιπόν, το οποίο νομίζω πως έχει ήδη εκφραστεί, είναι να παρίστανται οι αρμόδιοι Υπουργοί στις συνεδριάσεις κάθε Επιτροπής, προκειμένου να ακούσουν από κοντά τους προβληματισμούς μας και να συμμεριστούν την αγωνία μας.

Είχα προγραμματίσει να αναπτύξω άλλα θέματα, αλλά φοβάμαι ότι θα γίνω κουραστική, γιατί έχουν, ήδη, αναλυθεί. Οπότε, στον όσο χρόνο μου μένει, θα ήθελα να αναφερθώ σε κάτι που δεν έχει ακουστεί και είναι σχετικό με τον τρόπο διδασκαλίας της ιστορίας. Τι εννοώ; Η κάθε χώρα βλέπει ένα ιστορικό γεγονός, από το δικό της πρίσμα. Για παράδειγμα, την Επανάσταση του 1821 αλλιώς την βλέπουν οι Έλληνες, αλλιώς οι Τούρκοι και αλλιώς μια τρίτη χώρα, όπως είναι η

Γαλλία. Έτσι, δημιουργούνται στα παιδιά κάποιες προκαταλήψεις, καθώς οι Τούρκοι μαθητές βλέπουν τους Έλληνες σαν βάρβαρους, κάτι που ξέρουμε ότι δεν ισχύει. Αντίστοιχα, οι Έλληνες βλέπουν τον απλό Τούρκο πολίτη σαν βάρβαρο, κάτι που, επίσης, δεν ισχύει. Προτείνω, λοιπόν, στα βιβλία μας να μας παραθέτουν και τις απόψεις των ξένων χωρών για κάθε ιστορικό γεγονός, έτσι ώστε να μπορούμε να έχουμε μια πιο αντικειμενική θεώρηση των πραγμάτων.

Εύχομαι, λοιπόν, σε όλους σας κουράγιο για τα δύο επόμενα χρόνια και να συνεχίσουμε τον αγώνα που έχουμε ήδη αρχίσει. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μπουσουνη Ευαγγελία-Αγγελική από τις Κυκλάδες.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ-ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΥΣΟΥΝΗ (Νομός Κυκλάδων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι μαθήτρια της δεύτερης τάξης του Ενιαίου Λυκείου Τραγέας Νάξου. Αποφάσισα να σας μιλήσω, γιατί θέλω να εκφράσω τις σκέψεις και τους προβληματισμούς μου σε θέματα που με αφορούν άμεσα ως μαθήτρια, αλλά και ως άνθρωπο. Η αφορμή ήταν ένα κείμενο του Ελύτη με τίτλο «Ανοιχτά χαρτιά», που λειτούργησε καταλυτικά πάνω μου. Διαβάζοντας το κείμενο αυτό, φαντάστηκα τον ποιητή έφηβο, παιδί με το γραντζουνισμένο γόνατο, μορτάκι του ήλιου, να βγάζει τη γλώσσα στα «πρέπει» της εποχής του. Η ύπαρξή μας εκτελεί διαρκώς εντολές, πρέπει, πρέπει, πρέπει... Δε διαφωνώ ότι ως ένα βαθμό εκφράζουν κάποιους αναγκαίους κοινωνικούς κανόνες, ο σεβασμός των οποίων διασφαλίζει τη συνοχή. Είναι τα «πρέπει» που σέβομαι, επειδή τα κατανοώ. Υπάρχουν, όμως, και κάποια άλλα, που σε ισοπεδώνουν, γιατί λειτουργούν όχι μόνο ενάντια στη λογική, μα και στο συναίσθημα. Πατί πρέπει να είμαι άριστη μαθήτρια, για να με σεβαστεί ως προσωπικότητα ο καθηγητής μου; Ο μαθητής, δηλαδή, του 10 και του 12 δεν έχει προσωπικότητα; Πατί πρέπει να περάσω σε ένα Α.Ε.Ι. κύρους; Πα να αποδείξω τι και σε ποιόν; Όλα αυτά τα γιατί δε σταματούν, όμως, εδώ. Αντίθετα οξύνονται, όταν σκεφθούμε την ασυνέπεια λόγων και έργων που κυριαρχεί παντού, ακόμα και σε ένα χώρο που είναι παράθυρο ανοικτό στον κόσμο, στο σχολείο μας.

Ποιος σας είπε ότι πιστεύουμε, πως οι διανοούμενοι μπορούν να συμβάλουν στην επίλυση των νεανικών προβλημάτων, όπως έλεγε το θέμα των Πανελληνίων του Ιουνίου 2001; Τί γίνεται σε εκείνη την περίπτωση, που διαφωνούμε ριζικά με το θέμα; Και γιατί, δηλαδή, η ερμηνεία ενός κειμένου που περιέχει το έγκριτο λυσάρι είναι αποδεκτή από τον καθηγητή μου, ενώ η δική μου απορρίπτεται ως ανώριμη και μη τεκμηριωμένη; Πατί πρέπει εγώ να ακολουθήσω τάχα βοηθητικές δεσμεύσεις, σε ερωτήσεις δήθεν κριτικής, ερωτήσεις που απαιτούν όχι την κριτική ικανότητα του μαθητή, αλλά τη μηχανιστική παπαγαλία;

Άραγε, ποιος ποιητής μας είπε πως η ποίηση προσεγγίζεται με τεκμήρια, με χωρισμούς σε νοηματικές ενότητες, με εντοπισμό των αφηγηματικών τεχνικών, με επίκληση στη λογική, στο συναίσθημα, στην αυθεντία και όχι με τις αισθήσεις; Πατί πρέπει να αρθρώνω το λόγο μου σε επιστολή, άρθρο, επιφυλλίδα, δοκίμιο, ανακοίνωση; Με ποια λογική πρέπει να απαντήσω στα ερωτήματά σας, υιοθετώντας ύφος δοκιμαστικού λόγου ή δικανικού, ή πολιτικού; Πατί πρέπει να απαρηθώ το νεανικό ύφος; Πολλά τα πρέπει και δε βρίσκω απάντηση στα γιατί που γεννούν.

Αναρωτιέμαι αν θα έρθει κάποτε η στιγμή να μην αναγνωρίζω τον εαυτό μου, έχοντας γίνει ένα άτομο πλήρως απορροφημένο από τη λογική του κατεστημένου. Θέλω να ελπίζω πως όχι, πως στην ψυχή μου θα μείνω μία αιώνια έφηβη, μία επαναστάτρια, που θα κλείνει συνωμοτικά το μάτι σε όσους έχουν τα ίδια αισθήματα με μένα. Και επειδή δε θέλω μόνο να ελπίζω, αλλά και να το απαιτώ, σας διακηρύττω πως έχω και εγώ απαιτήσεις από τον εαυτό μου. Θέλω να μάθω, να μιλώ και να γράφω σωστά.

Εκείνο που απαιτώ, όμως, από εσάς είναι να μου κατοχυρώσετε το δικαίωμα να εκφράζω ελεύθερα τις απόψεις μου, χωρίς να έχω κυρώσεις. Διεκδικώ το δικαίωμα να έχω πρόσβαση σε όποιο μέρος της Ελλάδας και αν κατοικώ. Διεκδικώ το δικαίωμα να έχω πρόσβαση στις νέες τεχνολογίες, έστω και αν δεν πηγαίνω σε ένα πανάκριβο ιδιωτικό σχολείο. Διεκδικώ το δικαίωμα να έχω σχολικά βιβλία, τα οποία ανταποκρίνονται στην εποχή και την ηλικία μου. Διεκδικώ το δικαίωμα να με διδάσκουν άνθρωποι ανοιχτομυαλοι, που αγαπούν τη δουλειά τους και δεν ταλανίζονται από τη δημοσιούπαλληλική μιζέρια, που αγαπούν και σεβονται τους νέους ανθρώπους, που αγαπούν τη γλώσσα, που διδάσκουν και που πρώτοι αυτοί κάνουν πράξεις, έννοιες όπως η ελευθερία και ο σεβασμός της διαφορετικότητας του άλλου. Διεκδικώ το δικαίωμα να κάνω μάθημα σε ένα ανθρώπινο σχολείο, που πληροί τους στοιχειώδεις κανόνες λειτουργίας, που, ίσως, δε διαθέτει κλιματισμό, αλλά, τουλάχιστον, δεν πλημμυρίζει από νερό όταν βρέχει.

Πριν κλείσω, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που μου δώσατε την ευκαιρία να μιλήσω για θέματα που με προβληματίζουν τόσο, αλλά ήμουν πάντοτε διστακτική και ποτέ δεν τόλμησα να τα εκφράσω στα στενά πλαίσια του σχολικού χώρου.

Και ως επιμύθιο, θα ήθελα να προτρέψω, αλλά και να προστάξω όλους εμάς τους νέους να πιάσουμε το «πρέπει» από το «γιώτα» και να το γδάρουμε ίσαμε το «πι», παραδειγματιζόμενοι από τον Οδυσσέα Ελύτη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αντωνίου Μάρω από την Β' Αθήνας.

ΜΑΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε Πρόεδρε,

αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Αντωνίου Μάριος και είμαι από το Πρότυπο Πειραματικό Λύκειο Αναβρύτων και ήρθα σ' αυτό το Βήμα εδώ για να μιλήσω για την αλλοτρίωση της ελληνικής γλώσσας. Δεν είμαι ο πρώτος, βέβαια, όπως θα έχετε καταλάβει ως τώρα, αλλά νομίζω ότι άλλη μία άποψη δεν είναι και άσχημη.

Μία από τις τελευταίες ημέρες είχα δει στην τηλεόραση ένα μήνυμα διαφημιστικό: ταχυφαγείον, θα έλεγα ή αν θέλετε κατά το ελληνικότερον, «fast food»! Με προβλημάτισε πάρα πολύ όταν άκουσα το σλόγκαν. Έλεγε: «Μη μασάτε τα ελληνικά σας» ή κάτι τέτοιο, δεν είμαι σίγουρος. Αλλά θα έλεγα ότι είναι αρκετά έξυπνο και αρκετά φιλοσοφημένο. Βέβαια, δεν έχει σκοπό να θυμίσει το μαρτύριο που περνά καθημερινά η ελληνική γλώσσα. Η ελληνική γλώσσα, η οποία έχει περάσει τόσα πολλά και δε νομίζω ότι πρέπει να την κακοποιούμε. Εν πάση περιπτώσει, δεν πρέπει να μασάμε τα ελληνικά μας εντός και εκτός εισαγωγικών, αλλάζοντας τις έννοιες και αντικαθιστώντας αυτές με ξενόφερτες λέξεις, έτσι απλά, γιατί είναι πιο εύχρησ, πιο εύκολες, γιατί μας βγάζουν από την υποχρέωση. Έχουμε φθάσει στο σημείο πριν πούμε κάτι στον προφορικό λόγο, να σκεφτόμαστε λέγοντας για παράδειγμα το εξής απλό: Δε θα πω τη λέξη διαδίκτυο, αλλά θα πω τη λέξη Internet για να μην κατηγορηθώ από τους άλλους ότι είμαι έξυπνος και ότι θέλω να εντυπωσιάσω την παρέα. Αυτό ισχύει μέχρι σήμερα και πιστεύω ότι όλοι σας ή οι περισσότεροι, τουλάχιστον, θα έχουν αυτή την αντίληψη.

Οι ευθύνες πολλές και συλλογικές, λοιπόν, για τη γλωσσική, αλλά και συναισθηματική πενία, εν τέλει, στην εποχή μας. Και τη σημασία αυτού του νοσηρού φαινομένου, θα τη συνειδητοποιήσουμε καλύτερα αργότερα, όταν σταματήσουμε, επιτέλους, να στήνουμε κοκορομαχίες για ανούσια ζητήματα στη Βουλή και σε άλλες συνδιασκέψεις. Πατί μόνο τότε οι εκάστοτε πολιτικοί, δικηγόροι και γλωσσομαθείς θυμούνται να μας μιλήσουν σωστά ελληνικά, εκμεταλλεόμενοι την καλή πρόθεση όλων μας, προκειμένου να ακούσουμε την αλήθεια, και όχι όπως μαθαίναμε στο γυμνάσιο. Πατί πιστεύω ακράδαντα ότι η ποιότητα των ανθρώπων πρέπει να βγαίνει μέσα από την ψυχή των ανθρώπων και να εκφράζεται με την ποιότητα του λόγου. Πατί τώρα πια, κανένας από μας δεν μπαίνει στον κόπο να μουρμουρίσει τις λέξεις «αγάπη», «φιλία». Τις έχουμε απαξιώσει, έτσι και αλλιώς, γιατί μας λείπει η τρυφερότητα. Πατί η σκληρή αλήθεια είναι ότι δεν μπορούσαμε μέχρι τώρα να αγαπήσουμε την ωραία γλώσσα, αλλά, αντιθέτως, ακολουθήσαμε και ακολουθούμε σαν πρόβατα επί σφαγή τις επιταγές μιας εποχής άχρωμης από συναισθήματα.

Είναι αδιαμφισβήτητη, λοιπόν, η κακοποίηση που υφίσταται η ελληνική γλώσσα. Σ' αυτό ευθύνεται ο ασθματικός ρυθμός ζωής, η ανάγκη πρακτικότητας της επικοινωνίας, ο διεθνισμός, γεγονότα αληθή, τα οποία πέρασαν στη ζωή και

στο λεξιλόγιο του Νεοέλληνα, με μια διαφορά, όμως, το ότι αυτό έγινε χωρίς αντίσταση, χωρίς έλεγχο, χωρίς σύστημα και πρόγραμμα αφομοίωσης και αντικατάστασης των ξένων λέξεων με αντίστοιχες ελληνικές. Όμως, γιατί αυτό; Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε από την αρχή το θέμα, για να αποφευχθούν ενδεχόμενες παρεξηγήσεις. Ούτε μίσημα μιας γλώσσας, ούτε εθνική καταστροφή, ούτε υποτιμητικό, ούτε κίνδυνος να χαθεί, είναι για μια γλώσσα να περιλαμβάνει στο λεξιλόγιό της ξένες λέξεις.

Κάθε λαός που επικοινωνεί συχνά και σε ευρεία κλίμακα με άλλους λαούς, παίρνει και δίνει ξένες λέξεις, ανάλογα με τη γλωσσική επίδραση που ασκεί η χώρα του ως οικονομική, πολιτική και πολιτιστική δύναμη. Σ' αυτό ακριβώς βασίζεται ξεκάθαρα και η δυναμική της ελληνικής γλώσσας. Δυστυχώς, επαναπαυτήκαμε στις δάφνες του παρελθόντος, στα μεγάλα νήματα της αρχαίας ελληνικής γλώσσας, κατορθώσαμε στα νεότερα χρόνια να είμαστε περήφανοι για έναν Κάλβο, ένα Σολωμό, έναν Παλαμά, ένα Σεφέρη, ένα Ρίτσο και έναν Έλύτη. Μετά τίποτα, ένα απέραντο τίποτα, το οποίο δε μας απασχολεί καθόλου, γιατί απλά φτάσαμε σ' ένα σημείο που πάψαμε να παράγουμε πολιτισμό. Με μια λέξη, η χώρα φυτοζωεί, παρασιτεί, ψάχνοντας για την πνευματική τροφή της μέσα από το σκουπιδοτενεκέ, που ονομάζεται Δύση.

Αυτό, λοιπόν, που καθίσταται επιτακτικό, είναι η όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερη κινητοποίηση των φορέων της παιδείας και της εκπαίδευσης. Χρειάζεται μια εθνική συστράτευση, με την οποία να συσπειρωθεί ο πνευματικός μας κόσμος και να χαραχτεί ο κοινός στόχος. Οι μεμονωμένες πρωτοβουλίες δεν πιάνουν τόπο. Το ξέρουμε όλοι μας πια. Η χρυσή τομή βρίσκεται στη γλωσσική πρόληψη, όπου και όσο χρειάζεται. Δεν εννοώ και δεν αναφέρομαι σε τίποτε άλλο, παρά μόνο στο δικαίωμα του Έλληνα να του μιλάνε ελληνικά, με λέξεις που να τις καταλαβαίνει και ο ίδιος. Ο δρόμος για τη γλωσσική μας αναγέννηση είναι δύσβατος. Πατί να πούμε όχι; Πια παράδειγμα στην εφαρμογή προγραμμάτων προσιτής στον μαθητή διδασκαλίας των αρχαίων ελληνικών;

Εμείς οι Έλληνες, τουλάχιστον, δεν πρέπει να περιμένουμε τη νεκρανάσταση της Ελλάδας μέσα από την τέφρα της, αλλά το μόνο που πρέπει να κάνουμε, είναι να μην ξανακούσουμε τα οστά των αρχαίων Ελλήνων να τρίζουν. Μπορούμε, λοιπόν, γιατί είμαστε ικανοί, είμαστε Έλληνες και έχουμε τη δυνατότητα να βελτιώσουμε τη γλώσσα μας όσο το δυνατόν καλύτερα. Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Η Έφηβος Βουλευτής Οικονόμου έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Νομός Βοιωτίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ασχοληθώ και εγώ με το θέμα της παιδείας, παρ' όλο που πολλοί Έφηβοι Βουλευτές έχουν αναφερθεί στο θέμα αυτό. Πι-

στεύω ότι είναι ένα πολύ φλέγον ζήτημα των ημερών μας. Συγκεκριμένα, θα ήθελα να αναφερθώ στο μορφωτικό και εκπαιδευτικό ρόλο της παιδείας, που δείχνει να συνθλίβεται και να χάνει την αξία του, μπροστά στον αγώνα του σχολείου που σαν στρατιώτες ετοιμάζει και εφοδιάζει τους μαθητές για την τελική μάχη στις Πανελλήνιες εξετάσεις. «Παιδεία ... πάντα τα αγαθά φέρει», έλεγε ο Πλάτωνας. Ποια αγαθά μας δίνει τώρα η παιδεία, εκτός από το άγχος και την κούραση των εξετάσεων;

Στην αρχαιότητα, στόχος της παιδείας ήταν να μορφώσει τον άνθρωπο σφαιρικά και πολύπλευρα. Ήταν η ανάπτυξη όλων των ιδιοτήτων του ανθρώπου που τον καταξιώνει ως ύπαρξη. Αντίθετα, σήμερα η παιδεία έχει ως κύριο στόχο τη δημιουργία παραγωγικών και μόνο ανθρώπων, αδιαφορώντας εντελώς για την πνευματική τους ανάπτυξη. Έτσι, χωρίς να το θέλει, δημιουργεί ανθρώπους-μηχανές, καταναλωτικούς, ανταγωνιστικούς και αλλοτριωμένους. Η παιδεία σήμερα δεν καλλιεργεί την κρίση, αλλά αντιθέτως, μέσα από την απομνημόνευση που επιβάλλει, οι νέοι αδυνατούν πολλές φορές να αναπτύξουν τις σκέψεις τους. Αυτή είναι η ζωή μας λοιπόν; Να κοπιάζουμε χρόνια να εισαχθούμε σε μια σχολή; Το σχολείο χάνει σιγά-σιγά την αξία του και κανένας δε δείχνει ικανός να την διασώσει. Τώρα πια αντιλαμβανόμαστε το σχολείο ως ένα μέσο να εισαχθούμε σε μια σχολή, να αποκτήσουμε το πολυπόθητο πτυχίο, που θεωρητικά μόνο μας εξασφαλίζει το μέλλον.

Όμως όχι, το σχολείο δεν είναι αυτό ή δεν είναι μόνο αυτό. Το σχολείο είναι φορέας μόρφωσης και παιδείας. Αλλά η παιδεία δείχνει ανήμπορη να βοηθήσει τους νέους στον αγώνα τους, ανήμπορη να δώσει όραμα, να δημιουργήσει εθνική συνείδηση, να μεταλαμπαδεύσει ηθικές αξίες και ιδανικά, να συμβάλει στην εξασφάλιση του μέλλοντος που όλοι οι νέοι ονειρευόμαστε. Μέσα από την παιδεία, πρέπει να μάθουμε το διάλογο και τη δημοκρατία που την θεωρούμε δεδομένη. Να γνωρίσουμε και να αγαπήσουμε την ιστορία μας, που τόσο παραμελούμε. Να μάθουμε τα σπουδαία επιτεύγματα των προγόνων μας. Είναι ηθικό μας καθήκον, γιατί ένας άνθρωπος χωρίς μνήμη, είναι ένας άνθρωπος χωρίς μέλλον.

Δεν πρέπει, όμως, να μένουμε προσκολλημένοι στις μνήμες του παρελθόντος. Πρέπει να δημιουργήσουμε δικά μας επιτεύγματα. Η παιδεία πρέπει να πάψει να είναι ένας απλός μηχανισμός. Πρέπει να γίνει κινητήρια δύναμη της κοινωνικής εξέλιξης. Εσείς λέτε ότι εμείς οι νέοι είμαστε η ελπίδα αυτού του τόπου. Οι επόμενοι ενεργοί πολίτες αυτής της χώρας που θα διαδραματίσουμε πρωταγωνιστικό ρόλο. Και έχετε δίκιο. Εμείς μπορούμε και πρέπει να αγωνιστούμε για να πετύχουμε την αλλαγή. Βοηθήστε μας, όμως, για να σας βοηθήσουμε και εμείς. Οι νέοι, είναι προορισμένοι να κατακτούν, οι γέροι να συντηρούν. «Τα νιάτα είναι επαναστατικά, αγαπούν τις μεγάλες καινοτομίες, απαιτούν ριζικές λύσεις, δε δέχονται συμβιβασμούς». Τα λόγια αυτά του Παπανούτσου

τα λένε όλα. Βοηθήστε μας να κάνουμε αυτά τα λόγια πραγματικότητα. Βοηθήστε μας να γίνουμε η αληθινή ελπίδα, να μετεξελιχθούμε το ανασφαλές μέλλον που μας δημιουργήσατε σε ένα καλύτερο, πιο ασφαλές, πιο ανθρώπινο μέλλον, ένα μέλλον που αξίζει σε κάθε νέο αυτού του τόπου, ένα μέλλον που αξίζει στην Ελλάδα του 21ου αιώνα. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής)

Η Έφηβος Βουλευτής Ροβίθη Νεφέλη έχει το λόγο.

ΝΕΦΕΛΗ ΡΟΒΙΘΗ (Νομός Μαγνησίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα που πρόκειται να ασχοληθώ, είναι η ελληνική παράδοση. Η ελληνική παράδοση είναι μακραίωνη και έχει πολυσύνθετο χαρακτήρα. Το γεγονός ότι παρ' όλες τις περιπέτειές της ποτέ δε νεκρώθηκε, αλλά πολλά στοιχεία της διαποτίζουν τις σκέψεις των Νεοελλήνων, της δίνει αξία ανυπολόγιστη. Η ελληνική παράδοση, που είναι η αρχαιότερη της Ευρώπης, γαλούχησε και άλλους λαούς και συνεχίζει να ακτινοβολεί με τους πνευματικούς θησαυρούς της, πέρα απ' τα σύνορά της.

Είναι μια παράδοση πολυμερής που επιβίωσε μετά τον ιστορικό χωρόχρονο και ανάγκασε τον Άγγλο ποιητή Σέλλεϋ να πει: «Όλοι είμαστε Έλληνες, οι νόμοι μας, η φιλολογία, η θρησκεία, οι τέχνες, έχουν τις ρίζες τους στην Ελλάδα». Ωστόσο, ενίοτε, η παράδοση μπορεί να αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα της προόδου. Αυτό συμβαίνει όταν απαρτίζεται από αναχρονιστικά νεκρά στοιχεία, όπως προκαταλήψεις, και όταν οι τηρητές της την υποστηρίζουν με φανατισμό και με ταυτόχρονη άρνηση κάθε νεωτερισμού, με αποτέλεσμα να οδηγούμαστε στην προγονοπληξία, η οποία συνθλίβει το πνεύμα και κύρια συνέπεια έχει να τροχοπέδεται η πρόοδος. Παράδοση δε σημαίνει οπισθοδρόμηση και δεν πρέπει να αποσυνδέεται από την πρόοδο. Εμπειρία έχει την έννοια της δυναμικής και της προοπτικής των διατηρημένων μέσα στο χρόνο. Όταν δε συντηρούμε το κατεκτημένο, το παραδοσιακό, τότε δε γίνεται ομαλά η μετάβαση από το καθιερωμένο στο νέο. Κανένα επίτευγμα δεν επιτυγχάνεται χωρίς την προϋπάρχουσα γνώση. Φιλοδοξία χωρίς γνώση, είναι σαν βάρκα στη στεριά.

Αυτό δε σημαίνει ότι όλα τα στοιχεία της παράδοσης είναι ζωτικά. Διατηρούμε το παλιό, προσαρμόζοντάς το στο νέο και, έτσι, συνδέουμε το παρελθόν με το παρόν και το μέλλον. Η γόνιμη αντιδικία ανάμεσα στο δοκιμασμένο και το αδοκιμαστο είναι υγιής έκφραση της ζωής. Απ' αυτή προκύπτουν οι αλλαγές που προάγουν την ανθρώπινη ζωή με την προϋπόθεση ότι στηρίζεται στην πείρα του παρελθόντος. Μπορεί, λοιπόν, να συμβιβαστεί ο σεβασμός στην παράδοση με την πρόοδο. Μόνο έτσι μπορεί η μελλοντική δημιουργία να στηριχθεί σε στέρεες βάσεις, που θα εγγυώνται την πρόοδο.

Δεν πρέπει να κρυβόμαστε πίσω από την πλούσια ελληνική μας παράδοση. Έχουμε χρέος σαν Νεοέλληνες και σαν αυριανοί ενεργοί πολίτες αυτού του τόπου να δημιουργήσουμε

με τα δικά μας επιτεύγματα. Έχουμε την υποχρέωση να δουλέψουμε, να αγωνιστούμε για να φτάσουμε και να ξεπεράσουμε τους προκατόχους μας. Να δημιουργήσουμε πολιτισμό και παράδοση που θα αποτελεί αντάξια συνέχεια αυτής που παραλάβαμε και αιτία θαυμασμού από τους υπόλοιπους Ευρωπαίους. Οφείλουμε στους εαυτούς μας να πάψουμε να νιώθουμε υπερήφανοι μόνο για τον πολιτισμό που δημιουργήσαν κάποιοι άλλοι. Πρέπει τα παιδιά μας να νιώσουν τόση περηφάνια για όσα παρέλαβαν από εμάς, όση αισθανόμαστε εμείς για όσα κληρονομήσαμε από τους αρχαίους προγόνους μας.

Γ' αυτούς τους λόγους, πρέπει να αξιοποιήσουμε δημιουργικά την παράδοσή μας. Αυτό θα συμβεί αρχικά με την αξιοποίηση των ζωτικών στοιχείων της παράδοσης και με την αποβολή των αναχρονιστικών ιδεών και προλήψεων. Πρέπει να διατηρούμε τα στοιχεία της παράδοσης, όπως οι ηθικές αξίες, ήθη και έθιμα, που εναρμονίζονται με το παρόν και οικοδομούν το μέλλον. Τα ζωτικά στοιχεία αποτελούν διαχρονικές και αναλλοίωτες αξίες που νοηματοδοτούν τη ζωή του ανθρώπου και την καθοδηγούν. Επίσης, πρέπει να μένουν αναλλοίωτα τα χαρακτηριστικά που μας διαφοροποιούν από άλλους λαούς, ώστε να μη χαθεί η εθνική μας ταυτότητα, χωρίς, βέβαια, να παρασυρόμαστε σε στείρο εθνικισμό και προγονοπληξία.

Η Ελλάδα έχει μέσα της κάποια δύναμη δραστική που δεν την έχουν πολλά έθνη και αυτή η δύναμη είναι δύναμη πνευματική, είναι φλόγα της καρδιάς και κάποια ιδιαίτερη σεμνή καρτερία της ψυχής. Είναι απ' το ελεύθερο ανήσυχο, άπιστο πνεύμα, που οι Έλληνες έχουμε μέσα μας. Που έχετε και σεις και που πλαιώνει σε κάθε πράξη σας, σε κάθε σκέψη σας, σε κάθε αίσθημά σας, φυσικά και αβίαστα, χωρίς καν να το καταλαβαίνετε.

Αυτή η φυσική ουσία που μας δώρισε ο Θεός, είναι στολισμένη με κάποιες ανεξήγητες χάρες, που απαλύνουν τον πόνο και ημερεύουν το θάνατο. Και όλα αυτά μεταδίδονται από γενιά σε γενιά, μέσα από το αίμα, με μία ιερή και εκπληκτική λειτουργία που ονομάζεται ελληνική παράδοση. Αυτή η παράδοση φυλάει στον αιώνα την αθάνατη ψυχή μας, την αθάνατη καρδιά μας, που με αυτή ζούμε, κινούμαστε, υπάρχουμε. Αυτή έκανε τον τυφλό Όμηρο να δείξει στους ανθρώπους που είχαν μάτια τη μυστική ομορφιά του κόσμου. Αυτή έκανε τον Πολύκλειτο και το Φειδία και το Λύσιππο να μεταμορφώσουν σε ανθρώπους τα λιθάρια της Ελλάδας. Αυτή έκανε τον Κολοκοτρώνη να φορά την περικεφαλαία σαν γνήσιος αρχαίος Έλληνας και να πολεμά χαμογελώντας. Αυτή έκανε το Ρήγα να βγάζει φωτιά από το στήθος του, όπως ο Πινδαρος. Αυτή έκανε το Νικηταρά, το Διάκο, τον Ανδρούτσο, τον Ξαβέλα να κλαίνε πάνω από τα αρχαία λιθάρια και να ποθούν να πεθάνουν αντρωιωμένα, πολεμώντας για το βασιανισμένο και ατίμητο χόμα που κληρονομήσαμε.

Αυτή έχουμε χρέος να προστατεύσουμε, αυτή πρέπει να

διαφυλάξουμε, αυτή οφείλουμε να συνεχίσουμε, την παράδοση της Ελλάδας, τη δική μας παράδοση. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παπαδά Μαρία, από την περιφέρεια Β' Πειραιά.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΑ (Β' Πειραιά): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Μαρία Παπαδά και εκπροσωπώ το Β' Ενιαιο Λύκειο Σαλαμίνας.

Οι πρόγονοί μας επεσήμαναν συχνά το ρητό «νους υγιής εν σώματι υγιεί», και δεν είχαν άδικο. Η καλή υγεία του ανθρώπου απαιτεί προσοχή, διότι συνδυάζει, όχι μόνο τη σωστή και ισορροπημένη διατροφή, αλλά και την άσκηση. Ο αθλητισμός συνδυάζει αυτά τα δύο, διότι το μυστικό επιτυχίας ενός καλού αθλητή είναι η σωστή διατροφή, η καθημερινή προπόνηση και η ξεκούραση.

Δε θα ήθελα να σας κουράσω με κανόνες, αλλά να σας μιλήσω για το λόγο που με έκανε να επιλέξω τον αθλητισμό, ως βασικό θέμα της έκθεσής μου. Είναι γεγονός ότι πολλοί νέοι προβληματίζονται για την κατάσταση, στην οποία έχει περιέλθει ο αθλητισμός στη χώρα μας. Και δεν έχουν άδικο. Διότι και εγώ, ζώντας από κοντά αυτή την κατάσταση, συμφωνώ με την άποψη αυτή. Είμαι απογοητευμένη με την αδιαφορία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δε θα μιλήσω για την κρατική αδιαφορία, διότι έχω εξοικειωθεί πλέον με την ιδέα αυτή. Για να μην αοριστολογώ, θα μιλήσω συγκεκριμένα.

Ανήκω, εδώ και τρία χρόνια, διακόπτοντας μόνο για φέτος, στην ομάδα «καγιάκ» θαλάσσης του Γυμναστικού Ναυτικού Ομίλου «Σαλαμίνα». Η ομάδα αυτή, αν και νεοσύστατη, έχει καταφέρει μέσα σε ενάμιση χρόνο σκληρής δουλειάς να αποκτήσει συνολικά περίπου ενενήντα πέντε μετάλλια και να αναδείξει τρεις αθλητές στην Εθνική Ομάδα. Οι τρεις αυτοί αθλητές είχαν σημαντικές επιδόσεις σε παγκόσμια και ευρωπαϊκά πρωταθλήματα. Ενδεικτικά αναφέρω πως στο παγκόσμιο πρωτάθλημα «καγιάκ», που διεξήχθη αυτό το μήνα στην Τσεχία, οι δύο αθλητές από τους τρεις της Εθνικής κατατάχθηκαν δέκατοι ένατοι ανάμεσα σε εβδομήντα δύο χώρες. Όλη η Ελλάδα μιλάει πλέον γι' αυτό τον Όμιλο, διότι συνέτριψε ξακουστούς Ομίλους, όπως τον «Πόρο», το «Βόλο» και άλλους. Και δε μιλώ μόνο για το «καγιάκ», αλλά και για άλλα αθλήματα, όπως το «πινγκ-πονγκ», διότι το νησί μου, η Σαλαμίνα, αν και μικρό, αναδεικνύει αθλητές σε πρωταθλήματα. Με ιδιαίτερη χαρά θαύμασα τη Μαρία Κρουστάλλη στο λόγο της. Καταγόμαστε από το ίδιο νησί και είχα μάθει για τις επιτυχίες της στην Ελλάδα και στο εξωτερικό μόνο από τις εφημερίδες.

Αισθάνομαι υπερηφάνεια για τις επιτυχίες του Ομίλου και του νησιού μας, γενικά, αλλά, επίσης, απογοήτευση για την αδιαφορία των εκπροσώπων του λαού. Θα αναφέρω ενδεικτικά παραδείγματα αυτής της αδιαφορίας, τα οποία είναι καθημερινά βιώματα.

Η ακτή στην οποία βγαίνουν, μετά την προπόνηση, οι αθλητές, κουβαλώντας στον ώμο τα σκάφη, είναι γεμάτη σκουπίδια, σπασμένα αντικείμενα, σκουριασμένα σίδηρα και άλλα, τα οποία βρίσκονται και μέσα στο νερό. Πολλές φορές, πολλοί συναθλητές μου, αλλά και εγώ, έχουμε τραυματιστεί με κίνδυνο μόλυνσης από αυτά τα υλικά. Μόνο τώρα σε περίοδο προεκλογικής εκστρατείας ήλθαν κάποια μηχανήματα, τα οποία συσσωρεύσαν όλα τα σκουπίδια σε ένα μέρος, δυσχεραίνοντας την πρόσβασή μας στον Όμιλο.

Κατά το τέλος των προπονήσεων, οι αθλητές πρέπει να ξεπλένουν με καθαρό νερό τα σκάφη, για να διατηρούνται σε καλή κατάσταση και να μη φθείρονται από το αλμυρό νερό. Για να προμηθευτούμε όμως νερό, είμαστε υποχρεωμένοι να περάσουμε μία ψηλή σιδερένια μάντρα, για να γεμίσουμε μπουκάλια νερό από το διπλανό κτίριο, στο οποίο βρίσκεται η πιο κοντινή βρύση. Όταν, λοιπόν, οι υπεύθυνοι του Ομίλου παρενέβησαν για το θέμα αυτό, πήραν την εξής απάντηση: «Χρειάζεται δήλωση στο Δήμο, άδεια παροχής νερού, τοποθέτηση ειδικής αντλίας», όταν οι εργαζόμενοι στο Δήμο καταφέρνουν τελικά να έλθουν. Όλα αυτά για μία αντλία νερού! Ευτυχώς που υπάρχουν και οι προεκλογικές εκστρατείες και αξιώθηκαν, επιτέλους, να μας ακούσουν! Ο εξοπλισμός του Ομίλου προέρχεται αποκλειστικά από τις μηνιαίες εισφορές των γονέων. Και όταν σε εκδήλωση προς τιμήν των αθλητών του Ομίλου, ο Δήμαρχος ανακοίνωσε πως είναι διατεθειμένος να αγοράσει και να δωρίσει ένα μονοθέσιο σκάφος «καγιάκ», παρενέβη ένας Βουλευτής, καλεσμένος της εκδήλωσης, για να τον παροτρύνει να το αγοράσει. Όμως, η υπόσχεση, έμεινε υπόσχεση, χωρίς να γίνει πράξη.

Έχω αρκετά παράπονα, για τα οποία δεν είναι αρκετός ο χρόνος των τεσσάρων λεπτών. Θα παρηγορηθώ, όμως, γνωρίζοντας πως σε 4 χρόνια γίνονται πάλι εκλογές. Ποιος ξέρει; Ίσως τότε οι αρμόδιοι, γνωρίζοντας πως τότε στην οικογένειά μου θα αντιστοιχούν πέντε ψήφοι, να μας ακούσουν με περισσότερη προσοχή και προσποίηση ενδιαφέροντος για την πρόοδο των αθλητών.

Να είστε όλοι καλά.

Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα 10'.

Μετά τη διακοπή

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή συναδελφία.

Το λόγο έχει ο κ. Τολιόπουλος Αλέξανδρος από την Ημαθία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Ημαθίας): Κύριε Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, είμαι από την Ημαθία, από το 1ο Λύκειο Βέροιας.

Μου κάνει πολύ κακή εντύπωση η εμφάνιση και η όλη

συμπεριφορά των ανθρώπων της Εκκλησίας. Αναρωτιέμαι ποιος είναι ο ρόλος της, ή μάλλον, εάν αυτός ο ρόλος-καθήκον εκπληρώνεται σωστά, εάν, δηλαδή, όντως η Εκκλησία βοηθάει τους ανθρώπους ή εάν, τελικά, επωφελείται από την πίστη τους για να αντλήσει δύναμη.

Ποιος άλλωστε μπορεί να ισχυριστεί ότι η Εκκλησία δεν εκμεταλλεύεται τους απλούς ανθρώπους, όταν αντικρίζει αυτή την κατάσταση –παπάδες επιχρυσωμένους με πανάκριβα ράσα, κοσμήματα, στέμματα, σκήπτρα, ιερείς με πολυτελέστατα αυτοκίνητα, με τεράστια σπίτια– όταν βλέπει την αποθώωση της μεγαλοπρέπειας μέσα στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών, εξήντα ιερείς να τιμούν τον Αρχιεπίσκοπο, ωσάν να ήταν ο Βασιλέας της Ελλάδος ή καλύτερα ο Αυτοκράτορας του Βυζαντίου, γιατί οι στιγμές που αναπολούν και θέλουν να ξαναζήσουν είναι οι στιγμές της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, όταν ο Αυτοκράτορας, παρέα με τον ανώτατο κληρικό, είχαν βουλιάξει τον κόσμο στην αμάθεια και στο σκοτάδι και έπρατταν ό,τι ήθελαν.

Έτσι τώρα, αναπολώντας αυτές τις εποχές, δεν έχουν αλλάξει τίποτα στο χώρο της Εκκλησίας, αν και πέρασαν τόσοι αιώνες από τότε. Ακόμα και η σημαία της Εκκλησίας είναι η σημαία του δικέφαλου αετού και του Βυζαντίου, λέει και αυτή η περίοδος ήταν η λαμπρότερη στην ιστορία του Ελληνισμού. Ο μεσαιώνας στην Ελλάδα, αλλά και σε όλη την Ευρώπη ήταν η μοναδική περίοδος όπου η ανθρωπότητα βάδιζε σημειωτόν, αφού κάθε επαναστατική φωνή πνιγόταν από το καθεστώς των Αυτοκρατόρων και της Εκκλησίας, η οποία βρισκόταν στο απόγειο της δόξας της.

Η δόξα αυτή, βέβαια, ευτυχώς δεν υπάρχει σήμερα, αλλά παρόλα αυτά η Εκκλησία ζει μέσα στα πλούτη, πλούτη με τα οποία έχει χρέος να βοηθήσει τους φτωχούς. Πού πηγαίνουν, όμως, όλα αυτά τα χρήματα των πιστών, που τρέχουν κάθε χρόνο στις μονές της Νάξου και της Παναγιάς της Τήνου για να προσκυνήσουν θαυμάσιες εικόνες και άλλες τέτοιες ιστορίες, να ανάψουν λαμπάδες, να κάνουν τα ματα να πλουτίσουν την Εκκλησία; Αυτά τα έσοδα πηγαίνουν μήπως στους φτωχούς; Όχι! Πάνε στην τσέπη του παπά, ο οποίος δεν ξέρει τι βγάζει ή στο ταμείο της Εκκλησίας. Με λίγα λόγια, ο χώρος της Εκκλησίας έχει εμπορευματοποιηθεί τελείως. Κάτι ανάλογο δεν είχε γίνει και πριν από 2000 χρόνια, σε μια άλλη εκκλησία και μόλις το αντίληφθηκε αυτό ο Χριστός, δηλαδή ότι η Εκκλησία έγινε χώρος κέρδους για κάποιους, έγινε έξαλλος και έδειρε όλους τους υπεύθυνους;

Σήμερα, όμως, λίγοι βγαίνουν να τα πουν αυτά και δεν καταλαβαίνω το λόγο. Έχω την αίσθηση ότι Αρχιεπίσκοποι και ανώτατοι κληρικοί έχουν ξεφύγει εντελώς. Βγαίνουν συνέχεια στα παράθυρα και προσπαθούν να πάρουν με το μέρος τους, τους απλούς ανθρώπους, για να αποκτήσουν ακόμα και πολιτική δύναμη. Αυτό φάνηκε και πριν από λίγα καιρό με τις ταυτότητες, όταν έκαναν ολόκληρη ιστορία για

θέμα που δεν είχαν καμία αρμοδιότητα. Μέσα στην Εκκλησία μπορεί να είναι η μοναρχία το επιθυμητό πολίτευμα, αλλά στην Ελλάδα έχουμε δημοκρατία, και είναι εντελώς αντιδημοκρατικό να σε αναγκάζουν να ομολογήσεις το θρησκευμά σου. Άλλωστε, πιστεύω ότι η κοινωνία μας δεν είναι αρκετά ώριμη ακόμα, ώστε να αντιμετωπίσει ισάξια έναν δηλωμένο αλλόθρησκο.

Τίποτα δεν έχει αλλάξει στη νοοτροπία των ανθρώπων της Εκκλησίας όλα αυτά τα χρόνια, από το μεσαίωνα που μεσουρανούσε έως σήμερα, και τίποτα δεν είναι όπως παλιά, όπως τότε που ιδρύθηκε η χριστιανική Εκκλησία, όσον αφορά στους ρόλους και στους στόχους της Εκκλησίας. Μένει όμως ακόμα ένα πείσμα, που δεν είναι συνήθεια μοναχά. Είναι το πείσμα και η μαγία ταυτόχρονα των ανθρώπων της Εκκλησίας για τιμές, δύναμη, μεγαλοπρέπεια, εξουσία, πείσμα το οποίο δεν συντηρείται μόνο λόγω της παράδοσης. Αυτό κάνει την Εκκλησία απόμακρη από τους πιστούς και τους απλούς ανθρώπους και ιδιαίτερα τους νέους.

Η Εκκλησία πρέπει να αντιληφθεί ότι έτσι αμαυρώνεται η ήδη μαυρισμένη εικόνα της από το μεσαίωνα, ότι έτσι οι άνθρωποι δεν την εκτιμούν. Αυτά πρέπει να σκεφτεί και να αλλάξει.

Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ρούσου Αικατερίνη από τη Χαλκιδική.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ - ΑΣΤΕΡΙΑ ΡΟΥΣΣΟΥ (Νομός Χαλκιδικής): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι και φίλοι, καλησπέρα σας. Είμαι η Κατερίνα Ρούσου από το Ενιαίο Λύκειο Πολυγύρου.

Το θέμα που με απασχόλησε δεν έχει αναφερθεί έως τώρα. Πρόκειται για τα παιχνίδια «πραγματικού» χρόνου, τα λεγόμενα «reality shows», που όπως όλοι γνωρίζετε έχουν μονοπωλήσει το ενδιαφέρον του μέσου Έλληνα τηλεθεατή στην προηγούμενη τηλεοπτική σεζόν. Αρχικά θα κάνω λόγο για τις αιτίες που οδηγούν τους νέους στην παρακολούθησή τους. Άραγε ευθύνεται το χαμηλό τους επίπεδο ή μήπως δεν έχουν άλλη επιλογή; Η τεράστια οικονομική εκμετάλλευση στηρίζεται πράγματι στην έλλειψη ενδιαφερόντων ή στην απουσία τηλεοπτικών εκπομπών, που δεν υποτιμούν τη νοημοσύνη μας; Αυτή η πλήρης ισοπέδωση που θα μας οδηγήσει; Ήδη η κοινωνία μας απειλείται από την τεράστια δύναμη που έχουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία ενδιαφέρονται αποκλειστικά για την αύξηση του μεριδίου τους στην οικονομική πίτα.

Τα τηλεπαιχνίδια αυτά αποτελούν λαμπρό παράδειγμα του όρου «μη θέαμα». Πρόκειται για προβολή της καθημερινότητας νέων, με χαμηλή μόρφωση και απουσία ενδιαφερόντων, που αναζητούν τα δεκαπέντε λεπτά δημοσιότητας που τους ανήκουν, σύμφωνα με τον Αντι Γουόρχολ. Παρό-

λα αυτά, βλέπουμε τον έντονο ανταγωνισμό των τηλεοπτικών σταθμών στο είδος αυτό, καθώς και τη βροχή αιτήσεων συμμετοχής υποψηφίων παικτών. Λανθασμένα, κατά τη γνώμη μου, έχει ακουστεί πως προσβάλλονται τα ανθρωπίνως δικαιώματα των παικτών. Πρόκειται για αναλήθεια, καθότι η συμμετοχή είναι προαιρετική. Όσον αφορά στους θεατές, έχουν και αυτοί δικαίωμα στην επιλογή του είδους της ψυχαγωγίας τους.

Πώς μπορούμε, λοιπόν, να αντισταθούμε στην καλλιέργεια και τη δημιουργία προτύπων υποκρισίας και αμοραλισμού, προτύπων της εύκολης λύσης και της αποφυγής της δράσης; Σε αυτή την περίπτωση το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο δεν έχει οριστεί ως ειδικός φύλακας, ούτε εκπροσωπεί απαραίτητα την άποψη των τηλεθεατών. Ποιος είναι ο ρόλος του; Κατά τη γνώμη μου, θα έπρεπε το Συμβούλιο να ανακτήσει τη χαμένη του αξιοπιστία, κρατώντας ουδέτερη στάση. Οι λύσεις θα δοθούν από τη στήριξη και την προώθηση ποιοτικά ανώτερων εκπομπών, από την προβολή βιβλίων, ταινιών και εκπαιδευτικών προγραμμάτων που θα στηρίζονται στην ανθρωπιστική παιδεία, στην καλλιέργεια του πνεύματος και της κριτικής σκέψης, καθώς και στην παρηγορία ανθρώπων που έχουν κάτι να πουν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Κυρία Ρούσου, με συγχωρείτε. Αυτό για το οποίο μιλάτε, ως θέμα είναι σωστό, αν το θέτετε, με την έννοια του πολιτισμού ή του πνεύματος ή της τέχνης ή της παιδείας. Μ' αυτή την έννοια, καλώς το θέτετε. Το θέμα, όμως, αυτό ανήκει στα θέματα της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ - ΑΣΤΕΡΙΑ ΡΟΥΣΣΟΥ (Νομός Χαλκιδικής): Είναι το θέμα που έγραψα για να έρθω εδώ να μιλήσω σήμερα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Αν περιοριστούμε στα θέματα της παιδείας, του πολιτισμού και της κουλτούρας, τότε επηρεάζεται κανείς ή δεν επηρεάζεται. Εν πάση περιπτώσει, είναι ένα ζήτημα που αφορά την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης. Το λέω για να μην έχουμε παρεμβάσεις.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ - ΑΣΤΕΡΙΑ ΡΟΥΣΣΟΥ (Νομός Χαλκιδικής): Κύριε Πρόεδρε, είναι η περίληψη αυτών που έγραψα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Δεν έχω αντίρρηση πάνω σ' αυτό, όσο για την ουσία του θέματος, που άπτεται αρμοδιοτήτων άλλης Επιτροπής.

Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ - ΑΣΤΕΡΙΑ ΡΟΥΣΣΟΥ (Νομός Χαλκιδικής): Είναι επιβεβλημένη η προώθηση των ιδεών και των δραστηριοτήτων των νέων, που έχουν ενεργό συμμετοχή σε καλλιτεχνικές, αθλητικές και γενικότερα, πολιτιστικές εκδηλώσεις. Θα πρέπει να γίνει περαιτέρω αναβάθμιση και διαφήμιση της κρατικής τηλεόρασης σε συνάρτηση με την εκστρατεία απομυθοποίησης της δόξας που προσφέρεται στους συμμετέχοντες. Είναι επιβεβλημένη η στήριξη του ελληνικού

κινηματογράφου, η πολιτιστική συνεργασία των νέων της Ελλάδας, της Κύπρου και του Απόδημου Ελληνισμού, για τη διάδοση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Τέλος, το βασικότερο απ' όλα είναι να σταματήσει η εκβιαστική μέτρηση τηλεθέασης. Όχι στις εκπομπές «απορρομματοφόρα» της τηλεοπτικής χωματεράς!

Ευχαριστώ πολύ και να συνεχίσετε να περνάτε καλά όπως τώρα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Ευχαριστούμε..

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χατζησυμεωνίδου Σουλτάνα από τις Σέρρες και ακολουθεί η Πολίτη Θέμιδα από το Υπόλοιπο Αττικής.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΧΑΤΖΗΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ (Νομός Σερρών):
Ονομάζομαι Χατζησυμεωνίδου Σουλτάνα και εκπροσωπώ το Ε' Ενιαίο Λύκειο Σερρών.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, επιλεχθήκαμε ως εκπρόσωποι της νεολαίας, για να αντιπροσωπεύσουμε τους συνομηλίκους μας και να παρουσιάσουμε τα προβλήματα που μας απασχολούν στη Βουλή των Εφήβων. Το θέμα που αποφάσισα να θίξω αφορά στην κακοποίηση της μητρικής μας γλώσσας, για το οποίο ακούστηκαν πολλές απόψεις στη χθεσινή και σημερινή συνεδρίαση της Επιτροπής μας. Δεν έχω σκοπό να σας κουράσω επαναλαμβάνοντας τα ίδια, αλλά θα ήθελα απλά να σας επιστήσω την προσοχή. Είναι αναγκαία η βαθιά γνώση της ελληνικής γλώσσας, ειδικά από εμάς τους νέους στους οποίους στηρίζεται το μέλλον αυτής της χώρας. Παρά τους κλυδωνισμούς και τις ταλαντεύσεις που δέχθηκε, η γλώσσα αυτή κατάφερε να παραμείνει ενιαία, συνεχής και αναλλοίωτη για χιλιάδες χρόνια, ενώ αποτελεί τη βάση των περισσότερων γλωσσών, από τις οποίες τώρα νοθεύεται και υποθάλπεται η ίδια. Χάρισε με το νοηματικό της πλούτο τις περισσότερες λέξεις που σχετίζονται με τις έννοιες θρησκεία, ιατρική, δημοκρατία, θέατρο και επιστήμη! Έγινε ο δάσκαλος, η βάση και ο καθοδηγητής όλων των άλλων λαών, για να μεταφυτευτεί στις χώρες τους τις έννοιες του πολιτισμού.

Ωστόσο, την ελληνική γλώσσα που οι άλλοι λαοί σέβονται και ντρέπονται όταν την κακοποιούν, την κακοποιούμε εμείς και, μάλιστα, με τις ευλογίες όλων μας, εκφράζοντας τη γενικότερη νοστορπία που κυριαρχεί τα τελευταία χρόνια. Εμείς οι νέοι διασκεδάζουμε με ξένα ακούσματα, δίνουμε στα μαγαζιά μας ξένες ονομασίες, δεν προτιμούμε τα εγχώρια προϊόντα και εκφραζόμαστε στις προσωπικές μας συναλλαγές με πλήθος ξένων λέξεων. Γενικότερα, στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης στοιχεία πολιτισμών εξαφανίζονται, με πρόσφατο παράδειγμα την είσοδο του ευρώ στη ζωή των Ευρωπαίων πολιτών και την αντικατάσταση των εθνικών νομισμάτων. Γιατί, όμως, να γκρεμίσουμε και τα θεμέλια της κρατικής μας υπόστασης; Γιατί να παραμερίσουμε την ελληνική γλώσσα, δίνοντας τη θέση της στη γαλλική ή την αγγλι-

κή; Οι Έλληνες υποτιμούμε τη γλώσσα μας, επειδή δεν έχουμε μάθει να την αγαπούμε. Την ξεπουλάμε τόσο εύκολα και μαζί μ' αυτή και την πλούσια ελληνική παράδοση και τη πολιτιστική ταυτότητά μας.

Ας μην αφήσουμε την Ελλάδα να πεθάνει! Είμαστε υποχρεωμένοι γι' αυτό! Αν δεν υπάρχει Ελλάδα και Έλληνες, πού θα βασιστεί η Ευρώπη και όλος ο κόσμος; Δεν είναι καλύτερα να αναβιώσουμε τον Ελληνισμό από το να τον σκοτώνουμε καθημερινά; Εμείς οι νέοι μπορούμε και πρέπει να αντισταθούμε!

Ευχαριστώ που με ακούσατε και ελπίζω να εισακουστούν οι θέσεις όλων μας!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πολίτη Θέμιδα από το Υπόλοιπο Αττικής.

ΘΕΜΙΔΑ ΠΟΛΙΤΗ (Υπόλοιπο Αττικής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Θέμιδα Πολίτη και εκπροσωπώ το Ενιαίο Λύκειο Νέας Περάμου.

Θα ξεκινήσω θέτοντάς σας ένα ερώτημα: Πιστεύετε πως αν ρωτούσα κάποιον από εσάς ή την οικογένειά σας αν συνεχίζει και κομματικής χροιάς εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις δεν τους έχουν επηρεάσει δυσμενώς, θα λάμβανα αρνητική απάντηση; Θέλω να πιστεύω πως όχι! Έχει παρατηρηθεί πως με την αλλαγή ενός κόμματος στην εξουσία ή με την εσωτερική αναδιοργάνωση του κόμματος, που ήδη βρίσκεται στην εξουσία, επέρχεται και μία νέα αλλαγή για την εκπαίδευση. Άλλωστε, έχουμε διαπιστώσει βιωματικά πως οι μεταρρυθμιστικές παρεμβάσεις συνδέονται με τις αλλαγές των Υπουργών Παιδείας. Έτσι, λοιπόν, κάθε φορά, εμείς οι μαθητές, οι γονείς μας και οι καθηγητές σπεύδουμε να προσαρμοστούμε στα νέα δεδομένα. Μία τέτοια, όμως, αντιμετώπιση της παιδείας περισσότερο τη μειώνει παρά την τιμή. Της προξενεί επιπλέον προβλήματα, παρά δίνει λύση για τα ήδη υπάρχοντα!

Τα τελευταία χρόνια, κατά παράδοξο τρόπο, ο φόβος της αλλαγής φαίνεται ότι έχει πλέον αντικαταστήσει την επιθυμία της αλλαγής. Και μόνο στο άκουσμα της λέξης μεταρρύθμιση, επίκειται και η αργιστή απόρριψή της! Όμως, η ίδια η λέξη κρύβει και τη λύση του προβλήματος! Την ασθένεια που ονομάζεται εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ρουτίνας, που άλλο αντιβιοτικό έχει την ισχύ να τη θεραπεύσει, παρά ελπίδος ο μακρόπνοος εκπαιδευτικός σχεδιασμός, που διαθέτει σαφείς στόχους και προκύπτει από τη σύγκλιση της αποδοτικότητας της πλειοψηφίας των πολιτικών εκπροσώπων.

Τί εννοώ, όμως, με το παραπάνω; Εννοώ πως χρειάζεται και πρέπει να προωθηθεί η θέσπιση ενός οριστικού συστήματος εκπαίδευσης με τη δημιουργική αξιοποίηση των νομοσχεδίων απόψεων από τους εκπροσώπους όλων των πολιτικών μεριδίων. Κατ' αυτόν τον τρόπο, δε θα προκύπτουν αντιρρο-

σεις και αντιδικίες μέσα στο χώρο της Βουλής για το ευαίσθητο χώρο της παιδείας, λίγο χρόνο μετά από μία συνηθισμένη εκπαιδευτική αλλαγή. Θα έχουν συμφωνήσει όλοι τόσο πάνω στο σχεδιάγραμμα του οριστικού προγράμματος, όσο και στην τήρηση του πολυχρόνιου χαρακτήρα του. Αυτό θα έχει ως αίσιο αποτέλεσμα οι κυβερνητικές αλλαγές να μη συνεπάγονται πλέον και αλλαγές στην εκπαίδευση. Έτσι, η παιδεία θα ακολουθήσει το μονοπάτι της σταθερότητας και της έλλειψης άγχους και φόβου για μία πιθανή και απροειδοποίητη αλλαγή, ώστε να μπορεί να ολοκληρώνει κάθε φορά το πολύτιμο έργο της!

Ως Έφηβος Βουλευτής, ολοκληρώνω με την παράκλησή μου προς τους λεγόμενους «μεγάλους» Βουλευτές: Ακούστε τις απόψεις μας! Σκύψτε πάνω στα προβλήματά μας! Εξετάστε τις διεξόδους που προτείνουμε και κάντε πραγματικότητα το όνειρό μας, που δεν πηγάει, όμως, από τη φαντασία μας, αλλά που γεννήθηκε από τον πόθο μας για μία καλύτερη ζωή, για ένα καλύτερο μέλλον.

Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Νικολούτσου Ζαχαρούλα από την Εύβοια.

ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΝΙΚΟΛΟΥΤΣΟΥ (Νομός Ευβοίας): Γεια σας! Ονομάζομαι Νικολούτσου Ζαχαρούλα και φοιτώ στο Γ' Ενιαίο Λύκειο Χαλκίδας.

Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, εξαιτίας της φιλοδοξίας μου να εισαθώ στην Αρχιτεκτονική Σχολή, όπου για να περάσω πρέπει να δώσω εξετάσεις στο σχέδιο σε πανελλήνιο επίπεδο, είναι αναγκασμένοι οι δικοί μου εκτός από τα φροντιστήρια, να πληρώνουν ένα αρκετά μεγάλο ποσό, για να παρακολουθώ εγώ μαθήματα σχεδίου σε κάποιο εργαστήριο τέχνης. Αναρωτιέμαι το γιατί! Δεν είναι υποχρεωμένοι οι δικοί μου να κάνουν κάτι τέτοιο. Υποχρεωμένο είναι το Υπουργείο Παιδείας, το οποίο, αφού θέλει να εξετάζει στο σχέδιο ή σε άλλα ειδικά μαθήματα σε πανελλήνιο επίπεδο, θα πρέπει να διορίζει στα δημόσια σχολεία ανθρώπους, κατάλληλα καταρτισμένους, οι οποίοι θα παρέχουν, σε εμένα και σε πολλά άλλα παιδιά, τα εφόδια που είναι υποχρεωμένο να παρέχει ένα σχολείο στους μαθητές του!

Αντίθετα, όμως, το μάθημα του σχεδίου, όπως και άλλα μαθήματα στο Λύκειο αποτελούν μαθήματα επιλογής που θα πει ότι δε διδάσκονται καθόλου ή αν διδάσκονται δε γίνονται από εξειδικευμένους ανθρώπους. Και γιατί τα λέω αυτά; Διότι ακούω συνέχεια να γίνεται λόγος για «δωρεάν παιδεία». Όμως, για ποια «δωρεάν παιδεία» μιλάμε, όταν οι γονείς μας πουλιούνται στα φροντιστήρια; Πατί σου λένε: «Τι θες; Να μάθεις ξένες γλώσσες; Πλήρωσε». «Τι θες; Να μάθεις μουσική, ζωγραφική, γλυπτική; Να μπεις στο χώρο των τεχνών; Πλήρωσε». Έτσι, πολλοί γονείς σήμερα είναι αναγκασμένοι να κάνουν και μια και δυο δουλειές για να

δώσουν στα παιδιά τους αυτά που δεν μπορεί να τους προσφέρει η πολιτεία. Την ευκαιρία, δηλαδή, να ονειρευτούν, αλλά και να αγγίξουν το όνειρο να μπουν σε μία καλή σχολή. Πατί για ποιόν από μας δεν αποτελεί ένα όνειρο, μια φιλοδοξία ζωής η εισαγωγή μας στο Πανεπιστήμιο;

Και αναρωτιέμαι: Μήπως εμείς του δημοσίου πληρώνουμε πιο πολλά και από τα παιδιά του ιδιωτικού; Κατά καιρούς γνώρισα νέους, οι οποίοι επιθυμούσαν και είχαν τα εφόδια για να σπουδάσουν, αλλά αυτό δεν ήταν δυνατόν. Οι γονείς τους δεν είχαν τα κατάλληλα οικονομικά μέσα. Και πώς να τα έχουν, άλλωστε, όταν για να σπουδάσουν ένα παιδί χρειάζονται 700, 800, 900 ίσως πολλές φορές και 1.000 ευρώ. Τι γίνεται, όμως; Ποια η μέριμνα γι' αυτά τα παιδιά; Και ίσως πει κάποιος ότι υπάρχει «δωρεάν παιδεία», αφού υφίσταται ο θεσμός της ενισχυτικής διδασκαλίας. Ένας θεσμός, που, όπως πολλοί άλλοι θεσμοί, υπολειπεται στην Ελλάδα. Δημιούργησαν ένα θεσμό, γιατί δεν τον κάνουν να λειτουργεί σωστά;

Εγώ προτείνω τα εξής: Να κλείσουν τα φροντιστήρια. Αλλά θα μου πείτε, τι θα κάνει τόσος κόσμος; Θα πεινάσει; Όχι φυσικά. Οι περισσότεροι ή και σχεδόν όλοι οι καθηγητές θα απορροφηθούν από τα δημόσια σχολεία. Έτσι, εκεί που ήταν ένας φυσικός να σου διδάσκει το μάθημα της Βιολογίας, θα στο κάνει ένας βιολόγος, ο οποίος πιθανόν να δούλευε σε κάποιο φροντιστήριο και αντί τα μαθήματα της ενισχυτικής διδασκαλίας να τα διδάσκουν οι ίδιοι οι καθηγητές που κάνουν μάθημα το πρωί στο σχολείο, θα το κάνουν κάποιοι άλλοι.

Τέλος, ονειρεύομαι τα εξής: Τεράστια σχολεία, στα οποία τα παιδιά θα ακολουθούν το εξής πρόγραμμα: Το πρωί στις οκτώ θα κάνουν κανονικά τα μαθήματά τους μέχρι τη μία η ώρα. Από τις μία μέχρι τις δύο θα υπάρχει υποχρεωτική εκμάθηση ξένων γλωσσών, δύο με έξι τα παιδιά θα παρακολουθούν τα μαθήματα της ενισχυτικής διδασκαλίας και θα διαβάζουν εκεί και έξι με οκτώ, όποια παιδιά επιθυμούν θα μπορούν να ψυχαγωγούνται, να διαβάζουν βιβλία στη βιβλιοθήκη του σχολείου, να αθλούνται μέσα σ' αυτό. Πατί όχι; Στη Γερμανία πολλά σχολεία διαθέτουν κάθε είδους αθλητικές δραστηριότητες και μέσα, όπως πισίνα. Εμείς δεν μπορούμε; Τέλος, θα ασχολούνται με τις τέχνες. Μετά από αυτά, θα επιστρέφουν σπίτι τους και θα έχουν ελεύθερο χρόνο να κάνουν ό,τι επιθυμούν, κάτι σπάνιο για έναν έφηβο σήμερα. Κατά συνέπεια, καθηγητές κάθε ειδικότητας, γυμναστές, μουσικοί, καθηγητές ζωγραφικής και άλλοι θα εργάζονται σε αυτά τα σχολεία. Έτσι ονειρεύομαι το σχολείο του μέλλοντος και ελπίζω να μην μείνει μόνο ένα όνειρο, αλλά κάποια στιγμή στο μέλλον να γίνει μία ζωντανή πραγματικότητα.

Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναγνώστου Βικτώρια από την Άρτα.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ (Νομός Άρτας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές. Λέγομαι Βικτώρια Αναγνώστου και εκπροσωπώ το Γ' Ενιαίο Λύκειο Άρτας.

Αφορμή για να διατυπώσω τις σκέψεις και τους προβληματισμούς μου, στάθηκε η πρόταση της Ελληνίδας Επιτρόπου στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την καθιέρωση της αγγλικής γλώσσας ως επίσημης στην εκπαίδευση. Μία πρόταση, που ακούγοντάς την μου φάνηκε ευκολοχώνευτη και την προσπέρασα. Ακολούθησαν, όμως, οι απόψεις, συζητήσεις και συνεντεύξεις των ανθρώπων των γραμμάτων που τόνιζαν τον κίνδυνο να χάσουμε τη γλωσσική μας ταυτότητα, την ελληνική κουλτούρα, και πανικοβλήθηκα.

Η στάση τους με οδήγησε στο ερώτημα: Έχει ανάγκη από προστάτες η ελληνική γλώσσα, ώστε να διαφυλαχθεί; Δεν είμαστε εδώ, όμως, για να αναλύσουμε το πρόβλημα που ήδη υπάρχει, αλλά να βρούμε τρόπους αντιμετώπισης. Η μελέτη και η βαθύτερη γνώση της δικής μας γλώσσας θα συντείνει στην καλύτερη θεμελίωση και εμφάθυνση της ελληνικής ταυτότητας, στοιχείο απαραίτητο για την άμυνα της γλώσσας. Το μέλλον της γλώσσας μας δεν εμφανίζεται ούτε ευοίωνα, αλλά ούτε δυσοίωνα. Δεν νομίζετε ότι η ελληνική γλώσσα αξίζει μία καλύτερη μεταχείριση;

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Δουλή, από την Α' Περιφέρεια Αθήνας.

ΜΑΡΙΑ ΔΟΥΛΗ (Α' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, καταθέτω σήμερα ενώπιόν σας ένα μεγάλο προβληματισμό, που μαζί με μένα είμαι σίγουρη πως βασάνισε και πολλούς από εσάς.

Σαν μαθήτρια της Β' Λυκείου, όπως και χιλιάδες συμμαθητές μου της ίδιας τάξης, ήμουν υποχρεωμένη την πρώτη ημέρα της νέας σχολικής χρονιάς, να δηλώσω την κατεύθυνση των σπουδών μου. Ο προβληματισμός μου, αλλά φαντάζομαι και όλων των συμμαθητών και συμμαθητριών μου, είναι αν έχουμε επιλέξει σωστά την κατεύθυνση που δηλώσαμε. Θα πετύχουμε αργότερα στη Σχολή που επιθυμούμε, ώστε το επάγγελμα που θα προκύψει τελειώνοντας, να μας αντιπροσωπεύει και, έτσι, να γίνουμε χρήσιμοι για μας και για την κοινωνία;

Φίλες και φίλοι, ακόμα και αν δεχθούμε ότι όλα αυτά θα εξελιχθούν θετικά, θα είναι εύκολο να βρούμε δουλειά όταν τελειώσουμε ή θα βρισκόμαστε ακόμα υπό την προστασία των γονέων μας και ως τότε; Θα ασκήσουμε ως επάγγελμα αυτό που σπούδασαμε ή θα επιζητούμε μία οποιαδήποτε εργασία για να επιβιώσουμε; Το πρόβλημα επιτείνεται καθημερινά, καθώς βλέπουμε πολλούς νέους να τελειώνουν πα-

νεπιστήμια και από ό,τι διαβάζουμε στις εφημερίδες οι περισσότεροι άνεργοι είναι οι πτυχιούχοι όλων σχεδόν των Σχολών. Αλλά και όσοι εργάζονται είναι οι πιο χαμηλά αμειβόμενοι, προς απογοήτευσή μας.

Υπάρχουν στην πατρίδα μας στρατιές ανέργων πτυχιούχων, που η μη αξιοποίησή τους οδηγεί καθημερινά σε άγνωστους και δυσάρεστους δρόμους. Εκδηλώσεις και διαδηλώσεις που δεν αρμόζουν σε μορφωμένους νέους. Φανατισμοί και επεισόδια που το δημοκρατικό μας πολίτευμα δεν τα επικροτεί. Ανησυχούμε και προβληματιζόμαστε, γιατί όταν με το καλό πάρουμε το πτυχίο, που όλοι επιθυμούμε, θα αντιμετωπίσουμε πτυχία παιδιών που απέτυχαν στις Πανελλαδικές Εξετάσεις, με κλειδί όμως το χρήμα των πλούσιων πατεράδων τους, άνοιξαν τις πόρτες διάφορων πανεπιστημίων της Ευρώπης και της Αμερικής και μάλιστα με επιλογή Σχολής αυτή που επιθυμούν και όχι αυτή που τυχαίνει σε εμάς, ύστερα από εξετάσεις.

Τελειώνουμε, λοιπόν, τις σπουδές μας και αρχίζουμε την αποστολή βιογραφικών σε διάφορες δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις. Ποιος νομίζετε ότι θα είναι προτιμητέος; Ασφαλώς ο γιος του κυρίου επωνύμου, που κατάφερε να αγοράσει ένα ευρωπαϊκό ή αμερικάνικο πτυχίο, ένα διδακτορικό ίσως ένα μεταπτυχιακό και για καλό και για κακό και ένα master. Ποιος, λοιπόν, έχει τα πιο πολλά μόρια για να καταλάβει τη θέση που έχουν προκηρύξει οι διάφορες δημόσιες υπηρεσίες; Είναι, όμως, αυτό αξιοκρατία; Είναι, μήπως, ισόπολιτεία ή είναι ισονομία; Μα, θα μας πει κάποιος ότι ο άνθρωπος αυτός ξόδεψε χρήματα στο εξωτερικό, ήταν μακριά από τους γονείς του και τους φίλους του. Μα, και τα παιδιά που είναι από την Αλεξανδρούπολη και φοιτούν στην Πάτρα, αυτά που είναι από τη Ρόδο και φοιτούν στην Καλαμάτα, στα Γιάννενα, στην Αλεξανδρούπολη που υπέστησαν και τη δοκιμασία των εξετάσεων με επιτυχία, δεν είναι μακριά από το σπίτι τους και δεν ξοδεύουν τα ελάχιστα χρήματα των φτωχών γονιών τους από την πώληση το λαδιού του αρνιού ή του χωραφιού τους πολλές φορές;

Αυτά, ασφαλώς, δεν τα λέω τυχαία, αλλά από παραδείγματα σημερινά. Από παιδιά που ακούμε και βλέπουμε την αγωνία τους. Ποιος το φανταζόταν πως μετά από αμνηστιακές οικονομίες, θα έβγαινε ένας νέος επιστήμονας δικηγόρος ή δάσκαλος ή πολιτικός μηχανικός και τόσων άλλων ειδικοτήτων και θα τους συναντούσαμε να εργάζονται σε TAXI, σε υπάλληλοι σε Super Market, ως καθαριστές πολυκατοικιών και δεν ξέρω που αλλού; Για να βρουν οι πτυχιούχοι δουλειά, θα πρέπει να καταφύγουν σε κάποια τηλεοπτικά «σκουπίδια»; Πρέπει να κυνηγήσουν τυχοδιωκτικό επάγγελμα ή να ακολουθήσουν εκείνο που σπούδασαν ή να σπυρνοπνται πίσω από κομματικά πολιτικά πρόσωπα για να εξασφαλίσουν ένα μεροκάματο; Ασφαλώς όχι. Δεν ακολουθούν κάποιοι από αυτούς, κάποιο παιδί επώνυμου Έλληνα η πολιτικού, αυτά τα προαναφερόμενα παιχνίδια, γιατί δεν υπα-

φέρει από δουλειά. Τακτοποιείται με το σύστημα του διορισμού των συνεργατών των πολιτικών προσώπων, ανεξαρτήτως προσόντων. Πώς, λοιπόν, να περισσέψουν θέσεις για όλους εμάς; Μήπως είδατε έξω από το Υπουργείο Παιδείας πτυχιούχους καθηγητές, που ενώ πέτυχαν στον διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π. δεν προσελήφθησαν; Γνωρίζουμε πως στο Υπουργείο Πολιτισμού δουλεύουν χιλιάδες συμβασιούχοι, που ζητούν μονιμοποίηση και θα την πετύχουν με μόνο πρόσόν το απολυτήριο Λυκείου.

Πάνω σε όλα όσα ανέφερα με σκληρό, κατά τη γνώμη μου τρόπο, έχω να αντιπαραθέσω τις σκέψεις και τις προτάσεις μου. Πρώτον, χρειάζεται μεγάλη προσοχή στα εισαγόμενα πτυχία. Να υπάρξει έλεγχος και ο διορισμός τους σε διάφορες θέσεις να γίνεται με συγκεκριμένο ποσοστό και με αυστηρή αξιολόγηση. Δεύτερον, να διευρυνθούν και στη χώρα μας τα πανεπιστήμια και να γίνει πιο εύκολη η πρόσβαση των Ελλήνων για μεταπτυχιακά, διδακτορικά, Masters και άλλα. Αν αυτό δε γίνει γρήγορα, τότε θα έρθουν οι Ευρωπαίοι φίλοι μας και θα καταλάβουν ό,τι καλό αξίζει. Τρίτον, προτείνω την ελεύθερη πρόσβαση στα ελληνικά πανεπιστήμια όλων, όσα θέλουν να κάνουν ανώτερες και ανώτατες σπουδές. Να επιλέγει ο καθένας τη Σχολή που επιθυμεί, ώστε να σταματήσει ο θεσμός των Πανελλαδικών Εξετάσεων να αποτελεί για όλους μας εφιάλη. Οι ικανότεροι θα δικαιώνονται και οι υπόλοιποι, χωρίς παράπονο, θα ακολουθούν άλλους τομείς που είναι εξίσου ικανοποιητικοί για να τους δώσουν ένα επάγγελμα που τους ταιριάζει. Τέτατον, να σταματήσουν με τον οποιονδήποτε τρόπο οι προλήψεις στις δημόσιες θέσεις, με τη δικαιολογία των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, γιατί ούτε τους ίδιους ωφελούν, ούτε την κοινωνία ούτε αυτούς που ξόδεψαν, κόπιασαν και έμαθαν.

Απευθύνομαι τούτη τη στιγμή στον εαυτό μου πρώτα και σε όλους τους συμμαθητές και συμμαθήτριές μου των απανταχού ελληνικών Λυκείων και εύχομαι να επιλέξαμε τη σωστή κατεύθυνση και να πετύχουμε τη σωστή επιλογή σχολής. Εύχομαι, επίσης, να φωτιστούν αυτοί που μας παρακολουθούν και ενδιαφέρονται για εμάς, να βρουν τις σωστές λύσεις, ώστε να βγει ο Έλληνας πτυχιούχος από τον εφιάλη της ανεργίας, μέσα από τη επιτυχημένη προσπάθειά του, τις σπουδές του. Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Ευχαριστούμε.

Η Έφηβος Βουλευτής Τζωρτζοπούλου Σταυρούλα από την Αμερική έχει το λόγο. Ακολουθεί η Έφηβος Βουλευτής Βασιλογεώργη Ισαβέλλα - Μαρία και κλείνουμε τις πρωτολογίες με τον Έφηβο Βουλευτή Κωνσταντίνο Κοσμόπουλο.

Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην αίθουσα ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Παναγιώτης Σγουρίδης, Βουλευτής Ξάνθης, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΥ (ΣΙΚΑΓΟ - ΗΠΑ): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές έρχομαι από το μακρινό κράτος της Αμερικής από το ελληνικό σχολείο «Σόλων» της Κοινότητας του Αγίου Δημητρίου Σικάγο.

Όπως πρότειναν και κάποιοι από τους φίλους μας εδώ, τους Έφηβους Βουλευτές, συμφωνώ ότι είναι αναγκαίο να μαθαίνουμε ξένες γλώσσες, νομίζω, όμως, ότι πρωταρχικό λόγο έχει η αρχαία ελληνική γλώσσα, που δε διδάσκεται πια στα σχολεία, ούτε στην Ελλάδα, αλλά ούτε και στα ελληνικά σχολεία που λειτουργούν στα άλλα κράτη. Προτείνω τα αρχαία ελληνικά να διδάσκονται υποχρεωτικά σε όλα τα ελληνικά σχολεία, για να μπορούν όλοι οι έφηβοι να γνωρίζουν τη γλώσσα τους και να κρατήσουν τις ρίζες της ελληνικής γλώσσας.

Μου φαίνεται αδιανόητο ότι όλοι οι ξένοι λαοί αναγνωρίζουν την αρχαία ελληνική γλώσσα και προσπαθούν να την αφομοιώσουν και εμείς τα Ελληνόπουλα δε γνωρίζουμε ανάγνωση και γραφή της δικής μας αρχαίας γλώσσας. Θα παρακαλούσα θερμά, όλους τους υπεύθυνους διοργανωτές της εκδήλωσης αυτής των Εφήβων Βουλευτών να μεταφέρουν τις προτάσεις μας και τις ιδέες μας στο Υπουργείο Παιδείας, να τις αξιολογήσουν και να κάνουν πράξεις την επιθυμία μας για μάθηση.

Τέλος, θα ήθελα να προσπαθήσει το Υπουργείο Παιδείας να στείλει δάσκαλους και καθηγητές που να επαρκούν για σωστή μάθηση σε όλα τα παιδιά της Ομογένειας. Είμαστε και εμείς Ελληνόπουλα, άσχετα σε ποιο κράτος ζούμε. Απαιτούμε να μιλάμε σωστά τη γλώσσα μας, να γνωρίζουμε τη γραφή μας, να κρατήσουμε τα ήθη και τα έθιμά μας, να μη ξεχωρίζουμε σε τίποτα από τους έφηβους συμπατριώτες μας που ζουν μέσα στην ελληνική μας χώρα. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Ευχαριστούμε την Έφηβο Βουλευτή Τζωρτζοπούλου Σταυρούλα για τα ενδιαφέροντα που κατέθεσε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βασιλογεώργη Ισαβέλλα-Μαρία από την Α' Περιφέρεια Αθήνας.

ΙΣΑΒΕΛΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΟΓΕΩΡΓΗ (Α' Αθήνας):
Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Βασιλογεώργη Ισαβέλλα και εκπροσωπώ το 21ο Ενιαίο Λύκειο Αθήνας.

Θα ήθελα να σας περιγράψω σήμερα την τραγελαφική κατάσταση που στάθηκε αιτία να είμαι κοντά σας. Και λέω τραγελαφική, γιατί σήμερα που τη ζω μου φαίνεται σαν δράμα, ενώ στο μέλλον θα τη θυμάμαι και θα γελάω, με τους ανθρώπους που έκαναν δύσκολη τη δική μου ζωή, γιατί δεν είχαν να κάνουν τίποτα καλύτερο με τη δική τους.

Είμαι σίγουρη πως αρκετοί από εσάς, όπως άλλωστε και εγώ, έχετε βρεθεί αντιμέτωποι με αυτό που, γενικά, θα λέγαμε ανεπάρκεια καθηγητών. Και δε μιλάμε για ανεπάρκεια στον αριθμό, όσο στην ποιότητα. Πιστεύω πως το εκπαιδευ-

τικό σύστημα άρχισε να φθίνει από τη στιγμή που η διδασκαλία έπαψε να είναι λειτουργήμα και έγινε επάγγελμα. Γιατί λειτουργήμα σημαίνει καθήκον, υπευθυνότητα, ποιότητα και ήθος. Μετασχηματίζοντας το λειτουργήμα σε επάγγελμα, χάνονται σταδιακά και οι τέσσερις αυτές αρετές. Είναι καιρός, λοιπόν, να αναθεωρήσουμε τον τρόπο προσέγγισης της παιδείας. Είναι ακόμα καιρός να ζητήσουμε αυτό που πραγματικά χρειαζόμαστε. Εκπαίδευση για την παιδεία.

Το αίτημα αυτό μπορεί να μεταφραστεί ως εξής: Πρέπει να διορίζονται σε θέσεις καθηγητών στη δημόσια εκπαίδευση μόνο εκείνοι οι καθηγητές που αριστεύουν στους διαγωνισμούς ή που, τέλος πάντων, η βαθμολογία τους ξεπερνά το γενικό μέσο όρο, να έχουν αποκτήσει γνώσεις παιδοψυχολογίας, διδακτικής και μεθοδολογίας, πριν το διορισμό τους, να επανεκπαιδούνται συχνά με σεμινάρια και όπως, ακριβώς, οι μαθητές να αξιολογούνται από υπεύθυνους συμβούλους. Ωστόσο, θα πρέπει να θεωρείται ελλιπής η βαθμολογήσή τους, αν σ' αυτή δε συμμετέχουν και οι μαθητές. Πρέπει να καταργηθεί η μονιμότητα, αλλά να αυξηθούν οι απολαβές τους. Έτσι, με την εφαρμογή αυτού του μέτρου θα εκλείψουν φαινόμενα βαριεστημένων ή ημιμορφωμένων εκπαιδευτικών. Παράλληλα, παρέχεται ένα επιπλέον κίνητρο για ποιοτική εργασία και δημιουργική συνεργασία με τους μαθητές. Το μέτρο αυτό μπορεί φυσικά να εφαρμοστεί και στον υπόλοιπο δημόσιο τομέα για τους ίδιους λόγους.

Πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι η μόρφωση είναι καταλύτης για τη ζωή του κάθε ανθρώπου και γι' αυτό το λόγο οφείλουμε να παλέψουμε για την απόκτηση αξιόλογης εκπαίδευσης. Ο Σεφέρης είχε κάποτε πει: «Η μόρφωση είναι ο κυβερνήτης του βίου». Είχε πράγματι δίκιο. Αρκεί να αναλογιστούμε πώς θα καταλαβαίναμε και θα αντιμετωπίζαμε έννοιες όπως η ισότητα, η επιστήμη, ο πολιτισμός, η τέχνη, η ελευθερία και η δημοκρατία, αν κάποιος μας στερούσε αυτά τα αγαθά.

Κάποτε οι άνθρωποι πίστευαν ό,τι και αν τους έλεγαν. Όταν, όμως, αναζήτησαν τη μόρφωση και απέκτησαν πνευματική καλλιέργεια αναγνώρισαν την αξία όλων των παραπάνω, αποτίναξαν τους ζυγούς και ασπάστηκαν άλλο ένα ελληνικό δημιούργημα, τη δημοκρατία. Αγωνίστηκαν γι' αυτή, με τα έργα, τα λόγια, τα σώματά τους. Σήμερα, όμως, η δημοκρατία εκφυλίζεται καθημερινά και μετατρέπεται σε συγκεκαλυμμένη ολιγαρχία. Πώς όχι, όταν η παγκόσμια κοινότητα λύνεται και δένεται από ένα μόνο κράτος; Πώς όχι, όταν το μέλλον της χώρας μας κατακλύζεται από την κρατική εξουσία και από τους ίδιους γκριζομάλληδες πάντα κυρίου;

Φταίει η τεχνοκρατική και ισοπεδωτική παιδεία μας; Ίσως. Θαυμάζουμε το δημιούργημα, αλλά ξεχνάμε το δημιουργό. Ας μετατρέψουμε, λοιπόν, ξανά την παιδεία μας σε ανθρωποκεντρική. Ας την κάνουμε να στοιχειοθετείται από φαντασία, καλλιτεχνική έκφραση, αθλητικές δραστηριότητες, ερευνητικά ερείσματα, πολυφωνία, κριτική σκέψη και

ικανότητα. Τότε μόνο θα μπορέσουμε να διασφαλίσουμε τη δημοκρατία ως ουσία και την ανθρωπιά μας. Τότε μόνο θα είμαστε σίγουροι για ένα πιο ευοίωνο μέλλον. Ένα τραγούδι λέει: «Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον, στο μέλλον που φτιάχνετε, όπως θέλετε». Σας παρακαλούμε, ακούστε με και φτιάξτε το μέλλον όπως εμείς το ονειρευόμαστε. Γιατί δε θέλουμε να του γυρίσουμε την πλάτη. Γιατί το μέλλον είμαστε εμείς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής)
Ευχαριστούμε.

Ο Έφηβος Βουλευτής Κοσμοπούλος Κωνσταντίνος έχει το λόγο, ο οποίος είναι και ο τελευταίος ομιλητής.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΙΝΗΣ (Νομός Κορινθίας): Θα δευτερολογήσουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Έχουν ζητήσει το λόγο για να δευτερολογήσουν τέσσερις. Είναι οι Έφηβοι Βουλευτές Γαλλή - Βαριά Ηλιάννα, ο Γοργογιέτας Βύρων, ο Μαρίνης Μιχαήλ και η Παπαδοπούλου Σταυρούλα. Η δευτερολογία είναι δύο λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Αρκαδίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Κοσμοπούλος Κώστας, έρχομαι από την Αρκαδία και φοιτώ στο Α' Ενιαίο Λύκειο Τρίπολης.

Δεν είμαι καλά προετοιμασμένος γι' αυτή μου την ομιλία. Θέλω να αναφερθώ σε ένα γεγονός που συνέβη, σχεδόν πριν από μια εβδομάδα. Την περασμένη Τετάρτη ξεκίνησε η φετινή σχολική χρονιά. Μετά τον αγιασμό ο διευθυντής του σχολείου περήφανος μας ανακοίνωσε πως φέτος για πρώτη φορά όλα τα βιβλία είχαν σταλεί στην ώρα τους και όλοι οι καθηγητές ήταν παρόντες, έτοιμοι να διδάξουν από την επόμενη μέρα. Ήταν τόσο ευχάριστα όλα αυτά που ακούσαμε, γιατί υπό αυτές τις συνθήκες θα μπορούσαμε να τελειώσουμε τη διδακτέα ύλη πολύ νωρίτερα από το τέλος της σχολικής χρονιάς και θα μας δινόταν η δυνατότητα να κάνουμε αρκετές επαναλήψεις. Έτσι, την επόμενη μέρα και εγώ ξεκίνησα για το σχολείο, όχι με όρεξη, βέβαια, αλλά με την πίστη ότι κάτι θα αλλάξει και ότι δε θα περνούσαμε μέχρι την τελευταία στιγμή για να ξεκινήσουμε την επαναληψη μας μέσα στην τάξη.

Αυτό, όμως, που έμαθα όταν μπήκα στην τάξη ήταν πως δεν είχε καν οριστεί η διδακτέα ύλη από το Υπουργείο, ούτε δεν υπήρχαν όλοι οι αρμόδιοι καθηγητές και ότι το προγραμμα του σχολείου δεν ήταν έτοιμο. Παρ' όλα αυτά η διδασκαλία από το Υπουργείο προέβλεπε έξι διδακτέες ώρες μαθηματος από την πρώτη μέρα. Οι καθηγητές δεν είχαν κάτι να μας πουν και, έτσι, οι ώρες περνούσαν πληκτικά και για εμάς, αλλά και για τους ίδιους. Ακριβώς το ίδιο έργο είδαμε και την επόμενη μέρα, την Παρασκευή. Τότε καταλάβαμε ότι όσα ακούσαμε τις προηγούμενες μέρες ήταν μια πλάση. Μετά από αυτά τα γεγονότα που έζησα και που λίγο-πολύ είδα όλοι τα ζήσαμε, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι το Υπουργείο

γείο Παιδείας κάνει σπασμοδικές κινήσεις, χωρίς οργάνωση και μεθοδικότητα. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα είναι καινούργιο και ακόμα βρίσκεται σε περίοδο εξέλιξης.

Μπορεί άραγε να εξελιχθεί χωρίς οργάνωση μεθοδικότητα και ικανά στελέχη; Αυτή η αποτυχία στην αρχή ακόμα της σχολικής χρονιάς, θα πρέπει να προβληματίσει, αν όχι τον ίδιο τον Υπουργό, τους αρμόδιους, ώστε να αναζητηθούν οι υπεύθυνοι και να τιμωρηθούν. Να παραιτηθούν αν χρειαστεί, όπως έγινε πρόσφατα με τα γεγονότα των πλημμυρών. Για ποιο λόγο αυτή η καθυστέρηση; Γιατί να εκτίθενται μ' αυτό τον τρόπο τα δημόσια σχολεία και το εκπαιδευτικό μας σύστημα και, έτσι, να προωθούνται τα ιδιωτικά και τα φροντιστήρια;

Επίσης, θέλω να τοποθετηθώ και σε ένα άλλο θέμα. Άκουσα χθες από κάποιον Έφηβο Βουλευτή να λέει ότι το μάθημα των Θρησκευτικών είναι πολύ υποτιμημένο. Εγώ έχω να πω ότι Θρησκευτικά διδασκόμαστε από την πέμπτη δημοτικού. Τόσα χρόνια σχεδόν, ακούμε τα ίδια και τα ίδια. Μόνο στη Β' Λυκείου ακούσαμε κάτι διαφορετικό. Δε νομίζω ότι το μάθημα έχει υποτιμηθεί, από τη στιγμή που, όπως είτε και η Έφηβος Βουλευτής από την Αμερική, τα αρχαία ελληνικά διδάσκονται σε πολύ λιγότερες τάξεις και πολύ λιγότερες ώρες. Όσο δε για την πρόταση της κυρίας Διαμαντοπούλου, εγώ θα πρότεινα όχι να έχουμε σαν δεύτερη επίσημη γλώσσα την αγγλική, αλλά σαν δεύτερη επίσημη ευρωπαϊκή γλώσσα να έχουμε την ελληνική. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριοι, όπως είπα και προηγουμένως, τελειώσαμε με τη φάση των πρωτολογιών και προχωρούμε στις δευτερολογίες. Οι δευτερολογίες είναι δύο λεπτά για τον καθένα και είναι τέσσερις που ζήτησαν να δευτερολογήσουν.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γαλλή - Βαρεία Ηλιάννα, από την Φθιώτιδα.

ΒΑΡΕΙΑ-ΗΛΙΑΝΝΑ ΓΑΛΛΗ (Νομός Φθιώτιδας): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές εκπροσωπώ το 5ο Ενιαίο Λύκειο της Λαμίας.

Ένα μεγάλο πρόβλημα για τους νέους, ιδίως της επαρχίας, είναι ο επαγγελματικός προσανατολισμός. Εδώ και τρία περίπου χρόνια, απ' όσο γνωρίζω, έχουν συσταθεί ειδικά γραφεία, τα ΣΕΠ, όπου ο νέος μπορεί να ζητήσει πληροφορίες. Πρόκειται για ένα σημαντικό θεσμό, που οι υπεύθυνοι βοηθούν στην ανακάλυψη κλίσεων και ταλέντων των νέων και δίνουν πληροφορίες για όλα τα επαγγέλματα, λύνοντας σημαντικά το πρόβλημα της πληροφόρησης στην επαρχία. Όμως, ένα τέτοιο γραφείο δεν είναι δυνατό να εξυπηρετήσει την ανάγκη όλων των ενδιαφερομένων νέων μιας πόλης. Οι ώρες λειτουργίας του είναι ίδιες με τις ώρες μαθήματος του σχολείου, κάτι που δεν εξυπηρετεί τους μαθητές, ώστε να το επισκεφθούν. Η υπεύθυνη ειδικευμένη καθηγήτρια στη Λαμία είναι μόνο μια, που όσο και αν δουλέψει, δεν είναι δυνατό να διαθέσει τον απαιτούμενο χρόνο σε όλους.

Προτείνω, λοιπόν, να υπάρξει ανάλογο γραφείο σε κάθε σχολείο με ανάλογο προσωπικό, για να εξυπηρετεί τους μαθητές στο διάστημα των κενών ωρών και του διαλείμματος. Ένας άλλος πρωτοποριακός θεσμός είναι η πρόσθετη διδακτική στήριξη στο σχολείο, που βοηθά τους μαθητές να καλύπτουν τα κενά τους στα μαθήματα μέσα στο σχολείο χωρίς να επιβαρύνεται, έτσι, ο προϋπολογισμός των οικογενειών τους. Όμως, οι μαθητές δεν ανταποκρίνονται όσο πρέπει σ' αυτό το θεσμό. Έτσι, τα ιδιωτικά φροντιστήρια αυξάνουν τον αριθμό των μαθητών τους, η πρόσθετη διδακτική στήριξη έχει πρόβλημα. Οι μαθητές πιστεύουν ότι μόνο οι αδύνατοι μαθητές μπορούν να παρακολουθούν μαθήματα σ' αυτό το πρόγραμμα. Άρα, πρέπει να υπάρξει ενήμερωση μαθητών και γονέων να στηρίξουν το θεσμό και να εκμεταλλευτούν τη δυνατότητα και την ευκαιρία που τους δίνει η πολιτεία. Τα τμήματα να είναι μικρά και να υπάρχουν επίπεδα για να μπορούν να βοηθηθούν όλοι οι μαθητές, να γίνεται αυστηρή επιλογή του διδακτικού προσωπικού και, επιτέλους, να πάψει να καλλιεργείται η άποψη ότι ό,τι πληρώσουμε είναι καλό και ό,τι μας προσφέρεται είναι ελλιπές. Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γοργογιέτας Βύρων από την Α' Περιφέρεια Πειραιά.

ΒΥΡΩΝ ΓΟΡΓΟΓΙΕΤΑΣ (Α' Πειραιά): Κύριε Πρόεδρε, το χαρτί που έχετε στα χέρια σας και αναφέρει το όνομά μου είναι για πρωτολογία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τέλειωσαν οι πρωτολογίες. Πέστε, λοιπόν, τι έχετε να πείτε στα δύο λεπτά.

ΒΥΡΩΝ ΓΟΡΓΟΓΙΕΤΑΣ (Α' Πειραιά): Δεν πρωτολόγησα, κύριε Πρόεδρε, και στα δύο λεπτά δεν μπορώ να διαβάσω ούτε μια σελίδα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αν θέλετε μπορείτε να μιλήσετε στο τέλος. Και αν δε θέλετε μπορούμε να προχωρήσουμε σε άλλο ομιλητή.

ΒΥΡΩΝ ΓΟΡΓΟΓΙΕΤΑΣ (Α' Πειραιά): Να προχωρήσουμε σε άλλον ομιλητή κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΙΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μαρίνης Μιχαήλ.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΙΝΗΣ (Νομός Κορινθίας): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές της Ζ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων, ερχόμενος εδώ, είχα στόχο να ασχοληθώ αποκλειστικά με το μείζον θέμα της ελληνικής εκπαίδευσης και να αγωνιστώ με όλα τα νόμιμα μέσα προκειμένου να το καταστήσω αυτό εφικτό. Αναγκάζομαι, όμως, να αλλάξω αυτόν τον προγραμματισμό μου και να ασχοληθώ στη δευτερολογία μου με το θέμα της γλώσσας.

Σας μιλώ ειλικρινά ότι εξοργίστηκα χθες όταν άκουσα κάποιον συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή να προτείνει απ' αυτό το ιερό Βήμα την επιστημοποίηση της αγγλικής γλώσσας ως

δεύτερης επίσημης γλώσσας του ελληνικού κράτους. Και αυτό, μάλιστα, το θεώρησε αναγκαίο για την ανάπτυξη του πολιτισμού μας! Ε, λοιπόν δεν έχουμε ανάγκη ούτε της αγγλικής, ούτε της γαλλικής, ούτε της γερμανικής, ούτε καμιάς άλλης γλώσσας. Έχουμε, όμως, ανάγκη να έχουμε άμεση επαφή με την ελληνική, με τη δική μας γλώσσα. Η γλώσσα, κύριοι, είναι μέσο έκφρασης συναισθημάτων, σκέψεων. Όσες περισσότερες λέξεις περιέχει τόσο ευκολότερα μπορεί κανείς να πετύχει τους παρακάτω στόχους. Η ελληνική γλώσσα έχει επτά εκατομμύρια λήμματα, τόσα, δηλαδή, όσα καμιά άλλη γλώσσα σε ολόκληρη τη γη. Δε μας μαθαίνουν την ελληνική γλώσσα, γιατί φοβούνται. Φοβούνται τη δύναμη και την τροπή που θα πάρει η σκέψη μας. Φοβούνται ένα νέο Αριστοτέλη, ένα νέο Πλάτωνα, φοβούνται ένα νέο Σωκράτη.

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να γνωρίζουμε ότι ήδη τρεις χώρες, μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν προτείνει την ελληνική γλώσσα ως την επίσημη γλώσσα της Ένωσης. Εμείς, ή μάλλον οι άνθρωποι που υποτίθεται μας αντιπροσωπεύουν, προτείνουμε την αγγλική. Ας συνεχίσετε να προτείνετε την αγγλική. Συνεχίστε την προσπάθεια του αφελληνισμού μας, συνεχίστε να γελοιοποιείσθε νομίζοντας ότι είσθε εσείς σε θέση να σταματήσετε το Σωκράτη. Κυρίες και κύριοι, να είσθε σίγουροι ότι εμείς οι Έλληνες όσο και αν μας πολεμάνε θα σκεπτόμαστε, θα μείνουμε άνθρωποι. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παπαδοπούλου Σταυρούλα, από την Ημαθία.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ημαθίας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Έφηβοι Βουλευτές ανεβαίνω σ' αυτό εδώ το Βήμα για δεύτερη φορά. Δεν είχα σκοπό να μιλήσω ξανά. Αλλά, με προκαλέσατε όλοι εσείς, μ' αυτά που είπατε. Όλα όσα ακούστηκαν ήταν αξιόλογα και σωστά. Π' αυτό ανέβηκα επάνω για να σας συγχαρώ, γιατί αξίζετε πολλά και το αποδείξατε. Αυτό μαρτυρά πως βρισκόμαστε σε καλό επίπεδο, αυτό δείχνει πως οι νέοι υπάρχουν, ζουν και το δείχνουν έμπρακτα, έχουν φαντασία και όνειρα. Προσπαθούν για μια καλύτερη ζωή, για τη ζωή του αύριο. Εύχομαι να συνεχίσετε να είστε αγωνιστές σε όλη σας τη ζωή και σε όλους τους τομείς, όπως ακριβώς δείξατε εδώ.

Θα ήθελα να προτείνω και κάτι, το οποίο μόλις σκέφτηκα. Σε πόλεις όλης της χώρας διοργανώνονται διαγωνισμοί της Μαθηματικής Εταιρείας. Όλοι γνωρίζουμε πως αν διακριθούμε σ' αυτούς, προχωρούμε στους Περιφερειακούς, στους Πανελληνίους, στους Βαλκανικούς. Επίσης, είναι ευρέως γνωστό πως όποιος διακριθεί σ' αυτούς τους διαγωνισμούς κερδίζει bonus, ή αλλιώς, μόρια στο βαθμό του. Επιπλέον, είναι γνωστό ότι μπορούν να εισαχθούν στα Α.Ε.Ι., και συγκεκριμένα, στο μαθηματικό τμήμα της χώρας, χωρίς εξετάσεις. Πατί λοιπόν; Πατί αυτή η διάκριση; Πατί η δική μας διάκριση να μην επιδοτείται; Πατί; Ποια είναι η διαφο-

ρά; Τι θέλουν να μας δείξουν με αυτό; Ότι δεν αξίζουμε τίποτα; Δηλαδή, όποιος διακριθεί σ' αυτούς τους διαγωνισμούς κερδίζει μόρια, κερδίζει προβλήματα και κάνοντας μαθηματικούς υπολογισμούς, αξίζει περισσότερο από όλους εμάς που είμαστε πρόσωποι όλων των συμμαθητών μας και παλεύουμε για το καλύτερο αύριο όλων; Προτείνω να ληφθεί ιδιαίτερα σοβαρά υπόψη αυτή η άποψή μου για τους επόμενους Έφηβους Βουλευτές. Μ' αυτήν την πρόταση, δείχνω πως δε νοιάζομαστε μόνο για εμάς, αλλά για το καλύτερο αύριο όλων μας.

Τέλος, διεκδικώ και απαιτώ όλα όσα αύριο θα αποφασιστούν να πραγματοποιηθούν. Οι νέοι έχουν φωνή!

Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ποιος από εσάς θέλει να δευτερολογήσει για ένα λεπτό;

Βλέπω ότι θέλουν να δευτερολογήσουν οι Έφηβοι Βουλευτές Μάρθα Κίτσιου, από το νομό Μαγνησίας, Γεώργιος Κουκουλάκης, από το Ηράκλειο Κρήτης, Βύρωνας Λυκιαρδόπουλος, από το νομό Κεφαλληνίας και Πασιατάς Αλέξανδρος από το νομό Κιλκίς.

Το λόγο έχει ο κ. Γοργογιέτας Βύρων, από την Α' Περιφέρεια Πειραιά.

ΒΥΡΩΝ ΓΟΡΓΟΓΙΕΤΑΣ (Α' Πειραιά): Ο κ. Σαμαράκης πρόετρεψε τους έφηβους να είναι πιο τολμηροί, να είναι επαναστάτες και να μην μιλάνε με την ξύλινη γλώσσα των μεγάλων. Π' αυτό λοιπόν και εγώ θα σας μιλήσω απλά και αληθινά. Το θέμα μου, λοιπόν, είναι η Ολυμπιάδα μας. Το θέμα τόσο κοινό στις μέρες μας, για την ανάλυση του οποίου έχει χυθεί τόση μελάνη και έχουν ειπωθεί τόσα πολλά. Θα σκέφτεστε ότι δεν είμαι καθόλου πρωτότυπος, αλλά θα σας δικαιολογήσω γιατί το διάλεξα. Πατί απλούστατα τίποτα απ' αυτά που έχουν γίνει μέχρι τώρα δεν με εκφράζει. Πείτε με απελή και ουτοπιστή. Εγώ, όμως, επιμένω να θέλω μια αληθινή Ολυμπιάδα. Μια Ολυμπιάδα ελληνική.

Όλοι οι Έλληνες, όταν πριν από μερικά χρόνια μάθαμε ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 θα γίνουν στην Ελλάδα ενθουσιαστήκαμε. Οι πιο μεγάλοι, βέβαια, αυτοί που σκέφτονται πιο πρακτικά, λέγανε ότι θα κοστίσει πάρα πολύ και ότι είναι ασύμφορο για μια μικρή χώρα, όπως η Ελλάδα να διοργανώσει την Ολυμπιάδα. Ωστόσο, στο τέλος και αυτοί κατέληγαν να λένε ότι όσο κόπο και χρήμα και αν κοστίσει η ιδέα είναι ακριβότερη. Οι ξένοι, όμως, που ό,τι κάνουν το κάνουν για το συμφέρον και με υπολογισμό, γιατί μάλιστα έδωσαν την Ολυμπιάδα; Μας την έδωσαν, ακριβώς από τον υπολογισμό. Είδαν ότι ο θεσμός έχει εκφυλιστεί. Είδαν ότι χάθηκε η ιδέα και ότι τα πάντα κινούνται γύρω από το κέρδος. Σκέφτηκαν, λοιπόν, ότι είναι ευκαιρία να ξαναγυρίσει η Ολυμπιάδα στον τόπο που γεννήθηκε, για να ξαναγεννηθεί καθαρή, αληθινή και όμορφη.

Πολύ φοβάμαι ότι θα απογοητευθούν, όπως απογοητεύτηκαμε και εμείς. Μα θα μου πείτε: Πατί είσαι τόσο προο-

όμορφους Ολυμπιακούς Αγώνες. Άλλωστε, ξέρεις ότι εμείς οι Έλληνες είμαστε δαμόνιοι και άνθρωποι της τελευταίας στιγμής. Όμως, θα σας ρωτήσω: τα δυο χρόνια πού χάθηκαν; Μα, δε χάθηκαν. Έγιναν ένα σωρό έργα. Δρόμοι, στάδια, αεροδρόμια και είμαστε ακόμα στη μέση. Όχι. Θέλουμε δύο χρόνια για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά χάσαμε δυο από την Ολυμπιάδα. Και εγώ γι' αυτή σας μιλώ. Ολυμπιάδα είναι η τετραετία. Το διάστημα μεταξύ δύο Ολυμπιακών Αγώνων, στο διάστημα αυτό, θα έπρεπε να γίνουν πολλά. Δηλαδή, θα μου πείτε έπρεπε να γίνει μια «Αριστοφαναϊάδα». Ναι, γιατί όχι; Όλη η ανθρωπότητα είχε τη δυνατότητα και την ευκαιρία να γνωρίσει τον Αριστοφάνη, και όχι μόνο. Τώρα, θα σκέφτεστε, και δικαίως. Μα, εμείς μόνο θα παρελθοντολογούμε; Εντάξει. Ας ανεβάσουμε σύγχρονες κωμωδίες. Φαντάζεστε ότι δεν μπορούμε; Ένας μεγάλος Έλληνας ηθοποιός, είμαι σίγουρος ότι δε θα παρεξηγηθεί αν αναφέρω το όνομά του, ο κ. Καρακατσάνης, τον οποίο όλο αυτό το διάστημα θα έπρεπε να εκμεταλλευτούμε, όταν μερικές μέρες πριν την επέμβαση για καρκίνο του αφαιρέθηκε ένας όρχις, είπε ότι αισθάνεται περήφανος, γιατί έγινε επιτέλους μονάρχης. Φαντάζεστε ότι ο Αριστοφάνης θα το έλεγε καλύτερα; Αλλά αυτά εμάς δε μας αρέσουν, γιατί όπως θα έλεγε και ένας ακόμα μεγάλος κωμικός, είμαστε «ρόμπτες ξεκούμπωτες».

Ας έρθω τώρα στο θέμα της ολυμπιακής εκχειρίδας. Αν ακούσετε τι μεγάλα λόγια έχουν ειπωθεί γι' αυτό το θέμα, αν μάθετε τι συνέδρια έχουν γίνει και τι υπογραφές έχουν μπει γι' αυτό το θέμα, δε θα το πιστέψετε. Όπως, δε θα πιστέψετε ότι κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων, οι Δελφοί και η Ολυμπία θα γίνουν παγκόσμια κέντρα ειρήνης. Και, όμως, σχεδόν μας εξουσιοδότησαν γι' αυτό.

Και έρχομαι τώρα στους καθηγητές μας. Τί έχουν κάνει για να εμπνεύσουν τα παιδιά τους; Τίποτα. Και θα πουν ότι εμείς έχουμε τόσα προβλήματα. Με αυτά θα ασχολούμαστε; Ε, λοιπόν, κύριοι καθηγητές εδώ σας θέλω. Κάντε μια απεργία και μέσα στα αιτήματά σας για καλύτερη παιδεία, μεταξύ μας, για «καλύτερους μισθούς», προτείνετε στα μεγάλα κεφάλια, που απασχολούνται με την Ολυμπιάδα, για παράδειγμα, κάθε καθηγητής για κάθε ομάδα που θα οργανώνει, για κάθε κομμάτι της εθελοντικής εργασίας που θα αναλαμβάνει, να ανεβαίνει ένα μισθολογικό κλιμάκιο.

Και επειδή είμαστε εδώ και πρέπει να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, θα ήθελα να ακουστεί και το εξής. Αν ένας εργάτης κάνει κάποια λάθος δουλειά, θα απολυθεί. Αν ένας μαθητής δε μελετήσει, θα αποτύχει στις εξετάσεις. Αν ένας Υπουργός ή ένας διευθυντής κάνει ένα λάθος, τί πρέπει να γίνει; Κάνω μία πρόταση: Να χάνει δια βίου το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Δε συμφωνείτε ότι η ποινή πρέπει να είναι ανάλογη της θέσης, των προνομίων και της οικονομικής απολαυτής;

Τελειώνοντας, θα ήθελα να κάνω μία πρακτική πρόταση.

Είναι γεγονός ότι κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων όλη η Αστυνομία θα είναι επιφορτισμένη με τη φύλαξη των υψηλών προσκεκλημένων μας. Τότε, εμείς οι πολίτες θα είμαστε εντελώς απροστάτευτοι στις διαθέσεις του κάθε κακοποιού. Θα πρότεινα, λοιπόν, οι στρατιώτες μας να αναλάβουν ένα μέρος της φύλαξης μας και ας μην είναι η δουλειά τους. Εξάλλου, είναι η δουλειά τους να κουβαλάνε σακιά με άμμο στον Κηφισό; Ας υποτεθεί ότι είμαστε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Και για να μην ξεχνιόμαστε, στο τέλος, δώστε τους και μία τιμητική άδεια. Την αξίζουν άλλωστε!

Σας ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μάρθα Κίτσιου και ακολουθούν οι Έφηβοι Βουλευτές Κουκουλάκης Γεώργιος, Λυκιαρδόπουλος Βύρων και Πασιατάς Αλέξανδρος, για δύο λεπτά.

ΜΑΡΘΑ ΚΙΤΣΙΟΥ (Νομός Μαγνησίας): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, λέγομαι Μάρθα Κίτσιου και εκπροσωπώ το 7ο Ενιαίο Λύκειο Βόλου.

Ανέβηκα για δεύτερη φορά στο Βήμα, για να πω δύο πράγματα τα οποία πρόσεξα σήμερα και μπορώ να πω ότι με εξόργισαν αρκετά. Το πρώτο, αφορά την πρωινή επίσκεψή μας στην Ακρόπολη. Εκεί είδα κάτι το οποίο, εάν εκείνη τη στιγμή δεν είχα συγκρατηθεί, θα μπορούσα να είχα σκοτώσει εκείνη την μητέρα. Ήταν μία μητέρα, λοιπόν, με ένα παιδάκι που είχε κάποια φυσική ανάγκη. Το άφησε να πάει δίπλα στα μάρμαρα του Παρθενώνα και να κάνει εκεί την ανάγκη του. Πού είναι, λοιπόν, οι υπεύθυνοι ασφαλείας που είναι αρμόδιοι για τη φύλαξη και τη διατήρηση αυτών των αγαλμάτων στους αιώνες των αιώνων; Δεν ήταν κανένας εκεί. Κανένας δεν είδε την κυρία αυτή. Την είδαμε μόνο δύο ή τρεις από μας. Το γεγονός αυτό εμένα, μου φάνηκε εξοργιστικό.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι παρατήρησα πολλούς από εσάς σήμερα, και με μεγάλη μου λύπη, να μιμείσθε τους μεγαλύτερους μας. Είδα κάποιους λόγους, οι οποίοι δεν μπορούσα να πιστέψω ότι εκφωνούνται από δεκαεπτάχρονα ή δεκαοκτάχρονα παιδιά. Κάποια πράγματα ήταν πολύ τυπικά και πολύ προβλεπόμενα για μένα. Δε μου άρεσαν. Πιστεύω ότι ήλθαμε εδώ για την πρωτοτυπία και τη φαντασία που διαθέτουμε και ελπίζω ότι αύριο θα το αποδείξουμε αυτό και ότι δε θα χάσουμε την πρωτοτυπία μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κουκουλάκης Γεώργιος, από το Ηράκλειο Κρήτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Θα ήθελα να μιλήσω στο συνάδελφο που μίλησε για την Εκκλη-

σία. Προβλήματα υπάρχουν σίγουρα στην Εκκλησία και άνθρωποι χωρίς συνέπεια. Αλλά η δική μας σχέση με αυτούς τους ανθρώπους δεν είναι να τους κρίνουμε. Εμείς να είμαστε με τον εαυτό μας εντάξει, να κάνουμε τα θρησκευτικά μας καθήκοντα και όλους θα τους κρίνει ο Θεός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ο κ. Λυκιαρδόπουλος έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝΑΣ ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Κεφαλληνίας):

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο σχετικά με αυτό που ακούστηκε πριν, το να μοριοδοτηθούμε οι Έφηβοι Βουλευτές για τις εκθέσεις που γράψαμε. Με συγχωρείτε, αλλά διαφωνώ ριζικά με όλο αυτό το ζήτημα. Σε αυτή εδώ τη Βουλή δεν ήρθαμε για την ψυχή της νόνας μας. Σε αυτή εδώ τη Βουλή ήρθαμε για να πούμε τις προτάσεις μας, να πούμε τις απόψεις μας. Αν είναι να μοριοδοτηθούμε εμείς, να μοριοδοτηθούν και όλοι όσοι σε αυτή τη χώρα έχουν προτάσεις και έχουν απόψεις. Εκτός αυτού, θα ήθελα να σας πω ότι δεν πρέπει να μοιάζουμε με τους γηραιότερους Βουλευτές, με συγχωρείτε κύριε Πρόεδρε, δεν εννοώ εσάς, οι οποίοι με κάθε ευκαιρία προσπαθούν και αυξάνουν το μισθό τους εις βάρος του ελληνικού δημοσίου. Ας είμαστε ανιδιοτελείς. Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει ο τελευταίος ομιλητής, ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Πασιατάς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΣΙΑΤΑΣ (Νομός Κιλκίς): Από ό,τι βλέπω, το έκανε το σχόλιο του πάλι ο Βύρωνας. Εγώ ανέβηκα δεύτερη φορά σε αυτό το βήμα, γιατί θέλω να αναφέρω κάποια πράγματα που παρατήρησα χτες. Σε κάποια συμφώνησα, σε κάποια δε συμφώνησα.

Καταρχήν, θέλω να σας πω ότι όσο κουραστικό και αν φαίνεται, εγώ το νέο εκπαιδευτικό σύστημα το θεωρώ ιδανικό. Θεωρώ ότι ευνοεί τους καλούς μαθητές, αλλά προσέξτε, όχι με τον τρόπο που γίνεται. Δηλαδή, όλα λειτουργούν λάθος. Και αυτό πιστεύω ξεκινάει από την πολιτεία. Τα μαθήματα δε διδάσκονται σωστά από τους καθηγητές, η βαθμολόγηση είναι τελείως υποκειμενική. Έχουμε ανενήμερωτους βαθμολογητές που βαθμολογούν με βάση τις απόψεις τους και όχι με το τι είναι σωστό και τι πρέπει να διορθώνουν.

Ακόμη άκουσα χτες κάποια άτομα να πιστεύουν ότι τα μαθήματα γενικής παιδείας δεν πρέπει να διδάσκονται ή μάλλον δεν πρέπει να υπολογίζονται στο γενικό μέσο όρο για την πρόσβασή μας στα Τ.Ε.Ι. και Α.Ε.Ι. Διαφωνώ τελείως και πιστεύω ότι όλοι πρέπει να έχουμε γενικές απόψεις και γενικές γνώσεις.

Τέλος, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο, γιατί, κύριοι, δημοσιογράφησα αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα από τη στιγμή που τα παιδιά σας τα στέλνετε σε ξένα ιδιωτικά σχολεία;

Πιστεύω, λοιπόν, ότι έχουμε δικαίωμα στην επιλογή και στην κριτική. Μη μας στερείτε αυτό το δικαίωμα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Με τον τελευταίο ομιλητή, που τον ευχαριστώ, τελειώσαμε και οι δευτερολογίες των συναδέλφων και συναδελφισσών.

Εγώ σας ευχαριστώ. Οι ιδέες, οι σχέψεις και οι προτάσεις σας είχαν ειδικό βάρος. Οφείλω, όμως, να πω ότι επειδή προεδρεύω σχεδόν από την πρώτη φορά που άρχισε το πρόγραμμα αυτό «Βουλή των Εφήβων», ελάχιστα ή σχεδόν καθόλου, δεν είδα ανθρώπους να αναμειγνύονται με την πολιτική. Έχουν περάσει από τότε επτά χρόνια. Για να βγει κανείς στην πολιτική, όπως έλεγα πέρυσι και στο Σικάγο που είχα πάει, χρειάζεται κάποια προεργασία. Ξεκινάει κανείς να έλεγα από τα δημοτικά συμβούλια, από τα νομαρχιακά συμβούλια και φτάνει και εδώ. Χρειάζεται μία προετοιμασία. Μέχρι στιγμής, τουλάχιστον, δε γνωρίζω σε όλη τη Ελλάδα, τουλάχιστον στην περιφέρειά μου τη Φθιώτιδα, να υπάρχουν παιδιά που πέρασαν από εδώ, να έχουν δείξει ανάλογο ενδιαφέρον για να μπουν στο στίβο της δημόσιας ζωής του τόπου. Αυτή η διαδικασία γίνεται από την Ελληνική Βουλή για να κεντρίσει το ενδιαφέρον των νέων ανθρώπων για τη συμμετοχή τους στα κοινά. Καλό θα είναι να το δείτε, να μην φύγετε από εδώ όταν τελειώσει αυτή η συνεδρίαση, το τριήμερο, το τετράημερο, και μείνει μόνο ως εμπειρία εδώ στις Αίθουσες ή στο ξενοδοχείο ή στο εστιατόριο ή στο θέατρο ή στο Ηρώδειο. Να υπάρχει ανανέωση στην πολιτική. Να μπειτε στο στίβο αυτό της δημόσιας ζωής του τόπου, να φέρτε κάτι το καινούργιο. Όλοι όταν μπήκαμε στην πολιτική ζωή, ο καθένας έβαλε τη σφραγίδα του και συνεχίζει. Έχει ανάγκη, λοιπόν, ο τόπος και από τη δική σας συμμετοχή.

Εγώ, θα ήθελα ειλικρινά να σας ευχαριστήσω, να ειχηθείτε να είστε πάντα καλά, να έχετε αγωνίες, να έχετε διάθεση κέφι για συμμετοχή στη δημόσια ζωή του τόπου και μην κατεβάσετε ποτέ τη σημαία. Αυτά που είπατε απόψε εδώ και στις άλλες αίθουσες, τα άλλα παιδιά, οι άλλοι Έφηβοι Βουλευτές, είναι αρκετά χρήσιμα και πολλά απ' αυτά θα τα δούμε στη Κυβέρνηση, τα Υπουργεία και οι λοιποί φορείς που τα αφορούν. Υπήρξαν προτάσεις, οι οποίες πραγματικά και σκεπτικώς γκλόνιασαν. Εσείς μπορεί να μην το πιστεύετε, αλλά πολλές φορές έχουμε να κάνουμε με γραφειοκρατίες, με αγκυλώσεις, που εμποδίζουν τη λύση των προβλημάτων.

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 8.30' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΦΘΙΩΤΙΑΔΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 17-9-2002

Στην Αθήνα σήμερα, 17 Σεπτεμβρίου 2002, ημέρα Τρίτη και ώρα 9.00' π.μ., στην Αίθουσα Γερουσίας (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία του Βουλευτή Α' Αθήνας κ. Γεωργίου Βουλγαράκη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εκπαιδευτικά προβλήματα, Αθλητισμός – Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Τέχνη – Πολιτιστική Ανάπτυξη, Ελληνική Παράδοση, Θρησκεία – Κληρός – Αιρέσεις-Σατανισμός, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Γλώσσα, Αξιολόγηση – Επιμόρφωση Καθηγητών, Βιβλία – Βιβλιοθήκες, Σχολική Ζωή, Αναλφαβητισμός, Βουλή των Εφήβων, Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού και Εκπαίδευση Μειονοτήτων» της Σύνθεσης Κεμένων των μαθητών της Α' και της Β' τάξης των Ενιαίων Λυκείων, των Τ.Ε.Ε. και των Σχολών Μαθητείας Α' Κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα, τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ζ' Σύνοδος 2001-2002 (3η συνεδρίαση).

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: Αγγελίτσα Μαρία-Παναγιώτα (Α' Αθήνας), Αδάμου Παναγιώτα (Ν. Καρδίτσας), Αναγνωστοπούλου Βάσια (Υπόλοιπο Αττικής), Αναγνώστου Βικτώρια (Ν. Αρτας), Ανδριοπούλου Σοφία (Β' Πειραιά), Αντωνίου Μάριος (Β' Αθήνας), Αρβανίτης Ευάγγελος (Ν. Μαγνησίας), Βασιλογεώργη Ισαβέλλα-Μαρία (Α' Αθήνας), Βεγίτης Ευάγγελος (Ν. Καβάλας), Γαλή - Βαρεία Ηλιάννα (Ν. Φθιώτιδας), Γαργάλη Πολυξένη (Α' Αθήνας), Γεωργίου Στέλλα (Αιμώχωστος - Κύπρος), Γεωργούλιας Ιωάννης (Α' Αθήνας), Γιαννιού Δέσποινα (Ν. Δωδεκανήσου), Πώργος Αλέξανδρος (Ν. Κερκύρας), Γκέσση-Θεανώ (Ν. Πέλλας), Γοργογιέτας Βύρων (Α' Πειραιά), Δημάτσα Σταυρούλα (Ν. Λέσβου), Διαμαντή Ολυμπία (Ν. Φθιώτιδας), Δουλή Μαρία (Α' Αθήνας), Θεοδωρίδου Ευανθία (Β' Πειραιά), Θωμαΐδου Δέσποινα (Α' Θεσσαλονίκης), Καββαθός Αλέξανδρος-Δημήτριος (Β' Αθήνας), Καούρη Κασσιανή (Ν. Κορινθίας), Καραμπάτσος Δημήτριος (Ν. Μεσσηνίας), Καραντινού Ουρανία (Ν. Ηρακλείου), Κατσακώρη Αλεξία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Κίτσιου Μάρθα (Ν. Μαγνησίας), Κορέτση Βασιλική (Γερμανία - Ντύσελτορφ), Κοσμόπουλος Κωνσταντίνος (Ν. Αρκαδίας), Κουκουλάκης Γεώργιος (Ν. Ηρακλείου), Κούρκουλου Ελένη-Άννα (Ν. Κερκύρας), Κρέτση Χριστίνα (Ν. Σερρών), Κρουστάλλη Μαρία (Βερολίνο - Γερμανία), Κυμπάρη Άλκηστη (Β' Πειραιά), Κυτίπης Θωμάς (Ν. Τρικάλων), Κωστάκη Κωνσταντίνα, (Α' Αθήνας), Λάμπρου Χαϊδεμένη (Ν. Τρικάλων), Λίγα Μιρένια (Ν. Πέλλας), Λουκή Παυλίνα (Ν. Κορινθίας), Λυκαρδόπουλος Βύρων (Ν. Κεφαλληνίας), Μάλο Γεώργιος

(Β' Αθήνας), Μαμάτα Μαρία-Ελένη (Β' Αθήνας), Μαργαρίτης Χαράλαμπος (Πάφος - Κύπρος), Μάρης Παναγιώτης (Ν. Αρτας), Μαρίνης Μιχαήλ (Ν. Κορινθίας), Μαρκάκη Μαρία (Ν. Ηρακλείου) Μαστραντωνάς Παναγιώτης (Ν. Ευβοίας), Μπλέτας Νίκος (Ν. Λακωνίας), Μπουσούνη Ευαγγελία - Αγγελική (Ν. Κυκλάδων), Μυλωνίδης Δημήτρης (Α' Θεσσαλονίκης), Νάνος Γεώργιος (Ν. Βοιωτίας), Νικολούτσου Ζαχαρούλα (Ν. Ευβοίας), Ντίνα Μαρία (Ν. Κοζάνης), Οικονόμου Κωνσταντίνα (Ν. Βοιωτίας), Παπαδά Μαρία (Β' Πειραιά), Παπαδοπούλου Σταυρούλα (Ν. Ημαθίας), Παππά Κατερίνα (Υπόλοιπο Αττικής), Πασιατάς Αλέξανδρος (Ν. Κιλκίς), Πάτσαλη Χριστίνα (Αίγυπτος), Πολίτη Θέμιδα (Υπόλοιπο Αττικής), Ρίζου Ελένη (Β' Αθήνας), Ροβίθη Νεφέλη (Ν. Μαγνησίας), Ροδίτη Βασιλική (Β' Αθήνας), Ρούσου Αικατερίνη - Αστερία (Ν. Χαλκιδικής), Σαορή Στυλιανή (Ν. Ξάνθης), Σαφέτη Αντιγόνη (Ν. Πιερίας), Σχίτζα Ελπίδα (Α' Αθήνας), Τζανικιάν Κρίστιν (Α' Αθήνας), Τζωρτζοπούλου Σταυρούλα (Η.Π.Α. - Σικάγο), Τολιόπουλος Αλέξανδρος (Ν. Ημαθίας), Τσαβδαρίδου Αναστασία-Δέσποινα (Α' Θεσσαλονίκης), Τσέλιου Δέσποινα (Ν. Δωδεκανήσου), Τσελώνη Φερενίκη-Μαρία (Ν. Κορινθίας), Τσικνίδης Αντώνιος (Α' Θεσσαλονίκης), Φεσατίδου Ευθαλία (Ν. Πέλλας), Χατζηγιούλας Κωνσταντίνος (Α' Αθήνας), Χατζησυμεωνίδου Σουλτάνα (Ν. Σερρών), Χήτα Κασσιανή (Β' Πειραιά), Χριστοφορίδου Στέλλα (Ν. Καβάλας) και Χρυσοστομίδου Σοφία (Ν. Ημαθίας).

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής παρευρέθη και ο Καθηγητής Ιωάννης Μαρκαντώνης, μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, στις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις είχατε τη δυνατότητα να τοποθετηθείτε πάνω στη Σύνθεση Κεμένων, αρμοδιότητας Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και η οποία σας είχε διανεμηθεί και εκφράσατε τις απόψεις σας ή καταθέσατε τις προτάσεις σας γύρω από τα θέματα αυτά.

Σήμερα, μετά τις πρωτολογίες και τις δευτερολογίες, που είναι η δεύτερη φάση, περνάμε στην τρίτη φάση, που είναι η ψήφιση της Σύνθεσης Κεμένων. Πρέπει να σας πω ότι στη Βουλή των Ελλήνων ένα νομοσχέδιο που κατατίθεται από την Κυβέρνηση, που έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία, για να γίνει νόμος, περνάει από τρεις διαφορετικές φάσεις. Το νομοσχέδιο έρχεται στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, όπως αυτή η δική σας, συζητιέται, εξαντλείται η συζήτηση, έχουν μιλήσει, δηλαδή, όλοι πρώτη και δεύτερη φορά. Στη συνέχεια, ψηφίζεται το νομοσχέδιο επί της αρχής. Αυτό σημαίνει ότι ψηφίζεται η γενική φιλοσοφία που περιγράφει αυτό το νομοσχέδιο.

Αφού ψηφιστεί επί της αρχής, μετά ψηφίζεται κατ' άρθρον. Αν υπάρχουν, δηλαδή, πολλά άρθρα, ψηφίζεται άρθρο προς άρθρο. Σ' αυτή τη φάση ενσωματώνονται και οι

λεγόμενες, όπως λέμε στη Βουλή, προτάσεις ή τροπολογίες. Οι τροπολογίες αυτές ενσωματώνονται αν έγκαιρα είναι κατατεθειμένες. Μετά το νομοσχέδιο ψηφίζεται στο σύνολό του. Και αφού ψηφιστεί στο σύνολό του, μέσω της διαδικασίας που προβλέπει η διοίκηση, δηλαδή η δημοσίευσή του στο Φύλλο της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, γίνεται νόμος.

Κάτι παρόμοιο θα κάνουμε σήμερα εδώ. Αφού έχει, ήδη, εξαντληθεί η συζήτηση, θα περάσουμε στο στάδιο των ψηφοφοριών, όπου πλέον θα κληθείτε να ψηφίσετε σ' αυτές τις τρεις διαφορετικές φάσεις που προηγουμένως είπαμε. Έχετε λοιπόν τη Σύνθεση Κεμένων, την οποία ακούσατε.

Κατ' αρχήν, θέλω να ρωτήσω αν γίνεται δεκτή επί της αρχής η Σύνθεση των Κεμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, η Σύνθεση των Κεμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, επί της αρχής, ομόφωνα.

Προχωρούμε τώρα στα επιμέρους θέματα της Σύνθεσης και σας καλώ να τα ψηφίσετε ένα προς ένα, με τις προτάσεις.

Πρώτο θέμα: «Εκπαιδευτικό σύστημα - εκπαιδευτικά προβλήματα», με τις προτάσεις που το συνοδεύουν.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, το θέμα «Εκπαιδευτικό σύστημα - εκπαιδευτικά προβλήματα», με τις προτάσεις που το συνοδεύουν έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Δεύτερο θέμα: «Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες», με τις προτάσεις που το συνοδεύουν.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα «Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες», με τις προτάσεις που το συνοδεύουν έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Τρίτο θέμα: «Πολιτισμός - Πολιτιστική Κληρονομιά - Τέχνη - Πολιτιστική Ανάπτυξη».

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, το θέμα «Πολιτισμός - Πολιτιστική Κληρονομιά - Τέχνη - Πολιτιστική Ανάπτυξη» έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Τέταρτο θέμα: «Ελληνική Παράδοση».

Οι αποδεχόμενοι το θέμα, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Πέμπτο θέμα: «Θρησκεία-Κλήρος-Αιρέσεις-Σατανισμός». Οι αποδεχόμενοι το θέμα, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Έκτο θέμα: «Επαγγελματικός Προσανατολισμός».

Οι αποδεχόμενοι το θέμα, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Έβδομο θέμα: «Γλώσσα».

Οι αποδεχόμενοι το θέμα, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Όγδοο θέμα: «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Καθηγητών».

Οι αποδεχόμενοι το θέμα, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Ένατο θέμα: «Βιβλία - Βιβλιοθήκες».

Οι αποδεχόμενοι το θέμα, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα).

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Δέκατο θέμα: «Σχολική Ζωή».

Οι αποδεχόμενοι το θέμα, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα).

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Ενδέκατο θέμα: «Αναλφαβητισμός».

Οι αποδεχόμενοι το θέμα, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα).

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Δωδέκατο θέμα: «Βουλή των Εφήβων».

Οι αποδεχόμενοι το θέμα, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα).

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Δέκατο τρίτο θέμα: «Εκπαίδευση Ελλήνοπαίδων Εξωτερικού και Εκπαίδευση Μειοψηφιών».

Οι αποδεχόμενοι το θέμα, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα).

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε τώρα σε ψήφιση των νέων προτάσεων, που διατύπωσαν Έφηβοι Βουλευτές, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή.

Θα σας διαβάσω μια-μια πρόταση, που η Γραμματεία συγκέντρωσε από τις δύο συνεδριάσεις και μετά θα σας καλώ να τοποθετηθείτε αρνητικά ή θετικά. Αν τη δέχεστε, στην περίπτωση αυτή ενσωματώνεται στη Σύνθεση Κεμμένων. Αν δεν τη δέχεστε, στην περίπτωση αυτή απορρίπτεται και δεν ενσωματώνεται στη Σύνθεση Κεμμένων. Υπάρχουν προτάσεις, τις οποίες κάνατε και δεν αφορούσαν την Επιτροπή μας, δηλαδή, ήταν αρμοδιότητα άλλων Επιτροπών. Αυτές οι προτάσεις δεν θα τεθούν σε ψηφοφορία, διότι δεν αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας της δικής μας Επιτροπής. Επίσης, υπάρχουν προτάσεις, που ήδη υπάρχουν στη Σύνθεση Κεμμένων. Και αυτές δεν θα τεθούν σε ξεχωριστή ψηφοφορία, διότι θα τεθούν σε ψηφοφορία με τη Σύνθεση Κεμμένων. Άρα, λοιπόν, θα διαβάσω προτάσεις που έχουν γίνει και είναι αρμοδιότητας μόνο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Οι προτάσεις της Εφήβου Βουλευτού Αναστασίας-Δέσποινας Τσαβδαρίδου έχουν ως εξής:

«Να ξαναγραφούν τα βιβλία της ιστορίας και των έξι τάξεων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, έτσι ώστε να καλύπτεται η ιστορική πορεία της χώρας μας μέχρι και τα πιο πρόσφατα γεγονότα».

«Το μάθημα της Ιστορίας να συνοδεύεται από οπτικοακουστικό υλικό».

«Κατάρτιση καταλόγου ιστορικών βιβλίων και ιστορικών μυθιστορημάτων που θα προτείνονται στους μαθητές».

«Οργάνωση καλλιτεχνικών ομάδων κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους, σε κατάλληλους χώρους εξοπλισμένους με κατάλληλο υλικό».

«Δωρεάν είσοδος των μαθητών σε πολιτιστικές εκδηλώσεις».

«Δωρεές από το κράτος στις ήδη υπάρχουσες σχολικές βιβλιοθήκες για την αγορά επιπλέον βιβλίων και παρουσίασή τους από μαθητές κατά τη διάρκεια του μαθήματος της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας».

«Διοργάνωση εκθέσεων βιβλίων στα σχολεία».

Θα σας διαβάσω μια-μια πρόταση και θα σας καλώ να την ψηφίζετε.

Πρώτη πρόταση της Έφηβου Βουλευτού Τσαβδαρίδου Αναστασίας - Δέσποινας:

«Να ξαναγραφούν τα βιβλία της ιστορίας και των έξι τάξεων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, έτσι ώστε να καλύπτεται η ιστορική πορεία της χώρας μας μέχρι και τα πιο πρόσφατα γεγονότα».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η δεύτερη πρόταση είναι:

«Το μάθημα της Ιστορίας να συνοδεύεται από οπτικοακουστικό υλικό».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η τρίτη πρόταση είναι:

«Κατάρτιση καταλόγου ιστορικών βιβλίων και ιστορικών μυθιστορημάτων, που θα προτείνονται στους μαθητές».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Δεν σήκωσε το χέρι ο απαιτούμενος αριθμός Εφήβων Βουλευτών και η πρόταση απορρίπτεται.

Η τέταρτη πρόταση είναι:

«Οργάνωση καλλιτεχνικών ομάδων κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους, σε κατάλληλους χώρους εξοπλισμένους με κατάλληλο υλικό».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η πέμπτη πρόταση είναι:

«Δωρεάν είσοδος των μαθητών σε πολιτιστικές εκδηλώσεις».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, ομόφωνα.

Η έκτη πρόταση είναι:

«Δωρεές από το κράτος στις ήδη υπάρχουσες σχολικές βιβλιοθήκες για την αγορά επιπλέον βιβλίων και παρουσίασή τους από μαθητές κατά τη διάρκεια του μαθήματος της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η έβδομη πρόταση είναι:

«Διοργάνωση εκθέσεων βιβλίων στα σχολεία».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)
 Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
 Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.
 Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Ντίνα πρότεινε το εξής:
 «Επιλογή ψυχολόγων από ειδικούς αξιολογητές, πριν την τοποθέτησή τους στο σχολείο, και αξιολόγησή τους από μαθητές, καθηγητές και γονείς, μετά την τοποθέτησή τους σ' αυτό».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)
 Δεν σήκωσε το χέρι ο απαιτούμενος αριθμός Εφήβων Βουλευτών και η πρόταση απορρίπτεται.

Η Έφηβος Βουλευτής Αλεξία Κατσακιώρη, από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας πρότεινε το εξής: «Αυστηρή νομοθετική αντιμετώπιση, παγκοσμίως, της χρήσης των αναβολικών και άλλων ουσιών από τους αθλητές».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)
 Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, ομόφωνα.

Πρέπει να πω στο σημείο αυτό ότι υπάρχει νομοθεσία για το θέμα αυτό. Απαγορεύονται τα αναβολικά. Πάντως καλό είναι να περιληφθεί.

Ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Πασιατάς από το Νομό Κιλκίς πρότεινε το εξής: «Συγγώνευση σχολείων στην επαρχία, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες των μαθητών πληρέστερα, με καθηγητές όλων των ειδικοτήτων».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)
 Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
 Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η δεύτερη πρότασή του έχει ως εξής: «Υποχρεωτική παραμονή των καθηγητών για τουλάχιστον πέντε χρόνια στο ίδιο σχολείο».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)
 Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
 Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η Έφηβος Βουλευτής Ευθαλία Φεσατίδου, από το Νομό Πέλλας πρότεινε το εξής: «Κατάργηση του ορίου βάσης εισαγωγής στα Τ.Ε.Ι. των μαθητών που προέρχονται από τα Τ.Ε.Ε. μέχρι την κάλυψη των θέσεων που ορίζονται γι' αυτούς».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)
 Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
 Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

ΕΥΘΑΛΙΑ ΦΕΣΑΤΙΔΟΥ (Νομός Πέλλας): Κύριε Πρόεδρε, να κάνω μία επισήμανση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Για ποιο πράγμα; Τα έχετε πει στην Επιτροπή. Υπάρχει και συμπληρωματικό;

ΕΥΘΑΛΙΑ ΦΕΣΑΤΙΔΟΥ (Νομός Πέλλας): Αυτό που θέλω να πω είναι ότι τα παιδιά είναι από Ενιαία Λύκεια και δεν ξέρουν τη νοοτροπία των Τ.Ε.Ε..

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Καλά, αυτό όμως είναι άλλο θέμα.

ΕΥΘΑΛΙΑ ΦΕΣΑΤΙΔΟΥ (Νομός Πέλλας): Απλώς ήθελα να το θίξουμε αυτό το θέμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν παίζει ρόλο. Εδώ είναι Βουλή. Συμβαίνει πολλές φορές και στη Βουλή των Ελλήνων. Εγώ, ας πούμε, είμαι εκπαιδευτικός της Α' Περιφέρειας Αθήνας και μπορεί κάτι, το οποίο να αφορά πάρα πολύ την Α' Περιφέρεια Αθήνας να μην αφορά καθόλου το Νομό Κιλκίς ή να αφορά αρνητικά το Νομό Τρικάλων. Εδώ βγαίνει η συνισταμένη. Γι' αυτό οι προτάσεις που ακούγονται λογικές, εννοώ από το μέσο όρο συνήθως, είναι προτάσεις, οι οποίες προχωρούν.

Η δεύτερη πρότασή της, είναι η εξής: «Αναπροσαρμογή των ποσοστών εισαγωγής στα Τ.Ε.Ι. υπέρ των αποφοίτων των Τ.Ε.Ε.».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)
 Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
 Συνεπώς, η πρόταση αυτή, απορρίπτεται.

Η τρίτη πρότασή της έχει ως εξής: «Δημιουργία τμημάτων στην Α' Τάξη των Τ.Ε.Ε. με δεκαπέντε μαθητές στο ελάχιστο και συνδιδασκαλία τμημάτων με είκοσι μαθητές κατά ανώτατο όριο».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)
 Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
 Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Αντώνιος Τσικνίδης, από την Α' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης πρότεινε το εξής: «Αποδέσμευση του μαθήματος της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας από τη βαθμολογία».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)
 Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
 Συνεπώς, η πρόταση αυτή, απορρίπτεται.

Ο Έφηβος Βουλευτής Μιχαήλ Μαρίνης, από το Νομό Κορινθίας πρότεινε το εξής: «Καθιέρωση νέου συστήματος εισαγωγής στα Α.Ε.Ι., βάσει του οποίου κάθε σχολή θα υποβάλει τους υποψηφίους που έχουν δηλώσει ότι επιθυμούν».

να εισαχθούν στη συγκεκριμένη και μόνο σχολή σε ένα ψυχολογικό τεστ και σε ένα διαγώνισμα γνώσεων, που θα διαφέρουν για κάθε σχολή».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η Έφηβος Βουλευτής Ηλιάννα Γαλλή - Βαριά, από το Νομό Φθιώτιδας πρότεινε το εξής: «Διδασκαλία της αγγλικής γλώσσας από το νηπιαγωγείο».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η δεύτερη πρότασή της έχει ως εξής: «Ολιγομελή τμήματα αγγλικών στα σχολεία με καλύτερα οπτικοακουστικά μέσα και καλλιέργεια του προφορικού λόγου».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η τρίτη πρότασή της έχει ως εξής: «Διοργάνωση εκδρομών από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και από τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς στο εξωτερικό».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η τέταρτη πρότασή της έχει ως εξής: «Προβολή από τα Μ.Μ.Ε., μέσω δορυφορικών καναλιών και χωρίς συνδρομή ενημερωτικών προγραμμάτων στην αγγλική γλώσσα χωρίς υπόπαιλους».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η πέμπτη πρότασή της έχει ως εξής: «Οι ώρες λειτουργίας των Γραφείων Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού να μη συμπίπτουν με τις ώρες διδασκαλίας».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Στυλιανή Σαρρή, από το Νομό Ξάνθης πρότεινε το εξής: «Καθιέρωση διαπολιτισμικής εκ-

παίδευσης για την αντιμετώπιση των προβλημάτων συμβίωσης ατόμων διαφορετικών εθνοτήτων. Η εκπαίδευση πρέπει να παρέχεται με τον ίδιο τρόπο σε όλους».

Θα σας παρακαλέσω να μας διευκρινίσετε κάτι. Εννοείτε σε όλους, όσοι θα φοιτούν στα σχολεία, γενικώς, ή σε όλους των συγκεκριμένων εθνοτήτων;

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΣΑΡΡΗ (Νομός Ξάνθης): Σε αυτούς που θα φοιτούν στα σχολεία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δηλαδή και τους Έλληνες και τους ξένους συνολικά.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή, απορρίπτεται.

Η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Κωστάκη, από την Α' Περιφέρεια Αθήνας πρότεινε το εξής: «Θεσμοθέτηση γόνιμου διαλόγου μεταξύ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Καθηγητών για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της εκπαίδευσης».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, ομόφωνα.

Ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Γιώργος, από το Νομό Κερκύρας πρότεινε το εξής: «Η Εκκλησία να είναι για τους Έλληνες φορέας της ελληνοχριστιανικής παράδοσης και να στέκεται αρωγός στις προσπάθειες του λαού μας για ουσιαστική επιβίωση και ενεργό παρέμβαση στα δρώμενα της Ευρώπης».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η δεύτερη πρότασή του έχει ως εξής: « Η Εκκλησία, ανταποκρινόμενη στο χρέος της να επαναφέρει τη νεολαία στους κόλπους της».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Νίκος Μπλέτας, από το Νομό Λακωνίας πρότεινε το εξής: «Ενεργοποίηση του Υπουργείου Πολιτισμού και γενικότερα της Πολιτείας, ώστε να μη φύγουν άλλοι αρχαιολογικοί θησαυροί από την Ελλάδα και να αξιοποιηθούν όλοι οι αρχαιολογικοί χώροι. Παράλληλα να δοθεί, μέσα από το σχολείο ιδιαίτερη βαρύτητα στα ανάλογα κεφάλαια της Ιστορίας».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι)

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, ομόφωνα.

Υπάρχει και δεύτερη πρόταση από τον ίδιο Έφηβο Βουλευτή Νίκο Μπλέτα: «Καθηγητές Θεολογίας να γίνονται αποκλειστικά και μόνο όσοι αποφασίζουν να φοιτήσουν στην αντίστοιχη σχολή, υπαγόμενοι ωστόσο, στο ενιαίο σύστημα εξετάσεων». Δεν το κατάλαβα αυτό.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΛΕΤΑΣ (Νομός Λακωνίας): Να σας το εξηγήσω. Να συμμετέχουν στις πανελλαδικές εξετάσεις, αλλά όσοι θέλουν να πάνε στη Θεολογία να δηλώνουν μόνο αυτή τη σχολή, έτσι ώστε να πηγαίνουν σ' αυτή τη σχολή αυτοί, που πραγματικά θέλουν να γίνουν Θεολόγοι και όχι όποιος και όποιος. Δηλαδή, να μη δηλώνει κάποιος 59 σχολές και η 60ή να είναι η Θεολογία και να πηγαίνει σ' αυτή τη σχολή και να μην ξέρουμε και εμείς τι θα βγει.

Κάνω αυτή την πρόταση για να βγαίνουν σωστοί Θεολόγοι και να γίνεται σωστά το μάθημα των Θρησκευτικών. Έκανα αυτή την πρόταση, επειδή σ' αυτό το μάθημα έχω παρατηρήσει ότι γίνεται «μπάχαλο». Ακόμα, υπάρχουν καθηγητές που κάνουν μάθημα Θρησκευτικών που είναι άθεοι, διδάσκουν δε αθεΐα. Αυτό το έχω παρατηρήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εννοείς, δηλαδή, να δηλώνουν μόνο αυτή τη σχολή;

ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΛΕΤΑΣ (Νομός Λακωνίας): Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Άρα, δηλαδή, η πρόταση είναι οι υποψήφιοι καθηγητές Θεολογίας να δηλώνουν αποκλειστικά και μόνο αυτή τη σχολή στο μηχανογραφικό τους.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η Έφηβος Βουλευτής Κατερίνα Παπά, από το Υπόλοιπο Αττικής έκανε την ακόλουθη πρόταση: «Σωστή εκμάθηση και διάδοση της ελληνικής γλώσσας με τη λειτουργία βιβλιοθηκών με εύκολη πρόσβαση και δυνατότητα δανεισμού βιβλίων, καθώς και με εκπαιδευτικές εκπομπές των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Κρίστιν Τζανικιάν, από την Α' Αθήνας έκανε την ακόλουθη πρόταση: «Να μην εξαιρούνται οι μαθητές των Εσπερινών Λυκείων από τη δυνατότητα εισαγωγής στις στρατιωτικές ή αστυνομικές σχολές».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Βύρωνας Λυκιαρδόπουλος, από το Νομό Κεφαλληνίας έχει κάνει κάποιες προτάσεις.

Πρώτη πρόταση: «Διατήρηση των εξετάσεων της Β Λυκείου και διπλή εξεταστική στη Γ' Λυκείου, τον Ιανουάριο και τον Ιούνιο, ώστε να μοιράζεται η εξεταστέα ύλη».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή, απορρίπτεται.

Δεύτερη πρόταση: «Ολιγομελή τμήματα στην ενισχυτική διδασκαλία και κατάταξη των μαθητών, ανάλογα με τις επιδόσεις τους».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Τρίτη πρόταση: «Αυστηρός έλεγχος των βαθμολογημάτων των πανελληνίων γραπτών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι)

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, ομόφωνα.

Τέταρτη πρόταση: «Καθιέρωση ανώτατου ορίου γραπτών, που θα μπορεί να διορθώνει κάθε βαθμολογητής».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση παρακαλώ να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Πέμπτη πρόταση: «Χάραξη κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής για την παιδεία».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Ο Έφηβος Βουλευτής Χαράλαμπος Μαργαρίτης, από την Κύπρο προτείνει: «Ίδρυση καλλιτεχνικών και πνευματικών κοινοβίων». Δεν κατάλαβα καλά την πρόταση. Μπορεί ο Χαράλαμπος να μας το εξηγήσει;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ (Πάφος - Κύπρος): Να σας το εξηγήσω. Εννοώ να ιδρυθούν πνευματικά κοινόβια, όπου άνθρωποι οι οποίοι ασχολούνται με την τέχνη θα συγκατοικούν και θα συγκεντρώνονται εκεί. Εκεί θα υπάρχουν βιβλία και υλικό για την τέχνη τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η λέξη «κοινόβιο» είναι σύνθετη και σημαίνει κοινός βίος.

δηλαδή ζω μαζί με κάποιον. Στα κοινόβια ζουν πολλοί μαζί. Δηλαδή, λέτε να μένουν πολλοί μαζί σε ένα κοινόβιο και αυτοί να ασχολούνται με καλλιτεχνικά και πνευματικά θέματα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ (Πάφος - Κύπρος): Ναι, αυτό εννοώ. Δηλαδή, το κράτος να ιδρύσει αυτά τα κοινόβια, όπου θα μπορούν να συγκατοικούν ομάδες καλλιτεχνών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ωραία, το κατάλαβα.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτα Αδάμου, από το Νομό Καρδίτσας έκανε την ακόλουθη πρόταση: «Η προβλεπόμενη από το Σύνταγμα δημόσια και δωρεάν παιδεία να εφαρμοστεί στην πράξη».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Πολυξένη Γαργάλη, από την Α΄ Περιφέρεια Αθήνας, προτείνει το εξής: «Εκπόνηση επιδοτούμενων προγραμμάτων από τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, ώστε, κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, φοιτητές ή και απόφοιτοι της Αρχαιολογικής και άλλων συναφών σχολών, να φυλάσσουν τους αρχαιολογικούς χώρους».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Ο Έφηβος Βουλευτής Ευάγγελος Βεγίρης, από το Νομό Καβάλας, προτείνει το εξής: «Υιοθέτηση από την Ελλάδα της αγγλικής ως δεύτερης επίσημης γλώσσας στην Ελλάδα και ταυτόχρονη υιοθέτηση της ελληνικής γλώσσας από τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η Έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Κρέτσι, από το Νομό Καβάλας, προτείνει το εξής: «Να ενταθεί η ενισχυτική διδασκαλία, ώστε να περιοριστούν στην πράξη τα φροντιστήρια».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Μάρθα Κίτσιου, Νομός Μαγνησίας, έχει ως εξής: «Κατάταξη των μαθητών σε επίπεδα ανάλογα με τις γνώσεις τους».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η δεύτερη πρότασή της έχει ως εξής: «Άρση της μονιμότητας των εκπαιδευτικών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Ροδίτη, από τη Β΄ Περιφέρεια Αθήνας, προτείνει το εξής: «Τα παιδιά των μειονοτήτων να διδάσκονται κατ' αρχήν τη μητρική τους γλώσσα και στη συνέχεια να ακολουθούν πρόγραμμα δίγλωσσης εκπαίδευσης».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Νάνος, από το Νομό Βοιωτίας, προτείνει τα εξής:

«Προσθήκη νέων μαθημάτων, όπως η ερωτική, κυκλοφοριακή και καταναλωτική αγωγή, η συζυγική και γονεϊκή διαπαιδαγώγηση, καθώς και οι πρώτες βοήθειες».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η δεύτερη πρότασή του έχει ως εξής: «Δημιουργία τράπεζας πληροφοριών σε επίπεδο νομού σχετικά με την αγορά εργασίας».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η τρίτη πρότασή του έχει ως εξής: «Δυνατότητα πρόσβασης των μαθητών στο Internet για άντληση πληροφοριών, σε σχέση με την αγορά εργασίας».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.
Η τελευταία πρότασή του είναι: «Παροχή κινήτρων στους καθηγητές των φροντιστηρίων προκειμένου να ασχοληθούν με την ενισχυτική διδασκαλία στα σχολεία».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Δέσποινα Θωμαΐδου, από την Α' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης, προτείνει το εξής: «Μοριοδότηση των μαθητών που διακρίνονται σε πανελλήνιους καλλιτεχνικούς διαγωνισμούς για την εισαγωγή τους στα αντίστοιχα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Ευάγγελος Αρβανίτης, από το Νομό Μαγνησίας, προτείνει τα εξής: «Αποσύνδεση του σχολείου από τις Πανελλήνιες Εξετάσεις».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος - Δημήτριος Καβαθάς, από τη Β' Περιφέρεια Αθήνας, προτείνει τα εξής: «Ένταξη νέων ατόμων, προηγούμενων μελών της Βουλής των Εφήβων στην Επιτροπή Αξιολόγησης των υποψηφίων Εφήβων Βουλευτών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η δεύτερη πρότασή του έχει ως εξής: «Παράταση της διάρκειας των εργασιών της Βουλής των Εφήβων κατά δύο ή τρεις μέρες».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η τρίτη πρότασή του έχει ως εξής: «Προβολή του θεσμού της Βουλής των Εφήβων από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η τέταρτη πρότασή του έχει ως εξής: «Κατάθεση Έκθε-

σης του Προεδρείου της Βουλής των Ελλήνων σε κάθε νέα Σύνοδο, στην οποία θα αναγράφονται οι προτάσεις της προηγούμενης Βουλής των Εφήβων, οι οποίες υλοποιήθηκαν».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, ομόφωνα.

Η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Κορέτσι, από τη Γερμανία, κατέθεσε την εξής πρόταση: «Αύξηση των ωρών διδασκαλίας των γλωσσικών μαθημάτων και της Ιστορίας στα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Στέλλα Γεωργίου, από την Κύπρο κατέθεσε την εξής πρόταση: «Αναβάθμιση της διδασκαλίας του μαθήματος των Νέων Ελληνικών, διεύρυνση της διδασκαλίας της ιστορίας και του διδακτικού χρόνου και ταυτόχρονη διδασκαλία με τα Αρχαία Ελληνικά».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η Έφηβος Βουλευτής Τσελώνη Φερενίκη-Μαρία, από το Νομό Κορινθίας, κατέθεσε την εξής πρόταση: «Παρουσία των αρμοδίων Υπουργών στις συνεδριάσεις των Επιτροπών της Βουλής των Εφήβων».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η δεύτερη πρότασή της έχει ως εξής: «Για τα ιστορικά γεγονότα, για τα οποία υπάρχει διαφωνία ανάμεσα στα εμπλεκόμενα κράτη, πρέπει στα βιβλία της Ιστορίας να παρτίθεται και η άποψη των άλλων κρατών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Σταυρούλα Τζωρτζοπούλου, από το Σικάγο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, κατέθεσε την εξής πρόταση: «Υποχρεωτική διδασκαλία των Αρχαίων Ελληνικών και στα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, ομόφωνα.

Η Έφηβος Βουλευτής Σταυρούλα Παπαδοπούλου, από το Νομό Ημαθίας, κατέθεσε την εξής πρόταση: «Μοριοδότηση των Εφήβων Βουλευτών για την εισαγωγή τους στα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι.».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Η Έφηβος Βουλευτής Ζαχαρούλα Νικολούτσου, από το Νομό Εύβοιας, κατέθεσε την εξής πρόταση: «Τα ειδικά εξεταζόμενα μαθήματα των Πανελληνίων Εξετάσεων, όπως παραδείγματος χάρι το σχέδιο, να διδάσκονται στα σχολεία και μάλιστα από εξειδικευμένους καθηγητές».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Δουλή, από την Α΄ Περιφέρεια Αθήνας, κατέθεσε την εξής πρόταση: «Έλεγχος των πτυχίων του εξωτερικού και διορισμός των κατόχων τους σε συγκεκριμένο ποσοστό, με αυστηρή αξιολόγηση».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η δεύτερη πρότασή της, έχει ως εξής: «Διεύρυνση των ελληνικών πανεπιστημίων και ευκολότερη πρόσβαση για μεταπτυχιακές σπουδές».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Εδώ λέγοντας «διεύρυνση», τί εννοείτε; Εννοείτε επέκταση, δηλαδή, να γίνουν και άλλα πανεπιστήμια, να γίνουν και άλλες σχολές;

ΜΑΡΙΑ ΔΟΥΛΗ (Α΄ Αθήνας): Να γίνουν περισσότεροι τομείς σε όλες τις σχολές, πάνω στους οποίους μπορούν να γίνουν μεταπτυχιακά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αναφέρεστε στα μεταπτυχιακά ή γενικά στα πανεπιστήμια;

ΜΑΡΙΑ ΔΟΥΛΗ (Α΄ Αθήνας): Στα πανεπιστήμια να μπορούν να γίνουν μεταπτυχιακά σε όλους τους τομείς των σχολών. Να υπάρχουν, δηλαδή, διάφοροι τομείς, στους οποίους μπορούν οι φοιτητές να εξειδικευτούν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η επόμενη πρόταση της ίδιας Εφήβου Βουλευτού, έχει ως

εξής: «Ελεύθερη πρόσβαση στα ελληνικά πανεπιστήμια χωρίς, πανελλαδικές εξετάσεις».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση αυτή απορρίπτεται.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε ολοκληρώσει με την ψήφιση των προτάσεων των Εφήβων Βουλευτών, έτσι όπως κατατέθηκαν, όπως καταγράφηκαν από το Προεδρείο και έτσι όπως αναγνώστηκαν συνολικά.

Ερωτάται η Επιτροπή αν γίνεται δεκτή η Σύνοψη των Κεμένων στο σύνολό της, όπως συμπληρώθηκε με τις προσηκές των νέων προτάσεων.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση, παρακαλώ, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Επομένως, η Σύνοψη Κεμένων έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Όσοι από εσάς επιθυμούν να κληρωθούν με την πιθανότητα να μιλήσουν στην Ολομέλεια θα πρέπει ευκρινώς να δηλώσουν το όνομα και το επίθετό τους, ούτως ώστε μετά από ένα μικρό πεντάλεπτο διάλειμμα να επανέλθουμε για να γίνει η κλήρωση παρουσία όλων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Κύριε Πρόεδρε, ακούστηκαν όλες οι προτάσεις;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όσες νέες προτάσεις έγιναν, νομίζω ότι διαβάστηκαν. Κάνατε κάποια συγκεκριμένη πρόταση, την οποία δεν την διαβάσαμε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Υπήρχαν κάποιες αντίθετες απόψεις με αυτές που εκφράστηκαν. Αφού, όμως, καταψηφίστηκαν...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τώρα δε λέμε για απόψεις. Υπήρχε πρόταση συγκεκριμένη που δεν ακούστηκε; Αν υπήρχε να μας την πείτε, για να τη θέσουμε σε ψηφοφορία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Όχι, κύριε Πρόεδρε. Απλά εγώ εξέφρασα μία άλλη άποψη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Άλλο άποψη. Μιλάμε για πρόταση. Εδώ υπήρξαν συγκεκριμένες προτάσεις.

ΙΣΑΒΕΛΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΟΓΕΩΡΓΗ (Α΄ Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, έχουμε πέσει σε μία αντίφαση πάνω σε ένα ζήτημα. Είπε πριν ο Έφηβος Βουλευτής από την Κεφαλληνία να είναι ολιγομελή τα τμήματα και οι μαθητές να κατατάσσονται με τις επιδόσεις τους και το υπερψηφίσαμε. Και πρότεινε κάποιος άλλος πάλι τα τμήματα να είναι ανάλογα με τις γνώσεις και το καταψηφίσαμε. Μήπως έπρεπε η πρώτη πρόταση να χωριστεί σε δύο σκέλη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ακούστε κάτι. Το Προεδρείο είναι ο διαιτητής. Αυτό το λαμβάνετε εσείς υπόψη. Δεν είμαστε εμείς αρμόδιοι. Εσείς ακούτε.

ΙΣΑΒΕΛΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΟΓΕΩΡΓΗ (Α' Αθήνας): Δε λέω τίποτα για το Προεδρείο. Μήπως έπρεπε η πρόταση αυτή να είναι σε δύο σκέλη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Παιδιά ακούστε κάτι. Θέλω να είμαστε ξεκαθαρισμένοι στο εξής. Οι προτάσεις από του Βήματος αυτού εξετέθησαν, νομίζω, με σαφήνεια από τον κάθε ομιλητή προς όλους. Η δουλειά, την οποία ο κάθε ένας από εσάς θεωρητικά έπρεπε να κάνει, ήταν να ακούσει τις προτάσεις που ο κάθε ένας έλεγε, να τις αξιολογήσει και στη συνέχεια, αφού γνωρίζετε ότι αυτές θα έμπαιναν σε ψηφοφορία, να ψηφίσει ανάλογα με αυτό το οποίο πιστεύει. Ή συμφωνεί ή διαφωνεί.

Η δουλειά του Προεδρείου τεχνικά είναι να καταγράψει, όσες νέες προτάσεις γίνονται, από τους Έφηβους Βουλευτές, με τη σειρά με την οποία λέγονται και να τεθούν σε ψηφοφορία. Δεν είναι δική μας δουλειά, ούτε δική μου, ούτε της Γραμματείας, να πούμε ποιες θα ψηφισθούν και ποιες δε θα ψηφισθούν. Έπρεπε εσείς να τις αξιολογήσετε, όταν τις ακούγατε από τους συναδέλφους σας ή από εμένα, όταν τις έθετα σε ψηφοφορία.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΙΝΗΣ (Νομός Κορινθίας): Κύριε Πρόεδρε, κατά τη διάρκεια της πρώτης συνεδρίασης της Επιτροπής μας έκανα μία πρωτολογία και είχα κάποιες προτάσεις, οι οποίες σήμερα δεν ακούστηκαν και δεν ψηφίστηκαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ποια πρόταση;

ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΙΝΗΣ (Νομός Κορινθίας): Είπα. Το Δημοτικό, το Γυμνάσιο, αλλά και το Λύκειο να ασχολούνται περισσότερο με τη διαμόρφωση του χαρακτήρα ή της προσωπικότητας του μαθητή και όχι με την παροχή γνώσεων αποσπασματικών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Υπάρχει στη Σύνοψη Κεμμένων, στη σελίδα 27 και άλλου η παροχή από τα σχολεία ανθρωπιστικής παιδείας.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΙΝΗΣ (Νομός Κορινθίας): Κύριε Πρόεδρε, είναι διαφορετικό αυτό που λέω. Προτείνω την αλλαγή του χαρακτήρα του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου. Προτείνω, δηλαδή, το Δημοτικό, το Γυμνάσιο, αλλά και το Λύκειο να ασχολούνται περισσότερο με τη δόμηση ενός σωστού χαρακτήρα και να περιοριστεί η παροχή αποσπασματικών γνώσεων, όπως γίνεται σήμερα. Θέλω να τεθεί αυτή η πρόταση προς ψηφοφορία, διότι την είχα χρησιμοποιήσει κατά τη διάρκεια της εισήγησής μου την Κυριακή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Είχατε εκφράσει άποψη; Έχει διαφορά η άποψη από την πρόταση.

Η πρόταση, όπως βγαίνει από τα Πρακτικά, που είχατε κάνει ήταν η καθιέρωση νέου συστήματος εισαγωγής στα Α.Ε.Ι., βάσει του οποίου κάθε σχολή θα υποβάλλει τους υποψηφίους που έχουν δηλώσει σε ένα τεστ ψυχολογικό, η οποία απορρίφθηκε. Αυτή ήταν η πρόταση που είχατε κάνει κατά τη διάρκεια της ομιλίας σας. Τώρα, αν το άλλο θέλατε να το κάνετε πρόταση, αλλά απλώς το αναφέρατε, δε συμπεριελήφθη στις προτάσεις.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΙΝΗΣ (Νομός Κορινθίας): Επιμένω ότι υπάρχει στα Πρακτικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα βρούμε τα Πρακτικά.

Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα 10'.

Μετά τη διακοπή

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Όποιος θέλει να πάρει μέρος στην κλήρωση, προκειμένου να έχει πιθανότητες να μιλήσει στην Ολομέλεια παρακαλώ να το γράψει σε ένα χαρτάκι τώρα. Επαναλαμβάνω ότι δε δηλώνουν ο εισηγητής καθώς και τα παιδιά από την Κύπρο, τον Απόδημο Ελληνισμό, για τα οποία θα γίνει ειδική κλήρωση.

Θέλω να σας ευχαριστήσω όλες και όλους, για τη συνεργασία που είχαμε σ' αυτές τις τρεις, δυο μ' εμένα, μία με τον κ. Αλαμπάνο, συνεδριάσεις. Να πω ότι ευχαριστώ πολύ γιατί ακούστηκαν πολύ καλές προτάσεις. Νομίζω ότι είναι ένας θεσμός, πραγματικά, πρωτοποριακός, που μπορεί να βελτιωθεί. Θέλω να ευχηθώ να προχωρήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και η Ολομέλεια.

Να ευχηθώ σε όλους και όλες καλή πρόοδο και καλές επιτυχίες στην πραγματική ζωή. Να είστε καλά. Καλό χειμώνα! Καλά μαθήματα! Κάθε καλό!

Στη συνέχεια έγινε κλήρωση για την ανάδειξη των ομιλητών στην Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων. Κληρώθηκαν οι παρακάτω Βουλευτές:

Γαλλή - Βαρεία Ηλιάννα (Νομός Φθιώτιδας), Καββαβιάς Αλέξανδρος-Δημήτριος (Β' Αθήνας), Κυτίπης Θωμάς (Νομός Τρικάλων), Μάλο Γεώργιος (Β' Αθήνας), Χατζησημώναϊδου Σουλτάνα (Νομός Σερρών).

Στη συνέχεια και περί ώρα 10.50' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Αθλητισμός – Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Τέχνη – Πολιτιστική Ανάπτυξη, Ελληνική Παράδοση, Θρησκεία – Κλήρος – Αιρέσεις – Σατανισμός, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Γλώσσα, Αξιολόγηση – Επιμόρφωση Καθηγητών, Βιβλία – Βιβλιοθήκες, Σχολική Ζωή, Αναφαθητισμός, Βουλή των Εφήβων, Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού και Εκπαίδευση Μειονοτήτων», της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών της Α' και της Β' Τάξης των Ενιαίων Λυκείων, των Τ.Ε.Ε. και των Σχολών Μαθητείας Α' Κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα, τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ζ' Σύνοδος 2001 - 2002

Προς τη Βουλή των Εφήβων

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συνήλθε στις 15, 16 και 17 Σεπτεμβρίου 2002, σε τρεις συνεδριάσεις, που διήρκεσαν, συνολικά περίπου 9 ώρες, υπό την προεδρία του Βουλευτή Α' Αθήνας κ. Γεωργίου Βουλγαράκη και του Βουλευτή Φθιώτιδας κ. Δημητρίου Αλαμπάνου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αγγελίτσα Μαρία-Παναγιώτα (Α' Αθήνας), Αδάμου Παναγιώτα (Ν. Καρδίτσας), Αναγνωστοπούλου Βάσια (Υπόλοιπο Αττικής), Αναγνώστου Βικτώρια (Ν. Άρτας), Ανδριοπούλου Σοφία (Β' Πειραιά), Αντωνίου Μάριος (Β' Αθήνας), Αρβανίτης Ευάγγελος (Ν. Μαγνησίας), Βασιλογεώργη Ισαβέλλα-Μαρία (Α' Αθήνας), Βεγίρης Ευάγγελος (Ν. Καβάλας), Γαλή-Βαρεία Ηλιάννα (Ν. Φθιώτιδας), Γαργάλη Πολυξένη (Α' Αθήνας), Γεωργίου Στέλλα (Αμμόχωστος - Κύπρος), Γεωργούλιας Ιωάννης (Α' Αθήνας), Γιαννίου Δέσποινα (Ν. Δωδεκανήσου), Γιώργος Αλέξανδρος (Ν. Κερκύρας), Γκέσογλου Θεανώ (Ν. Πέλλας), Γοργογιέτας Βύρων (Α' Πειραιά), Δημάτσα Σταυρούλα (Ν. Λέσβου), Διαμαντή Ολυμπία (Ν. Φθιώτιδας), Δουλή Μαρία (Α' Αθήνας), Θεοδορίδου Ευανθία (Β' Πειραιά), Θωμαΐδου Δέσποινα (Α' Θεσσαλονίκης), Καββαθάς Αλέξανδρος-Δημήτριος (Β' Αθήνας), Κασούρη Κασσιανή (Ν. Κορινθίας), Καραμπάτσος Δημήτριος (Ν. Μεσσηνίας), Καραντινού Ουρανία (Ν. Ηρακλείου), Κατσακιώρη Αλεξία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Κίτσιου Μάρθα (Ν. Μαγνησίας), Κορέτση Βασιλική (Ντύσσελντορφ - Γερμανία), Κοσμόπουλος Κωνσταντίνος (Ν. Αρκαδίας), Κουκουλάκης Γεώργιος (Ν. Ηρακλείου), Κούρκουλου Ελένη-Άννα (Ν. Κερκύρας), Κρέτση Χριστίνα (Ν. Σερρών), Κρουστάλλη

Μαρία (Βερολίνο-Γερμανία), Κυμπάρη Άλκηστη (Β' Πειραιά), Κυτίπης Θωμάς (Ν. Τρικάλων), Κωστάκη Κωνσταντίνα, (Α' Αθήνας), Λάμπρου Χαϊδεμένη (Ν. Τρικάλων), Λίγα Μιριένα (Ν. Πέλλας), Λουκή Παυλίνα (Ν. Κορινθίας), Λυκιαρδόπουλος Βύρων (Ν.Κεφαλληνίας), Μάλο Γεώργιος (Β' Αθήνας), Μαμάτα Μαρία-Ελένη (Β' Αθήνας), Μαργαρίτης Χαράλαμπος (Πάφος-Κύπρος), Μάρης Παναγιώτης (Ν. Άρτας), Μαρίνης Μιχαήλ (Ν.Κορινθίας), Μαρκάκη Μαρία (Ν. Ηρακλείου) Μαστραντωνάς Παναγιώτης (Ν. Ευβοίας), Μπλέτας Νίκος (Ν. Λακωνίας), Μπουσούνη Ευαγγελία-Αγγελική (Ν. Κυκλάδων), Μυλωνίδης Δημήτρης (Α' Θεσσαλονίκης), Νάνος Γεώργιος (Ν. Βοιωτίας), Νικολούτσου Ζαχαρούλα (Ν. Ευβοίας), Ντίνα Μαρία (Ν. Κοζάνης), Οικονόμου Κωνσταντίνα (Ν. Βοιωτίας), Παπαδά Μαρία (Β' Πειραιά), Παπαδοπούλου Σταυρούλα (Ν. Ημαθίας), Παππά Κατερίνα (Υπόλοιπο Αττικής), Πασιατάς Αλέξανδρος (Ν. Κιλκίς), Πάτσαλη Χριστίνα (Αίγυπτος), Πολίτη Θέμιδα (Υπόλοιπο Αττικής), Ρίζου Ελένη (Β' Αθήνας), Ροβίθη Νεφέλη (Ν. Μαγνησίας), Ροδίτη Βασιλική (Β' Αθήνας), Ρούσου Αικατερίνη - Αστερία (Ν. Χαλκιδικής), Σαρρή Στυλιανή (Ν. Ξάνθης), Σαφέτη Αντιγόνη (Ν. Πιερίας), Σχίζα Ελπίδα (Α' Αθήνας), Τζανικγιάν Κρίστιν (Α' Αθήνας), Τζωρτζοπούλου Σταυρούλα (Σικάγο-Η.Π.Α.), Τολιόπουλος Αλέξανδρος (Ν. Ημαθίας), Τσαβαριδίου Αναστασία - Δέσποινα (Α' Θεσσαλονίκης), Τσέλιου Δέσποινα (Ν. Δωδεκανήσου), Τσελώνη Φερενίκη-Μαρία (Ν.Κορινθίας), Τσικνίδης Αντώνιος (Α' Θεσσαλονίκης), Φεσατίδου Ευθαλία (Ν. Πέλλας), Χατζηγούλας Κωνσταντίνος (Α' Αθήνας), Χατζησιμεωνίδου Σουλτάνα (Ν. Σερρών), Χήτα Κασσιανή (Β' Πειραιά), Χριστοφορίδου Στέλλα (Ν. Καβάλας) και Χρυσοστομίδου Σοφία (Ν. Ημαθίας).

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων, έλαβαν το λόγο η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Αντιγόνη Σαφέτη και οι Έφηβοι Βουλευτές Αναστασία-Δέσποινα Τσαβαριδίου, Μαρία Ντίνα, Κασσιανή Καούρη, Αλεξία Κατσακιώρη, Σοφία Χρυσοστομίδου, Αλέξανδρος Πασιατάς, Ελένη Ρίζου, Ευθαλία Φεσατίδου, Δέσποινα Τσέλιου, Αντώνης Τσικνίδης, Μιχάλης Μαρίνης, Ηλιάννα Γαλή- Βαρεία, Στέλλα Χρυσοφορίδου, Στυλιανή Σαρρή, Κωνσταντίνα Κωστάκη, Αλέξανδρος Γιώργος, Σταυρούλα Παπαδοπούλου, Νικόλαος Μπλέτας, Ελπίδα Σχίζα, Κατερίνα Παππά, Κρίστιν Τζανικγιάν, Θεανώ Γκέσογλου, Βύρων Λυκιαρδόπουλος, Χαράλαμπος Μαργαρίτης, Παναγιώτα Αδάμου, Πολυξένη Γαργάλη, Ευάγγελος Βεγίρης, Γεώργιος Κουκουλάκης, Σοφία Ανδριοπούλου, Δέσποινα Γιαννίου, Χριστίνα Κρέτση, Δημήτρης Μυλωνίδης, Μάρθα Κίτσιου, Δημήτριος Καραμπάτσος, Μαρία - Ελένη Μαμάτα, Βασιλική Ροδίτη, Γεώργιος Νάνος, Παναγιώτης Μαστραντωνάς, Γεώργιος Μάλο, Ολυμπία Διαμαντή, Δέσποινα Θωμαΐδου, Μαρία Κρουστάλλη, Ευάγγελος Αρβανίτης, Αλέξανδρος Καββαθάς, Παυλίνα Λουκή, Θωμάς Κυτίπης, Βασιλική Κορέτση, Στέλλα Γεωργίου, Ουρανία

Καραντινού, Φερενίκη -Μαρία Τσελώνη, Ευαγγελία-Αγγελική Μπουσούνη, Μάριος Αντωνίου, Κωνσταντίνα Οικονόμου, Μαρία Παπαδά, Νεφέλη Ροβίθη, Αλέξανδρος Τολιόπουλος, Αικατερίνη Ρούσσου, Σουλτάνα Χατζησιμμεωνίδου, Θέμιδα Πολίτη, Ζαχαρούλα Νικολούτσου, Βικτώρια Αναγνώστου, Μαρία Δουλή, Σταυρούλα Τζωρτζοπούλου, Ισαβέλλα-Μαρία Βασιλογεώργη, Κωνσταντίνος Κοσμόπουλος και Βύρων Γοργογιέτας.

Η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Αντιγόνη Σαφέτη είπε τα εξής:

«Ξεκινώντας με μια μικρή εισαγωγή, σε σχέση με την αξία της παιδείας και τα αγαθά που αυτή προσφέρει σήμερα, εφ' όσον μπορεί να δημιουργήσει ανθρώπους με δημοκρατικά πρότυπα, ελεύθερους και μορφωμένους σφαιρικά, θα προσπαθήσω να συνοψίσω θέσεις και απόψεις, προτάσεις των μαθητών, των οποίων τα κείμενα υπάγονται στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, της οποίας είμαι εισηγήτρια.

Σε ένα γνωμικό του ο Θεόφραστος σημειώνει: «Δοκεί η παιδεία, και τούτο πάντες ομολογούσι, ημερούν τας ψυχάς, αφαιρούσα το θηριώδες και το άγνομον». Αυτό σημαίνει: «Μου φαίνεται πως η παιδεία –και αυτό όλοι το ομολογούν– ημερώνει τις ψυχές, αφαιρεί το θηριώδες στοιχείο και αυτό που δεν έχει λογική». Πράγματι, λοιπόν, κύριος σκοπός της παιδείας είναι η διάπλαση και η διαμόρφωση του ανθρώπου, σε ηθική και πνευματικά καλλιεργημένη προσωπικότητα, ισχυρής και ακέραιης συνείδησης. Έτσι, αναμενόμενο αποτέλεσμα αυτής της νοητικής διαδικασίας είναι η μόρφωση, η διαμόρφωση, δηλαδή, του εσωτερικού κόσμου, του ψυχισμού των όντων στη γη.

Όλοι, ανεξαιρέτως, γνωρίζουμε ότι ο ρόλος της παιδείας είναι σημαντικός. Γνωρίζουμε, όμως, ότι, όπως είναι σήμερα διαμορφωμένο το εκπαιδευτικό σύστημα στην Ελλάδα, υπάρχουν και συνεχώς πηγάζουν απ' αυτό προβλήματα, για τα οποία πρέπει να βρεθούν λύσεις.

Όπως, άλλωστε, προανέφερα είναι άξιο θαυμασμού, αλλά και αναμενόμενο το γεγονός της γραφής πολλών κειμένων με θέματα που αφορούν την παιδεία σήμερα και όλοι με το λόγο μπορούμε να συνδράμουμε στην αναβάθμισή της. Πολλοί μαθητές, αντλώντας από τις εμπειρίες και τα άμεσα ενδιαφέροντά τους, εντοπίζουν μια γενική κρίση στον ανθρώπινο πολιτισμό, ως αποτέλεσμα μιας γενικής αδιαφορίας για την ιστορία μας, χαλάρωσης της εθνικής συνείδησης, αδιαφορίας εκπαιδευτικών και πνευματικών ανθρώπων για την επαρκή στήριξη της πολιτιστικής κληρονομιάς, παραμέλησης της λαϊκής τέχνης και πλήρους αδιαφορίας για αυτήν από τους νέους.

Ως μαθητές, ζητάμε μαζικό αγώνα όλων, όσον αφορά στην επιστροφή των γλυπτών του Παρθενώνα. Επίσης, την καλλιέργεια της τέχνης στα σχολεία, τη δημιουργία πνευματικών κέντρων και στην επαρχία και, γενικώς, τη δραστηκή

παρέμβαση των πνευματικών ανθρώπων, οι οποίοι φέρουν και μεγάλη ευθύνη.

Πολλοί από εσάς υπογραμμίσατε την απομάκρυνσή μας από την παράδοση, εξαιτίας της ξενομανίας, της διεθνοποίησης και της αστυφιλίας. Έτσι, προτείνεται η διδασκαλία παραδοσιακών χορών στα σχολεία και η συμμετοχή σε συλλόγους, που έχουν ως στόχο τη διατήρηση και προβολή των παραδόσεων μας. Το σχολείο, η πολιτεία και άλλοι φορείς πολιτισμού πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους για τη γνώση και αγάπη του πολιτισμού μας.

Ως βασικό μέσο επικοινωνίας η γλώσσα απειλείται από την παγκοσμιοποίηση, την υποβαθμισμένη γλώσσα του ηλεκτρονικού υπολογιστή και του διαδικτύου, όπως, επίσης, και από την ολοένα αυξανόμενη υιοθέτηση ξένων λέξεων. Δεν πρέπει η γνώση ξένων γλωσσών να επιδρά σε βάρος της μητρικής μας γλώσσας. Προτείνεται η σωστή και συστηματική διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και ο αποκλεισμός της χρήσης της αγγλικής γλώσσας ως δεύτερης επίσημης γλώσσας. Τέλος, σκόπιμη θα ήταν η συστηματική άσκηση των μαθητών και στον προφορικό λόγο.

Παράλληλα διατυπώθηκαν κρίσεις που αφορούν το βαρυσήμαντο θέμα, του αναλφαριθμητισμού, τονίζοντας τις συνέπειές του τόσο για τον ίδιο τον αναλφάβητο όσο και για την κοινωνία. Απαιτείται η δημιουργία σχολείων για ενήλικους, η αυξημένη προσοχή στα παιδιά των μεταναστών, ώστε να μάθουν καλύτερα τα ελληνικά και η λήψη ειδικής μέριμνας για άτομα με δυσλεξία.

Κλείνοντας, ως προς το ζήτημα της εκπαίδευσης των ελληνοπαίδων του εξωτερικού, αλλά και της εκπαίδευσης των μειονοτήτων, αδιαφιλονίκητα η συμβολή του Απόδημου Ελληνισμού στην προβολή του πολιτισμού μας είναι μεγάλη. Ωστόσο, διάφορες μειονότητες, όπως τσιγγάνοι και άλλοι, περιθωριοποιούνται, εφόσον δεν έχουν πρόσβαση σε διάφορους κοινωνικούς τομείς. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνουν ειδικά σχολεία για τις μειονότητες και με διάφορους τρόπους να ενισχύονται τα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού.

Είναι κοινή διαπίστωση ότι η σημασία και ο χαρακτήρας της παιδείας στη σημερινή εποχή έχει αλλοτριωθεί. Έτσι, όπως είναι διαμορφωμένο σήμερα το εκπαιδευτικό σύστημα, δημιουργεί ανθρώπους ανελεύθερους και συμφεροντολόγους. Αδιαμφισβήτητα όλοι συμφωνούν στο ότι είναι αναχρονιστικό, αγχωτικό, ανιαρό και πάνω απ' όλα απάνθρωπο.

Είναι απάνθρωπο, διότι δημιουργεί ανθρώπους με πρακτικά μυαλά. Δεν προωθεί το δημοκρατικό διάλογο και αποστασιοποιεί το διδάσκοντα από το διδασκόμενο. Παρέχει γνώσεις στείρες, εμπορευσιμες και αποπνευματοποιημένες. Ενδιαφέρεται μονάχα για την παροχή γνώσεων, αφήνοντας την ουσιαστική παιδεία απ' έξω. Οδηγεί στην αποστήθιση, στη βαθμοθηρία, στην παραπαιδεία, αφήνοντας κάθε φορά τους μαθητές να κάνουν ό,τι θέλουν εκείνοι όσον αφορά την επιλογή των μαθημάτων που θα διαβάσουν ή καλύ-

τερα που τους συμφέρει να διαβάσουν. Σε γενικές γραμμές το εκπαιδευτικό σύστημα είναι ξεκομμένο από την κοινωνική πραγματικότητα.

Έτσι, για τους παραπάνω λόγους, αναγκαίο είναι να βρεθούν λύσεις, ώστε να συνδράμουν στην αναβάθμισή του. Οι μαθητές που ασχολήθηκαν με θέματα που αφορούν το εκπαιδευτικό σύστημα προτείνουν πολλές αλλαγές. Να διαχωριστεί ο βαθμός του Λυκείου από την εισαγωγή στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. Να μειωθούν τα μαθήματα που εξετάζονται σε πανελλήνιο επίπεδο. Να αυξηθούν οι δαπάνες για την παιδεία. Να διορίζονται ψυχολόγοι στα σχολεία για τη στήριξη των μαθητών που έχουν προβλήματα. Επίσης, να γίνονται περισσότερες εκπαιδευτικές επισκέψεις σε χώρους πολιτισμού. Αρκετά καλή ιδέα είναι η σύσταση ειδικών τμημάτων υποδοχής αλλοδαπών, που δεν γνωρίζουν ακόμα καλά την ελληνική γλώσσα. Επιθυμητή είναι η κατάργηση της βαθμολογίας, καθώς, επίσης, και η κατάταξη των μαθητών σε τμήματα ανάλογα με το επίπεδο γνώσεών τους. Θα ήταν αποτελεσματική η κρατικοποίηση των πτυχίων των ξένων γλωσσών, ενώ προτείνεται, παράλληλα με τα παραπάνω, η μείωση του ορίου ηλικίας για συνταξιοδότηση των καθηγητών, ώστε να μπαίνουν στην εκπαίδευση νέοι.

Επισημαίνεται με παρρησία η κρίση που περνά ο αθλητισμός στην πατρίδα μας. Οι λόγοι είναι γνωστοί σε όλους μας: εμπορευματοποίηση, παραγοντισμός, βία, μέσα και έξω από τα γήπεδα, χρήση αναβολικών, ανταγωνισμός και όχι άμιλλα. Διαπιστώνεται έτσι, από αρκετούς μαθητές, με λύπη η υποβάθμιση του αθλητισμού στα σχολεία και η έλλειψη αθλητικών εγκαταστάσεων, κυρίως στην επαρχία. Η εικόνα της χώρας μας αμαυρώνεται προς τα έξω –προκαλώντας αφορμές και δίνοντας επιχειρήματα σ' εκείνους που δε θέλουν να διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες– όταν το μόνο που παρατηρείται τον τελευταίο καιρό, μέσα και έξω από τα γήπεδα, είναι η βία και ο χουλιγκανισμός. Η πολιτεία δεν ενδιαφέρεται ουσιαστικά για πολλά αθλήματα, όπως για παράδειγμα, το χειμερινό σκι και το ποδήλατο. Πρέπει να εκμεταλλευθούμε την ευκαιρία της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004, η οποία θα αποφέρει πολλά οφέλη.

Μετά από αυτές τις κρίσεις, οι μαθητές καταλήγουν στο ότι πρέπει να καλλιεργηθεί ο αθλητισμός στα σχολεία, να επιταχυνθούν οι κατασκευές των ολυμπιακών έργων, να προωθηθεί ο εθελοντισμός, να υπάρξουν αυστηρές ποινές στους ταραξίες των γηπέδων, οπαδούς, παίκτες, παράγοντες. Μέσω του σχολείου και της ανθρωπιστικής παιδείας πρέπει να προετοιμάζονται σωστοί φίλαθλοι. Οι προπονητές και άλλοι ειδικοί, καλό θα ήταν, να πηγαίνουν στα σχολεία προς αναζήτηση ταλέντων. Η ιδέα του Ολυμπισμού θα μπορούσε να προβληθεί, αν οι Ολυμπιονίκες μας επισκέπτονταν τα σχολεία.

Πολλοί προβληματισμοί τέθηκαν και για το θέμα της

θρησκείας και του κλήρου. Οι μαθητές διαμαρτύρονται για τη σύγχυση μεταξύ του ρόλου που διαδραματίζει η Εκκλησία μ' αυτόν του κράτους. Χαρακτηριστική είναι η απομάκρυνση πολλών πιστών από την Εκκλησία, ενώ άλλοι συνδέονται μ' αυτήν με φανατισμό και συντηρητισμό. Πολύς λόγος έγινε για την αναγραφή του θρησκευματος στις ταυτότητες, ενώ δε θα έπρεπε. Η Εκκλησία αναμείχθηκε, χωρίς κανένα δικαίωμα στο θέμα αυτό, που ήταν ουσιαστικά θέμα πολιτικής απόφασης. Λόγω των παραπάνω, πολλοί καταλήγουν στην άποψη ότι ο ρόλος Εκκλησίας-κράτους πρέπει να διαχωριστεί. Η Εκκλησία δεν πρέπει να αναμειγνύεται στην πολιτική ούτε να κομματικοποιείται. Επίσης, σε βοήθεια των άστεγων μπορεί η Εκκλησία να δωρίσει τα ακίνητά της.

Πολλοί εφηβοί καταγγέλλουν ότι ο περιορισμένος ελεύθερος χρόνος τους είναι ανιαρός και φθοροποιός, εφόσον κάποιος απ' αυτούς στρέφονται στο ποτό, στα μπαρ και στα ξενύχτια, ενώ άλλοι είναι αναγκασμένοι να δουλεύουν και να ενισχύουν οικονομικά τις οικογένειές τους. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει ελεύθερος χρόνος, διότι ο φόρτος εργασίας είναι μεγάλος.

Επίσης, πιστεύουν ότι η μουσική, ο χορός, το θέατρο, το τραγούδι και η τέχνη θα δώσουν άλλο χρώμα στη σχολική ζωή. Παρεμπιπτόντως, θα πρέπει να μειωθεί η ύλη, ώστε οι μαθητές να αισθάνονται ευχάριστα στο σχολείο.

Η σωστή επιλογή επαγγέλματος είναι συνάρτηση της πληροφόρησης που έχει ένας νέος για τα διάφορα επαγγέλματα. Δυστυχώς, όμως, ο Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός στη χώρα μας είναι ανύπαρκτος, το δε μάθημα του Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού στα σχολεία είναι υποβαθμισμένο. Όπως γίνεται δεν προσφέρει τίποτα. Παράλληλα, παρατηρείται το φαινόμενο η οικογένεια να εμποδίζει τα παιδιά να επιλέξουν ελεύθερα τα επαγγέλματά τους.

Συγκεκριμένα για το μάθημα του Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού, αρκετά σημαντικό είναι το γεγονός ότι οι καθηγητές που το διδάσκουν δεν είναι εξειδικευμένοι, με αποτέλεσμα τη μη παροχή άρτιας πληροφόρησης, ενώ αξιοσημείωτο είναι ότι το βιβλίο του συγκεκριμένου μαθήματος είναι παρωχημένων εποχών.

Οι μαθητές πιστεύουν ότι οι γονείς δεν πρέπει να στέκονται εμπόδιο στην επιλογή του επαγγέλματός τους. Επιτέλους, να αναβαθμιστεί το μάθημα του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού και να διδάσκεται από εξειδικευμένους καθηγητές, ενώ η συστηματική ενημέρωση, σχετικά με τα επαγγέλματα σε όλες τις τάξεις Γυμνασίου και Λυκείου, θα βοηθούσε τους μαθητές στην επιλογή επαγγέλματος.

Όχι λίγοι από τους Βουλευτές, που υπάγονται στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ασχολήθηκαν με το θέμα της αξιολόγησης και της επιμόρφωσης των καθηγητών. Κανείς δεν αμφιβάλει ότι το έργο του εκπαιδευτικού, ιδίως, στη σύγχρονη κοινωνία, έτσι όπως είναι διαμορφωμένη, δεν

είναι εύκολο. Η επαγγελματική συγκρότηση, επιστημονική και παιδαγωγική, η ανανέωση των γνώσεων και η ευσυνειδησία είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για την αποτελεσματική άσκησή του. Παρόλο που υπάρχουν πολλοί καθηγητές, που είναι καλοί παιδαγωγοί και κάνουν ευσυνείδητα τη δουλειά τους, υπάρχει και ένας αριθμός καθηγητών που δεν έχουν τα προσόντα, δεν ενδιαφέρονται, δεν έχουν μεταδοτικότητα, είναι αυταρχικοί, ενώ αρκετοί και λόγω της ηλικίας τους δεν δείχνουν τον απαραίτητο ζήλο και την αγάπη για το λειτούργημά τους. Τραγικό είναι ότι το μόνο για το οποίο ενδιαφέρονται είναι τα φροντιστήρια και τα ιδιαίτερα μαθήματα.

Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αφήσουμε την κατάσταση να συνεχιστεί έτσι. Κάτι πρέπει, οπωσδήποτε, να γίνει. Προτείνεται: Να γίνεται αξιολόγηση του έργου των εκπαιδευτικών, στην οποία να μετέχουν και οι μαθητές. Να συνταξιοδοτούνται πιο γρήγορα από άλλους εργαζόμενους, περίπου στα 50-55. Επίσης, να επιμορφώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα. Οι καθηγητές θα πρέπει να έχουν παιδαγωγική συμπεριφορά, να έχουν κατανόηση και να μην προσβάλλουν τους μαθητές. Έτσι, η κατάσταση ίσως καλυτερεύσει.

Οι νέοι άνθρωποι, στη σημερινή εποχή, αποκτούν γνώσεις ξερές, αποπνευματωμένες και στείρες, χωρίς βάθος και περιεχόμενο, χωρίς την αληθινή ουσία της ζωής.

Αποτέλεσμα είναι η κατασκευή ανθρώπων ανελεύθερων, ανθρώπων χωρίς ήθος και προσωπικότητα. Έτσι, λοιπόν, είναι ευκαιρία όλα αυτά τα προβλήματα που αφορούν την παιδεία να τεθούν επί τάπητος, ώστε να βρεθούν λύσεις που να συνδράμουν στην αναβάθμισή της».

Μετά την αγόρευση της Εισηγήτριας, έλαβαν το λόγο οι προαναφερόμενοι Έφηβοι Βουλευτές, οι οποίοι διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνοσης Κεμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, καθώς και προτάσεις επί των θεμάτων αυτών.

Οι Έφηβοι Βουλευτές Αναστασία-Δέσποινα Τσαβδαρίδου, Μαρία Ντίνα, Αλεξία Κατσακωρή, Αλέξανδρος Πασιατάς, Ευθαλία Φεσατίδου, Αντώνιος Τσικνίδης, Μιχαήλ Μαρίνης, Ηλιάννα Γαλλή-Βαρειά, Στυλιανή Σαρρή, Κωνσταντίνα Κωστάκη, Αλέξανδρος Πώργος, Νίκος Μπλέτας, Κατερίνα Παπλά, Κρίστιν Τζανικγιάν, Βύρωνας Λυκιαρδόπουλος, Χαράλαμπος Μαργαρίτης, Παναγιώτα Αδάμου, Ίπολυξένη Παργάλη, Ευάγγελος Βεγίρης, Χριστίνα Κρέτση, Μάρθα Κίτσιου, Βασιλική Ροδίτη, Γεώργιος-Δημήτριος Νάνος, Δέσποινα Θωμαΐδου, Ευάγγελος Αρβανίτης, Αλέξανδρος Καββαθάς, Βασιλική Κορέτση, Στέλλα Γεωργίου, Φερνάνκη-Μαρία Τσελώνη, Σταυρούλα Τζωρτζοπούλου, Σταυρούλα Παπαδοπούλου, Ζαχαρούλα Νικολούτσου και Μαρία Δουλή διατύπωσαν προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοση Κεμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Οι νέες αυτές προτάσεις, μετά από ψηφοφορία, έγιναν δεκτές ή απορρίφθηκαν, ομόφωνα ή κατά πλειοψηφία, όπως αναλυτικά αναφέρεται στην Έκθεση της Επιτροπής.

Στη συνέχεια η Σύνοση Κεμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα, ως και στο σύνολό της κατά πλειοψηφία. Ειδικότερα:

Τα θέματα «Εκπαιδευτικό Σύστημα-Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Πολιτισμός - Πολιτιστική Κληρονομιά - Τέχνη - Πολιτιστική Ανάπτυξη» έγιναν δεκτά ομόφωνα.

Τα θέματα «Αθλητισμός-Ολυμπιακοί Αγώνες, Ελληνική Παράδοση, Θρησκεία-Κλήρος-Αιρέσεις-Σατανισμός, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Γλώσσα, Αξιολόγηση-Επιμόρφωση Καθηγητών, Βιβλία-Βιβλιοθήκες, Σχολική Ζωή, Αναλφαβητισμός, Βουλή των Εφήβων, Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού και Εκπαίδευση Μειονοτήτων», έγιναν δεκτά κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων κατά την εξέταση των θεμάτων «Εκπαιδευτικό Σύστημα - Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός - Πολιτιστική Κληρονομιά - Τέχνη - Πολιτιστική Ανάπτυξη, Ελληνική Παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις - Σατανισμός, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Γλώσσα, Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Καθηγητών, Βιβλία-Βιβλιοθήκες, Σχολική Ζωή, Αναλφαβητισμός, Βουλή των Εφήβων, Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού και Εκπαίδευση Μειονοτήτων», της Σύνοσης Κεμένων των μαθητών της Α' και της Β' Τάξης των Ενιαίων Λυκείων, των Τ.Ε.Ε. και των Σχολών Μαθητείας Α' Κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα, τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ζ' Σύνοδος 2001-2002, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις της Εισηγήτριας Αντιόνης Σαφέτη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε, κατ' αρχήν, ομόφωνα τη Σύνοση των Κεμένων, αρμοδιότητας Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, και κατά θέμα, ως και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία, και εισηγείται την ψήφισή της από τη «Βουλή των Εφήβων», με την προσθήκη των παρακάτω νέων προτάσεων, που έγιναν, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή, από τους Έφηβους Βουλευτές.

1. Να ξαναγραφούν τα βιβλία της Ιστορίας και των ξένων γλωσσών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, έτσι ώστε να καλύπτεται η ιστορική πορεία της χώρας μας, μέχρι και τα πιο πρόσφατα γεγονότα (κατά πλειοψηφία).

2. Το μάθημα της Ιστορίας να συνοδεύεται από οπτικοακουστικό υλικό (κατά πλειοψηφία).

3. Οργάνωση καλλιτεχνικών ομάδων κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους, σε κατάλληλους χώρους εξοπλισμένους με κατάλληλο υλικό (κατά πλειοψηφία).

4. Δωρεάν είσοδος των μαθητών σε πολιτιστικές εκδηλώσεις (ομόφωνα).

5. Δωρεές από το κράτος στις ήδη υπάρχουσες σχολικές βιβλιοθήκες για την αγορά επιπλέον βιβλίων και παρουσίασή τους από μαθητές κατά τη διάρκεια του μαθήματος της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας (κατά πλειοψηφία).

6. Διοργάνωση εκθέσεων βιβλίων στα σχολεία (κατά πλειοψηφία).

7. Αυστηρή νομοθετική αντιμετώπιση, παγκοσμίως, της χρήσης των αναβολικών και άλλων ουσιών από τους αθλητές (ομόφωνα).

8. Δημιουργία τμημάτων στην Α' Τάξη των Τ.Ε.Ε. με 15 μαθητές το ελάχιστο και συνδιδασκαλία τμημάτων με 20 μαθητές κατά ανώτερο όριο (κατά πλειοψηφία).

9. Ολιγομελή τμήματα αγγλικών στα σχολεία με καλύτερα οπτικοακουστικά μέσα και καλλιέργεια του προφορικού λόγου (κατά πλειοψηφία).

10. Διοργάνωση εκδρομών, από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, στο εξωτερικό (κατά πλειοψηφία).

11. Οι ώρες λειτουργίας των Γραφείων Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού να μην συμπίπτουν με τις ώρες διδασκαλίας (κατά πλειοψηφία).

12. Θεσμοθέτηση γόνιμου διαλόγου μεταξύ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Καθηγητών, για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της εκπαίδευσης (ομόφωνα).

13. Η Εκκλησία να είναι για τους Έλληνες φορέας της ελληνοχριστιανικής παράδοσης και να στέκεται αρωγός στις προσπάθειες του λαού μας για ουσιαστική επιβίωση και ενεργό παρέμβαση στα δρώμενα της Ευρώπης (κατά πλειοψηφία).

14. Η Εκκλησία, ανταποκρινόμενη στο χρέος της, να επαφέρει τη νεολαία στους κόλπους της (κατά πλειοψηφία).

15. Ενεργοποίηση του Υπουργείου Πολιτισμού και γενικότερα της Πολιτείας, ώστε να μη φύγουν άλλοι αρχαιολογικοί θησαυροί από την Ελλάδα και να αξιοποιηθούν όλοι οι αρχαιολογικοί χώροι. Παράλληλα να δοθεί, μέσα από το σχολείο, ιδιαίτερη βαρύτητα στα ανάλογα κεφάλαια της Ιστορίας (ομόφωνα).

16. Σωστή εκμάθηση και διάδοση της ελληνικής γλώσσας με τη λειτουργία βιβλιοθηκών με εύκολη πρόσβαση και δυνατότητα δανεισμού βιβλίων, καθώς και με εκπαιδευτικές εκπομπές των Μ.Μ.Ε. (κατά πλειοψηφία).

17. Να μην εξαιρούνται οι μαθητές των Εσπερινών Λυκείων από τη δυνατότητα εισαγωγής στις στρατιωτικές ή αστυνομικές σχολές (κατά πλειοψηφία).

18. Ολιγομελή τμήματα στην ενισχυτική διδασκαλία και

κατάταξη των μαθητών, ανάλογα με τις επιδόσεις τους (κατά πλειοψηφία).

19. Αυστηρός έλεγχος των βαθμολογητών των πανελληνίων γραπτών (ομόφωνα).

20. Καθιέρωση ανώτατου ορίου γραπτών που θα μπορεί να διορθώνει κάθε βαθμολογητής (κατά πλειοψηφία).

21. Η προβλεπόμενη από το Σύνταγμα δημόσια και δωρεάν παιδεία να εφαρμοσθεί στην πράξη (κατά πλειοψηφία).

22. Να ενταθεί η ενισχυτική διδασκαλία, ώστε να περιοριστούν στην πράξη τα φροντιστήρια (κατά πλειοψηφία).

23. Άρση της μονιμότητας των εκπαιδευτικών (κατά πλειοψηφία).

24. Τα παιδιά των μειονοτήτων να διδάσκονται κατ' αρχήν τη μητρική τους γλώσσα και, στη συνέχεια, να ακολουθούν πρόγραμμα δίγλωσσης εκπαίδευσης (κατά πλειοψηφία).

25. Προσθήκη νέων μαθημάτων, όπως η ερωτική, κυκλοφοριακή και καταναλωτική αγωγή, η συζυγική και γονεακή διαπαιδαγώγηση, καθώς και οι πρώτες βοήθειες (κατά πλειοψηφία).

26. Δημιουργία τράπεζας πληροφοριών, σε επίπεδο νομού, σχετικά με την αγορά εργασίας (κατά πλειοψηφία).

27. Δυνατότητα πρόσβασης των μαθητών στο Internet για άντληση πληροφοριών, σε σχέση με την αγορά εργασίας (κατά πλειοψηφία).

28. Παροχή κινήτρων στους καθηγητές των φροντιστηρίων, προκειμένου να ασχοληθούν με την ενισχυτική διδασκαλία στα σχολεία (κατά πλειοψηφία).

29. Μοριοδότηση των μαθητών που διακρίνονται σε πανελλήνιους καλλιτεχνικούς διαγωνισμούς για την εισαγωγή τους στα αντίστοιχα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα (κατά πλειοψηφία).

30. Παράταση της διάρκειας των εργασιών της «Βουλής των Εφήβων» κατά δύο ή τρεις μέρες (κατά πλειοψηφία).

31. Προβολή του θεσμού της «Βουλής των Εφήβων» από τα Μ.Μ.Ε. (κατά πλειοψηφία).

32. Κατάθεση Έκθεσης του Προεδρείου της Βουλής των Ελλήνων σε κάθε νέα Σύνοδο, στην οποία θα αναγράφονται οι προτάσεις της προηγούμενης «Βουλής των Εφήβων», οι οποίες υλοποιήθηκαν (ομόφωνα).

33. Αύξηση των ωρών διδασκαλίας των γλωσσικών μαθημάτων και της ιστορίας στα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού (κατά πλειοψηφία).

34. Παρουσία των αρμοδίων Υπουργών στις συνεδριάσεις των Επιτροπών της «Βουλής των Εφήβων» (κατά πλειοψηφία).

35. Για τα ιστορικά γεγονότα, για τα οποία υπάρχει διαφωνία ανάμεσα στα εμπλεκόμενα κράτη, πρέπει στα βιβλία της ιστορίας να παρατίθεται και η άποψη των άλλων κρατών (κατά πλειοψηφία).

36. Υποχρεωτική διδασκαλία των Αρχαίων Ελληνικών και στα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού (ομόφωνα).

37. Τα ειδικά εξεταζόμενα μαθήματα των Πανελληνίων Εξετάσεων, όπως π.χ. το σχέδιο, να διδάσκονται στα σχολεία και μάλιστα από εξειδικευμένους καθηγητές (κατά πλειοψηφία).

38. Έλεγχος των πτυχίων του εξωτερικού και διορισμός των κατόχων τους σε συγκεκριμένο ποσοστό, με αυστηρή αξιολόγηση (κατά πλειοψηφία).

39. Διεύρυνση των ελληνικών πανεπιστημίων και ευκολότερη πρόσβαση για μεταπτυχιακές σπουδές (κατά πλειοψηφία).

Οι ακόλουθες προτάσεις των Έφηβων Βουλευτών δεν έγιναν δεκτές, κατά πλειοψηφία.

1. Κατάρτιση καταλόγου ιστορικών βιβλίων και ιστορικών μυθιστορημάτων, που θα προτείνονται στους μαθητές.

2. Επιλογή ψυχολόγων από ειδικούς αξιολογητές, πριν την τοποθέτησή τους στο σχολείο, και αξιολόγησή τους από μαθητές, καθηγητές και γονείς, μετά την τοποθέτησή τους σ' αυτό.

3. Συγχώνευση σχολείων στην επαρχία, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες των μαθητών πληρέστερα, με καθηγητές όλων των ειδικοτήτων.

4. Υποχρεωτική παραμονή των καθηγητών για τουλάχιστον πέντε χρόνια στο ίδιο σχολείο.

5. Κατάργηση του ορίου βάσης εισαγωγής στα Τ.Ε.Ι. των μαθητών που προέρχονται από τα Τ.Ε.Ε., μέχρι την κάλυψη των θέσεων που ορίζονται γι' αυτούς.

6. Αναπροσαρμογή των ποσοστών εισαγωγής στα Τ.Ε.Ι. υπέρ των αποφοίτων των Τ.Ε.Ε.

7. Αποδέσμευση του μαθήματος της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας από τη βαθμολογία.

8. Καθιέρωση νέου συστήματος εισαγωγής στα Α.Ε.Ι., βάσει του οποίου κάθε σχολή θα υποβάλει τους υποψηφίους που έχουν δηλώσει ότι επιθυμούν να εισαχθούν στη συγκεκριμένη και μόνο σχολή, σε ένα ψυχολογικό τεστ και σε ένα διαγώνισμα γνώσεων, που θα διαφέρουν για κάθε σχολή.

9. Διδασκαλία της αγγλικής γλώσσας από το νηπιαγωγείο.

10. Προβολή από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, μέσω δορυφορικών καναλιών και χωρίς συνδρομή, ενημερωτικών προγραμμάτων στην αγγλική γλώσσα χωρίς υπότιτλους.

11. Καθιέρωση διαπολιτισμικής εκπαίδευσης για την αντιμετώπιση των προβλημάτων συμβίωσης ατόμων διαφορετι-

κών εθνοτήτων. Η εκπαίδευση πρέπει να παρέχεται με τον ίδιο τρόπο σε όλους.

12. Καθηγητές Θεολογίας να γίνονται αποκλειστικά και μόνο όσοι αποφασίζουν να φοιτήσουν στην αντίστοιχη σχολή, υπαγόμενοι ωστόσο, στο ενιαίο σύστημα εξετάσεων.

13. Διατήρηση των εξετάσεων της Β' Λυκείου και διπλή εξεταστική στη Γ' Λυκείου, τον Ιανουάριο και τον Ιούνιο, ώστε να μοιράζεται η εξεταστέα ύλη.

14. Χάραξη κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής για την παιδεία.

15. Ίδρυση καλλιτεχνικών και πνευματικών κοινοβίων.

16. Εκπόνηση επιδοτούμενων προγραμμάτων από τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, ώστε, κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, φοιτητές ή και απόφοιτοι της Αρχαιολογικής και άλλων συναφών σχολών, να φυλάσσουν τους αρχαιολογικούς χώρους.

17. Υιοθέτηση από την Ελλάδα της αγγλικής, ως δεύτερης επίσημης γλώσσας στην Ελλάδα και ταυτόχρονη υιοθέτηση της ελληνικής γλώσσας από τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

18. Κατάταξη των μαθητών σε επίπεδα ανάλογα με τις γνώσεις τους.

19. Αποσύνδεση του σχολείου από τις Πανελλήνιες Εξετάσεις.

20. Ένταξη νέων ατόμων, προηγούμενων μελών της «Βουλής των Εφήβων», στην Επιτροπή Αξιολόγησης των υποψηφίων Εφήβων Βουλευτών.

21. Αναβάθμιση της διδασκαλίας του μαθήματος των Νέων Ελληνικών, διεύρυνση της διδακτέας ύλης και του διδακτικού χρόνου και ταυτόχρονη διδασκαλία με τα αρχαία Ελληνικά.

22. Μοριοδότηση των Εφήβων Βουλευτών για την εισαγωγή τους στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.

23. Ελεύθερη πρόσβαση στα ελληνικά πανεπιστήμια, χωρίς πανελλαδικές εξετάσεις.

Αθήνα, 17 Σεπτεμβρίου 2002

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ